GÖLGELERİN EFENDİSİ - 2 Ateş Fırtınası
Özgün adı: Ranger's Apprentice - 2 The Burning Bridge
ISBN: 978 975 289452 2
Kapak tasarımı © Lenz Blackstati 2006 © Bu kitabın Türkçe yayın hakları Rancan Hause Avustralya'dan
Yayın yönetmeni Dulat Oktay Editör Aslı Onat
Beyaz Balina Yayınları
Telsiz Mah. 85. Sokak Alev Apt No: 100 Beyunbumu/İstanbul Tel: 0212 346 36 32 / 3946 57
Genel Dağıtım: Selpaşa Dağıtım Telsiz Mah 85. Sokak /Bay Apt No 100 Beyunbumu/İstanbul
N E W YORK TIMES #1 BESTSELLER
YAMAN KÖPRÜ
JOHN FLANAGAN
İngilizce aslından çeviren Seden Yüksel Arvas
İÇİNDEKİLER
1.Özgürlüğün Gölgesi
Yolculuk
Ağır
Ani Karşılaşma
Karşılaşma
Rodaya'ya
Ortam
Gölgelerin Efendisi
Kralsavaşı
ARALUEN, PİKTA, KELTİKA
MÖ, 643
KARAKTERLER VE YARATIKLAR
Will: Araluen Krallığındaki Redmont Eyaleti'nde, Baron Arald'ın koruması altında büyüyen ufak tefek, çelimsiz bir yetim olan Will, yetimhanede şövalyelik hayallerini kurarken, kendini Ormanlı Munatırı Halt'ın çırağı olarak bulur.
Halt: Selmiş geçmiş en iyi Ormanlı Muhafızlarından biri olan Halt, gölge gibi sessizce hareket edebilir, yayı ve oku kusursuz kullanır. Halt, yıllar önce Morgaraslı'nın ordusunun yenilmesinde de büyük pay sahibi.
Gilan: Halt'ın eski çırağı. Deneyimli ve çok becerikli bir Ormanlı Muhafızı.
Morgarath: Araluen Krallığı'nın eyaletlerinden Gorlan'ın eski baronu. Hükümdarı yenebilmek için savaşçılardan oluşan bir ordu kurar. Morgarath, on beş yıl önce Kral Duncan'a baş kaldırmış ama ordusu yenilmiş. On beş yıldır intikam planları yapar. Morgarath, artık harekete geçmeyi planlamakta.
Baron Arald: Redmont Eyaleti'nin lordu. Adil bir yönetici ve cesur bir savaşçı.
Sir Rodney: Savaş Okulu'nun başkanı ve savaş sanatları ustası.
Horace: Yetimhanede yetişen iri yarı bir çocuktur. Başta Will ile anlaşamasa da sonradan iyi dost olurlar. Savaş Okulu'na kabul edilen Horace, kusursuz kılıç kullanır.
Alyss: Will'in yetimhanedeki arkadaşı, ve Redmont Üst Sınıf Öğrencileri Dedektifler Başkanı olan Leydi Pauline'in çırağı.
Jenny Tombul ve neşeli Jennie hemen hemen aynı yaşta, ve Redmont'un yaşıtlarından Chubb Usta'nın çırağı.
George Pek iyi konuşamayan ama iyi yazı yazan George, Şato'daki Yazı Ustası Nigel'ın çırağı.
Morgal: Yüksek zekâlıdır, uykusuz, şekilsiz varlıklardır. Hayvan gibi ses çıkarır, keskin tırnakları ve sivri dişleri vardır.
Evanlyn: Morgalların elinden sağ kurtulmayı başaran ve Ormanlıların hizmetçisi olduğunu söyleyen kız. Ancak soylulara özgü davranışlarıyla dikkat çekiyor.

GOLCÜLERİN EFENDİSİ - 2 John Flanagan

özgün adı: Ranger*s Apprentıce - 2 The Bıuıııng Bııdge

İSEN: 97S-975-999453-2

Kap& tasannu O lchn Blackfati 2006 © Bu kitabın Tukçe yayın haklan Randan Haıse Avustralya'dan

Y^/n yönelmeni Bulat Oktay Editör Aslı Onat

Be/az Balma Yayınlan

Telsiz Mah $5. Sokak Alay Apt No: 100 Zeyünbumu/lstanbul Tel: 0212 S46 86

32 / 3946-57

Genel Dağıtım: Yelpaze Dağten Telsiz Msh 85. Sckak /Say Apt No 100

Zeytmbumu/lstanbul

N E W YORK TIMES BESTSELLER

YANAN KÖPRÜ

JOHN FLANAGAN

İngilizce aslından çeviren Seken Yüksel Arvas

rİKTA

(.ÜVfiilanıı CLLtjiI

N fVPhli’

4jl»

An-tfc-ft

ü larkhare

Rodayım

(•ortan

ÖF Alfa*»' Cî«ıİ

*K*rfki«n

ARALUEN, PÎKTA, KELTİKA

MS, 643

KARAKTERLER VE YARATIKLAR

Wıll: Aralueıı Krallığındaki Redmont Eyaletı'nde, Baron Arald'ın koruması altında büyüyen ufak tefek, çelimsiz bir yetim olan Wıll, yetimhanede şövalyelik hayalleri kurarken, kendini Ornıan Muhafızı Halt'un çırağı

olarak bulur.

Halt Gelmiş geçmiş en ıyı Ornıan Muhafızlarından biri olan Halt, gölge gibi sessizce hareket edebilir, yayı ve oku kusursuz kullanır

Halt, yıllar önce Morgaratlı'ın ordusunun yenilmesinde de büyük pay sahibi.

Gılan Halt'un eski çırağı Esprili ve çok becerikli bir Orman Muhafızı

Morgarath: Araluen Krallığı'nın eyaletlerinden Gorlan'ın eski baronu

Ürkütücü yaratıklar olan vVargallardan oluşan bıı* ordu kuran Morgarath, on beş yıl önce Kral Duncan'a baş- kaldıımış ama ordusu yenilmiş. On beş yıldır intikam planları yapan Morgarath, artık harekete geçmeyi planlamakta.

Baron Ara İd Redmont Eyaletı'nın lordu Adıl bir yönetici ve cesur bir savaşçı.

Sor Rodney Savaş Okulu'nun başkanı ve savaş sanatları us-

Horace: Yetimhanede yetişen ınyarı bir çocuktur. Başta Wıll ile anlaşamasa da sonradan ıyı dost olurlar. Savaş Okulu'na kabul edilen Horace, kusursuz kılıç kullanır.

AIyss: Will'ın yetimhaneden arkadaşı, ve Redmont Kalesi Dışişleri BolUmU'nün başkanı olan Leydi Paulıne'ın çırağı.

Jenny Tombul v e neşeli Jennıe harika b ir aşçı, ve Redmont'uıı

aşçıbaşısı Chubb Usta'nın çırağı.

George Pek ıyı konuşamayan ama ıyı yazı yazan George, Şato'dakı Yazı

Ustası Nıgel'ın çırağı.

Wargal: Yüzleri insanı andıran, tıknaz, şekilsiz varlıklar. Hayvan gibi

uzun, kaba burunları ve sıvn dişleri var,

Evanlyn: Wargallann elinden sağ kurtulmayı başaran ve prensesin

hizmetçisi olduğunu söyleyen kız Ancak soylulara özgü davranışlarıyla

dikkat çekiyor.

Kral Duncan Araluen'ın Kralı Aynı zamanda savaşlara bizzat katılan gozupek bu* savaşçı.

Erak: Skandıyalı kuvvetlerin oncu birliğinin lideri.

giriş

Halt ile Will, üç gündür Waı*gallann izini sürüyordu.

İsyankâr Kumandan Morgarath'ın dört hantal, hayvanı asken, Redmont

Eyaletı'nde kuzeye doğru ilerlerken görülmüştü Bu haben alır almaz Orman

Muhafızı, küçük çırağıyla onlan yakalamak için yola çıktı.

Wıll, kısa molalarının birinde, "Wargallar nasıl oldu da buralara kadar gelebildiler?" diye sordu. "Uç Adım Geçidi bizim elimizde değil mı? Orası Wargallann çıkamayacağı şekilde kuşatılmadı mı?"

Uç Adım Geçidi, Araluen Krallığı ile Morgarath'ın karargâhının bulunduğu

Yağmur ve Gece Dağlan arasındaki tek geçitti Krallık, Morgarath ile

savaşa hazırlandığından, dar geçitteki küçük, sabit garnizonları' takviye

etmek için piyade ve okçulardan oluşan bir bölük gönderilmişti

Halt, Will ile aynı fikirdeydi "Çok sayıda Wargal için dışarı çıkmanın tek yolu Uç Adım Geçidi. Ancak bunun gibi küçük bii* grup, sarp

kayalıktan aşarak da krallığa girebilir."

Morgarath'ın ülkesi, krallığın güneyinde kale gibi yükselen, barınması

zor bir dağ platosuydu Araluen ile plato arasındaki sınırları, doğudaki

Uç Adım Geçıdı'nden batıya kadar sarp kayalıklar çiziyordu Kayalıklar

güneybatıya kıvrıldığında, karşılarına bir başka engel daha çıkıyordu

Yarık Bu, Morgarath'ın topraklarını Keltlenn krallığından ayıran ve

denize kadar uzanan, büyük biryeryüzü çatlağıydı.

İşte bu doğal engeller, Araluen ile komşusu Keltıka'yı, Morgarath'ın

ordularından son on altı yıl boyunca korumuştu. Aynı şekilde isyankâr

kumandan da bu engeller sayesinde Araluen kuvvetlerinden korunmuştu.

Wıll, "Ben bu kayalıkların aşılamaz olduğunu sanırdım," dedi

Halt'un yüzünde soğuk bir gülümseme belirdi. "Aslında hiçbir yer aşılamaz değildir," dedi. "Özellikle de bu uğurda kaybedeceğin canları

önemsemiyorsan Bence Wargallar, halat ve kanca kullanarak kayalıkları

aşmışlardır. Havanın bozuk olduğu, bulutların ayı örttüğü bir geceyi

beklemişlerdir Sınır devnyelerını ancak böyle atlatabilirler."

Halt, ayağa kalktı. Bu hareket, molalarının bittiğinin işaretiydi. Will

de onunla birlikte kalktı ve atlarına doğru yürüdüler. Halt, atın eyerine

binerken, hafifçe homurdandı Ikı Kalkara ile dövüşürken aldığı yara, az da olsa hâlâ canını yakıyordu.

"Önemli olan buraya nasıl geldikleri değil," diye sözlerine devam etti. "Asıl önemli olan nereye gittikleri ve neyin peşinde oldukları."

Tam cümlesini tamamlamıştı kı önce bir feıyat, ardından homurtularla karışık bir koşuşturma ve kılıç seslen duyuldu.

"işte şimdi somlarımızın yanıtını almak üzereyiz!" dedi Halt.

Eliyle çabucak bir ok seçip iri, uzun yayına yerleştirirken, Abelard'ı mahmuzlayarak dörtnala koşturdu. Wıll de aceleyle Çekıcı'nın eyerine atladı ve Halt'un peşinden dörtnala yola çıktı. Atını, Halt gibi ellerim kullanmadan suremıyordu henüz. Sol elinde yayını hazır tutarken, sağ eliyle de dizginlen tutması gerekiyordu.

Yön seçimini, özel eğitimli Orman Muhafızı atlarına bırakıp, seyrek ormanlık alanda ilerlediler Birdenbire kendilerini ağaçsız, geniş bu* çayırlıkta buldular. Halt, Abelard'ı durdurdu Çekici de onun yanına yanaştı Wıll, dizginlen Çekıcı'nın boynuna bıraktı ve sağ eliyle kılıfından çektiği oku, yayına yerleştirdi.

Çayırlığın tam ortasında duran büyük bir incir ağacı, göğe doğru uzanıyordu. Ağacın dibinde küçük bir kamp alanı vardı Kamp ateşinin dumanı, hâlâ hafif hafif tütüyordu. Ateşin hemen yanında bir çantayla,

katlanmış bir battaniye vardı Dört Wargal, sırtını ağaca yaslamış, yalnız bir adamın etrafını sarmıştı. Adam, onları uzak tutmak için uzun kılıcını çekmişti ama Wargallar, bir fırsatını bulup ona saldırmak için aldatıcı, küçük hamleler yapıyorlardı. Ellerinde kısa kılıçlan ve baltaları vardı. Bir tanesi ise, elinde ağır bir demir mızrak tutuyordu.

Yaratıkları görünce, V/ıll'ın kalbı duracak gibi oldu Bu kadar uzun süre izlerini takıp ettikten sonra onlarla böyle birdenbire, sıradan bir yerde karşıl aşma lan çok şaşırtıcıydı Wargal- ların ayı gibi cüsseleri, uzun burunları, san ırı dişlen vardı O sırada hırladıklan için, dişlen iyice ortaya çıkmıştı. Kabarık bıı* postla kaplı gövdelerine siyah, den zırhlar geçirmişlerdi. Adam da onlar gibi giyinmişti Onların hamlelerini savuşturmaya çalışırken, sesi, korkudan çatlak çatlak çıkıyordu.

"Uzak durun! Beni Lord Morgarath görevlendirdi. Yaklaşmayın, size emrediyorum! Size Lord Morgarath adına emrediyorum!"

Halt, Abelard'ı hafifçe dürterek, yayma koyduğu oku çekmek için kendine yer açtı.

"Silahlarınızı indirin! Hepinize söylüyorum!" diye bağırdı. Dört Waı*gal ile adam, şaşkınlıkla ona dondu Şimdi Halt'un üzerine beş çift göz dikilmişti ilk önce mızraklı Waı*gal kendini topladı Kılıçlı adamın dikkatinin dağıldığını fark edince, ileri doğru atılıp mızrağı adama

sapladı. Bir saniye sonra, Halt'un oku Wargalin kalbine girmişti bile Wargalin cansız bedeni, yaralı kurbanının yanına devrildi. Kılıçlı adam dizlerinin üzerine düşerken, diğer Wargallar ıkı Orman Muhafızı'na hücum etti.

Wargallar, ayaklarını ayı gibi yere surte surte, inanılmaz bir hızla onlara doğru yaklaşıyorlardı.

Halt, ikinci okuyla soldaki Waı*galı yere indirdi. Wıll ise okunu sağdaki Wargala fırlattı, ama ok yaydan çıkar çıkmaz, vahşi yaratığın hızını doğru hesaplayamadığmı fark etti. Ok, Wargalın bir saniye önce bulunduğu yerden vınlayarak geçti gitti Wıll, hemen başka bıı* ok almak için elini kılıfa attı. O sırada Halt'un üçüncü oku, ortadaki Waı*galın göğsünün tam ortasına isabet etti Yaratık acı içinde bağırırken Wıll, onu dehşete düşürecek kadar yakınma gelmiş olan son canlı Waı*- gala ikinci okunu fırlattı.

Vahşi gözlen ve san dişleri görünce yüreği ağzına gelen Wıll, okunu atar atmaz, ıskaladığını anladı. Wargal, neredeyse çocuğun üzerine atlayacaktı.

Vahşi yaratık zafer çığlığı atarken, sahibinin yardımına Çekici yetişti Küçük at, arkaya doğru gerindi ve ön toynaklarıyla yaratığı çıfteledı Sonra da gen çekileceğine, ona doğru birkaç adım daha ilerledi Afallayan

Wıll, eyere zar zor tutunuyordu.

Wargal da Will kadar şaşkındı O da tüm Wargallar gibi atlardan korkuyordu

Bu korkunun tohumu, on altı yıl önce, Araluen süvarilerinin Morgarath'ın

ilk Wargal ordusunu darmadağın ettiği Hackham Çayın Savaşı'nda atılmıştı

Wargal, bu şimşek gibi çakan çiftelerin karşısında bir saniye daha

durmaya cesaret edemedi.

O sırada Halt'un dördüncü oku boğazına saplandı Çok yakın mesafeden

atıldığı için, ok, Wargalın boğazını parçalayıp geçmişti. Vahşi bir

çığlık atan Wargalın cansız bedeni, çayıra yuvarlandı.

Wıll, beti benzi atmış bir halde atından indi, neredeyse yere kap

aklanacaktı. Ayakta durabilmek için Çekıcı'ye dayandı Halt hemen atından

atladı ve çocuğun yanına gidip ona sanldı.

"Korkma, Wıll," dedi Onun gür sesi, Wıll'i biraz olsun rahatlattı. "Geçti artık "

Wıll, hiç beklemedığı bir anda başına gelenlerden sınmış halde, başını

salladı.

"Halt, ıkı kez .. ıskaladım! Birden telaşa kapılıp ıskaladım!" Ustasını büyük bu* hayal kırıklığına uğrattığını düşünüp utanıyordu. Halt'un

kolları gevşedi Will, başını kaldınp karşısındaki sakallı yüze, koyu,

derin gözlere baktı.

"Sabit bir hedefi vurmakla Özerine saldıran bir Wargalı vurmak, aynı şey değildir Hedef, genellikle seni öldürmeye çalışmaz ." Halt, son cümleyi daha yumuşak bir tonda söylemişti. Wıll'in dehşet içinde olduğunun

farkındaydı. Çocuğun yaşadıklarını düşününce, tepkisinin normal olduğunu düşündü.

"Ama... ıskaladım..."

Halt, kendinden emin bir sesle "Yine de bu deneyimden bir şey öğrendin,"

dedi. "Gelecek sefere ıskalamazsın. Altık aceleyle rastgele atılan ıkı ok yerine, düşünülerek atılmış bıı* okun daha çok işe yaradığını biliyorsun"

Ardından Wıll'in kolundan tuttu ve onu incir ağacının altındaki kamp

alanına doğru çevirdi. "Bakalım burada nelervannış," diyerek konuyu kapattı

Kara giysili adamla Wargalın cansız bedenleri, yan yana yatıyordu. Halt,

adamın yanında diz çökerek, cesedin yüzünü çevirdi ve şaşkınlıkla ıslık

çaldı.

Kendinden başkasının zor duyacağı bir sesle "Bu Dırk Re- adıer," dedi

"Burada karşılaşmayı bekleyeceğim son kışı"

Wıll, "Onu tanıyor musun?" diye sordu Halt'un da tahmin ettiği gibi Will, doyumsuz merakı sayesinde birkaç dakika önce yaşadığı korkuyu unutmuştu

bile.

Oıman Muhafızı, “Beş altı yıl önce onu krallıktan sürmüştüm," dedi. "Hem korkaktı hem de katılın tekiydi Ordudan kaçıp, Morgarath'ın tarafına

geçti" Halt bu* an sustu "Anlaşılan Morgarath, onun gibi insanları toplamakta uzman olmuş Peki, ama onun burada ne ışı vardı'?"

Wıll, "Onu Morgarath'ın görevlendirdiğim soyluyordu," diye bir fıkır attı oıtaya Halt başını salladı.

"Mümkün değil. Wargallar onun peşindeydi. Ve böyle bir şeyi Morgarath'dan emir almadan yapmazlar. Reaclıer, onun için çalışıyorsa, Morgarath böyle

bu* emir vermez Bence Re- acheryıne saf değiştiriyordu. Morgarath'dan kaçtığı için War- gallaı* da peşine düştü "

Wıll, "Ama neden?" diye sordu "Neden yine taraf değiştirsin ki?"

Halt omuz silkti. "Savaş kapıda. Bunun gibi adamlar tatsız işlerden hoşlanmazlar."

Kamp ateşinin yanındaki çantaya uzanıp, içini didik didik aramaya başladı.

Wıll, "Özellikle aradığın bir şey varını'?" diye sordu Halt tek kaşını kaldırdı Çantayı karıştırmaktan sıkılarak, içindekileri yere boşalttı.

"Morgarath'dan kaçıp Araluen'e dönüyorsa, elinde özgürlüğü için pazarlık edebileceği bir şey olmalı diye düşünüyorum. Böylece..." Halt, yedek giysiler, kap kaçaklar arasındaki katlı parşömen kâğıdını eline alınca, sesi çıkmaz oldu. Hemen kâğıda baktı Tek kaşı, yıneyavaşça kalkmıştı. Kır saçlı Orman Muhafızı ile bir yıla yakın zaman geçirdiği için Wıll, onun bu mimiğinin bir şaşkınlık nidasına denk olduğunu biliyordu Bildiği bir diğer şey de, okumayı bitirmeden som sorarsa, ustasının onu duymazlıktan geleceğiydi Wıll, Halt'un parşömeni katlayıp ona bakmasını bekledi.

Sonunda Halt, çocuğun gözlerindeki som dolu bakışı fark

Wıll," önemli bir şey mı?" diye sordu.

Halt, "Önemli denebilir," diye yanıtladı "Görünüşe göre yakında çıkacak savaş için Morgarath'ın planlanın ele geçirdik Bence

bunları hemen Redmont'a götürmeliyiz."

Yumuşak bir ıslık çaldı Abelard ile Çekici, hızla sahiplerinin yanına geldiler.

Orman Muhafızlarının atlan kokusunu almasın diye, yüzlerce metre uzaklıkta saklanan bir düşman, dikkatle ikisini izliyordu Ikı Orman Muhafızı olay yerinden aynlırken, düşman da yönünü güneye, kayalıklara çevirdi.

Artık Morgarath'a planlarının işe yaradığını haber vermenin vakti gelmişti.

BİR

Yalnız atlı, RedmontKalesı'nın aşağısındaki ağaçların arasında yer alan küçük kulübenin dışında atının dizginlerini çektiğinde, vakit gece yarısına yaklaşıyordu Atın peşinden gelen yüklü midilli desallana sal lana ilerleyip durdu Gençliğin verdiği kolaylıkla hareket eden uzun boylu atlı, eyerden atladı ve alçak çatıya çarpmamak için son anda başını eğerek, dar verandaya çıktı O sırada evin bitişiğindeki ahırdan, hafif bir kişneme sesi geldi Atlının kendi atı da başını kaldırıp bu selama cevap verdi.

Atlı kapıyı çalmak için yumruğunu kaldırdığında, perdeli pencerenin ardından bir ışık sızdığını gördü. Biran kapıyı çalıp çalma- makta kararsız kaldı Işık, odanın bu* ucundan diğer ucuna doğru ilerledi ve bir

saniye kadar kısa bıı* zaman içinde, kapı açıldı.

Halt, "Gılan," dedi. Sesinde şaşkınlık belirtisi bile yoktu. "Burada ne ışın var'?"

Eski ustasıyla yüz yüze gelince, genç Onnan Muhafızı şüpheci bir edayla

güldü "Nasılsın, Halt?" diye sordu "Daha kapıyı açmadan, gecenin bir yansında gelenin ben olduğumu nasıl bildin?"

Halt, Gılan'ın dediğini umursamadan, ona eve girmesini işaret etti.

Arkasından kapıyı kapattı ve kııçük, düzenli mutfağına gitti. Sobanın

üzerindeki havalandırma deliğim açarak, içindeki kömürlerin yemden

parlamasını sağladı ve bir avuç çırayı ateşe attı Sonra bakır çaydanlığı

aldı, içinde bol su olduğundan emin olmak için havada salladı ve kazanın

üzerine koydu.

Nihayet ağzını açıp, "Birkaç dakika önce atının sesini duydum," dedi.

¦Ardından Abelard'ın onu selamladığını ışıttım. Gelenin bir Orman

Muhafızı atı olduğunu anladım." Çok basit bir açıklaması olduğunu una

ederek omuz silkti. Ama Gılan yine güldü.

"En azından bu, tahminini elli kişiye düşürür, öyle değil mı?' dedi.

Halt, merhametli bir bakışla başını yana yatırdı.

"Gılan, sen yanlındayken belki bin kez ilk basamakta tökezlediğim

duydum," dedi "Bırak da bu sesi bir kez daha tanıyabileyim "

Genç Orman Muhafızı, söyleyecek sözü kalmadığını ima ederek ellerini

açtı. Pelerininin tokasını çıkardı ve onu bıı* sandalyenin arkasına astı

Sonra sandalyeyi bu*az daha sobaya yaklaştırdı Soğuk bir geceydi Halt'un başka bıruıı daha beklıyoımuş gibi ölçüp biçerek kahve hazırladığını gördü. O sırada evin arka odasının kapısı açıldı ve Wıll, küçük oturma odasına girdi. Giysilerim, alelacele pijamasının üzerine geçu*- mıştı Saçı ise yataktan yem çıkmış gibi karmakarışıktı.

"Iyı geceler, Gılan," dedi hiç bu* şey olmamış gibi "Sem buraya hangi rüzgâr attı?"

Gılan, çaresizce bu* çocuğa bir de Halt'a bakıp "Gecenin bıı* yansında gelmem kimseyi şaşırtmadı mı yanı?" diye sordu Sobayla uğraşan Halt, güldüğü görünmesin diye yüzünü çevirdi Birkaç dakika önce, atlar kulübeye yaklaşırken Wıll'ın aceleyle cama koştuğunu duymuştu Belli kı çırağı, Halt'un Gılan'la konuşmasını duymuştu ve bu beklenmedik ziyarete şaşınnamış gibi yapıyordu. Ancak ne yaparsa yapsın, WilPin bu anı ziyaretin nedenini öğrenmek için meraktan çatladığını gayet ıyı biliyordu Halt Böylece, onun bu küçük oyununu bozmaya karar verdi.

"Geç oldu. Wıll," dedi. "İstersen yatağına don aıtık. Yarın yorucu bir gün olacak."

Wıll'ın heyecansız tavrı, aniden yerim üzüntüye bıraktı. Ustasının tavsiyesi, emir demekti. Bunun üzerine, hiçbir şey olmamış gibi görünme çabası uçtu gitti.

"Lütfen, Halt!' diye haykırdı çocuk "Neler döndüğünü bilmek ıstıyorumi"

Halt ve Gılan, birbirlerine bakıp güldüler. Aslında Wıll, daha ıkı adım atmadan Halt'un onu yatağa gönderecek tavsiyesini gen almasını bekliyordu. Kır saçlı Orman Muhafızı, dumanı tüten üç kupa kahveyi mutfak masasının üzerine koyarken, yüzündeki ciddi ifade bozulmadı.

"Iyı kı kahveyi uç kupa yapmışım, değil mi?" dedi. Wıll, ustasının ona takıldığını fark etti. Şaşırdı ve gülümsedi, sonra da ıkı büyüğünün yanına oturdu.

"Pekâlâ Gılan, çırağım meraktan çatlamadan önce bu beklenmedik ziyaretinin nedenim söyler misin?"

"Geçen hafta bulduğun savaş planlan için geldim. Aıtık Morgarath'ın aklindakini bildiğimize göre, gelecek ayın ka-ranuğından önce, yanı Morgarath, Uç Adım Geçıdı'ndc ortaya çıkmadan kı*al, ordusunun Uthal Ovaıarı'nda hazır olmasını

Ele geçirilen belgelerden epeyce bilgi edinmişlerdi Morgarath'ın planına göre, beş yüz Skandıyalı asker bataklık bölgeden geçerek, Uç Adım Geçidi 'ndekı Aralucn garnizonuna saldıracaktı. Geçit savunmasız olduğunda, Morgarath'ın War- gallardan oluşan ana ordusu ortaya çıkarak, Uthal Ovaıarı'nda savaşmak için harekete geçecekti.

Halt, yavaşça başını sallayarak, "Yanı Duncan, ondan önce davranmak istiyor," dedi "Iyı fıkır. Boylece savaş alanında kontrol bizde olur"

Wıll de başını salladı. Aynı derecede ciddi bir ses tonuyla ekledi "Morgarath'ın ordusunu da geçitte sıkıştırırız."

Gılaıı, yüzündeki alaycı gülümsemeyi saklamak için hafifçe yüzünü

çevirdi. Çırakken, o da Halt'u bu kadar taklit ediyor muydu diye merak

etti Büyük ihtimalle kendisinin de Wıll'den farksız bir çırak olduğunu

düşündü.

"Aksine," dedi, "ordu hazır olur olmaz, Duncan önce orduyu gende tutarak Morgarath'ın Ulhal Ovaları'na çıkmasına izin vermeyi planlıyor."

Wıll'ın sesi, birden şaşkınlıkla yükseldi "Uthal Ovalan'na çıkmasına

mı?!" diye bağırdı. "Bu kral delirdi mı? Hem ne

Birden ıkı Orman Muhafızı'nın da ona baktığını fark etti. Halt'un tek

kaşı havadaydı, Gılan'ın yüzünde de tuhafbıı*gülümseme vardı.

"Yanı şey demek istiyorum..." Bu* an sözlerine devam ede-

medı kralın aklının ne derece başında olduğunu sorgulamak hainlik mıydı,

emin değildi bundan "Darılmayın, gücenme-

Halt, "Emmim kral da bacak kadar bir Orman Muhafızı çırağının, onun deli olduğunu düşünmesine darılmaz," dedi. "Krallar genellikle böyle şeyler duymaya bayılırlar."

"Ama Hah . Bunca yıldan sonra Morgarath'ın dışarı çıkmasına izin vermek, sence de..." Tam tekrar "delilik" diyecekti kı vazgeçti. Birden aklına, Wargallarla son karşılaşması geldi Onlar gibi binlerce iğrenç yaratığın,

geçitten hiçbir engelle karşılaşmaksızın, dalga dalga çıkmasının

düşüncesi bile kanını dondurdu.

ilk yanıt veren Halt oldu: "işte asıl önemli olan da bu. Wıll; bu

karşılaşmanın bunca yıldan sonra olması On altı yılımızı arkamızı

kollayarak, Morgarath'ın neyin peşinde olduğunu merak ederek geçirdik. Bu kadar zaman içinde, güçlerimizin büyük bir kısmı, kayalıklardaki üslen devriye gezmekle Uç Adım Geçidı'm korumakla uğraştı durdu Morgarath, istediği anda bizi vurabilirdi Senin de çok ıyı bildiğin gibi, Kalkaralaı* bunun son örneği oldu."

Gılan, hayranlıkla eski ustasına baktı Halt, kralın planının ardında yatanı hemencecik anlamıştı Halt'un neden kralın en saygın danışmanlarından bin olduğunu, bu* kez daha anladı.

"Halt haklı, Will," dedi Gılan "Üstelik başka bu* neden daha var. Nispeten barış halinde geçen on altı yılın ardından, insanlar gitgide rahata alışıyor Elbette Orman Muhafızlarını kastetmiyorum. Ordumuza asker sağlayan köylüler, hatta bazı baronlar ve kuzeydeki uzak eyaletlerin Savaş Ustalarından söz ediyorum."

Halt, "Bazı insanların çiftliklerini bırakıp savaşa gitmek konusunda ne kadar gönülsüz davrandıklarını kendi gözlerinle gördün," dedi. Wıll başını salladı Halt ile ikisi, orduya katılacak erkeklen toplamak için, bir hafta boyunca Redmont Eyaletı'ndckı kuş uçmaz kervan geçmez köyleri dolaşmışlardı. Birkaç kez düşmanca tavırlarla karşılaşmışlar, Halt'un kişiliğinin ve ununun verdiği güç sayesinde, bu düşmanlığı başarabilmişlerdi

"Kral Duncan, artık buna bu* son vermek gerektiğim düşünüyor,* diye devam

etti Gılan "Şimdiye kadar hiç olmadığımız kadar güçlüyüz. Bundan sonra oyalanmamız, bizi zayıflatmaktan başka bıı* işe yaramaz Morgarath'tan

sonsuza dek kurtulmak için elimize geçen en buyuk fırsat bu "

Halt, "Butun bunlar hâlâ ilk sorumu yanıtlamıyor," dedi. "Gecenin bıı*yarısında sem buraya ne getu*dı?"

Gılan, çabucak ve kendinden emin bir tavırla, "Crov/ley'den aldığım

emirler," diye yanıtladı ve masanın üzerine bu* belge bıraktı Halt,

Gılan'a som dolu bakışlar atıp, belgeyi açtı ve okudu. Wıll, Crov/ley'nın

Orman Muhafızlarının Kumandanı, aynı zamanda bu*lıktekı elli Orman

Muhafızı'mn en kıdemlisi olduğunu biliyordu Halt, okuduktan sonra belgeyi

tekrar katladı.

"Anlaşılan bu savaş belgelerim Keklerin Kralı Sv/yddned'e götürüyorsun,"

dedi "Herhalde Duncan'ın birkaç yıl önce onunla imzaladığı ortak savunma anlaşmasına başvuıııyörsünüz, yanılıyor muyum?"

Gılan, mis kokulu kahvesinden zevkle bıı*yudum daha alırken başını

salladı "Kral, toplayabildiğimiz tüm bildiklere ihtiyacımız olacağını

düşünüyor."

Halt dalgın dalgın başını salladı Yumuşak bu* sesle, 'Böyle düşünmekte de

haksız sayılmaz," dedi 'Ama Kuşkulu bir tavırla ellerini açtı. Sanki

Gılan belgelen Keltıka'ya götürünce, ne demek istediğini daha iyi

anlayacakmış gibi bir hareketti bu.

"Şey," dedi Gılan, "Keltıkcı'dakı resmi elçilik.' ilk kelimeyi biraz daha vurgulu

söylemişti Halt, anladığını belirtmek için başını salladı.

"Elbette," dedi "Eski Kelt geleneği."

"Daha çok batıl bu* inanç," diye yanıtladı Gılan, başını sallayarak

"Bence saçma sapan bir zaman kaybından başka bir şey değil."

"Elbette," dedi Halt "Ama Keltlerbu konuda çok ısrarcı, sen ne yapabilirsin ki?"

Wıll, başını tekrar Halt'tan Gılan'a çevirdi Ikı Orman Muhafızı, neden

söz ettiklerim gayet ıyı biliyor gibiydiler Wıll'e göreyse yabancı bir

dilde konuşuyorlardı sanki.

Gılan, "Normal zamanlarda problem değil," dedi, "ama savaş için bunca hazırlık yapılırken, bir de bununla uğraşmak zor Elimizde boşa harcayacak

insan yok. O yüzden Crov/ley de düşündü kı..."

"Sanının ne demek istediğini anladım," dedi Halt En sonunda Wıll daha fazla dayanamadı.

"Ama ben anlamadım!" diye haykırdı 'Tanrı aşkına sız ikiniz neden soz ediyorsunuz? Hâlâ aynı dili konuşuyoruz, öyle değil mı? Ancak yabancı bir

dil bu kadar anlaşılmaz olur"

na

Halt, düşünmeden hareket eden genç çırağına bakmak için yavaşça döndü.

Kızmak üzere olduğu, tek kaşının kalkmasından belliydi WılPın az önceki

coşkun halı geçti ve "Affedersin Halt," diye mırıldandı. Yaşlı Orman Muhafızı, başını salladı

"Uzun lafın kısası Wıll, Gilan onunla Keltıka'ya gitmen için sana izin verip veremeyeceğimi soruyor "

Gılan, Halt'un sözlerim başıyla onayladı Wıll aniden gelişen olaylardan dolayı şaşkına dönmüştü Tek kaşını kaldırıp, "Ben mı? Keltıka mı? Orada ne işim var?* diye sordu.

Kelimeler ağzından çıktığı anda da söylediklerine pişman oldu Halt'un karşısında böyle konuşmaması gerektiğim, şimdiye dek çoktan öğrenmiş olmalıydı. Halt, çocuğun sorusuna vereceği yanıtı düşünürken, dudaklarını buzdu.

"Haklısın, belki Keltıka'da yapabileceğin pek bir şey yok... ama asıl sorman gereken şuydu: Buradaki işinden ayrılabilir mısın? Bunun yanıtı da kesinlikle evet."

Wıll'ın 'Ama neden. " diye başladığı cümlesi yarım kaldı.

Halt, onun niçin Keltıkaya gideceğini isterse söyler, istemezse söylemezdi Wıll, ne kadar üzerine düşerse duşsun, Halt'a zorla bıı* şey soyletemeyeceğını biliyordu Ve ne kadar çok som sorarsa, ustasının susmaktan o kadar zevk alacağını düşünmeye başladı. Neyse ki, Halt'un istediğinde ne kadar ağzı sıkı olabildiğim hatırlayan Gılan, insafa geldi.

"Gerekli sayıya ulaşmak için sana ihtiyacım var Wıll," dedi. "Kelt geleneklerine göre, resim elçilerin üç kişiden oluşması gerekiyor. Bunda çok ısrarlılar. Dürüst olmak gerekirse Halt da haklı. Burada, Araluen'de ışını bu* süreliğine bırakabilecek tek kışı sensın " Gılan,

söylediklerinden biraz pişmanlık duyarak sırıttı "Kendim daha ıyı

hissetmem sağlayacaksa şöyle de diyebiliriz Birlikteki en genç Orman

Muhafızı olduğum için, bu görev bana verildi"

Gılan'ın en azından somlara yanıt vermeye eğilimli olduğunu gören Will,

bir som daha sordu: "Iyı de niye uç kışı? Haberi bir kışı götüremiyor

mu?"

Gılan ıç çekti 'Dediğimiz gibi bu, Keltlenn batıl bir inancı. Tarihi ta

Keltlenn, Skotlarlann1 ve Iberyalılann" birlikte yer aldıkları eski Kelt Meclısı'ne dayanıyor Bu uluslar, o zamanlar üçlü hükümdarlıkla

yönetiliyorlardı."

"Gılan'ın demek istediği şu," diyerek araya girdi Halt. "Gılan, elbette haberi onlara tek başına götürebilir Ama yalnız giderse, Keltler gerekli

düzene ve protokole karar verene kadar Gılan'ı günlerce hatta haftalarca

bekletirler, sonra da baş-

" Tatil aıoesı vc ilkçağ (kreminde yaşayan Avrupa kavırüemden, ıdcccçlann atalan (ÇN)

alalan (ÇN)

lanndan savarlar Oysa boşa harcayacak zamanımız yok Bu gelenekle ilgili

eski bir Kelt atasözü var: Bir kışı aldatabilir, ıkıkışı komplo

kurabilir. Uç ise güvendiğim sayıdır.

Wıll, Halt'un sözlerinden incinerek, “Yanı beni, burada yalnız idare

edebileceğin için gönderiyorsun, öyle mı?" dedi. Halt, V/ıll'ın gururunu biraz -

ama yalnızca biraz - okşama vaktinin geldiğini duşundu.

"Şey, elbette sensiz de idare edebilirim Ama önümüze geleni elçi olarak gönderemeyiz Uç elçinin de bir şekilde resmi unvanı ya da konumu olmalı.

Sözgelimi, yalnızca asker olmaları yetmez."

"Sen de," diye ekledi Gılaıı, ¦ Orman Muhafızları Bırlığı'nın

bıruyesısın. Bu da Keltlerıçın oldukça itibarlı bir unvan."

"Ben yalnızca bir çırağım," dedi Wıll. Bu cümlesine karşılık, iki adamın itiraz edercesine başlarını sallaması, WıU'ı çok

Halt sertçe, "Üzerinde Meşe Yaprağı taşıyorsun ya," diye yanıtladı.

"Bronzya da gümüş olmuş ne fark eder? Sen bizden birisin."

Ustasının ağzından bu cümlelen duyunca, Wıll'ın yüzü fark edilir biçimde

aydınlandı "Şey," dedi, "madem öyle diyorsunuz, Gilan'a zevkle katılırım."

Halt, ona duygularını belli etmeyen bu* bakış attı Belli kı gurur okşama

faslının sonu gelmişti Kasıtlı olarak Gilan'a dönüp, "Aklına üçüncü elçi olacak başka gereksiz kimse gelmiyor mu?" dedi.

Gılan, Wıll'ın moralinin bozulduğunu görünce gülümseyerek omuz silkti

"Crov/ley'nın beni buraya göndermesinin bıı*

başka nedeni de bu," dedi "Redmont, büyük bir eyalet olduğu için, burada yen doldurul ab ilecek bınnı bulmanın daha kolay olacağını dıışundu.

Senin aklına başka bin geliyor mu?"

Halt, birini bulana kadar düşünceli düşünceli çenesini ovuşturdu "Bence tam da ihtiyacın olan üçüncü kişiyi bulduk," dedi. Sonra da Wıll'e döndü.

"Sen git uyu Ben Gılan'a atları hazırlamasında yardım edeceğim, sonra da

birlikte kaleye gideceğiz "

Wıll başını salladı Halt, uykudan söz etmişken, birden esnememek için

kendim zor tuttu. Yerinden kalkıp odasına gitti.

"Sabah görüşürüz, Gilan."

Gılan gülümseyerek "Sabahın köründe," dedi. Wıll, çok korkmuş gibi gözlerim devirdi.

"Böyle diyeceğim biliyordum."

Halt ile Gılan, Redmont Kalesi'ne giden yolda, tatlı bir sessizlik içinde

ağır ağır yol alıyordu Eski ustasının tavırlarına alışık olan Gılan,

Halt'un konuşmak istediği bu* şey olduğunu hissetti. Kısa bu* süre sonra kıdemli Oıman Muhafızı sessizliği bozdu.

"Wıll'ın de tam olarak böyle bıı* şeye ihtiyacı vardı," dedi. "Onun için endişelenmeye başlamıştım."

Gılan, tek kaşını kaldırdı Deh dolu genç çırağı seviyordu. "Niye

endişeleniyorsun?" diye sordu.

Halt, "Geçen hafta Wargallarla karşılaştığımızda çok sıkıntı çekti,"

dedi. "Cesaretim yitirdiğini sanıyor "

"Peki, gerçekten öyle mı?"

Halt, kararlı bu*tavırla başını salladı. 'Elbette hayır. Hatta birçok

yetişkinden daha cesur Wargallar üzerimize saldırdığında okuna davrandı

ama isabet ettiremedi."

Gılan omuz silkti. "Bunda ayıplanacak bu* şey yok kı Daha on altı yaşında bile

değil. Sonuçta mücadeleden kaçmadı, değil mı?"

"Hayu* Kesinlikle hayır. Bu*akıp kaçmadı. Hatta bir atış daha yaptı Sonra Çekici, Waı*gala çifte attı Ben de son darbeyi indirdim. Çekici çok ıyı

bıı*at"

Gılan, "Çok da ıyı bu* sahibi var," dedi Halt başını salladı.

"Haklısın. Bence tum bu savaş hazırlıklarından birkaç hafta uzak kalmak, çocuğa ıyı gelecek Senuıle, bir de Horace ile biraz zaman geçirirse, bu

sıkıntıyı atlatabilir.

"Horace'la mı?" diye sordu Gılan.

"Sanırım üçüncü elçi de o olacak. Savaş Okulu'nun çu*akla- ınndan bin, WıH'ın de arkadaşı" Haltbu*kaç dakika düşündü, sonra da kendi kendine

başını salladı. "Evet Kendi yaşıtlarıyla birkaç hafta geçurnek, ona ıyı gelecek insanlar bazen ona biraz sert davrandığımı söylüyorlar."

"Sen mı? Sert davranmak mı? Hangi densiz demiş onu?" dedi Gılan Halt şüpheyle ona baktı Gılan'm gülmemek için kendini zor tuttuğu çok belliydi

"Biliyorsun, Gılan,' dedi Halt, "Dalga geçebilmek ıçuı zeki olmaya gerek yoktur. Hatta zekâ kırıntısı taşımaya bile gerek yoktur."

Halt ile Gılan kaleye vardıklarında, vakit gece yansını geçmişti Ama

Baron Arald'ın odasının ışığı, hâlâ yanıyordu Baron ile Redmont'un Savaş

Ustası Sör Rodney'nın üzerinde çalışması gereken birçok plan vardı

Krallık ordusunun diğer kısmıyla buluşacakları Uthal Ovaları'na gitmek

için hazırlık yapmaları gerekiyordu. Halt, Gılan'ın neye ihtiyacı

olduğunu söyler söylemez SorRodney, Onnaıı Muhafızı'nın aklında yatanı

anladı.

"Horace'ı mı istiyorsun?" diye sordu Ufak tefek, sakallı Orman Muhafızı, neredeyse belli belirsiz başını salladı.

Savaş Ustası, odada bu* aşağı bir yukarı yürüyerek duşundu. "Evet, hiç fena fıkır değil," dedi "Bu görev için gerekli unvana sahip. Çırak bile olsa, sonuçta Savaş Okulu'nun birııyesı. Onu hafta sonu buradan aynlacak

kuvvetten alabiliriz, ayn- ca..." Burada cümlesine ara vererek Gılan'a anlamlı bu*bakış attı "Yol boyunca sizden de faydalanabilir."

Genç Orman Muhafızı, ne demek istediğini anlamaya çalışarak ona baktı

SorRodney durumu biraz daha açıkladı "O, en ıyı öğrencilerimden biri,

sanki kılıçla doğmuş Daha şimdiden Savaş Okulu'nun birçok öğrencisinden

daha ıyı Ama hayata yaklaşımı biraz fazla ciddi ve katı Disiplinden pek

anlamayan ıkı Onnaıı Muhafızı olarak, ona birazcık rahat olmayı

öğretebilirsiniz"

Yaptığı şakayla kimseyi incitmek istemediğim göstermek için gülümsedi

Ardından gozıı, Gılan'ın taşıdığı kılıca takıldı.

Bir Orman Muhafızı'nm kılıç taşıması, alışılmadık bıı* şeydi. "Sen

MacNeıl ile çalışan Orman Muhafızısın, öyle değil mı?"

Gılan başıyla onayladı 'Kılıç Ustası. Evet, o benim "

SörRodney, uzun boylu, genç Orman Muhafızı'na daha ilgili bakarak "Hmmm,"

diye mırıldandı. "Belki yolda Horace'a birkaç numara öğretebilirsin Bunu yaparsan, sana minnettar kalırım. Horace'ın ne kadar çabuk öğrendiğim sen

de göreceksin."

Gılan, "Memnuniyetle," diye yanıtladı Sozıi edilen savaşçı çırağını merak etmişti Halt'un çırağıyken Sör Rodney'nın, Savaş Okulu'nda kimseyi hak

ettiğinden fazla övmediğini öğrenmişti

" Öyleyse anlaştık," dedi Baron Arald Bu* an önce Uthal'a gidiş planına dönmek için sabırsızlanıyordu. "Ne zaman yola çıkıyorsunuz, Gılan?"

Gılan, "Güneş doğar doğmaz, efendim," diye yanıtladı.

Rodney, "Horace'ı sabah olmadan sana gönderirim," dedi. Gılan başını salladı, toplantı bitmişti galiba. Baron'un bir sonraki cümlesiyle

yanılmadığını anladı

"Şimdi izin verirseniz, nispeten daha basit olan işimize donup, savaş

planlarını hazırlamamız gerekiyor."

Gökyüzü, kasvetli yağmur bulutlarıyla ağırlaşmıştı. Bıryer- ierde güneş

doğmuş olmalıydı ama burada güneşten hiçbir ızyoktu Yalnızca donuk gn bir

ışık bulutlanıl arasından süzülüyor, yavaş yavaş, isteksizce gökyüzünü

kaplıyordu.

Küçük grup, Redmont Kalesi'nın heybetli yapısını arkala- nnda bırakıp son

tepeyi de aştığında, yeni gun bulutlara daha fazla direnemedi ve soğuk

bir bahar yağmuru başladı Sisli havada gökyüzünden dökülen yağmur

hafifli, ama inatla aralıksız yağıyordu. Yağmur başladığında sular,

atlılann işlenmiş yun pelerinlerinden akıp gitti Ama zamanla pelerinlerin

lıfle- ıı suyu tutmaya başladı Yaklaşık yirmi dakika sonra, uçu de

kendilerini sıcak tutabilmek için, eyerlen üzerinde büzülerek ilerlemeye

devam ediyorlardı

Gözlen yerde, atlarının boyunlarına eğilmiş, yavaş yavaş ilerlerken

Gılan, ıkı yol arkadaşına döndü. Kendi kendine gülümsedi. Sonra da

peşindeki midillinin hemen ötesindeki Horace'a seslendi.

"Eee Horace, sana şınıdıye kadar yeterince macera yaşatabildik mı?"

Horace yüzündeki yağmuru silip, yalandan yüzünü buruş-

"Beklediğimden çok daha az, efendim,* diye yanıtladı. "Ama yine de yanaşık düzen eğitiminden1 iyidir."

Gılan başını sallayarak ona gülümsedi.

"Eminim daha iyidir," dedi. Sonra da kibarca ekledi "Gördüğün gibi. Savaş

Okulu'na gen dönmene gerek yok Biz Orman Muhafızları, çok fazla resmi

tören yapmayız. Gel de bize katıl."

Alaz'ı hafifçe mahmuzlayınca, dom at, arayı açmak için hızlandı Horace da

ıkı Orman Muhafızı ile aynı hizada gitmek

Horace, minnettar bu* ifadeyle, "Teklifiniz için teşekkür ederim,

efendim,* dedi Gılan, Wıll'e dönerek tek kaşını kal-

"Çok da kibar biri, öyle değil mi?* diye takıldı. "Demek kı bu günlerde Savaş Okulu'nda davranış kurallarını da ıyı öğretiyorlar insana 'efendim'

diye hitap edilmesi çok hoş."

Wıll, bu hafiften dokundurmaya güldü Ardından Gılan, düşünceli bir

tavırla sözlerine devam edince, Wıll'in yüzündeki gülümseme kayboldu.

"insana biraz saygı gösterilmesi, hiç de fena bir fıkır değil. Sen de

bundan sonra bana 'efendim' diye hitap edebilirsin," dedi Bunu söylerken, yan taraftaki ağaçlara doğru donduğu

için Will, Gılan'ın yüzündeki ısrarlı gülümsemenin sönük izini bile

göremedi.

Wıll, ne yanıt vereceğim bilemedi Kulaklarına ınanamıyordu

Sonunda "Efendimmi?" diyebildi "Gerçekten sana 'efendim' dememi mı istiyorsun, Gılan?" Bu cümlenin ardından Gılan'ın tek kaşının kalktığını görünce, şaşkınlıkla kendine çekidüzen verdi: "Yanı, şey, efendim! Size

'efendim'dememi mı istiyorsunuz., efendim, Gılan?"

Gılan başını salladı. "Hayır, 'şey-efendım' kulağa pek hoş gelmiyor

'Efendim Gılan' da pek ıyı durmuyor. Bence en iyisi, yalnızca 'efendim'

demek, sence de öyle değil mı?"

Wıll, aklında olanı dile getirecek kibar bir yol bulamadığı için

çaresizce ellerim salladı. Gılan konuşmasına devam etti.

"Bana 'efendim' diye hitap ederseniz, en azından grubumuzun liderinin kim olduğunu unutmayız, öyle değil mı?"

Wıll, nihayet konuşabildi "Bence de Gıl, şey, efendim" Başını salladı Arkadaşının bir anda böyle bir resmiyet talep etmesine şaşırmıştı. Birkaç

dakika daha sessizce at sürmüştü kı arkasından gelen kıkırdamayı duydu

Horace, kendini daha fazla tutamayıp gülmeye başlamıştı. Wıll ona baktı,

sonra da kuşkulu bakışlarını Gılan'a çevirdi.

Çırakla goz göze geldiğinde, Genç Orman Muhafızı da pis pis gülüyordu.

Alaylı bırüzuntu ifadesiyle başını salladı.

"Şakaydı, Will. Şaka."

Wıll, Gılan'ın kendisini oyuna getirdiğim anladı Horace da başından ben bunun farkındaydı.

Onlara içeri ey erek "Biliyordum," dedi Şakayı çok da önem-semıyormuş gibi gomnnıek için, son heceyi daha bir vurgulu söylemişti Horace bir kahkaha koyverdı. Bu sefer Gılan da

Gün boyunca güneye doğru yol aldılar Sonunda Keltıka yolunun üzerindeki bir dağ eteğinde kamp kurdular, ikindiye doğru yağmur, yavaş yavaş dindi. Ama her taraf hâlâ sırılsıklamdı.

Yağmur değmemiş kum dallar bulmak için, en bol yapraklı ağaçların altını aradılar Sonunda küçük bu*kamp ateşi yakmaya yetecek kadar dal toplayabildiler. Gılan ıkı çırağa katıldı ve üçü, aralarında işbölümü yaptı Samımı bir şekilde yemeklerini yiyerek, havadan sudan konuştular. Ama Horace, uzun boylu genç Orman Muhafızı'ndan hâlâ biraz çekiniyordu Wıll, Gılan'ın ona takılarak aslında Horace'ı rahatlatmaya çalıştığını, onun kendisini dışlanmış hissetmemesi için uğraştığını anladı Bunu fark edince de kendisini Halt'un eski çırağına daha da yakın hissetti Gılan sayesinde, insanları idare edebilmek için hâlâ öğrenmesi gerekenler olduğunu görmüştü.

Çıraklık eğitimim en az dört yılda tamamlayabileceğini biliyordu Belki ondan sonra gizli görevler yürütebilir, krallığın düşmanlarıyla ilgili istihbarat toplayabilir, hatta tıpkı Halt'un yaptığı gibi, ordunun bir kısmına öncülük edebilirdi Günün birinde yalnızca kendi aklına ve yeteneklerine güveneceğinin düşüncesi bile gözünü korkuttu. Wıll, kendisini Halt ve Gı- lan gibi deneyimli Orman Muhafızlarının yanında güvende

hissediyordu Bilgilen ve yetenekleri, ikisine de yenilmezlik havası katıyordu Günün birinde onlar gibi olabilecek miyim? diye duşundu. Ancak bu konuda ciddi şüphelerinin olduğunu fark ederek üzüldü.

Iç geçirdi. Hayat, sanki bazen şaşırtıcı olmaya yemin etmiş gibiydi Daha birkaç ay öncesine kadar, Redmont Kalesı'nde tanınmayan, isimsiz bir yetimdi. Sonra Orman Muhafızlığının ustalıklarını öğrenmeye başlamıştı Kalkara demlen korkunç yaratıkları yenmelerinde Baron'a, Sör Rodney*ye ve Halt'a yardım ettiği için, Redmont Eyaletı'ndckı herkesin hayranlığını ve övgüsünü kazanmıştı.

Çocukken düşmanı, şimdiyse dostu olan Horace'a baktı. Onun da kendisi gibi karışık duygular içinde olup olmadığını merak etti Birlikte geçirdikleri günleri düşünürken, aklına öteki arkadaşları, yanı şimdi kendi Zanaat Ustalan'nın yanında çıraklık yapan George, Jenny ve Alyss

geldi Keltıka'dan ayrılmadan önce onlarla, özellikle de Alyss ile vedalaşmaya zaman bulamadığına üzüldü Onu düşünmeye başlayınca, huzuru kaçtı Alyss, handa kutlama yaptıkları gece, onu öpmüştü. Kızın dudaklarının yumuşak dokunuşu, hâlâ Wıll'ın aklından çıkmıyordu.

Evet, özellikle Alyss'ı düşündü.

Kamp ateşinin karşısında Gılaıı, yan kapalı gözlerle Wıll'ı süzüyordu.

Halt'un çırağı olmanın zorluğunu biliyordu Halt, yan efsanevi bir kişilikti, bu durum da çıraklarını daha fazla yuk altında bırakıyordu

Onun çıraklarının yeni hayatlarına uyum sağlayabilmeleri için çok çaba harcaması gerekirdi Gı- lan, Will'ın dikkatinin biraz dağılması gerektiğini düşündü.

Kıvrak bu* hareketle ayağa kalkarak, "Evet! Ders zamanı!" dedi.

Wıll ile Horace birbirlerine baktılar.

Wıll, yalvaran bir sesle, “Ders mi?" dedi Eyer üzerinde geçirilmiş bu* günden sonra, biraz daha dinlenmek istiyordu.

Gılaıı, neşeli bir sesle, "Evet," dedi "Bir görevde olduğumuza göre, ikinizin eğitimini devam ettirmek benim sorumluluğum"

Şimdi şaşınna sırası Horace'daydı "Benim de mı?" diye sordu "Neden Orman Muhafızlığı eğitimi almam gereksin kı?"

Gılan, eyerinin arkasından kınını aldı ve zarif, parlak kılıcını düz, den kınından çekti Kılıç, kından çıkarken hafif bu* ıslık sesi çıkararak

titreyen ateşin ışığında dans ediyordu sanki.

"Orman Muhafızlığı eğitimi değil, oğlum Savaş ustalığı eğitimi alacaksın Yakında buna çok ihtiyacımız olacak. Savaş kapıda, biliyorsunuz."

Karşısındaki ın kıyım çocuğa, eleştınr- cesıne baktı "Şimdi üzerinde

taşıdığın şu kurdan hakkında ne biliyorsun, görelim bakalım."

"A, tamamı" dedi Horace Sesinin tonundan, bu gelişmeden memnuniyet duyduğu belli oluyordu. Kılıcıyla biraz idman yapmaya asla hayır demezdi

Bunun Orman Muhafızlığı eğitimiyle alakası olmadığını da biliyordu.

Kendine güvenerek kılıcını çekti. Gılan'ın karşısına geçti ve kılıcının

ucunu kibarca yere indirdi. Gılan da aynısını yaptı ve Horace'ınkını

almak için elini uzattı.

"Şuna bir bakabilir mıyım, lütfen?" diye sordu. Horace başını sallayıp, kılıcının kabzasını Gılan'a uzattı.

Gılan kılıcı kaldırarak, havaya atıp tuttu Sonra da onu birkaç kez havada

sallayarak denedi.

" Şunu görüyor musun. Wıll? İşle bu, bir kılıçta aranan şeydir"

Wıll, umursamadan kılıca baktı Ona göre sıradan bir kılıçtı. Keskin

tarafı, basit ve düzdü Kabzası, çelik ucuna sarılmış deriden oluşuyordu.

Pirinç balçağı* ise kısa ve kalındı. Omuz silkti.

Horace'ın duygularını incitmemek için, ozuı* diler gibi bu* sesle, "çok da özel bu* şeye benzemiyor," dedi.

Gılan, "Önemli olan görünüşü değil," dedi "Sana verdiği his Örneğin bu kılıç. Dengesi çok ıyı ayarlanmış, öyle kı bunu tüm gun yorulmadan

sallayabilirsin Uzun ve keskin tarafı hafif ama güçlü. Bunun ıkı katı kalınlığında olanları gördüm. Kalın bir sopayla ıyı bir darbe aldıklarında, çat diye ortadan ikiye ayrılırlardı Oymalarla, işlemelerle süslenenler de öyle " Son cümleyi söyleıken gülümsüyordu.

Horace, "SorRodney, kabzadaki mücevherlerin sadece gereksiz ağırlık yaptığını söyler," dedi Gılan onu onaylamasına başını salladı.

"Ayrıca insanların saldırıp, seni soyup soğana çevirme cesaretim artırır," diye ekledi Sonra yine işiyle ilgilenmeye başladı Horace'ın kılıcını gen verip, kendısınınkını aldı.

"Çok iyi, Horace Kılıcının gayet kaliteli olduğunu gordık. Bakalım sahibi nasılmış."

Horace, biran duraksadı Gılan'ın akluıdaıı ne geçtiğim bilmiyordu tam olarak.

"Efendim?" dedi acemice Gılan sol eliyle ona işaret yaptı.

Neşeyle, "Bana saldır," dedi '"Kılıcı havada salla Sert bir hamle yap Kafamı kopar."

• Kzhza ile gövde aasaıdakı bağiaılr/ı sağlayan, kılıcm elcisi kaynasan ailemde ve kullananın elmı kaim*: ıçaı yapikı parçası (ÇN)

Horace, hâlâ ne olduğunu anlayamamış halde ayakta dikiliyordu Gılan'ın kılıcı, kendini koruma konumunda değildi. Umursamaz bir havayla kılıcını sağ elinde, ucu yere bakacak şekilde tutuyordu. Horace, çaresizliğim

gösteren bir el işareti yaptı

Gılan, "Haydi Horace,* dedi "Bütün gece seni mı bekleyeceğiz? Ne

yapabildiğim görelim."

Horace kılıcının ucunu yere dayadı.

"Ama görüyorsunuz, efendim Ben eğitimli bir savaşçıyım,* dedi. Gılan, bu cümle üzerinde biraz düşündü ve başını salladı

"Doğru diyorsun," dedi, “ama eğitiminde bir yılı doldurmadın daha Kafamı budayacağından korkmana gerek yok "

Horace, yardım etmesi için Wıll'e baktı ama Wıll hiç oralı değildi Gılan'ın ne yaptığını bildiğim düşünüyordu. Gerçi onunla tanışalı çok da

uzun zaman olmamıştı. Şimdiye kadar bırak kılıç idmanı yapmayı, kılıcını

çektiğim bile görmemişti. Gılan, alaycı bir üzüntüyle başını salladı.

"Haydi Horace,* dedi "Neyi bekliyorsun'?"

Horace, kılıcını isteksizce Gılan'a doğru salladı. Belli kı Orman

Muhafızımın zırhını delip geçmekten korkuyordu. Henüz kılıç hamlesini

yarıda kesip, karşısındakini yaralamayı önleyebilecek kadar tecrübeli

değildi Gılan, kendim kanamak için kılıcını bile kaldırmadı Onun yerine

rahatça sağa sola sallanıyor, Horace'ın hamlelerim savuşturuyordu.

“Haydıi" dedi “Gerçekten isteyerek yap şu ışı!"

İ'orace derin bu* nefes aldı ve Gılan'a doğru ilk gerçek hamlesini yaptı.

Wıll, bunun bir şiire benzediğini düşündü. Tıpkı dans etmeye ya da suyun

düz kayalardan akıp gitmesine benziyordu. Gılan, yalnızca parmaklan ve

bileğiyle salladığı kılıcıyla Horace'ın hamlelerini engellemek için parıltılı kavisler çiziyordu Sanki etrafında çelikten bir halka vardı Horace durdu, şaşırmıştı. Gılan'ın yaptığı savuşturma hareketiyle elinden dirseğine kadar sarsıldı Gılan tek kaşını kaldırdı.

"Bu daha iyiydi," dedi. 'Tekrar dene."

Horace tekrar denedi. Ters vuruşlar, yukarıdan aşağı vuruşlar, yan vuruşlar. .

Gılan'ın kılıcı, her seferinde çınlayan bir sesle Horace'ın hamlesini engelliyordu. Biraz sonra Horace, kılıcını daha sert ve hızlı sallamaya başladı Alnından terler akıyordu, gömleği de sırılsıklamdı. Artık Gılan'ı incitmemeye çalışmak gibi bir gayreti yoktu Bu aşılamaz savunmayı delebilmek için, kılıcını serbestçe sallayıp vuruyordu.

Sonunda Horace nefes nefese kaldı Gılan, Horace'ın güçlü hamlelerine karşı kullandığı etkili savunmasını değiştirdi. Kılıcı Horace'ınkıyle çarpıştı, ardından kılıcın keskin kısmı yukarı gelecek şekilde küçük, dairesel hareketler yaparak gen çekildi Deıicen havada kayarcasına yaptığı bir hareketle Horace'ın kılıcının ucunu yere indirdi Kılıcın ucu ıslak zemine değer değmez, Gılan çizmesiyle ona bastı.

"Bu kadar yeter," dedi sakın sakın Gözlerini Horace'a dikmişti Çocuğun idmanın bittiğini anladığından emin olmak istiyordu Bazen kazanan silahşor dövüşün bittiğini sanırken, kaybeden silahşorun son bir hamle

yapmaya yeltendiğini bili—

Böyle şeyler çok sık olurdu.

Horace'm idmanın bittiğini anladığından emin oldu ve kılıcının

ulaşabileceği yerden bir an önce uzaklaşmak için birkaç adım gen çekildi.

Horace'ın kılıç kullanma tarzını beğenen Gılan, "Hiç fena değil,"

deyince, çocuk utanarak kılıcını çime bıraktı.

"Fena değil mı?" diye bağırdı "Berbattım! Şimdiye kadar hiç bu kadar. ."

Cümlenin devamını getirmeye çekindi. Sonuçta son ıiç, dört dakikadır

Gılan'ın başını gövdesinden ayıımaya çalıştığını kabul etmek, hiç de

nazik bir davranış olmazdı Sonunda daha yumuşak bu* cümle buldu

"Savunmanı aşabilen bu* hamle bile yapamadım."

Gılan alçakgönüllülükle, "Biliyorsun, daha önce bu tür idmanlardan çok yaptım," dedi.

Horace hızlı hızlı soluyarak "Evet," dedi, "ama sız bir Orman Muhafızısınız Onnan Muhafızlarının kılıç kullanmadığını da cümle âlem

bilir."

Wıll, sırıtarak "Demek kı bu Ornıan Muhafızı ballanıyormuş," dedi. Horace ona bezgin bezgin gülümsedi.

"Evet, öyleymiş," dedi Sonra da saygıyla Gılan'a dondu. "Kılıç kullanmayı kimden öğrendiğinizi sorabilir mıyım, efendim? Daha önce hiç böyle kılıç

kullanan birini görmemiştim."

Gılan, alaycı bir azarla başını sallayarak "Bana daha ne

kadar'efendim'diyeceksin?" dedi Sonra da Horace'm sorusunu yanıtladı:

"Kılıç ustam yaşlı bir adamdı MacNeıl adında bu* kuzeyliydi."

Horace şaşkınlıkla, "MacNeıl mı?" dedi "Senştı MacNeıl- den mı söz ediyorsun? Bannocklu MacNeıl mi?"

Gılan başını salladı. “Evet, onu diyorum Adını duymuştun

Horace saygıyla başını salladı "MacNeıl'in adını duyına-

Bu sırada Will, neden söz ettiklerini anlamadığı için sıkıla- rak lafa

girdi.

"Ben duymamıştım mesela," dedi, "ama biriniz bana ondan söz ederse çayı hazırlarım "

DÖRT

Uçfl de avuçlarını ısıtan, buharı tüten bitki çayı kupalarıyla, ateşin

etrafına uzanmışlardı. Will, "Haydi aıtık, şu Neıl kimmiş anlatın bana,"

dedi.

Horace onu düzelterek, "Neıl değil, MacNeıl," dedi. "O bir efsanedir"

"Yo, efsane değil Senin, bcıım gibi gerçek biri," dedi Gı- lan. "Gayet ıyı biliyorum. MacNcil'den beş yıl ders aldım Onunla çalışmaya on bir

yaşındayken başladım, on dördümde de Halt'a çırak oldum Ama Halt, Kılıç

Ustası ile çalışmama devam edebilmem için bana izin verirdi."

Horace, "Peki Orman Muhafızlığı eğitimi almaya başladıktan sonra, kılıç öğrenmeye niye devam ettin?" diye sordu.

Gılan omuz silkti, "insanlar, erken yaşta aldığım bu eğitimi ziyan etmemi istememiş olabilirler. Ben de istekli olduğum için devam ettim Caraway

Eyaletı'ıdeıı SorDavıd, benim babam Bu yüzden bu konuda daha rahat

hareket edebildiğime inanıyorum."

Gılan'ın söylediği ismi duyunca, Horace yerinde doğruldu.

"Savaş Ustası Davıd mi?" diye sordu Çok etkilendiği, sesinden belliydi.

"Yeni başkumandan mı?"

Gılan, çocuğun heyecanı karşısında gülümseyerek başını salladı "Evet, ta kendisi" Wıll'ın hâlâ bu* şey anlamamış olduğunu fark ederek biraz daha açıklama yaptı "Lord Noıtholt öldürüldükten sonra, babam kralın ordusuna başkumandan olarak atandı Hackham Çayırı Savaşı'ndakı süvarileri kuman- Wıll'in gözlen, birden m ın açıldı. "Morgarath'ın yenilip, dağlara

sürüldüğü savaşta mı?"

Horace ile Gılan, birlikte başlarını salladılar Horace heyecanla

açıklamaya devam etti.

"SorRodney, savaşın son safhasında Sor Davıd'ın ıkı tarafındaki okçularla süvarilere destek çıkmasının,'kendi timinde birinci sınıf bir hareket

söyler Bu yöntemi hâlâ mükemmel savaş taktiklerinden bin olarak

öğretiyor. Babanın Lord Northolt'un yerine seçilmesine şaşmamalı."

Wıll, asıl konudan giderek uzaklaştıklarını faik: etti.

Tekrar konuya dönmek için, "Peki, babanın MacNeıl ile ilgisi nedir?" diye sordu.

"Açıkçası," diye söze girdi Gılan, "Babam da eskiden onun öğrencisiymiş.

Öğrencilerin MacNeıl'ın Savaş Okulu'na gidebilmek için bırbırıyle

yarışması gayet doğal, öyle değil mi?"

Wıll onaylayarak, "Bence de öyle," dedi.

"Benim de elime kılıç alır almaz ondan ders almaya başlamam gayet doğal.

Sonuçta bir Savaş Ustası'nın oğluydum," dedi Gılan.

Horace, "Peki, Onnan Muhafızı olmak nereden esti?" diye sordu

“Şövalyeliğe kabul edilmedin mı?"

İki Oıman Muhafızı da şaşkın şaşkın ona baktı Horace'm, yalnızca şövalye

ya da savaşçı olamayanların Oıman Muhafızlığını seçtiğini sanması, onları

güldıınnuştü Aslında Wıll de kısa sure öncesine kadar böyle düşünüyordu

ama şimdi durum farklıydı Horace, bir anda ikisinin sustuğunu ve ona

nasıl baktıklarını fark etti. Hatasını hemen anlayıp düzeltmeye çalıştı.

"Yanı. . şey demek istedim Birçoğumuz şövalye olmak isteriz, öyle değil mı?"

Wıll ile Gılan bakıştılar ve Gılan'm bir kaşı yukarı kalktı. Boylece

Horace, bir çam daha devirdiğim anladı.

"Yanı.. darılmayın... ama tanıdığım herkes savaşçı olmak istiyor işaret pamıağıyla Wıll'ı gösterdiğinde, utancı biraz hafifledi. "Bunu sen de

istiyordun, Will! Biz daha çocukken her zaman Savaş Okulu'na gitmek, çok tanınmış bu* şövalye olmak istediğim söyleyip dururdun."

Şimdi rahatsız olma sırası Wıll'e gelmişti. "Sen de daima beni

küçümserdin, değil mi? Çok ufak olduğumu söyleyip dururdun, yanılıyor

muyum?" dedi.

"Ama öyleydin," dedi Horace Sesi biraz öfkeliydi.

Wıll hiddetle "Yaa, öyle mıydım?" dedi “Peki, Halt'un daha önce Sör Rodney ile konuşup, beni çırak almak istediğim hatırlıyor musun? işte bu

yüzden Savaş Okulu'na seçilmedim. Anladın mı?"

Gılan, ipin ucu kaçmadan bu tartışmayı nazikçe bıtumek için konuya girdi.

"Bence çocukluğunuz hakkında yeterince atıştınız," dedi.

Birbirlerine cevap yetiştirmeye hazırlanan ıkı çocuk da kalakaldı.

Wıll, “Şey. . evet Haklısın," diye mırıldandı "Affedersin “

Horace birkaç kez başını salladı Az önceki ufak tartışmadan dolayı

utanmıştı "Ben de özür dilerim,' dedi Ardından merakla ekledi "Gerçekten de öyle mı olmuş Wıll? Sör Rodney, sem Halt Oıman Muhafızı olmanı

istediği için mı seçmemiş?"

Wıll, bakışını ondan kaçırarak, gömleğinden sarkan ıpı ko-

" Açıkçası, tam olarak öyle değil," dedi Sonra daHorace'a hak verdi

"Doğru, küçükken hep bir şövalye olmak istiyordum.' Sonra hızla Gılan'a donup ekledi ' Ama şimdi dünyayı verseler bu dununu değiştirmem."

Gılan ikisine birden gülümsedi. "Ben de tam tersi durumdaydım," dedi.

"Anlattığını gibi Savaş Okulu'nda büyüdüm. Daha on bu* yaşında MacNeil ile çalışmaya başlamıştım. Henüz dokuz yaşındayken, ilk eğıtımunı

alıyordum "

Horace ıç geçirerek, "Bu harika bu* şey olmalı," dedi Ancak Gılan, başını sallayarak yanıt verdi.

"Benim için hiç de öyle değildi Bılu'sınız, 'Uzaktan davulun sesi hoş

gelir' derler."

Ikı çocuk da bu açıklama karşısında şaşkın şaşkın bakıştılar.

Gılan, "Yanı insan hep elinde olmayanı ister," dedi. Ikı delikanlı, onu anladıklarını göstermek için başlarını salladı. "Benim için de böyleydı On ıkı yaşıma geldiğimde disiplinden, egzersizden, geçit törenlerinden

canım çıkmıştı." Yanında duran Horace'a baktı "Savaş Okulu'nda bunlar gibi çok şey vardır, bilirsin."

îrıkıyımçocuk, ıç geçirdi “Bilmezmıyım," dedi, "amayine de binicilikle savaş talimleri çok eğlenceli."

"Olabilir," dedi Gılan, "ama ben Orman Muhafızlığına daha çok ilgi duyuyordum Hackham Çayın Savaşı'ndan sonra, babamla Halt yakın arkadaş

oldular. Halt bize ziyarete gelirdi. Onun gelişini, gidişini görürdüm O

kadar gizemli, o kadar macera doluydu kı. istediğin gibi hareket etmenin

nasıl bu* şey olduğunu düşünmeye başladım Tabu ormanlarda yaşamanın da

İnsanlar, Orman Muhafızları ile ilgili çok az şey biliyorlardı Bu da

benim için dünyadaki en heyecan vencı şeydi" Horace, ona şüpheyle bakarak

"Ben Halttan hep birazcık korkmuşumdur," dedi. "Onun bir çeşit büyücü olduğunu düşünürdüm "

Wıll, ona inanamamış gibi küçümseyerek konuştu. "Halt mu? Buyucu mu? Yok, daha neleri"

Horace ona baktı Yine canı sıkılmıştı "Sen de zamanında benimle aynı şeyi düşünürdün!" dedi.

"Hım, belki de. Ama o zamanlar daha çocuktum."

Horace, ezici bir üstünlük sağlamış gibi, "Ben dei" dedi. Gılan ikisine de giderek baktı. Aslında ikisi de hâlâ çocuktu. Halt'un haklı olduğunu

düşündü Kendi akranıyla biraz zaman geçilmesi, Wıll'e ıyı gelecekti.

Wıll, genç Oıman Muhafızı'na donup "Peki, sem çırak almasını Halttan

kendin mı istedin?" diye sordu. Gılan'ın yanıtını beklemeden de "Peki o sana ne yanıt verdi?" diye ekledi.

Gılan başını salladı "Ben ondan bu* şey istemedim Bir gun kalemizden

ayrılıp onnanına dönerken, onu takıp ettim."

Horace, "Onu takıp mı ettin1? Bir Orman Muhafızı'nı mı? Bir Orman Muhafızı'nı ormanın içinde mı takıp ettin?" dedi. Gılan'ın cesaretine

hayran mı olmalı, yoksa gozükaralığına şaşırmak mı, bilemedi Wıll, hemen

genç Orman Muhafızı'nı savundu tabii.

"Gil, Omıan Muhafızları arasında görünmeden hareket etmeyi beceren en ıyı kişilerden bindir," dedi "Hatta belki de en iyisidir."

Gılan, yaptıklarından pişman olmuş gibi, "O zamanlar öyle değildim

tabii," dedi. "Aslında görünmeden hareket etmek konusunda çok az şey biliyordum Bilgimin ne kadar az olduğunu da Halt mola verdiğinde,

sessizce ona yaklaşmaya çalışırken anladım Biranda beni ensemden

yakalayıp dereye atıverdi."

O gün yaşadıkları tekrar aklına gelince, gülümsedi

"Sonra da sem rezil edip eve göndermiştir herhalde, öyle değil mı?" diye sordu Horace Ama Gılan, o gunu hatırladıkça yüzünde beliren tebessümle

yine başını salladı.

"Tam aksine, beni yanında bu* hafta tuttu Dediğine göre ormanın içinde gizlice dolaşmakta çok da kotu sayılmazmışım. Bende görünmeden hareket

etme yeteneği olabilirmiş Bana nasıl Orman Muhafızı olunacağını öğretmeye

başladı O haftanın sonunda, Halt'un çırağı olmuştum."

Wıll, "Peki, bunu babana anlattığında o ne dedi?" diye sordu "Mutlaka bir şövalye olmanı istiyordu, öyle değil mı? Olmayınca da hayal kırıklığına

uğramıştır."

Gılan, "Pek öyle sayılmaz," dedi. "Işın tuhafı, Halt, babama buyuk olasılıkla onu amanda takıp edeceğimi söylemiş Ben daha istemeden önce

babam, Halt'un çırağı olmamı kabul etmiş"

Horace tek kaşını kaldırdı. "İyi de Halt bunu nereden bilsin?"

Gılan omuz silkip, WilPe anlamlı bir bakış attı.

Ona sırıtarak, “Halt bazı şeyleri önceden bilebiliyor, öyle değil ını

Will?" diye sordu.

Wıll, Baron'un odasındaki karanlık geceyi, sonra da karanlıktan çıkıp,

onu bileğinden yakalayan eli hatırladı Halt, tıpkı Gılan'm onu takıp

edeceğini bildiği gibi, o gece deWill'i bekliyordu.

Yanıt vermeden önce ateşteki közlere baktı.

"Belki kendince bıı* çeşit büyücüdür," dedi.

Uç arkadaş, birkaç dakika boyunca konuşulanları düşünerek, sessizce

oturdular Sonra Gılan gerinip esnedi.

"Benim uykum geldi," dedi “Bugünlerde bir savaş çıkabileceği için nöbet tutacağız Will, ilk nöbeti sen tut. Sonra da sen Horace Son nöbet de

benim ikinize de ıyı geceler."

Bunu der demez, grili yeşilli pelerinine sarılarak uzandı. Kısa bir süre

sonra da derin derin nefes alarak uykuya daldı.

Öıa güneş ufukta görünmeye başlamadan, tekrar yola ko- Jİdular Bulutlar taze bir güney rüzgârıyla dağılmış, gökyüzü açılmıştı Yollan Keltıka sınırına doğru uzanan dağlık tepelerde yükseldikçe, hava kum ve soğuk bu*hal alıyordu.

Burada ağaçlar daha bodur ve eğri buğrüydu Yerdeki otlar da daha sertti Sık ormanlar, yeriennı bodur, rüzgârdan eğilmiş çalılara bırakmıştı.

Burada rüzgâr, durmadan eserdi. Yere bakıldığında ruzgânn aşındıncı etkisi kendim gösteriyordu. Uzaktan gördükleri taş duvarlı, kaba saman damlı birkaç ev, tepenin bir yanında toplanmıştı. Gılan'ın dediğine göre, burası krallığın soğuk, zorlu kısmıydı Keltıka'ya girdiklerinde, şartlar daha da ağırlaşacaktı.

O akşam kamp ateşinin etrafında dinlenirlerken Gılan, Horace'a kılıç ustalığıyla ilgili dem vermeye devam etti.

Ter döken çırağa, “Zamanlama her şeyin özüdür," dedi. "Kaskatı kesilmiş kolunla kılıcı nasıl savuştıırabileceğim görmek ister mısın?"

Horace sağ koluna baktı. Tıpkı tahta gibi kaskatıydı. Acılı gözlenin Gılan'a çevirdi.

"Ama hamlem durdurmak için hazır olmam lazım," dedi.

Gılan sabırla başını salladı. Sonra da ona hareketi kendi kılıcıyla gösterdi. "Bak, ben nasıl yapıyorum Senin hamlen gelirken elim ve kokun gayet rahat Kılıcın onu durdurmayı planladığım noktaya gelir gelmez,

hafif bu* hamleyle karşılık veriyorum, görüyor musun?"

Tıpkı tanfettiği gibi, elini ve bileğini kullanarak, kılıcıyla küçük bir

kavis çizdi "Son anda kılıcımı daha sıkı kavrıyorum. Boylece kılıcını

sallarken harcadığın enerjinin büyük kısmı, benim kılıç hareketimle

yutuluyor."

Horace şüpheyle başını salladı Gılan, bu hamleyi çok basit bıı* şeymiş

gibi anlatıyordu.

"Peki, ya zamanlamayı doğru yapamazsam ne olur?"

Gilan'ın yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi "Bu dununda, büyük

olasılıkla başını gövdenden ayırırım." Sustu Belli kı Horace, aldığı

yanıttan pek memnun kalmamıştı. Gılan nazikçe," Yanı ışın püf noktası, zamanlamayı doğru yapmak," diye ekledi.

Çocuk, "Ama..." diye söze girecekti ama Gılan ona fırsat vermedi.

"Zamanlamayı nasıl geliştireceğini mı soracaksın?" Horace yorgun argın başını salladı.

"Biliyorum. Biliyorum Daha çok idman yaparak."

Gılan, gözlerinin ıçı gülerek ona tekrar baktı "Haklısın. Peki, hazır

mısın? Bir, iki, uç, dört, bu daha iyi, üç döıl...

Hayır! Hayır! Sadece bileğinin kııçuk bu* hareketi.... Bir iki..."

Kılıçlarının şakulisi, kamp alanında yankılandı Wıll onları ilgiyle

izledi Ter döken kendi olmadığı için, keyfi yenndeydı.

Birkaç gün Horace ile idman yaptıktan sonra Gılaıı, Will'in gereğinden

fazla rahat olduğunu fark etti. Yan bitirdikleri bu* idmanın ardından

oturmuş, kılıcıyla bir taşı ittirirken, Orman Muhafızı çu*ağına muzipçe

baktı.

Aniden, "Halt sana çift bıçaklı savunmayı henüz göstermedi mi?" diye sordu Wıll şaşkınlıkla başını kaldırdı.

Gılan'ın ne dediğini tam olarak anlamayarak, "Çift bıçaklı. ne?" diye sordu. Gılan derin bu* ıç geçirdi.

"Bıçak savunması Tuh be! Yapmam gereken daha çok ış olduğunu daha önce anlamalıydım. Ikı çırakla yola çıkmanın cezası buduı* işte." Abartılı bu*

ıç geçirmeyle ayağa kalktı ve Wıll'e onu izlemesini işaret etti Çocuk

şaşırmıştı.

Gılan, Horace ile kılıç idmanı yaptıkları açık alana doğru yürüdü Horace

hâlâ hayalı bir düşmana karşı hamleler yapıyor, kendi kendine

fısıldayarak zamanı sayıyordu Yüzünden ter damlaları süzülüyordu ve

gömleği terden sırılsıklam ol-

"Tamam, Horace," dedi Gılaıı "Sen birkaç dakika dinlen."

Horace mutlulukla Gılan'ın dediğini yaptı Hemen kılıcını indirdi ve

devrilmiş bu* ağaç kütüğüne oturdu.

"Bu işe alışıyorum galiba," dedi Gılan onu onaylamasına başını salladı.

"Aferin sana. Uç, dört yıl sonra artık iyice ustalaşmış olursun " Gılan bunu neşeyle söylemişti ama yorucu çalışmalarla

geçireceği uzun yıllan düşününce, Horace'm yüzü asıldı.

"Bardağın dolu kısmına bak, Horace," dedi Gılan. "O zamana kadar krallıkta seni düelloda yenebilecek kılıç ustalarının sayısı, bu* elin

parmaklarından az olacak."

Horace'm yüzü bir anda aydınlandı. Ancak Gılan sözlerine devam edince,

yüzü tekrar asıldı "Önemli olan, bu* elin parmaklarından az olacak o

insanları tanımak Bunlardan bıuıne yanlışlıkla meydan okuyup, sonra da

onun kimliğini öğrensen ne kötü olur, düşünsene."

Gılan, Horace'm yanıt vermesini beklemeden diğer çırağa döndü

"Haydi, Wıll, bıçaklarını görelim."

Wıll bir an duraksadı “ikisini de mı?" diye sordu Gılan gözlerini

gökyüzüne çevirdi Bu hareketi, Wıll çok som sorduğunda Halt'un yaptığıyla

hemen hemen aynıydı.

Wıll, "Affedersin," diye mırıldandı ve ıkı bıçağını da kılıfından çıkarıp Gılan'a uzattı Genç Orman Muhafızı bıçakları almadı Hızla bıçakların

kenarlarına bakıp, pas önleyici ince yağ tabakası var mı diye kontrol

etti Her şeyin usulüne uygun olduğunu görünce, memnun bir ifadeyle başını

salladı.

"Güzel," dedi. "Şimdi, saks bıçağıyla kılıç hamlesini durduracağın için, onu sağ eline al"

Wıll kaşlarını kaldırdı "Niye bir kılıç hamlesini durdurmam gereksin ki?"

Gılan ilen doğru eğildi ve parmaklarını bükerek, hafifçe Wıll'ın kafasına

vurdu.

"Hımm, kılıcın kafatasını ikiye ayırmasını önlemek, belki yeterince güzel bir neden olabilir"

Wıll, 'Ama Halt, Orman Muhafızlan'nın yakın mesafede dövüşmediklerini

söyledi," diyerek itiraz etti. Gılan onu onay- larcasına başını salladı.

"Elbette, bu, bizden beklenen bu* şey değil Ama şartlar bunu yapmanı

gerektirirse, nasıl yapılacağını bilmen iyi olur."

ikisi konuşurken, Horace oturduğu kütükten kalktı ve onları daha yakından

izlemek için yaklaştı Küçümser bir edayla konuya girdi.

"Bu kadar küçük bir bıçağın gerçek bir kılıç hamlesini durdurabileceğine inanmıyorsun, değil mı?" diye sordu. Gılan ona dönüp, tek kaşını

kaldırdı.

"Bu kadar emin konuşmadan önce o ‘kuçıık bıçağa' yakından baksan ıyı

olur," dedi. Horace bıçağı almak için elmı uzattı Wıll de kabzası

Horace'ın eline gelecek şekilde bıçağı arkadaşına uzattı.

Wıll de Horace ile aynı fikirdeydi Saks bıçak, oldukça büyüktü, neredeyse

küçük bir kılıç kadardı. Ama Horace'ınkı ya da Gılan'ınkı gibi gerçek

kılıçlarla kıyaslandığında, ne yazık kı çok yetersiz duaıyordu.

Horace, dengesini test etmek için bıçağı havada sallayıp "Ağırmış," dedi.

Gılan, "Hem de sağlam Çok çok sağlam," dedi * Orman Muhafızlan'nın bıçaklannı, çeliği inanılmaz derecelerde sert- leştınne sanatında

ustalaşmış kişiler yapar Kılıcını bu bıçağa sürtersen, kenarı körelir,

ama bıçakta hemen hemen hiç ız kal-

Horace dudaklarını buzdu “Ama bana hafta boyunca manevrayı ve kaldıraç

mantığını öğrettin. Bunun gibi kısa bir bıçakta çok daha az kaldıraç

kuvveti olması lazım."

Gılan, “Doğru diyorsun,' dedi. "O yüzden başka bir kuvvet kaynağı

bulmalıyız, öyle değil mı? Bu da daha kısa olan bıçak. Yanı atış bıçağı."

Horace, kaşlarını daha da çok çatalken "Anlamadım," dedi. Wıll de anlamamıştı, ama Horace'ın önce davranıp bilgisizliğini kabul etmesi, onu

memnun etmişti. Gılan'ın açıklamasını beklerken, bilgiç bir ifade takındı

Bunu yapmaması gerektiğini az sonra anlayacaktı Çünkü Orman Muhafızlan'mn

keskin gözlerinden pek bir şey kaçmazdı.

Gılan keyifle, "Belki bu dununu sana Wıll açıklamak ister," dedi.

Konuşurken gözlerim Will'e dikmişti Çocuk, ne diyeceğini bilemedi.

"Şey... yanı... ıu . çift bıçaklı savunma," diye bir şeyi er geveledi Gılan, uzun sure bir şey söylemedi Bunun üzerine Wıll şüpheyle, "Öyle

değil mı?" diye ekledi.

"Elbette öyle!" dedi Gılan "Şimdi lütfen bunun nasıl yapıldığını gösteril* misin?" Will'ın yanıt vermesini beklemeden konuşmayı sürdürdü.

"Sanırım gösteremeyeceksin Bana izin ver, lütfen."

Wıll'ın saks bıçağını aldı ve kendi atış bıçağını kınından çıkardı

Ardından küçük bıçakla Horace'ın kılıcını işaret etti.

Kendini tamamen işine vererek, "Haydi, kılıcını al,“ dedi.

Horace tedirgin bir tavırla Gılan'ın dediğini yaptı. Gılan, ona idman alanının ortasına gelmesini işaret etti Sonra da ıd-

man için pozisyon aldı Horace da aynısını yaptı. Kılıcı yukarı doğru, dik duruyordu.

"Şimdi bana yukarıdan aşağı bu*vuruş yap, bakalım," dedi Gılan

Horace, Gılan'ın elindeki iki küçük bıçağa bakarak memnun olmadığını belirten bu* işaret yaptı Gılan öfkeyle gözlerini devirdi.

"Şunu ne zaman öğreneceksin?" dedi "Ben ne yaptığımı biliyorum. Artık buna alışı"

Son sözleri bağırarak söylemişti. Talim meydanında geçirdiği aylarda, bağırarak verilen emirlere sorgusuz itaat etmeye ve hemen harekete geçmeye şartlanmış olan ırıyarı çırak, kılıcını ölümcül bu* darbeyle Gılan'ın başına doğru salladı.

Çeliklerin çarpışmasıyla, yer gök inledi Horace'ın kılıcı havada hareketsiz kalmıştı. Gılan, atış bıçağıyla saks bıçağını destekleyip, iki bıçağı Horace'ın kılıcının önünde çapraz tutarak, Horace'ın hamlesini kolaylıkla engellemişti Horace, şaşkın şaşkın bir ıkı adım gen çekildi.

Gılan, "Gördün mü?" dedi Küçük bıçak, büyüğü destekliyor yanı büyük bıçak için fazladan kaldıraç kuvveti kazandırıyor" Bu cümleleri, özellikle onu büyük bu* ilgiyle izleyen Wıll'e söylemişti. Sonra yine Horace'a dönüp konuşmaya devam etti "Tamam. Şimdi de alttan bir vuruş yap, bakalım."

Horace, kılıcını tekrar aşağıdan yukarıya doğru salladı. Gılan, yine ıkı

bıçakla kılıcı kilitleyerek hamleyi yarıda kesti ve vVıll'e baktı. Wıll,

anladığını belli edercesine başını sallı-

Gılan, "Şimdi de bir yan vuruş," diye emir verdi. Horace yine kılıcını salladı ve kılıç yine durduruldu.

Gılan, Wıll'e, "Hareketin mantığını anladın mı?" diye sordu

"Evet Peki ya kılıç tam karşıdan, dik olarak gelirse ne yapılır'?" dedi.

Gılan, çocuğun sorusunu beğenerek başını salladı.

"Güzel som. işte o durum biraz farklı." Tekrar Horace'a dondu "Diyelim kı şans esen iki bıçak kullanan bir adamla karşılaştın. Bu durumda ona

saldırmanın en güvenli ve etkili yolu, tam karşısına gelecek şekilde

hücum etmekti!'. Şimdi dediğimi yap, bu* görelim."

Horace, kılıcını doğrultarak Gılan'a doğru anı bu* hamle yaptı Vuruşunu

hızlandırabilmek için sağ bacağını geniş bu* adım atıp, hızla bükerek one

çıkarmıştı. Bu sefer Gılan, kılıcın yönünü değiştirmek için yalnızca saks

bıçağı kullandı. Kılıç, saks bıçağın çeliğinde yılan gibi kayarak yön

değiştirdi.

Wıll'e "Bu darbeyi durduranlayız," diye anlattı "O yüzden yalnızca yönünü değiştiriyoruz. Bu hamlenin bizim için ıyı bu* yanı var, o da çok

kuvvetli vurulamaması. O yüzden yalnızca saks bıçağı kullandım *

Yaptığı hamleyi durduracak kadar güçlü bir engelle karşılaşmayınca,

Horace, kılıcın yönünün değişmesiyle tökezledi. O anda Gılan, sol eliyle

çocuğun gömleğini kavradı ve onu yanına çekti Omuzlan neredeyse birbirine

değecekti. Bu, o kadar hızlı olmuştu kı Horace'm gözlen şaşkınlıktan fal

taşı gibi açıldı.

"işte bu da kısa bıçağın ne kadar kullanışlı olduğunu goste- riyor," dedi Gılan Horace'm korumasız yanma saks bıçağıyla darbe ındınyoımuş gibi

yaptı Gılan'ın göstermek istediğinin ne

olduğunu anladığında, çocuğun gözlen biraz daha açıldı Gılan, gösterisine

devam ederken, Horace'ın gerginliği daha da aitti.

"Karşındakini öldürmek istemiyorsan ya da üzerinde zırh varsa, onu

sakatlamak için saks bıçağı kullanabilirsin."

Ağıı*, jilet gibi keskin bıçağı, Horace'ın bacağına birkaç santim

mesafede durdurarak, dizinin arkasına darbe indiriyor- muş gibi yaptı.

Horace yutkundu Ancak ders henüz bitmemişti.

Gılan, neşeyle konuşmaya devam etti "Onu yakasından tuttuğum sol elimde daha korkunç, daha keskin bir bıçak olduğunu unutma." Dikkatlerini çekmek için kısa, geniş ağızlı atış bıçağını havada salladı.

"Çene altından hızlı bir darbeyle 'elveda silahşor' diyebiliriz, öyle

değil mı?"

Wıll hayranlıkla başını salladı. "Bu müthişti, Gılan!" diye bağırdı “Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim."

Gılan, Horace'ın gömleğini bıraktı Gılan, onu bu kadar savunmasız

yakalamışken bıı* gösteri daha yapmaya kalkar diye, hızla gen kaçtı.

Onnan Muhafızı, "Fazla tantanaya gerek yok," dedi. "Bu taktık, daha çok çift bıçak savunmasının tehlikesinden habersiz silahşorlar için

kullanılabilir" Ozur diler gibi Horace'a baktı "Doğal olarak bu taktikler, kraliyetin Savaş Okulu'nda öğretiliyor," diye ekledi. "Ama ikinci sınıfın konusu SörRod- ney, bunu size gelecek yıl gösterecektir."

Wıll, idman alanına doğru ilerledi. Atış bıçağını kınından çıkarırken,

"Bıı* de ben den ey ebılıı* mıyım?" diye sordu istekle.

"Elbette,* dedi Gılan "Bundan sonra akşamlan birlikte çalışabilirsiniz Ama gerçek silahlarla değil. Kendinize birkaç tane alıştırma silahı

yapın."

Horace, bunun çok akıllıca olduğunu düşünerek başını salladı "Doğru,

Wıll," dedi. "Sonuçla bunu öğrenmeye daha yeni başlıyorsun Canını yakmak islemem " Biraz düşündükten sonra sıntarak ekledi. "Yanı canını çok yakmak istemem "

Gılan, sözlerine açıklık getirdiğinde Horace'ın yüzündeki sırıtma

kayboldu. Onnan Muhafızı, “Elbette bir nedeni bu. Ama her gece kılıcını

bilemeni de bekleyemeyiz," dedi.

Konuşurken, Horace'ın kılıcına göz gezdirdi. Onun neye baktığını merak

edençırak kılıcına bakınca, hafıfbır inilti kopardı Kılıcının keskin

ucunda, ıkı derin çentik vardı Bunlardan birim Gılan'ın engellediği omuz

üsIU hamlesinden, ötekim de omuz altı hamlesinden aldığı açıktı. Horace

bir bakışla, en az bir saatim kılıcını bileyip keskinleşilerek bu

çentiklerden kurtarmaya harcayacağını anladı Meraklı gözlerle saks bıçağa

baktı Onda da aynı izlen göımeyı umuyordu Gılan, neşeyle başını sallayıp

ağır bıçağı daha yakından inceleyebilmesi için

Sıntarak, "Hiç ızyok," dedi "Sana ne demiştim. Orman Muhafızlan'nın bıçaklan özel olarak yapılır"

Horace, sıkknı bir tavuda bileği taşını çıkaımak ıçuı çantasını didik

didik etti Sonra da sert toprağa oturarak kılıcnıın bıleylemeye başladı.

"Gılan, düşünüyorum da..." dedi Wıll.

Gılan, ondan bıkmış gibi kaşlarını kaldu'dı Bu ifadesi, Wıll'e yine

Halt'u haürlattı. "Senin de derdin hiç bitmiyor,"

dedi Orman Muhafızı "Haydi söyle bakalım, bu sefer ne düşünüyorsun?"

Wıll "Şey," diyerek yavaşça konuşmaya başladı, “bu çifte bıçak ışı ıyı hoş da scncc bu kadar yakın mesafede dövüşmeye başlamadan önce düşmanı

uzaklan vunnak daha akıllıca bir fıkır değil mı?"

Gılan sabırla, "Evet, Wıll Elbette oyle,“ dedi "Peki amaya tam düşmanı vurmak üzereyken yayın kınlırsa?"

Will, “Kaçıp saklanu*un," dedi Ama Gılan onu bu*az daha sıkıştırdı.

"Peki ya kaçacak yerin yoksa'? Diyelim kı sarp bıı* kayalıkta seni

sıkıştırdı Gidecek yer yok Yayın da kırıldı, öfkeli düşmanın da elinde

kılıcıyla sana doğru yaklaşıyor. Şimdi ne yapacaksın?"

Wıll başını salladı, isteksizce 11 Sanırım bu durumda dövüşmek zorunda

kalacağım," dedi.

Gılan, "Evet, aynen öyle," dedi "Yakın mesafede dövüşten mümkün olduğunca kaçınırız. Ama başka seçeneğin kalmadığında bu dununa da hazırlıklı olmak

gerek, öyle değil mı?"

"Evet, galiba," dedi Wıll Horace bir soruyla söze girdi.

"Peki ya karşındaki baltalı bu* adam olursa, ne yaparsın?" Gılan ona baktı Bir an şaşırdı.

"Baltalı bu* adam mı?" diye sordu.

Horace hararetle, "Evet,“ dedi “Diyelim kı eluıde savaş baltası taşıyan bıı* düşmanla karşılaştın Bıçakların yine de işe yarar mı?"

Gılan, bu* an ne diyeceğini bilemedi Sonra dikkatle yanıtladı

"Savaş baltasına ıkı bıçakla karşı koymayı kimseye tavsiye

Wıll, "Peki, o zaman ne yapacağım?" diyerek konuya girdi. Gılan önce birine, sonra da diğerine baktı, içinde kapana kısılmış gibi bir his

vardı

"Vurursun," dedi kısaca Will başını kaldırdı, sırıtıyordu.

"Vuramam kı. Yayım daha yem kırıldı."

Gılan, dişlerim gıcırdatarak," Öyleyse kaçıp saklan," dedi.

Horace, "Peki ya kayalıklar ne olacak?" dedi "Arkasında sarp bu* kayalık var. Öfkeli düşmanı da elinde savaş baltasıyla ona doğru yaklaşıyor"

Wıll, "Şimdi ne yapacağım?" diyerek ortamı daha da kızıştırdı

Gılan derin bir nefes aldı. Sırayla ıkı çırağın gözlerinin içine baktı.

"Öyleyse kayalıktan atla Boylece daha az temiz bir ış çıkarırsın "

ALTI

11 T T erk e s nereye kayboldu allahaşkına?"

Gılan, Alaz'ı durdurdu ve boş şuur karakolunun etrafına bakındı. Yolun

yanında küçücük bir nizamiye* vardı. O kadar küçüktü kı ancak ıkı üç adamı rüzgârdan korumaya yeterdi Biraz ötesinde, ondan azıcık daha geniş bir garnizon buıası vardı. Genellikle bunun gibi uzak, küçük bir şuur karakolunda, beş altı kişiden oluşan bir asken birlik bulunurdu. Buradaki askerler garnizon binasında kalu\ sırayla yolun yanındaki nızamıyede nöbet tutardı.

Keltıka'dakı birçok bina gibi, bu ıkı yapı da bölgede bulunan gri taşlardan yapılmıştı Binalar için düz ırmak taşlan uzunlamasına kesilir, aynı malzemeden kiremit de yapılırdı. Keltıka'da pek odun bulunmazdı Isınmak için yakılan ateşlerde bile, mümkün olduğunca bildiğimiz kömür ya da bataklık kömürü kullanılırdı. Kerestenin bulunduğu yerlerde ise, odunlar Keltıka'nın demir ve kömür madenlerindeki geçitleri desteklemek için kullanılırdı.

• Kışla, gamzen ve bazı kuralıların gmjL (ÇN)

Wıll, huzursuzca etrafına baktı Ansızın içinden Keltlerden oluşan bir kalabalık çıkacakmış gibi duran, rüzgârlı tepelen kaplayan bodur fundalıkları inceledi Bölgedeki sessizlik, insanın sinirlerini bozuyordu Etrafta tepelerden, fundalıklardan esen ruzgânn hafif iniltisinden başka ses yoktu

Wıll, “Belki de nöbete ara vennışlerdır, olamaz mı?" dedi. Tedirginliğim belli etmemeye çalışıyordu ama sesi, her zamankinden daha yüksek

çıkıyordu.

Gılan başını salladı “Burası bir sınır karakolu, içende her an asken

birlik bulunmalı."

Atının eyerinden uıerek, Wıll ve Horace'a yerlerinde kalmalarını işaret

etti Çekici, WıH'ın huzursuzluğunu hissetmişti, gergin gergin yan adımlar

attı. Wıll, onu boynuna hafifçe vurarak sakini eştirdi Kuçuk at,

telaşlanmadığını ima etmek istercesine kulaklarını havaya kaldırdı ve

başını salladı.

Horace, “Bir saldınya uğrayıp buradan uzaklaşmış olabilirler mı?" diye sordu Kafası, hep dövüşe çalışıyordu Wıll, bu dununun Savaş Okulu

çıraklaıına özgü bir şey olduğunu düşündü.

Gılan, nızamıyenın kapısını itip içen bakarken, omuz silkti.

Içenye göz gezdınrken, "Olabilir," dedi, “ama burada dö- vüşulduğüne dair hiçbir ız yok "

Kapı aralığından içen süzülürken, Gılan'ın tek kaşı havadaydı Nizamiye,

tek odalı bir binaydı içende birkaç sıra ve bir masadan başka mobilya

yoktu içeridekilerin nereye gittiğim belli edecek hiçbir ipucu

görünmüyordu.

Düşünceli bir sesle “Burası yalnızca küçük bir karakol," dedi "Belki de Keltl er, aıtık buraya kimseyi atamıyorlardır.

Sonuçta Araluen ile Keltıka arasında, otuz yılı aşkın süredir banş var "

Kapının aralığından çekilip, işaret parmağıyla garnizon binasını gösterdi

“Belki orada bu* şey bulabiliriz."

İki çocuk da atlarından indi Horace, atıyla yük beygirini, yolu açıp kapamada kullanılan kalasa bağladı Will ise, Çekıcı'nın dizginlerini yere bırakmakla yetindi. Onnan Muhafızlan'nın atları, başıboş dolaşmayacak şekilde eğitilirlerdi Wıll, eyerin arkasındaki den kınından yayını çıkarıp, omzuna geçirdi. Yayı her zamanki gibi gergindi Oırnan Muhafızları, yaylarını her an kullanmaya hazır durumda seyahat ederlerdi.

Gılan'ın işaretini gören Horace, kınındaki kılıcını biraz gevşetti. Wıll ile ikisi, Gılan'ın arkasından garnizon binasına doğru yürüdüler.

Kuçuk taş bina düzenli, temiz ve boştu Ama içindekilerin orayı alelacele terk ettiklerini gösteren işaretler vardı Masada kalan birkaç tabakta, kurumuş yemek artıklan duruyordu. Aynca birçok dolabın kapağı da açık kalmıştı Çamaşırhanedeki bazı giyecekler, yere saçılmıştı Sanki sahiplen çıkmadan önce, eşyalarını hızla çantalara tıkarken düşülmüş gibiydi.

Birçok ranzada da battaniye yoktu.

Gılan, işaret parmağını yemek masasının kenan boyunca- gezdırdı. Kalın toz tabakasında eğn büğrü bir çizgi bırakan palmağının ucuna bakınca, dudaklarını buzdıı.

"Gideli epey olmuş,- dedi.

O sırada merdivenlerin altındaki küçük erzak odasına göz atmakta olan Horace, Ornıan Muhafızı'nın sesiyle irkilip, başını kapının alçak eşiğine

vurdu.

"Nereden anladın'?" diye sordu Aslında bu sorunun altında

meraktan çok, kendi utancını saklama gayreti vardı. Gılan eliyle odayı

işaret etti.

"Keltler düzenli insanlardır Buralar, onlar gittikten sonra tozlanmış

olmalı Kabaca bu* tahminle, bu yerin en azından bir aydır boş olduğunu

söyleyebilirim."

Wıll, kumanda odasının merdivenlerinden aşağı inerken, "Belki de dediğin gibidir," dedi. "Belki de artık bu garnizona adam atamıyorlardı!*."

Gılan, birçok kez başını salladı ama yüz ifadesi, ikna olmadığını

gösteriyordu.

"Ama yine de bu, burayı aceleyle terk etmelerim açıklamaz," dedi. Tekrar eliyle odayı gösterdi. "Şunlara baksana. Masadaki yiyecekler, açık

dolaplar, yerlere saçılmış giyecekler. Bunun gibi bıı* garnizonu kapamak

istediğinde, insanlar içeriyi temizler, eşyalarını da yanlarına alır.

Özellikle de Keltler. Dediğim gibi, onlar çok düzenli insanlardır."

Tekraı* dışarı çıktı, içendeki şaşırtıcı durumla ilgili bu* ipucu bulmayı

umarcasına, gözlerini boş alanda gezdirdi Ama nızamıyenın yanında, kısa

yabanı otlan yiyen atlarından başka varlık görünmüyordu.

"Haritaya göre, buraya enyakınköy Pordellath," dedi. "Yolumuzun biraz dışında kalıyor ama belki Pordellath'da, burada neler döndüğünü

anlamamıza yarayacak bıı* şeyler bulabıli-

Pordellath, yalnızca beş kilometre uzaklarındaydı Ama arazinin dik yapısı yüzünden patika hem delik deşikti hem de zikzaklar çizerek tepelenil etrafından dolaşıyordu. Bu yüzden koyu daha görmeden, oraya ulaşmak üzereydiler. Vakit, bir hayli ilerlemişti. Wıll ile Horace, açlıktan oluyorlardı. Bu* an önce suıu* karargâhına ulaşmaya çalışıp, sonra da aceleyle Pordellath'a gittiklerinden, öğle yemeği yıyememışlerdı Köyde bir han olmalıydı. Ikı çocuk da sıcak bir yemekle soğuk içeceklerin hayalını kuruyordu. Kafaları handa yapacaklanyla meşgulken, Gılan'ın tepenin yamacında görünen köye ıkı yüz metre kala atını durdurduğunu görüp şaşırdılar.

Gılan, “Burada neler oluyor?" dedi "Şuna bakini"

Wıll ve Horace baktılar. Wıll ne kadar uğraşırsa uğraşsın, genç Orman Muhafızı'nı neyin rahatsız ettiğini göremedi.

"Ben bu* şey göremiyorum," deyuıce, Gılan ona dondu.

"Kesinlikle haklısın!" dedi "Hiçbir şey yok Bacalardan duman tütmüyor Sokaklarda insan yok Burası da tıpkı sınır karakolu gibi bomboşi"

Alaz'ı diziyle hafifçe dürttü. Dan at, taşlı yolda hızlı hızlı ilerlemeye başladı Wıll de onu izledi, Horace'ın atı, biraz arkalarmda kaldı.

Atlarının çıkardığı takırtılarla, köye doğru ilerlediler Sonunda küçük pazar alanına ulaşıp, atlarının dizginlerim çektiler.

Pordellath'da pek bir şey yoktu Yalnızca üzerinde durdukları, ıkı yanında

evler ve dükkânlar bulunan kısa bu* ana caddeyle onun sonundaki küçük meydan vardı Meydanda Kelt tarzında yapılmış ve koyun en geniş binası olan, Rıadhah'ın evi vardı. Rıadhah, köy ağalığıyla kabile liderliği birleşimi bıı* unvandı Hem belediye başkanı hem de şerif gibi bir şeydi. Bu unvan, miras yoluyla geçiyordu. Rıadhalı'ın yetkisi sınırsızdı; köylüler üzerinde itiraz edilemez bir hâkimiyeti vardı.

Tabii yönetecek köylü varken böyleydı O gün ne Rıadhah ne de köylüler vardı Yalnızca uç atın toynaklarının, meydandaki taş döşemede çıkardıktan sesin solgun, cansız yankıları duyuluyordu.

Gılan, "Kimseyok mu?" diye bağırdı. Sesi, dar ana caddede yankılandı, taş binalara çarptı, sonra da etraftaki tepelere

Sonra da yavaş yavaş "mu., mu . mu " diye sesler çıkararak sessizliğe gömüldü. Atlar, huzursuzlanarak bir ıkı adım attılar Wıll, Orman Muhafızı'na bunu yapmamasını söyleyip söylememekte kararsız kaldı. Ama orada olduklarını etrafa duyulmasına da daha fazla dayanamadı.

"Bence bağırmasan daha ıyı olur," dedi Gılan ona dondu. Wıll'ın huzursuzluğunun nedenini anlayınca, yüzünde, her zamanki muzip ifadesi belirdi.

"Nedenmiş?" diye sordu.

Wıll, "Şey," diyerek söze girdi. Etrafındaki boş meydana huzursuzca bakarak konuşmaya devam etti "Eğer bin buradaki insanları oıtadan

kaldırdıysa, geldiğimizi duyması da pek ıyı olmaz."

Gılan omuz silkti "Bence bunun için biraz geç oldu," dedi. "Buraya kralın şövalyeleri gibi dörtnala geldik Üstelik gelirken, tamamen açık alandaki yolu kullandık Bizi gözetleyen biri varsa, zaten çoktan görmüştür."

Wıll kuşkuyla, "Bence de haklısın," dedi.

Bu sırada Horace, atıyla evlerden birine yaklaştı ve alçak pencerelerden bakmak için eyerinden uzandı, içeriyi görmeye çalışıyordu Gılan, onun hareketini faik: etti.

"Haydi, biraz etrafa bakalım," diyerek atından indi.

Horace, onun peşinden gitmek konusunda pek de istekli değildi.

"Ya oıtada veba ya da onun gibi bir salgın hastalık varsa ne olacak?" diye sordu.

Gılan, "Veba mı?" dedi.

Horace yutkundu "Evet, yanı yıllar, yıllar önce böyle şeyler olduğunu duymuştum Veba salgını, koskoca kasabaları silip süpürmüş. Veba, insanları nerede yakalarsa öldürüyor- muş" Bunu söyler söylemez de, atıyla binadan uzaklaşıp, meydandaki boş alana çıktı Wıll de elinde olmadan onu taklit etti Horace bu fikri ortaya attığı anda, gözünün önüne ıçunun meydanda cansız yatan bedenleri gelmişti. Yüzleri kararmış, dillen dışarı saikmış, gözlen son anlarında çektikleri acılardan pörtlemişti.

Gılan sakince, "Peki veba havadan da bulaşamaz mı?" diye sordu Horace birkaç kez başını salladı.

"Kimse vebanın tam olarak nasıl yayıldığını bilmiyor," dedi "Duyduğuma göre, hastalığı geceleyin hava taşırmış. Ya da bazen batı ruzgârlan bu

ışı yaparmış. Neyle taşınırsa taşınsın, etkisini çok çabuk gösterirmiş.

Ondan kaçış yokmuş, insanı nerede bulursa öldürürmüş."

Gılan, "Yanı eıkek, kadın, çocuk demeden yoluna çıkan heıkesı, öyle mı?"

diyerek konuyu daha da alevlendirdi Horace yine başını deli gibi salladı.

"Evet, herkesi Herkesin canını alırmış!"

Wıll, onlar konuşurken boğazına bir yumru oturduğunu hissetti Onu yutmaya

çalıştı ama boğazında gıcık vardı sanki Bir an aklına, bunun vebanın ilk

belirtisi olduğu geldi ve telaştan ne yapacağını şaşırdı Hızlı hızlı

nefes almaya başladı Neredeyse Gilan'ın bir sonraki sorusunu

duymayacaktı.

"Peki veba, sonra da cesetleri buharlaştırıyor mu?" diye kibarca sordu Gılan.

Horace, "Aynen oylei" dedi Sonra bir an durup Onnan Muhafızımın dediğini düşündü Boş köye bu* kez daha goz gezdirdi Etrafta, vebaya yakalanıp

ölmüş insanlardan hiçbir ız yoktu. Şans esen, o anda WıH'ın boğazındaki

yumru da kay-

Horace, ortaya attığı fikirdeki mantık hatasını fark edince, "Aa," dedi.

"Belki de bu yem bir veba çeşididir. Cesetleri de bıı* şekilde yok

ediyordur."

Gılan, yana dönüp şüpheyle ona baktı.

Horace, "Belki de vebaya bağışıklığı olan bir iki kışı kalmıştır. Onlar da tüm cesetleri gömmüştür Olamaz mı?" diye sordu.

Gılan, "Peki, şimdi o insanlar nerede?" dedi Horace omuz

Söylediklerim biraz daha destekleyebilmek için, "Belki de o kadar

üzülmüşlerdir kı burayı terk etmişlerdir," dedi. Gılan başını salladı.

"Horace, insanların buradan gitmesine her ne sebep olduysa, emin ol veba değildi." Sonra hızla kararan gökyüzüne baktı "Geç oluyor. Etrafı araştırıp, geceyi geçirecek bir yer bulalım."

Wıll, "Burada mı?" dedi Sesi endişeden titriyordu. "Köyde mı kalacağız?"

Gılan başını salladı. "Yoksa tepelerde mı kamp yapmak istiyorsunuz?" dedi

"Oralarda başınızı sokacak yer bulmak zordur Ayrıca gecelen genellikle yağmur yağar Bana kalırsa geceyi terk edilmiş bile olsa bir çatının

altında geçirmek daha iyi."

Wıll, "Ama," diye ağzını açtı Fakat sözlerinin devamını getirecek mantıklı bir gerekçe bulamadı.

Gılan kibarca, "Bence atlarınız da geceyi yağmur altında değil kapalı bir yerde geçınneyı tercih eder," dedi Bunun üze- rine Will'in fikri değişti Faikında olmadan Çekıcı'ye baktı. Sırf kendisi birkaç boş evden korkuyor

diye, midilliye ıslak, rahatsız bir gece geçirtmenin hiç de adıl

olmayacağını duşundu Başını sallayıp eyerinden aşağı indi.

YCDI

Pprdellath'da. sorularının hiçbirine yanıt bulamadılar. Üç arkadaş, koyu

dolaştılar Orada da, tıpkı sınır karako- lundakıler gibi, insanların

aniden aynldıklannı gösteren işaretler gördüler. Bazı yerlerde aceleyle eşyaların toplandığını gösteren deliller* vai'dı Ama evlerin çoğunda, ev sahiplerinin eşyaları yerli yenndeydi Her şey insanların aceleyle oradan aynldıklannı, yanlarına yalnızca sırt çantalarında taşıyabilecekten kadar eşya aldıklarını gösteriyordu Aletler, kap kaçaklar, giysiler ve diğer kişisel eşyalar gende bırakılmıştı. Ama koy sakinlerinin nereye gittiği ya da oradan niye ayrıldıkları hakkında hiçbir ipucu yoktu.

Gılan, karanlık iyice bastırınca, araştırmalarına son verdi ve Rıadhah'ın evine döndüler. Evin on tarafındaki küçük verandada, eyerlerini çıkardıklan atlarını tımarladılar.

Uçu de huzursuz bir gece geçirdi En azından vVıll'ın gecesi pek ıyı geçmedi. Horace'ın da onun gibi huzursuz olduğunu düşünüyordu Gılan'a gelince, o diğerlerine göre daha sakındı. Wıll, ikinci nöbeti devralınca, Gılan pelerinine sarıldı ve hemencecik uykuya daldı. Ama Gılan'ın bu rahat tavrı, zorlama

gibiydi Will, bu tuhaf olaylar zincirinin Orman Muhafızı'nı, göründüğünden daha fazla endişelendirdiğini düşündü.

Nöbeti sırasında Wıll, bir evin ne kadar çok ses çıkarabileceğine şaşırdı Kapılar gıcırdıyor, yerler çatırdıyor, tavan, sanki dışarıdaki rüzgârın her esintisiyle ıç geçiriyordu. Koy de sanki tıpkı evdekiler gibi, dan

dun sesler çıkaran, çatırdayan, gevşemiş eşyalarla doluydu Bu sesler yüzünden Wıll, gözlerini endişeyle döıt açtı ve evin ön odasındaki mat camdan dikkatle dışarıyı gözledi. Ahşap panjurlar sayesinde, dışarıdan içerisi gözükmüyordu.

Ay da orada dönen dolaplara katılmış gibi, koyun tepesinde yükselirken, evlerin arasındaki derin gölgelen hareket ettın- yordu Goz ucuyla bakınca yavaşça hareket eder gibi görünen gölgeler, doğrudan onlara bakılınca hareketsiz duruyordu.

Bulutlar, ayın önünü kapayınca hareketlenme arttı. Meydan bazen aydınlanıyor, bazen de aniden karanlığa gömülüyordu.

Gece yansından hemen sonra, Gılan'ın tahmin ettiği gibi yağmur bastırdı

Diğer sesler de akan suyun şınltısına, saçaklardan yerdeki su birikintilerine damlayan suların şıpırtısına

Sabah ıkı sularında Wıll, nöbeti devralması için Horace'ı uyandırdı Salona bir yastık ve yatak örtüsü yığıp, pelerinine sarınarak yere uzandı.

Ama bir buçuk saat kadar gözüne uyku girmedi. Horace'ın uyuyup uyumadığını, evde kana susamış, gözü dönmüş, görünmez bu* dehşetin sessizce yaklaşıp yaklaşmadığını merak ederek gıcırtılan, çatırtılan, şırıltıları ve şapırtılan dinledi.

Bunları düşünürken, gözkapaklan uykuya yenik düştü.

Ertesi sabah, erkenden yola çıktılar. Şafak sökmek üzereyken, yağmur durmuştu. Gılan, yollarının üzerindeki ilk büyük kasaba olan Gv/yntaleth'e uğramakta kararlıydı Burada şimdiye kadar Keltıka'da karşılaştıkları şaşırtıcı olaylarla ilgili bazı sorulara cevap arayacaktı Bayat ekmekle kum meyve yiyerek, soğuk ve çabuk bir kahvaltı yaptılar Köyün kuyusundan aldıkları buz gibi suyla yıkanıp temizlendikten sonra, eyerlerine atlayıp yola koyuldular.

Köyün taşlı yolundan sapıp, engebeli arazıdeyol almaya başladılar Bu* kez dalıa ana yola çıktıklarında, atlarını hızlandırdılar. Yaklaşık yirmi dakika hızlı hızlı gittikten sonra bir sonraki yirmi dakikalık yolda atlarını dinlendirmek için yavaşladılar. Sabah saatleri boyunca yollarına kâh hızlı kâh yavaş devam ettiler. B öylece, öğleye kadar kilometrelerce yol aldılar.

Günün oltasında bir şeyler atıştırdıktan sonra da atlarını sürmeye devam ettiler Geçtikleri yer Keltıkahın en önemli maden işletme bölgesıydı En az on, on iki kömür ya da demir madeni geçtiler. Hepsi de tepelerin, dağların yamaçlarında, kereste desteklerle, taş binalarla çevrelenmiş geniş kara deliklerdi. Ancak hiçbirinde hayat belirtisiyle karşılaşmadılar. Sanki Keltıka'da yaşayan heıkes, bir anda dünya üzerinden silinmişti.

Gılan, neredeyse yalnızca kendisinin duyabileceği bir sesle, "Sınır

karakolunu hatta köyü boşaltabilirler," diye mırıldandı. "Ama şimdiye dek içinde az da olsa çıkarılacak maden bulunan bir ocağı terk edip gidecek

Kelt tanımadım hiç."

Nihayet ıkındı vakti bu* dağın sırtına ulaştılar Önlerindeki vadide,

Gwyntaleth kasabasının taştan çatılan, düzgün bu* sırayla uzanıyordu.

Kasabanın meydanında, Kekler*ın ateş ve

demir tanrılarına tapındıkları, kendilerine özgü dinlerinin tapmağını

gösteren küçük bu* çan kulesi vardı. Daha bıiyuk bıı* kule, kasabanın ana

savunma merkezini oluşturuyordu.

Sokaklarda insan olup olmadığını anlamak için çok uzaktaydılar Ama tıpkı

köydeki gibi, burada da bacalardan duman tutmuyordu Daha da önemlisi,

Gılan'a göre kasabada hiç gu-

Horace, "Gürültümü?" dedi. “Ne gürültüsü?"

Gılan, "Çekiç sesi, patırtı kütıırtü, madeni ses," diye açıkladı kısaca

"Keltler demir cevherini yalnızca çıkaımazlar, onu işlerler de. Şu

güneyden gelen esintiyle birlikte, ış yerlerindeki demir dövme seslerini,

bu uzaklıktan bile duymamız lazımdı."

Wıll, "Haydi öyleyse gidip bir bakalım," dedi, Çekıcı'yı mahmuzlayarak.

Ama Gılan onu durdurmak için elini uzattı.

Gözlerini aşağıdaki vadiden ayılmadan yavaşça, "Bence oraya tek başıma

gitmem daha ıyı olur," dedi. Wıll şaşkınlıkla ona baktı.

'T ek başına mı?" diye sordu Gılan başını salladı.

"Dün Pordellath'a giderken kendimizi yeterince belli ettiğimizi gördünüz Belki artık biraz daha dikkatli davranmalıyız. Burada donen bir şeyler

var, ben de bunun ne olduğunu öğrenmek istiyorum."

Gilan'ın oraya tek başına gitmesi, Wıll'e de akıllıca göründü. Sonuçta

Gılan, Orman Muhafızları Bırliğı'nın görünmeden hareket etme konusunda en

usta üyesiydi.

Gılan, onlara bulundukları tepeden gen çekilip, tepenin öteki tarafındaki

dere yatağının oluşturduğu, rüzgârdan korunaklı alanda kamp kurmalarını

söyledi.

"Ama ateş yakmayın. Neler olduğunu anlayana kadar yiyeceklerimizi soğuk yemek zorundayız Hava karardıktan sonra dönerim."

Bunu söyledikten sonra Alaz'm yönünü kasabaya doğru çevirdi Atını tepeden

aşağı, Gwyntaleth yoluna doğnı hızla

Wıll ile Horace'ın kamp kurması, yanın saat kadar surdu. Zaten yapacak

pek bir şey yoktu. Branda bezlerini dere yatağının taşlı kenarlarında

büyüyen bodur çalılara tutturdular. Öteki ucu da taşlarla bastırdılar. En

azından oılalıkta bir suru taş vardı Boylece yağmur tekrar bastırırsa

korunmak için üçgen şeklinde bir sığınakları oldu Sonra da sığınaklarının

önünde ateş yakmak için yer ayarladılar Gılan ateş yakmalarına izin

vermemişti ama gecenin bir yansı gelip emri değiştirirse, en azından ateşin yen hazır olacaktı.

Ateş için yakacak toplamaları, her zamankinden daha uzun sürdü. Bunun için tek kaynak, tepelen kaplayan bodur fundalıklardı. Çalıların kökleriyle dalları sertti, ama kolayca tutuşturulabılırdı Horace çantasında taşıdığı kuçıık baltayla, Wıll de saks bıçağıyla ateş yakabilecekleri kadar yakacak topladı Sonunda ışlennı bitirip sırtlarını kayalara dayayarak, boş ateş alanının ıkı yanına oturdular Wıll, birkaç dakikasını saks bıçağının jilet gibi keskin kenarını bilemek için harcadı.

Horace, sert kayaya dayadığı sırtının yerini belki de onuncu kez değiştirirken, "Ormanlık alanda kamp yapmayı tercih ederdim,* dedi.

Will'in yanıtı oflayıp puflamak oldu Horace'ın canı sıkılmıştı, canı istediğinden değil de sırfbır şeyler söylemiş olmak için konuşmaya devam etti.

"Sonuçta ormanda, el altında bir sürü odun olur. Senin için ağaçlardan kendileri düşerler"

Wıll, “Beklersen düşmezler," dedi. O da sırf laf olsun diye konuşuyordu.

Horace, "Hayır. Belki sen beklerken düşmezler ama genellikle sen gelmeden düşüp hazır beklerler," dedi "Ayrıca bu* oımanda yer, kurumuş çam iğnelen ya da yapraklarla kaplıdır. Bu da daha yumuşak bir yerde yatmanı sağlar.

Üzerine oturacağın ya da uzanacağın dallar, ağaçlar da vardır Bunların

kenarlan da kayalannkı kadar keskin değildir"

Yine geçici de olsa daha rahat bir yere dayanmak için sırtının yerini değiştirdi Wıll'e baktı Orman Muhafızı çırağının onunla aynı fikirde olmamasını umuyordu. Böylece tartışmalarına bıı* sure daha devam edip zaman geçirebilirlerdi. Ama Wıll, yine belli belirsiz oflayıp puflayarak saks bıçağının kenarına baktı. Bıçağı kabzasına koydu, geriye yaslandı. Rahat edemediği için tekrar kalktı Bıçak kemerini çıkardı, katlayıp yayı ve ok kılıfıyla birlikte çantasının üzerine koydu Sonra da arkasına yaslanıp, başını düz bir taş parçasına dayayarak gözlerini kapadı Bıı* önceki geceyi uykusuz geçirdiği için bitkin düşmüştü.

Horace, kendi kendine ıç geçirdi Kılıcını çıkarıp, hiç gereği yokken bilemeye başladı Aslında kılıç bıı* jilet kadar keskindi ama yapacak bıı* şey bulması lazımdı. Kılıçtan kulak tırmalayıcı bıı* ses çıkıyor, Horace da sürekli uyuyup uyumadığını görmek için Wıll'e bakıyordu. Bir an WıH'ın uyuduğunu

sandı, ama ufak çocuk aniden kıpırdandı, yerinde doğrulup, pelerinine uzandı Pelerinini sarıp s ıımalayarak yastık olarak kullandığı düz taşın üzerine koydu, sonra yeniden uzandı.

Ters bir ses tonuyla, "Ormanlarla ilgili söylediğinde haklısın," dedi. "Kamp yapmak için oralar çok daha iyi."

Horace bu* şey demedi Yeterince keskin olduğuna karar verince, kılıcını tekrar yağlı den kınına sokup, yanındaki kayaya

Kendine rahat bir yer ararken, tekrar Will'e baktı Ne kadar büzülüp kıvnlsa da sürekli sıtına ya da böğrüne bu* taş parçası batıyordu Beş, on dakikayı böyle geçiren Horace, daha fazla dayanamadı.

"Biraz idman yapmaya ne dersin? Hiç olmazsa zaman geçer"

Wıll gözlerini açtı ve Horace'ın fikrim düşündü. Bu sert, taşlı zeminde asla uykuya dalamayacağını istemese de ka-

"Neden olmasın'?" dedi Alıştırma silahlarını çıkarmak için çantasını karıştırdı, sonra Horace'ın yanına gitti Horace, kumlu dere yatağına bir idman dairesi çiziyordu. İki çocuk da yerlerini aldı, sonra Horace'ın işaretiyle, idmana başladılar.

Wıll, kendini geliştiriyordu ama bu idmanda ıyı olan kuşkusuz Horacc'dı Will, ters vuruş, düz vuruş, yan kesme, yukarıdan aşağı vuruş sırasında Horace'ın uzun sopalarla gösterdiği hıza ve dengeye hayran kaldı Aynca Horace, Will'in savunmasını kırdığı zamanlarda sert bir hamleden kaçınıyor, onun yeıine vurabileceği noktayı göstermek için kılıcının denk

geldiği yere hafifçe dokunuyordu.

Bunu hava atmak için de yapmıyordu. Bugünlerde tahta bile olsa, silahla idman yapmak Horace'm hayatının çok önemli bu* parçasıydı Rakibinden daha ıyı olmasında böbürlenecek bir şey yoktu Horace, Savaş Okulu'nda yaptıkları onca idmanda, rakibim asla küçümsememesi gerektiğini öğrenmişti

Onun yerine ıstun yeteneğini Will'e yardım etmek için kullanıyordu Ona karşılaşabileceği hamleleri nasıl tahmin edebileceğini, tüm kılıç kullananların başvurduğu belli başlı taktikleri öğretiyor; rakibini yenmenin en ıyı yolunu gösteriyordu.

Wıll, bir şeyi bilmekle onu yap ab ilmenin ayrı şeyler olduğunu istemese de kabul etmek zorundaydı. Bir zamanlar düşmanı olan bu çocuğun ne kadar olgunlaştığını görünce, kendisinde de aynı değişikliğin olup olmadığını merak etti-Ona kalırsa, eskisinden pek farkı yoktu Ayrıca aynaya baktığında, yüzünde de bıi' değişim goremıyordu.

Çalışmaya ara verdiklerinde Horace, "Sol elini çok uzakta tutuyorsun," dedi.

"Biliyorum," diye yanıtladı Will. "Bir yan kesme beklediğim için hazır duruyorum."

Horace başını salladı. "Çok ıyı ama elim o kadar uzakta tutarsan, sana yandan vuruyor gibi yapıp sonra da başının üzerine kılıcımı indirmem

kolaylaşıl' Anladın mı?"

Tarif ettiği harekeli Will‘e gösterdi. Önce kılıcını geniş bir açıyla yana uzattı, sonra da güçlü bir bilek hareketiyle havaya kaldırıp yukarıdan aşağıya doğru bir hamle yaptı. WılPin başına birkaç santim kala, tahta kılıcı durdurdu. Orman Muhafızı çırağı, ona karşılık vermek için çok geç kaldığını anladı.

"Bazen bu şeyleri hiç öğrenemeyecekmişim gibi geliyor," dedi Horace, ona güven vererek hafifçe omzuna vurdu.

"Dalga mı geçiyorsun?" diye sordu "Her geçen gün kendini daha da geliştiriyorsun Ayrıca ben bu atış bıçaklarını senin gibi ne fırlatabilir ne de kullanabilirim "

Yolda gelirken bile Gılan, Wıll'e Orman Muhafızlığı yeteneklerim mümkün olduğunca geliştirmesi gerektiğim söylemişti Horace, ufak çocuğun bu konuda ne kadar ustalaştığını görüp, ona hayran kalmıştı Birçok kez Wıll gibi bir okçuyla karşılaşırsa neler olacağını düşünüp ürpermişti Horace'ın gördüğü kadarıyla. Will, yayını esrarengiz bir beceriyle kullanıyordu Eğer isterse, zırhının her deliğine ok atabileceğini biliyordu Horace Hatta oku tüm yüzünü kapatan miğferin minnacık göz deliğine bile isabet ettirebilirdi.

Horace'ın anlamadığı nokta şuydu: Wıll'ın ok kullanmadaki kusursuzluğu nasıl olup da Orman Muhafızlığı standartlarına göre oıtalamanın üzerine

çıkamıyordu?

Wıll yorgun argın, "Haydi bir kez daha deneyelim," dedi. Ama başka bir ses konuşmalarını boldu.

"Bence denemeyelim, çocuklar. Haydi, keskin, sınır bozucu sopalarımızı yere koyup kıpırdamadan duralım, tamam mı?"

Ikı çırak, sesin geldiği yöne doğru döndüler Kamplarını kurdukları U

şeklindeki kuru su yatağının dar ağzında ıkı kışı dumyordu ikisi de gür,

dağınık sakallıydı. Üzerlerindekiler de paçavra, eski püskü giysilerle

yem ve pahalı oldukları anlaşılan giysilerin bu* karışımıydı Uzun

boylunun üzerinde sırmayla işlenmiş, gösterişli ama kirden zor görünen saten bir yelek vardı Öteki de üzerinde çamurlu birkuştüyü bulunan

kırmızı

bu* başlık takmıştı Kırlı bir sargı beziyle, sarılmış elinde demir uçlu,

tahta bir sopa taşıyordu. Arkadaşında da uzun, kenarları dışlı, kor bu*

kılıç vardı Şimdi de o kılıcı ıkı çocuğa doğru tutuyordu.

"Haydi çocuklar! Keskin sopalar sizin gibiler için çok tehlikelidir,"

dedi. Ardından da kaba, boğuk bir kahkaha attı.

Wıll, hemen saks bıçağa uzanmak için elini aşağı indirdi, ama hiçbir şey

bulamadı. Bu* anda bıçak kemerini, yayını ve kınını az önce oturdukları

yerde bıraktığını endişeyle hatırladı Onları almaya kalksa, daha ıkı adım

atmadan adamlar onu yakalardı Dikkatsizliği yüzünden kendine sövdü,

saydı. Halt olsa, mutlaka ona çok kızardı Sonra kılıçla sopaya bakarken

Halt'un kızgınlığının şu anda onu endişelendirecek en ufak şey olduğunu anladı.

S6KIZ

W ili, Horace'ın elini omzunda hissetti Inyan çocuk, onu aıicaya doğru itti.

Sessizce, "Gende dur. Wıll," dedi.

Elinde sopa olan adam, kahkahalarla güldü “Evet, Wıll. Geride dır Orada gördüğüm sevimsiz, küçük yaya yaklaşayım deme Bizim yaylarla işimiz olmaz, değil mı Camey?"

Camey arkadaşına sırıttı. "Doğru Bait, yayla bir işimiz yok." Sonra da ıkı çocuğa bakıp, öfkeyle kaşlarını kaldırdı. "Size elinizdeki sopalan atın demedik mi?" dedi Sesi hem yükselmiş hem de çirkinleşmişti. Ikı adam, birlikte açık alana doğru yürümeye başladılar.

Horace, Wıll'ı daha da sıkı tutup hızla çekerek yere doğru ittirdi Will, düştüğü yerden, Horace'ın arkasındaki kayalara donup, hızla kılıcını aldığını gördü Bir kez sallayınca, kılıç kınından sıynldı Bu basit hareket bile, Bait ve Camcy'yı, Horace'ın kılıcı tutmaktan çok daha fazlasını bildiği konusunda uyarmalıydı. Ama ikisi de bunu anlayacak kadar zeki değildi Onlar, karşılarında yalnızca on altı yaşında bu* çocuk

görüyorlardı. Çocuk belki biraz ırıkıyımdı ama yine de çocuktu. Aslında

o, elinde yetişkin bir adamın silahını tutan bıı* ço-

"Ah, canım,'1 dedi Camey "Yanımıza babamızın kılıcını almış mıydık'?"

Horace, soğukkanlılıkla adamın gözlerinin içine baktı. "Şimdi arkanızı donup gitmeniz için size tek bu* şans verıyo-Baıt ile Camey, dalga geçercesine çok korkmuş gibi birbirlerine baktılar.

"Olamaz Bart, tek bıı* şansımız varmış Ne yapacağız'?" dedi Camey.

"Eyvah, hemen kaçalım," dedi Bart.

İki adam, Horace'ın üzerine yürümeye başladı. Horace, onların yaklaşmasını izledi, idman yaptığı alıştırma kılıcı sol elinde, kılıç ise sağ elindeydi Adamlar ona yaklaşırken Horace gerildi ve parmakuçlannda dengesini sağladı Camey paslı, eğri büğrü kenarlı kılıcıyla sinsi sinsi onun karşısına geçti Çivili sopasını omzunda taşıyan Bart da onu kullanmak için hazır bekliyordu.

O sırada Will, ayağa fırlayıp silahlarına doğru koşmaya başladı Onu gören Camey, Wıll'ın önünü kesmek için hamle yapacak oldu, ama Horace ona saldırdığında, daha bu* adım bile atamamıştı.

Horace ilen fırlayıp, kılıcı Camey'nın kafasına indirdi. Savaşçı çırağının ulanılmaz hızından şaşkına donen Camey, son anda kendi kılıcını çekip acemice bir hareketle darbeyi engelledi Hazırlıksız yakalandığı bu şaşırtıcı güç ve beceri karşısında dengesi şaşan Camey, darbenin ardından sendeleyip yere duştu ve toza

toprağa bulandı.

Aynı anda arkadaşının başının dertte olduğunu gören Baıt ilen çıktı ve ağır sopasını Horace'ın savunmasız sol yanına doğru şiddetle savurdu Horace'ın bu darbeden korunmak için geri çekilmesini bekliyordu. Aksine, savaşçı çırağı ilen atıldı Sol elindeki alıştırma kılıcıyla ağır sopaya vuaıp, onu yönünden saptırdı. Boylece sopanın çivili ucu, pat diye taşlı zemine çarptı Baıt, şaşkınlıkla derin bıı*"Offi" sesi çıkardı. Aldığı darbenin etkisiyle kolu, omzundan bileğine kadar zan- gırdamıştı.

Ama Horace'ın ışı henüz bitmemişti Hamlesini ilen doğ- ıı sürdürmeye devam etti Artık Baıt ile omuz omuzaydı ve birbirlerine çok yakın olduklarından, Horace, kılıcını kullanamıyordu Onun yerine sağ eliyle kılıcının ağır pirinç kabzasını Bart'ın kafasına indirdi.

Haydudun gözlerinin fen söndü ve yan baygın bir halde dizlerinin ızenne yere yıkıldı. Başını bir o yana, bu* bu yana çevu'iyordu.

O anda Camey, tepesi atmış bir halde ayağa kalktı Artık Horace'a şaşkınlık ve öfkeyle bakıyordu. Kafası bir türlü bu çocuğun tek başına onu ve arkadaşını nasıl alt ettiğini almıyordu Bunun yalnızca şans olduğunu düşündü, düpedüz acemi şansıydı! .

Dudaklarından bu* homuıtu çıktı ve kılıcuıı sıkıca tuttu. Tehditler ve kufinler savurarak çocuğa doğru ilerlemeye başladı. Horace yerinde durmuş bekliyordu. Çocuğun soğukkanlı bakışı, Camey'yı bıı* an duraksattı

Aslında Camey içindeki

sesi dinlemeli, hemen oradan uzaklaşmalıydı. Ama öfke onu esir almıştı

Tekrar ilerlemeye devam etti.

O ana kadar V/ıll'ın ne yaptığına bakmak aklına bile gelmemişti Oıman

Muhafızı çırağı, elinde yayı ve ok kılıfıyla kamp alanının yanından

ortaya çıkıverdi Yayını hazırlarken, aceleyle sağ ayağını geriye çekip,

sol ayağının üzerine eğildi.

Hızla bir ok seçip, yayına taktı Tam okunu fırlatmaya hazırlanıyordu kı

arkasından gelen sakın ses onu durdurdu

"Sakın onu vuıma. Ne yapacaklarını görmek istiyorum."

Şaşkınlıkla arkasına döndüğünde, Gılan ile karşılaştı Pelerininin

kıvrımları içinde neredeyse görünmezdi Sakın bıı* tavırla uzun yayına

dayanmış, olanı biteni izliyordu.

Wıll, "Gılan!" diye itiraz edecekti kı Oıman Muhafızı ona susma sim işaret etti.

Yumuşak bıı* sesle “Bırak devam etsinler," dedi "Dikkatini dağıtmazsak, Horacebu ışı kendi başına halledebilir "

Wıll, ırıyan, öfkeden kudurmuş adamla karşı karşıya olan arkadaşına

bakarak çaresizce "Ama..." dedi WıH'ın ne kadar kaygılandığını gören Gılan, hemen onu yatıştırdı.

"Horace onunla başa çıkabilir," dedi. "O,bu konuda çok ıyı, biliyorsun Gördüğüm en doğuştan yetenekli kışı Şu alıştırma kılıcını kullanışı,

kılıcın kabzasıyla adama vuruşu, düpedüz bıı* sanattı Mükemmeli"

Wıll, merakla başını sallayarak dövüşü izlemeye koyuldu. Camey şimdi Horace'a hucum etmişti, gözlerim kör etmiş öfkesiyle ve korkunç bu* güçle darbeler indiriyor, saldırıyordu Horace ise, karşı saldırıya geçmiyordu Kılıcıyla, kuçuk.yan dairesel hareketler yap arak her darbeyi, hamleyi ve hücumu engelliyordu.

Onun aşılamaz savunmasıyla karşılaştıkça, Camey'nın bileği, dirseği sarsılıyordu. Gılan dövüşün başından sonuna kadar Wıll'e Horace'ı onaylayan yorumlar fısıldadı.

"Aferin!" dedi "Bak gomyormusun, karşısındakinin ilerlemesine nasıl izin veriyor Böylece karşısındaki, onun çok yetenekli olduğunu düşünüyor. Ya da tam tersi. Aman Tanrımı Horace'ın savunmadaki zamanlaması neredeyse kusursuz! Şuna da bakı Hele şuna bakı Müthiş!"

Allık Horace'ın daha fazla gen çekilmeyeceği açıktı. Camey’nın her vuruşunu kolayca savuşturmaya devam etti. Böylelikle haydut, tıpkı kayalara vuran deniz gibi, gücünü boş yere tüketiyordu Horace karşı durdukça, Camey'nın vuruşları yavaşlayıp, düzensızleştı Uzun, ağır kılıcı kullanmak için harcadığı çaba yüzünden, kolu ağrımaya başlamıştı. O daha çok düşmanlarını sırtından bıçaklamaya alışkın biriydi Karşılaşmanın başından ben, çocuğun savunmasını kımıak için bir, ıkı ezici, sert darbeden fazlasını yapması gerektiğini biliyordu. Ama Horace, en mahvedici darbelerim bile küçümsemesine savuşturuyordu.

Bu* kez daha kılıcını salladığında, dengesini kaybetti. Horace'ın kılıcı onunkini havada yakaladı, bir çember gibi çevirdi, sonra da karşılıklı

çapraz şekilde kılıtlenınceye kadar kulak tırmalayan bir sesle onu

gıcırdattı.

Öylece ayakta, goz göze kalakaldılar Camey'nın göğsü inip inip

kalkıyordu, ama Horace son derece soğukkanlı ve kendine hâkimdi.

Karşısındaki kışının -çocuk olsun ya da olmasın- bu karşılaşmada açık

arayla ustun olduğunu anladığında, Camey'nın içme ilk korku tohumu duştu.

O anda Horace ona saldırdı

Kılıcını Camey'nınkınden kurtararak omzunu, Camey'nın göğsüne indirdi

Haydut sendeleyerek gen çekildi. Ardından Horace sakın sakın ilerledi.

Kılıcını şaşırtıcı, dehşet verici hamle dizileriyle sallıyordu Yan vuruş,

tepeden vuruş, hücum. Yan, yan, dış, yukarıdan aşağı. Hücum. Hücum Hücum

Iç vuruş Dış vuruş. Bir diziden kolayca bir başkasına geçiyordu. Camey

çaresizce, kılıcını kendi vücuduyla Horace'ın bitmek bilmeyen

enerjisiyle, amansızca salladığı darbeleri arasında tutmaya çabalıyordu.

Haydut, Horace'ın darbeleri daha da güçlenip sertleşince, bileğiyle

kolunun artık dayanamayacağını hissetti O sırada Horace, son bir

sersemletıcı ÇINLAMAYLA, adamın kılıcını uçurdu.

Camey dizlerinin üzerine düştü. Alnından akan ter damlaları gözlerine

doluyor, goğsu körük gibi inip kalkıyordu. Yerde öylece durup, son

darbeyi beklemeye başladı.

Gılan, "Adamı öldürme, Horace!" diye bağırdı. "Ona soracaklarım var."

Horace başını kaldırdı Orada duran uzun boylu Orman Muhafızı'm görünce

şaşırdı. Omuz silkti Zaten o, soğukkanlılıkla rakibini öldürebilecek bin

değildi. Camey'nın kılıcını uzanamayacağı kadar uzak bir yere fırlattı.

Sonra da ayağını haydudun omzuna koyup, onu tozun toprağın içine doğru

itti

Camey yere uzandı Hıçkıra hıçkıra ağlıyordu Kıpırdayacak halı kalmamıştı

Korkmuş, yorgun düşmüştü. Hem fiziksel hem de zihinsel olarak yenilmişti.

Horace Gılan'a, "Sen de nereden çıktın?" diye çıkıştı "Ayınca neden bana yardım etmedin?"

Gilan sırıtarak ona baktı "Gördüğüm kadarıyla yardıma hiç de ihtiyacın yoktu," dedi Bu arada Bart, aldığı darbenin etkisini hafifletmek için

başını sallayarak yattığı yerden doğrulmaya çalışıyordu Gılan, onun

bulunduğu yere doğru bir işaret yaptı.

"Anlaşılan öbür arkadaşınızın da biraz ilgiye ihtiyacı var," dedi Horace arkasına dönüp kılıcını havaya kaldırdı ve düz tarafını Bart'ın kafasına

indirdi Bait bir kez daha inleyerek, yüzükoyun yere uzandı.

Sonra "Galiba bir şey söylüyordun," dedi Horace, Gılan'a.

"ihtiyacın olsa sana yardım ederdim diyordum," dedi Gı- lan. Sonra açık alana yürüyüp Camey'nın başına dikildi Haydudu kolundan tutup havaya

kaldırdı Sonra da adamı yaka paça sürükleyip, pek de nazik olmayan bir

hareketle, yan taraflarındaki kayaya fırlattı Camey ilerlemeye

çalıştığında, çeliğin deride çıkardığı ıslık sesini duydu. Gılan, saks

bıçağını boğazına dayayarak haydudu dik tuttu.

Gılan, Wıll'e, "Anlaşılan bu ikisi sızı uykuda yakalamış, öylemi?" diye sordu.

Çocuk utanarak başını salladı Gılan'ın söylediklerinin etkisi geçince,

"Ne kadar zamandır buradasın?" diye sordu Orman Muhafızı'na.

Gılan,"Geldiklerinden beri," dedi "Onları kayalarda sinsice dolaşırken gördüğümde, lıenuz fazla uzaklaşmamıştım. Ben de Alaz'ı bırakıp onları

izleyerek buraya döndüm Niyetlerinin ıyı olmadığı çok belliydi."

Wıll kuşkucu bir tavırla, "Öyleyse niye gelip bize haber vermedin?" diye sordu.

Gılan'ın bakışları biran sertleşti. "Çünkü sız ikinizin ıyı bir derse

ihtiyacı vardı Tehlikeli bir bölgedesiniz. Buradaki insanlar esrarengiz

bir biçimde kaybolmuş, oysa sız cümle âlem görüp duysun diye, elinizde

oyuncak kılıçlarla şakır şukur idman yapıyorsunuz."

Wıll, “Ama," diye kekeledi. “Çalışmamız gerekiyor sanıyordum, yanılıyor muyum?"

Gılan makul bıı* tav uda, "Etrafı gözleyecek kimse olmadığında değil,“

dedi, "idmana başladıktan sonra dikkatiniz tamamen dağıldı. Bu ikisinin gelirken yaptığı gürültüyü, sağu* sultan bile duydu. Hatta Çekici bile

sızı ıkı kez uyardı, ama duymadınız."

Wıll, başını önüne eğerek "Duymadım mı?" dedi Gılan başını salladı Bir an için Wıll ile goz göze geldi ve çocuğun gereken dersi aldığından, aklının

başına geldiğinden enim oldu. Sonra konunun kapandığını belli etmek için, yavaşça başını salladı Wıll de aynısını yaptı Bir daha böyle bir şey olmaya-

"Haydi, şimdi bu ıkı fıstığın kömür fiyatları hakkında ne bildiğini öğrenelim," dedi Gılan.

O sırada boğazına baskı yapan parıltılı saks bıçağa şaşı gözlerle bakmaya çalışan Camey'ye dondu.

"Ne kadarzamandırKeltıka'dasın?“ diye sordu Cameybu* ona bir de büyük bıçağa baktı

En sonunda, "O-o-o-onya da on bu* gündür, lordum,' diye kekeledi.

Gılan, yüzünü buruşturarak "Bana 'lordum' deme," dedi. Sonra da ıkı çocuğa döıup sözlerine devam etti: "Bu tür insanla*, başlanılın derde girdiğini anlar anlamaz size yağ çekmeye başlarlar "

Sonra tekrar Camey*ye dondu. "Şimdi söyle bakalım, sem buraya ne getirdi?"

Camey bir an duraksadı Gözlerim Gılan'ın bakışından kaçırınca, Gılan, daha haydut ağzını açmadan onun yalan söyleyeceğim anladı.

"Yalnızca . manzaraya bakmaya gelmiştik ... şey ., efendim," dedi.

Gılan'ın kendisine " lordum" dememesi konusundaki uyarısını hatırlayınca 'efendim' demişti. Gılan ıç geçirip, hiddetle başın: salladı.

"Bana bak, şimdi şuracıkta kafanı koparır atarım. Bana işe yarar bir şey

söyleyeceğim pek sanmıyorum. Ama yine de sana son bir şans veriyorum.

Şimdi artık GERÇEĞİ SÖYLE!"

Son ıkı kelimeyi öfkeyle bağırarak söylemişti. Yüzü Camey'nın yüzünden

yalnızca birkaç santim uzaktaydı Az önceki gayretsiz, şakacı tavrının

birdenbire değişmesi, haydudu dehşete düşürdü. Gılan, birkaç saniyeliğine

ıyı huylu zırhını çıkarmıştı. Camey, yüzeye çıkmakta olan korkunç hiddeti

gördü ve çok korktu Birçok insan gibi o da Orman Muhafızlan'ndan

çekinirdi Orman Muhafızları, sinirlendirilecek türden insanlar değillerdi

Ancak karşısındaki, çok çok sınırlı gözüküyordu.

Hemencecik, "Burada yağma olduğunu duyduk!" dedi.

Gılan, "Yağma mı?" diye sordu Camey, saygıyla başını salladı Bundan sonra da konuşmanın devamı çorap söküğü gibi geldi.

"Tüm kasabalar, şehirler boşaltılmış Buraları ve insanların arkalarında bıraktıkları değerli eşyaları koruyacak kimse yok Biz de gelip

istediklerimizi alıyoruz ama kimseyi incit-

1111701112,' dedi. Son cümleyi, kendini korumaya çalışır gibi söylemişti.

Gılan, "Yo, hayır insanlara zarar verdiğiniz yok. Yalnızca onlar yokken evlerine süzülüp, tüm değerli eşyalarını çalıyorsunuz," dedi. "Bence bu katkınızdan dolayı size minnettar kalmalılar!'

"Bu Bart'ın fikriydi, benim değil,' diyerek kendini kurtarmaya çalıştı Camey. Gılan üzüntüyle başını salladı.

Wıll, belli belirsiz "Gılan," dedi Orman Muhafızı ona döndü. "Kasabaların boşaldığını nereden duymuşlar'? Biz hiçbir şey duymadık."

Gılan, "Hırsızlar, soyguncular, haydutlar arasında dedikodular çabuk

yayılır," dedi. "Bu tıpkı bir hayvanın başı derde girdiğinde akbabaların orada toplanması gibi bir şey. Bir yerde sıkıntı oldu mu, bunun haberi

yangın gibi dalga dalga yayılır. Bu da haydutların hanesine artı olarak

yazılır Bence tepelerde, bunlardan daha çok vardır."

Bunu der demez, Camey'yc donup, saks bıçağını adamın etine biraz daha

soktu Bıçağı çekmediği için kan akmıyordu.

"Yanılıyor muyum?' diye sordu Camey başını sallayacaktı ama boynunu hareket ettirirse olabilecekleri duşundu Sadece yutkunup fısıldadı.

"Evet, efendim."

"Bence çaldıklarınızı istiflemek için buralarda bir yerlerde bu* mağara ya da terk edilmiş bir maden tüneli kullanıyorsu- nuzdur, öyle değil mı?"

Bıçağı tutan elini biraz gevşetti. Artık Camey, başını sallayabiliyordu.

Parmaklarını belindeki çantada gezdirdi, o anda

ne yaptığını fark edip vazgeçti. Ama Gılan bu hareketi görmüştü Boştaki

eliyle adamın çantasını açtı ve elini içine daldırdı Sonunda dörde

katlanmış, kır pas içinde bir kâğıt buldu. Kâğıdı Wıll‘e uzattı.

Sadece "Bak bakalım," dedi. Wıll, kâğıdı açınca, acemice çizilmiş bıı*

harita gordu Haritada referans noktaları, talimatlar, uzaklıklar

yazıyordu.

"Yağmaladıkları eşyaları buna bakarak saklamışlar," dedi. Gılan başını sallayıp, hafifçe gülümsedi.

"Güzel. Demek kı haritaları olmazsa, orayı tekrar bulamazlar." Bunun üzerine Camcy'nın gözlen, itiraz edercesine

"Ama bunlar bizim," diyecek oldu ama Gılan'ın gözlerindeki tehlikeli parıltıyı gorup sustu.

Oıman Muhafızı, alçak sesle "Onlar çalıntı," dedi "Çakallar gibi içen süzülüp başları dertte olan ınsanlann mallarını çaldınız Hiçbiri sızın

değil Onların ya da ailelerinin malı. Tabii hâlâ hayattaysalar."

Arkalarından gelen yem bir ses, "Hayattalar," dedi. "Morgarath'tan kaçıyorlar, yanı henüz yakalanmayanlar."

DOKUZ

Kmuşmasaydı, onu erkek sanabilirlerdi ama yumuşak sesi, mu ele verdi Kamp

alanının kenarında, ayakta duruyor- an saçları erkek gibi kısacık

kesilmiş, ufak tefek biriydi. Uzun, yırtık pırtık bıı* ceket, pantolon ve

dizlerine kadar uzanan yumuşak den çizmeler giymişti Yanında ne bir

pelerin ne de bir battaniye vardı Anlaşılan onu soğuk dağ gecelerinden

korumak için üzerindeki lekeli, yırtık pırtık koyun postu yeleğinden

başka bu* şeyi yoktu. Sahip olduğu her şey, büyük ihtimalle bohça yaptığı

ince mendilin içindeydi

Gılan ona dönerek, "Sen de nereden çıktın?' diye sordu ve saks bıçağını tekrar kılıfına soktu. Camey, bıçağın kılıfa girdiğini görünce minnettar

kalarak dizlerinin üzerine çöktü Çok bitkindi.

Wıll, kızın hemen hemen kendi yaşlannda olduğunu gördü. Yüzü gözü kır

içinde olmasa, dikkat çekecek kadar güzel bıı* kızdı O sırada yem gelen,

belirsiz bu* hareket yaptı.

"Şey “ Kararsızca durakladı, düşüncelerini toparlamaya çalışıyordu. Will, kızın yorgunluktan bitap düşmek üzere olduğunu anladı. Kız en sonunda,

“Haftalardırtepelerde saklanı-

yoranı," dedi Wıll, kızın halinden doğru söylediğine inandı.

Gılan yumuşak bir tonda, "Peki, senin bir adın var mı?" diye sordu Kızın çok bitkin olduğu, onun da gözünden kaçmamıştı.

Kız bıı* an duraksadı. Belli kı onlara adını söyleyip söylememe konusunda

kararsızdı.

"Evanlyn Wheeleı\ Greenfıeld Eyalctı’ndenım," dedi. Gre- enfıeld, Araluen'de küçük bıı* kıyı eyaletiydi "Buraya arkadaşlarımızı ziyaret

etmek için gelmiştik." Kız susup, başını Gılan'dan başka yöne çevirdi

Cümlesini düzeltmeden önce kısa bir süre düşündü. "Daha doğrusu, hanımım arkadaşlarını ziyaret ediyordu. . Wargallar saldırdığında."

Wıll, "Wargallaı*lıal"dedı Bu kelime onu sarsmıştı Kız, zekâ fışkıran yeşil gözlerim Wıll'e çevirdi. Wıll, gözlerine baktığında, onun güzel

kelimesinden fazlasını hak ettiğim gördü. Çok çok daha fazlasını Peri

kızı gibiydi Kızıla çalan san saçlarını ve yeşil gözlerini, düzgün

burnuyla geniş ağzı tamamlıyordu. Kız gülse, dudaklannın çok daha hoş

gözükeceğim düşündü Wıll. Oysa şimdilik gülmek, kızın aklının ucundan

bile geçmiyordu. V/ıll'eyamtverırken, omuzlan üzüntüden biraz daha

dılştt).

"Bu kadar insan nereye gitti sanıyorsun?" diye sordu. " War- gallar, haftalardır

Kcltıka'mn bu bölgesindeki kasabalara, köylere saldınyoı*.

Keltlcı* onlara karşı duramıyor Hepsi evlerinden sürüldü Birçoğu Güneybatı Yarımadası'na kaçtı ama bazılan yakalandı. Onlann sonu ne oldu bilmiyorum."

Gılan ile ıkı çocuk, birbirlerine baktılar içlerinde zaten böyle bıı* şey duyacaklanna dair bir his vardı. Şimdi artık her şey yüzeye çıkmıştı.

Gılan, yumuşak bıı* sesle, "Bunların arkasında Morgarath'ın olduğunu biliyordum,* dedi. Kız başını salladı, gözlerine yaşlar dolmuştu Bir damla yaş, kır tabakasıyla kaplı yanağından aşağı süzüldü Kız, elleriyle gözlerini kapadı ve birden omuzlan sarsılmaya başladı Gılan, hemen yanına gidip kızı yere düşmeden yakaladı ve nazikçe yere oturttu Sırtını, çocukların kamp ateşinin etrafında yaslandıkları kayalardan birine dayadı.

Genç Orman Muhafızı, çok yumuşak, şefkat dolu bir sesle "Tamam, artık geçti," dedi “Şimdi güvendesin Biraz dinlen. Sana yiyecek, içecek getireceğiz.* Horace'a baktı “Bir ateş yakar mısın, Horace? Ufak bir şey olsun Burada korunaklı bir alandayız, küçük bir ateş yakabiliriz Sen de Will, eğer hay dutlar kalkmaya davranırsa bacaklarından vurur musun, lütfen0" Son cümleyi söylerken, sesini yükseltmişti.

Çünkü Camey, Evanlyn'ın beklenmedik ziyaretinin doğur-

doğm sürünmeye başlamıştı Gılan'ın sesini duyunca olduğu yerde donup kaldı Gılan, sınıldı sınıldı ona baktı, sonra da emirlerini yeniledi.

"Duşundum de Wıll, en iyisi ateşi sen yak, Horace da şu ikisini bağlasın"

Çocuklar, hemen kendilerine verilen görevlen yapmaya başladılar. Gılan, her şeyin yolunda gitmesinden memnun halde, pelerinini çıkanp kıza sardı Kızın hiç sesi çıkmıyordu ama hâlâ yüzünü elleriyle kapatıyor, omuzları sarsılıyordu. Gılan kollarıyla kızı sardı, bıı* kez daha ona güvende olduğunu fısıldadı.

Kızın sessiz, sarsıcı hıçkırıkları yavaş yavaş azaldı ve nefes alışı biraz daha düzeldi Wıll, sıcak bir içecek için su bulmaya çalışırken kıza baktı. Onun uykuya daldığını görünce şaşırdı. Gılan, Wıll'e sessiz olmasını işaret etti Sonra da alçak sesle, "Belli kı çok yorulmuş. Bırakalım da uyusun. Halt'un sana yapmayı öğrettiği şu şahane yahnilerden birini yap istersen,' dedi

Wıll'ın çantasında, bir sürü kum malzeme vardı. Bunları kaynayan suyla karıştırıp kaynatınca, ortaya çok lezzetli yahniler çıkıyordu, içine istenirse yolculukta yakalanan herhangi bir hayvanın eti ya da sebze eklenebiliyordu. Ama onlar kon- masa da, soğuk tahıl yemeklerinden çok daha lezzetli bir şey ortaya çıkıyordu.

Ateşin üzerine, geniş bir kabın içinde su koydu Kısa zaman içinde nefis

sığır eti yahnisi yavaş yavaş kaynamaya, kokusu akşamın soğuk havasını doldurmaya başladı. Bu sırada azalan kahvelerinden biraz daha aldı, su dolu emaye cezveyi yanan ateşin yanındaki sıcak közlerin üzerine yerleştirdi Su kaynayıp fokurdayınca, ucu çatallı bu* sopayla cezveyi kaldırdı, içine bir avuç kahve çekirdeği koydu Kısa zamanda taze kahvenin hoş kokusu yahnınınkıne karıştı ve herkesin ağzının suyu akmaya başladı O sırada iştah açan kokular Evanlyn'e de ulaşmış olmalıydı kı önce kızın burnu kıpırdadı, sonra da şaşkın yeşil gözleri açıldı. Bu* ıkı saniye telaşla etrafına bakındı, belli kı nerede olduğunu hatırlamaya çalışıyordu Sonra Gılan'ın güven veren yüzüyle karşılaştı ve biraz olsun rahatladı.

"Müthiş kokan bir şey var," dedi Gılan ona sırıtarak baktı.

"Belki bıı* kâse yemek yiyip, sonra bize buralarda neler olduğunu anlatırsın," dedi Wıll'e emaye kâselerden birine yahni koymasını işaret etti Yanlarında yedek yemek kaplan olmadığından, Wıll yemeği kendi kâsesine koydu Onun yiyebilmesi için önce Evanlyn'ın yemeğini bitirmesi gerektiğini fark edince, midesinden bir gurultu geldi Horace ile Gılan da kendi yemeklerim aldılar.

Evanlyn, günlerdir yemek yemediğini belli eden bu* heyecanla lezzetli yahniyi midesine indumeye başladı. Gılan ile Horace da memnun mesut yemeklerini yiyorlardı O su*ada Horace'ın su*t sula birbirlerine

bağladığı ıkı haydudun oturduğu yerden, ağlamaklı bu* ses geldi.

Camey, "Biz de bu* şeyler yiyebilir mıyız, efendim'?" diye sordu Gılan, lokmalanna kısacık bir ara verip ikisine küçümseyerek baktı.

"Elbette, hayır,’ dedi. Sonra da akşam yemeğinin keyfini çıkarmaya devam etti.

Evanlyn, o srada WıH‘ın de yemek yemediğini fark etti. Elindeki tabakla kaşığa baktı. Gılan ile Horace'ın elinde de aynıları vardı Birden anladı.

Afdılercesine Wıll'e bakarak," Aa, biraz ister mısın?" dedi, emaye kabı ona doğru uzatarak Wıll, yemeği onunla paylaşmak için can atıyordu ama kızın neredeyse açlıktan ölmek üzere olduğunun da farkındaydı Belli kı yemeğim teklif ettiği halde, içten içe Wıll'uı istemeyeceğim umuyordu Wıll, kendisi gibi aç olmakla, onun gibi açlıktan ölmek arasında büyük bıı* fark olduğunu düşündü Kıza gülümseyerek başını salladı.

"Sen devam et," dedi ’Yemeğim bıtu'diğın zaman, ben kendime alırım."

Böyle demesine karşın Wıll, kızın ısrar etmemesine bozuldu Kız yahnisinden kaşık dolusu lokmaları midesine indirmeye, sık sık lokmalarına ara verip sıcak, taze demlenmiş kahveden yudumlamaya devam etti Yedikçe, yanaklarına renk geliyordu sanki. Tabağının dibini sıyırdı ve hâlâ ateşin üzerinde asılı duran yahni tenceresine istekle baktı Wıll, onun ne istediğini anladı ve tabağına biraz daha yalını koydu Kız bu* kez daha yemeye daldı, nefes almak ıçıı bile zor ara veriyordu. Yemeyi bitirdiğinde, utangaç bir tavırla gülümseyerek tabağı Wıll'e uzattı.

Sadece “Teşekkür ederim," dedi Wıll de mahcup bu* tavırla başını önüne eğdi.

"Rica ederim," diye bir şeyler geveledi ağzında Bu sefer tabağı kendisi için doldurdu. "Herhalde çok acıkmıştın "

"Evet," dedi kız. "Bir haftadır doğru dürüst bıı* şey yeme-

Gılan, yaktıktan küçük ateşin yanında rahatça oturarak, "Niye yemedin?"

diye sordu. "Evlerde bir sürü yiyecek vardı. Biraz alıp yiyebilirdin."

Kız, başını salladı Son birkaç haftadır yaşadığı korku, gözlemden

okunuyordu. "Hayatımı tehlikeye atmak istemedim," dedi "Etrafta Morgarath'ın devriyeleı dolaşıyor mu, bilmiyordum O yüzden kasabalara

girmeye cesaret edemedim. Bazı çiftlik evlerinde biraz sebzeyle kummuş

peynir parçalan buldum Ama çok azdı"

Gılan, "Herhalde artık bize burada neler olduğunu anlatırsın,- dedi Kız başını salladı.

"Çok bir şey bilmiyorum zaten Dediğim gibi... hanımımla

arkadaşlarını . ziyaret etmek için buraya gelmiştik." Sözlerinde yine

hafıfbır duraksama vardı. Gılan bunu fark edip, kaşını kaldırdı.

"Hanımın soylu bir kadın, öyle değil mı? Herhalde bu* şövalyenin ya da lordun karışıdır."

Evanlyn başını salladı. " Şey Greenfıeld Eyaletriıın Lordu Caramom'un

kızı," dedi bir nefeste Ancak yine duraksayarak konuşuyordu. Gılan,

düşünerek dudağını büktü.

"İsimlerini duymuştum, ama onları tanıdığımı soyleye-

"Her neyse, Morgarath'ın kuvvetlen saldırdığında, hanımımla Kral Sv/yddned'ın sarayına, eski arkadaşı olan bir hanımefendiyi ziyarete gelmiştik."

Gılan bir kez daha kaşını kaldırdı. "Size saldırmayı nasıl başardılar?" diye sordu "Kayalıklarla Yarık geçilemez. Koca bir ordu, bırak Yank'tan geçmeyi, kayalıklardan aşağı inemez bile."

Keltıka ile Yağmur ve Gece Dağlan'nın arasındaki sının oluşturan kayalıklar, Yank'ın arka tarafından yükseliyordu. Granit kayalıkların yüksekliği, yüzlerce metreyi buluyordu. Altında ya da üstünde, kalabalık birliklerin geçebileceği hiçbir geçit yoktu.

Wıll, "Halt 'Geçilemeyecek hiçbir yer yoktur' der. Özellikle de bu uğurda kaybedeceğin canlan göze aldıysan," dedi.

Kız, "Güneye doğru kaçan küçük bırKelt grubuyla karşılaştık," dedi. "Bize Wai*gallann kayalıkları nasıl aştığını anlattılar. Geceleyin, halat ve merdiven kullanarak küçük gruplar halinde kayalıklardan inmişler. Birkaç dar çıkıntı bulmuşlar.

Yank'ı geçmek için buralarda merdiven kullanmışlar.

"Bulabildikleri en uzak noktayı seçmişler. Boylece kimse anlan fark etmeden Yank'ı geçmişler, bütün kuvvetler bir araya gelene kadar da gün boyunca kayaların, vadilerin arasında saklanmışlar. Zaten kalabalık değillermiş. Kral Swyddned'ın de geniş bu* ordusu yok "

Gılan duyduklarına itiraz edercesine bir ses çıkararak, Wıll'ın gözlerine

baktı.

"Gem, bir ordu bulundurması lazımdı Barış anlaşması ona bunu şart koştu Ama sana insanların rehavete kapılmasıyla ilgili ne söylemiştik

hatırlıyor musun, Wıll? Kcltler kendilerini savunmak yerine, yen kazmayı

tercih ediyorlar." Kıza, sozle- nne devam etmesini işaret etti.

"Wargallar, kırsal bölgeleri, özelikle de madenleri istila ettiler Her nedense madencileıı canlı istediler. Onlar dışında herkesi öldürdüler."

Gılan, düşünceli bir tavırla çenesini ovuşturdu. "Pordellath ile

Gwyntaleth tamamen boşaltılmış," dedi. "Oralardaki insanların nereye gittiğini biliyor musun?"

"Kasabalardaki insanlar, zamanında kaçmayı başardı," dedi "Onlar da güneye gitmişlerdir. Wargallar onları o tarafa doğru sürüyorlardı."

"Mantıklı," dedi Gılan. "Onları güneyde sıkıştırmak, Araluen'e haber uçurulmasını engeller."

Evanlyn, "Korumalarımızın İlden de öyle demişti," dedi "Kral Sv/yddned ile ordusundan sağ kalanların çoğu, bir savunma hattı oluşturmak için

güneybatı kıyısında top tanıyormuş. Warga Hardan kaçmayı başaran

Keltlerde orada ona katılıyorlaımış "

"Peki ya sız?" diye sordu Gılan.

"Savaşçılar yolumuzu kesmeden önce, sınıra gen dönmeye çalışıyorduk.

Adamlarımız onları oyalarken hanımımla ben kaçmaya çalıştık Tam kurtulduk

derken, atı tökezledi, onu da yakaladılar. Hanımıma yardım etmek için gen

dönmek istedim ama bana kaçmam için bağırdı Beceremedim .. ona yardım

etmek istedim ama . sadece..."

Kızın yanaklarından bir kez daha gözyaşları süzülmeye başladı, onları

silmek için bir çaba göstermedi. Sadece o korkunç anları tekrar tekrar

yaşarca sına, sessizce ateşe bakıyordu. Yeniden konuşmaya başladığında,

sesi zor bela duyuluyordu

"Kurtulduğumda, dönüp geriye baktım Onlar... onlar ., onları

görebiliyordum." Sesi kesildi Gılan ilen uzanıp onun

"Şimdi onu düşünme," dedi nazikçe. Kız başını kaldırıp, minnettar gözlerle Gılan'a baktı "Galiba ondan sonra da tepelere kaçtın, yanılıyor muyum'?" diye sordu Gılan.

Kız birçok kez başını salladı Hatıraları hâlâ canlıydı, şahit olduğu

korkunç sahneler, gözünün önünden gitmiyordu Wıll ile Horace, sessizce

oturuyorlardı. Wıll arkadaşına dondu. Birbirlerinin ne düşündüğünü

anlamışçasına bakıştılar. Evanlyn, kurtulduğu için şanslıydı.

"O zamandan ben saklanıyorum," dedi alçak sesle. "Yaklaşık on gün önce atım sakatlandı. Onu serbest bıraktım O zamandan ben gecelen kuzeye doğru

yol alıp, gündüzleri saklanıyorum." Kamp alanının öteki ucunda, kesilmeyi bekleyen iki horoz gibi oturan Bart ile Camey’yı işaret etti. "Birkaç kez bu ikisini ve bunlar gibilerini gördüm ama karşılarına çıkmadım Onlara

güvenemedim"

Camey, incinmiş gibi baktı. Baıt ise hâlâ Horace'ın darbesiyle

sersemlemiş haldeydi.

"Bu sabah da vadinin karşısından üçünüzü gördüm Kralın Orman Muhafızları

olduğunuzu anladım, yanı ikinizin demek istiyorum. O an aklıma Tanrı'ya

şükretmekten başka bu* şey gelmedi."

Gılan kıza baktı, onu dinlerken çattığı kaşları alnını kınştır- mıştı

Kız, onun tepkisini fark etmeden sözlerine devam etti.

"Size ulaşmam, neredeyse bütün günümü aldı. Kuş uçuşu uzak bir mesafe olmayabilir, ama aramızdaki vadide hiç yol yok Çevresinden dolanmam

gerekti Bu* aşağı bir yukarı. Ben buraya gelene kadar gitmiş olursunuz

diye çok korktum," dedi. Sonra da "Ama şükür gitmemişsiniz," diyerek gereksiz bu* ekleme yaptı.

Wıll yere oturmuş, dirseğim dizine, elini de çenesinin altına koyup kızın

anlattıklarını kafasında birleştirmeye çalışıyordu.

"Morgarath madencileri niye istesin kı?" diye bu* som attı oılaya

"Madenleri yoksa, madenci toplamanın da bir anlamı

Horace söze karıştı "Belki de maden bulmuştur. Yağmur ve Gece Dağlan'nda altın bulmuş olabilir Şimdi de onu çıkaracak kölelere ihtiyacı vardır."

Gılan, Horace'ın dediğini düşünürken dalgın dalgın tırnağını kemiriyordu.

En sonunda "Olabilir," dedi. "Skandıyalılara ödeme yapmak için altına ihtiyacı olacaktı. Belki de kendi madenlerini işletiyordun"

Evanlyn, deniz kurtlarının adını duyunca yerinden biraz doğruldu.

"Skandıyalılarmı?" diye sordu. ' Onlar Morgarath ile barış mı yaptılar?"

Gilan başını salladı. "Beraber birtakım işler çeviriyorlar," dedi 'Tüm krallık tetikte bekliyor. Biz de Duncan'dan Kral Swyddned'e haber

götürüyorduk."

Evanlyn, "Onubulmak için güneybatıya gitmelisiniz," dedi. Kızın Kral Duncan'ın adını duyunca irkildiği, Wıll'in gözünden kaçmadı "Ama oradaki savunma mevziinden ayrılacağını

Gılan başını salladı. "Sanırım Sv/yddned'e haber göndermenin artık pek anlamı yok Ona Morgarath'ın harekete geçmek üzere olduğunu söyleyecektik

Bence Sv/yddned'ın neler olduğundan haberi vardır artık "

Ayağa kalktı Biraz gerinip esnedi. Hava çoktan zifiri karanlığa

bürünmüştü.

"Bence bu gece ıyı bir uyku çekmeliyiz," dedi "Sabah kuzeye doğru ilerlemeye başlarız ilk nöbeti ben alıyorum Sen pelerinimi

kullanabilirsin, Evanlyn. Nöbeti devralınca, ben Wıll'in pelerinini

alırım."

Evanlyn sadece, 'Teşekkür ederim," dedi Onun yalnızca pelerin için

teşekkür etmediğini, üçu de biliyordu. Wıll ile Ho- race, ateşi

söndürmeye gitti Gılan da uzun yayını aldı, kamp alanlarına doğru uzanan

yolu daha rahat görmek için, bu* kayanın üzerine çıktı.

Wıll, Evanlyn'e yatacağı yen gösterirken, bir kez daha Camey'nın

ağlamaklı sesini duydu.

"Gece şu halatları biraz gevşetebilir mısınız, efendim? Çok sıkılar "

Gılan ilk nöbeti almak için kayalara tırmanırken ilgisizce yanıt verdi.

"Elbette, hayır."

ON

Etesı sabah, ilk deıtlerı, doğal olarak, Baıt ile Camey'yi ne yapacaklarıydı.

Ikı haydut, son derece rahatsız bu* gece geçirmişlerdi. Sırt sııta birbirlerine bağlı halde, taşlık zeminde dik oturtulmuşlardı Gece boyunca Gılan, haydutların tutulan kasları rahatlasın diye birkaç dakikalığına bağlarını gevşetmıştı Hatta biraz insafa gelerek, azıcık yemek yiyip, su içmelerine bile izin verdi. Ama haydutlar yine de zor durumdaydılar. Sabah başlarına ne geleceği hakkında en ufak bir fikirleri yoktu. Doğrusunu söylemek gerekirse, onlara ne yapacaklannı Gı- lan da bilmiyordu. Onları tutsak olarak yanlarında götürmek gibi bir niyeti yoktu Böyle yapacak bile olsa, yanlarında yük beygiri dâhil, yalnızca doıt at vardı. Zaten beygirde şimdiye kadar kamp malzemelerim taşımıştı, bundan sonra da büyük olasılıkla Evanlyn'ı taşıması gerekecekti Gılan, Morgarath'ın Keltıka'da yaptıklarıyla ilgili şaşırtıcı haberin bıı* an önce Kral Duncan'a ulaştırılması gerektiğini düşünüyordu. Peşlerinden ıkı tutukluyu yaya olarak sürüklemek, onlan yavaşlatmaktan başka bıı* işe yaramazdı Ayrıca tek başına gidebildiği kadar hızlı gitmesi, diğer uçunun arkadan gelmesi de düşündüğü olasılıklar arasındaydı Tıknaz midillilerin, Alaz'm rüzgâr gibi hızına asla yetışemeyeeeğını biliyordu.

Kafası bu ıkı deıtle meşgulken kaşlarını çatmış, kahvaltı sofrasında

oturuyordu. Kendine, tükenmekte olan kahvelerinden ikinci kupayı içme

lüksünü tanıdı. Ne de olsa, tek başına önden giderse, önündeki birkaç

günde içeceği son kahve buydu Başını kaldırdığında, WıH'ın bakışlarıyla

karşılaştı ve başıyla yanına gelmesini işaret etti.

Wıll'e sessizce, "Önden gitmeyi düşünüyorum," dedi. Bunu söylemesiyle WıH'ın gözlerindeki panik ifadesini görmesi bu* oldu.

Wıll, 'Yanı tekbaşına mı?' diye sordu Gılanbaşını salladı.

"Bu haber, hayatı önem taşıyor. Wıll Bunu bir an önce Kral Duncan'a

yetiştirmeliyim Her şeyden önce, bu durumda Keltıka'dan orduya yardım

gelemeyecek Kralın da bunu bıl-

Wıll, duraksayarak “Ama " dedi. Gılan'ın fikrine karşı bahaneler bulmak için gözleriyle kamp alanını süzdü Uzun boylu Orman Muhafızı'nm varlığı,

onları rahatlatıyordu. Halt gibi o da her zaman ne yapması gerektiğini

biliyordu. Gılan'ın onları bırakıp gitmesinin düşüncesi bile Wıll'ı

endişelendirdi. Gılan, çocuğun kendisine güvenmediği için sarsıldığını

anladı. Ayağa kalktı ve elim Will'ın omzuna koydu.

"Haydi, gel biraz yürüyelim," dedi Birlikte kamp alanından uzaklaşmaya başladılar Wıll ile Gılan geçerken Alaz ile Çekici, merakla ikisine

bakıyordu. Kendilerine gerek olmadığını anlayınca, yerdeki seyrek

otlardan yemeye devam ettiler.

Gılan, "Dört Wargalla mücadelen sırasında olanların seni kaygılandırdığım biliyorum,¦ dedi Wıll durup ona baktı.

• "Halt mı anlattı?" diye sordu Sesinde kuşku vardı Gılan ciddi ciddi başını salladı.

"Elbette o anlattı. Bunda utanılacak hiçbir şey yok Wıll,

"Ama Gılan telaştan ne yapacağımı şaşırdım Eğitimde öğrendiğim her şeyi unuttum, ayrıca . "

Gılan, vVıll'ın özeleştiri yağmurunu durdurmak için elini kaldırdı

Kararlı bir sesle, "Halt, bu* an bile gen çekilmediğini söyledi," dedi.

Bunun üzerine Will, kem kum etti.

"Şey, yanı bence de. Ama ."

"Korktun ama kaçmadın Wıll bu korkaklık değil. Buna cesaret derler. Hem de cesaretlerin en büyüğü Kalkara'yı öldürdüğünde korkmamış miydin?"

"Elbette korktum," dedi Wıll, "ama o başka. Aramızda kırk metre vardı Aynca Kalkara, Sör Rodney'ye saldırıyordu."

"Ama bu sefer aranızda yalnızca on metre vardı. Wargal da üzerine doğru geliyordu. Arada çok büyük fark var."

Wıll ikna olmamıştı "Ama beni Çekici kullardı," deyince, Gılan sırıtarak ona baktı.

"Demek kı senin kurtarılmaya değer bin olduğunu duşunmuş Çekici, zeki bir hayvan Halt ile ben, onun kadar zeki olmadığımız halde, sende bu ış için

gereken niteliklerin bulunduğunu düşünüyoruz."

Wıll, "Şey, oysa ben buna inancımı yıtınneye başlamıştım,"

dedi Ama son birkaç haftadır, ilk kez özgüveninin arttığını hissediyordu.

Gılan, sert bir sesle, "Öyleyse inansan ıyı olur!" dedi “insanın

kendinden şüphe duyması, bu* hastalıktır Eğer kontrolü elinden

kaçırırsan, bunu gerçek sanmaya başlarsın. Wargaltar- la yaşadığın şeyden

ders çıkarmalısın. Deneyimlerinle kendini güçlendir."

Wıll, birkaç saniye boyunca Gılan'ın söylediklerini düşündü Sonra derin

bir nefes alıp, omuzlarını dikleştirdi.

"Tamam," dedi "Benden ne yapmamı istiyorsun?"

Gılan bir an ona baktı. Çocuğun duruşunda yeni bir kararlılık vardı

şimdi.

"Seni onların başında bırakacağım," dedi "Altık aldığımız göreve devam etmemizin bir anlamı kalmadı. O yüzden beni Araluen'e doğru elinizden

geldiğince hızlı takıp edin "

Wıll, "Redmont'a mı?" diye sordu Gılan başını salladı.

"Ordu, şimdiye kadar Uthal Ovalan'na doğru harekete geçmiş olmalı Ben de oraya gidiyorum. Halt da gelecek Ben aynlmadan önce butikte haritaya

bakıp, sızın için en uygun rotayı seçelim"

Wıll, “Peki kıza ne olacak?" diye sordu. "Onu da yanımda mı getu'eyun, yoksa Araluen'e varmadan güvenli bulduğum bir yerde bırakayım mı?"

Gılan biran düşündü. Sonra "Onu da getu\" dedi "Kral ve danışmanları, belki ona başka somlar da sormak ister Orada, Araluen ordusunun içinde

olacak Başka yerde olmadığı kadar güvende olur"

Gılan bir an duraksadı ve kızla ilgili kuşkularını Wıll ile paylaşmaya

karar verdi "Onunla ilgili bilmen gereken bir şey var, Wıll," diye söze girdi.

Wıll, onun sözünü keserek, "Hikâyesinin doğruluğuna pek ulanmıyorsun,

öyle değil mi?" dedi. "Anlatırken sürekli duraksıyor Sanki bizden bu*

şeyler saklıyor gibi." O an aklına gelen başka bir düşünceyle sarsıldı.

Kamp alanmdakilenn duyma mesafesinden çıktıkları halde, sesim alçaltarak

konuştu. "Onun bu* casus olduğunu düşünmüyorsun, öyle değil mi?"

Gılan başını salladı "O kadarda değil Ama bizi gördüğünde ne düşünmüş, hatırlıyor musun? 'Tanrıya şükür, bunlar Orman Muhafızları,'demiş Sıradan

ınsanlarbızım hakkımızda ne düşünür, biliyorsun Yalnızca soylular Orman

Muhafızlarına güvenirler."

Wıll kaşlarını kaldu'dı Kendinden çok da emin olmadan, "Yanı sen de,

düşündün ki..." dedi. Ama Gılan'ın tam olarak ne düşündüğünü bilmiyordu aslında.

"S anır un o soylu bir hanımefendi Hizmetçisinin kimliğine bürünüyor."

Wıll, "Yanı hem Orman Muhafızlarını gördüğü için sevinmiş hem de bize

güvenmediği için gerçeklen mı gizliyor? Bence bu çok mantıklı değil,

Gıll" dedi. Gılan omuz silkti.

"Belki bize güvenmediğinden değildir. Kim olduğunu saklaması için başka nedenlen de olabilir Bunun sızın için sorun olacağını sanmıyorum.

Yalnızca bu dununda haberdar olma-

Gen donup kampa doğru yürümeye başladılar.

Gılan, "Sızı zor dununda burkmak istemem," dedi. "Ama

sonuçta silahsız da değilsiniz Yanında yayın, bıçakların, tabii bir de

Horacc var."

Wıll, kaslı çırağın Evanlyn ile şakalaştığı yere doğru baktı. Kız, başını

arkaya atmış gülüyordu Wıll biraz kıskandı. Sonra da Horace'ın yanlarında

olmasından memnuniyet duyması gerektiğini düşündü.

"Kılıcı fena kullanmıyor, değil mı?" dedi Gılan hayranlıkla başını salladı.

"Kendisi hakkında abartılı fikirlere kapılmasını istemediğim için bunu ona söylemedim. Ama kılıcını 'fena dcğıl'den çok daha ıyı kullanıyor."

Başını eğerek Wıll'e baktı. "Tabii bu dertsiz başınıza dert

arayabileceğiniz anlamına gelmiyor. Wargallar, burayla sınır arasında her

yerde olabilir. O yüzden gecelen yol alıp, gündüzleri kayalarda saklanın

"

Aklına gelen garip düşünceyle ırkilen Will, "Gıl,B dedi. "Peki, şu ikisini ne yapacağız'?" Konuşurken, işaret parmağıyla haydutları

gösteriyordu Haydutlar, hâlâ sırt sırta bağlı halde uyumaya çalışıyor,

bu*ı uyudukça öteki hareket edip dığeruıı uyandırıyordu

Orman Muhafızı, "Asıl problem o, değil mı?" dedi "Galiba onlan asma yetkim var Sonuçta kralın ışı için görevlendirilmiş kişilerle çatışmaya

kalktılar. Aynı zamanda savaş zamanı yağmacılık da yapıyorlar ikisinin de

cezası idamdır."

Bakışlarını, etraflannı çeviren kayalık tepelere çevirdi. "Asıl sorun, bu ışı nerede yapabileceğim," diye mırıldandı.

Wıll, arkadaşının fikrinden hoşlanmamıştı "Gerçekten mı? Şu anda

krallıkta olmadığımız için onları asma yetkin olmayabilir ama, değil mı?"

Gılan ona sırıtarak baktı "Bunu hiç düşünmemiştim. Aslında yüz kilometre içinde, boyu bir metreyi geçen bu* ağaç bulunmadığı için, işimin zor olacağını düşünüyordum."

Gilan'ın ciddi olmadığını görünce Will bir oh çekti. Ancak Orman Muhafızı'nın yüzündeki tebessüm kayboldu ve Wıll'ı uyanrcasına konuştu "Tek korkum, onları bırakırsak üçünüzün peşinden tekrar gelirler mı? O yüzden ikisinden de kurtulana kadar sakın planlarımızdan soz etme, tamam mı?"

Sonunda basit bu* çözüm buldular Önce Gılan, Horace'a Camey'nın kılıcını ıkı kaya arasında sıkıştırıp sertçe büktürerek kırdırdı Sonra Bart'ın sopasını aşağıdaki dağ geçidine attı. Birkaç saniye boyunca sopanın kayalık yamaçtan aşağı, sağa sola çarpa çarpa düştüğünü duydular.

Bu ış de bitince Gılaıı, ıkı adama ıç çamaşırlarına kadar soyunmalarını söyledi.

Evanlyn'e "Bunu izlemek zorunda değilsin. Çok hoş bir manzara olmayacak," dedi.

Kız kendi kendine gülümseyerek, ıkı adam çamurlu donlarına kadar soyununcaya kadar çadırda kaldı. Artık soğuk dağ havasında tu* tır titriyorlardı.

"Tabii çizmelerinizi de," dedi Gılan Ikı adam şaşkın şaşkın taşlık zemine oturup, çizmelerini de çıkardılar.

"Şimdi çıkardıklarınızı bir araya getirip bohça yapın, sonra

da kemerinizle bağlayın,- dedi Bart ile Camey dediğini yaptılar Her şey

hazır olduğunda Gılan, Horace'ı çağırdı Ikı yığın halinde duran

giysilerle çizmeleri gösterdi.

"Bunları da sopanın peşinden gönder, Horace," dedi. Ne yapacağını anlayınca, Horace sırıttı. Baıt ile Camey de olacakları anlamıştı ikisi

de bir ağızdan itiraz etmeye başladı. Gılan, onlara buz gibi bir bakış

attığında çenelerini kapattılar.

Gılan, soğuk bir sesle, "Şükredin, ucuz atlatıyorsunuz," dedi "Daha önce Wıll'e de söyledim, istersem sızı asabılı-

Bart ile Camey, bir anda sustular Gılan, Horacc'a onları tekrar

bağlamalarını işaret etti İki haydut hiç seslerini çıkarmadan ona boyun

eğdiler Birkaç dakika içinde, yine sırt sırta bağlanmış halde tepelen

saran, keskin rüzgârda titriyorlardı. Gılan bir an onlara baktı.

Sonra da isteksizce "Şunlann üzerine bir battaniye at, atlara

örttüklerimizden olsun," dedi.

Will sırıtarak söyleneni yaptı ama Çekıcı'nın battaniyesini vermemeye

dikkat etti. Onun yerine, dayanıklı yuk beygirinin örtüsünü uzattı.

Gılan, Alaz'ı eyerlemeye başladı Bıryandan da omzu üze- nnden ötekilerle

konuşuyordu, “Gv/yntaleth çevresinde biraz araştırma yapacağım Belki

orada Morgarath'ın neyin peşinde olduğunu bilen bin vardır " Wıll'e

anlamlı bu* bakış attı Çırak, Gılaıı'ın bunları ıkı haydudu atlatmak için söylediğini anladı. Yavaşça başını salladı.

Gılan, yüksek sesle konuşmaya devam etti “Akşama donenin Benim için sıcak bir şeyler hazırlayın."

Eyere atlayıp, WıH'ı biraz daha yakına çağırdı. Ona doğru eğilerek "Şunları bağlı halde bırakın, güneş batınca da yola çıkın," diye fısıldadı. "Bir süre sonra bağlarını gevşetebilirler. Ama bu seferde çizmeleriyle giysilerinin derdine düşerler. Onlar olmadan, bu dağlardan çıkamazlar Bu da size buralardan uzaklaşmak için bir gun sağlar."

Wıll başını salladı "Anladım Dikkatli git, Gılan," dedi. Onnan Muhafızı başını salladı Bir an duraksadı, ama sonra alçak sesle yeni fikrini söyledi.

"Wıll, tehlikeli bir dönemden geçiyoruz Her an nereden ne çıkacağını kimse bilmiyor Horace'a Çekici için kullandığın şifreyi söyleyebilirsin."

Wıll, tek kaşını kaldırdı Onnan Muhafızı atları için kullanılan gizli sözler, dikkatle saklanan sırlardı Kimsenin onu bilmesini istemiyordu, hatta güvendiği yol arkadaşı Horace'm bile Gılan, WıH'ın duraksadığını görünce, sözlerine devam etti

"Başına ne geleceğini bilemezsin Belki yaralanırsın ya da ış göremez hale gelirsin O sözleri bilmeden Horace, Çekıcı'ye binemez Bu, yalnızca bir önlem." Wıll, Gılan'ın teklifinin arkasında yatanı anlayınca, başını

salladı.

"Peki, ona bu gece söylerim Dikkatli ol, Gılan," dedi.

Uzun boylu Onnan Muhafızı, eğilip WılPın elini sıkıca tuttu.

"Son bir şey daha var. Burada lider sensıı Ötekiler sana uymak zorundalar. S aknı onlara kendinden emin olmadığın izlenimini verme Sen kendine inanırsan, onlar da sana inanır."

Sonra Alaz'ı mahmuzladı ve dom at, yola doğru ilerlemeye başladı Gılan, Horace ile Evanlyn'e veda etmek için elini kaldırdı

Keskin esen rüzgâr, alının arkada bıraktığı toz bulutunu çok kısa surede dağıttı.

Gılan gidince, Wıll kendisini ufacık hissetti Ufacık ve yapayalnız

ON BİR

O ece, yuk beygirinin uysal adımlarının elverdiği ölçüde, ıdebıldıkleı kadar yol gittiler. Gece başlayan yağmur, onları daha da perişan etti Ama şafağın sökmesine bıı* saat kala yağmur dindi. Günün doğudan yayılan ilk ışıklan, gökyüzünü mat inci rengine bürüdü Aydınlık aıtınca, Wıll kamp yapmak için bir yer aramaya başladı.

Horace, onun etrafa bakındığım fark etti "Niye birkaç saat daha yol almıyoruz?" diye sordu “ Atlar henüz yorulmadı"

Wıll duraksadı Gece boyunca etrafta insan olduğunu gösteren hiçbir izle

karşılaşmamışlardı Elbette Wargallann varlığına dair bir işaret de yoktu Ama yine de Gılan'ın sözünden çıkmak istemedi Geçmişte kıdemli Orman Muhafızlan'nın verdikleri öğütlere uyulması gerektiğim öğrenmişti Bir an için yine duraksadı ama bir sonraki kıvrımdan dönüp, yoldan yaklaşık otuz metre uzaklıktaki sık çalılığı gördüğünde, kararını verdi En yüksek noktalan uç metreyi geçmeyen çalılıklar, görüşü kapatıyordu. Böylece, onlan hem rüzgârdan hem de düşman gözlerinden korurdu.

V/ıll, çalılığı göstererek, "Burada kamp yapacağız," dedi "Kamp yapmak için saatlerdir gördüğümüz en uygun yer burası. Bir daha böyle bir yere denk geleceğimizi kim bilebilir kı?"

Horace omuz silkti Kararlan WılPin vermesinin onun için bir sakıncası yoktu Yalnızca bir öneride bulunmuştu. Hiçbir şekilde Orman Muhafızı çırağının yetkisini sarsmaya çalışmıyordu Horacc, aslında çok saf biriydi. Emirlere, başka insanların verdiği kararlara hep uyardı. Atını sur. Burada dur. Omda dövüş Kararları veren kişiye güvendiği surece, onlara uymasının bir sakıncası yoktu.

Horacc, Will'ın düşüncesini de akla yatkın buldu Zaten aklının bir köşesinde, Orman Muhafızlığı eğitiminin bir şekilde insanları daha kararlı ve zeki hale getirdiği inancı yatıyordu. Elbette, haksız da sayılmazdı.

Atlarından inip, sık çalıların ortasındaki açık alana girdiklerinde,

Wıll, bir oh çekti. Birkaç kısa mola dışında butun geceyi eyer üzerinde geçiniıek, onu tahmininden çok daha fazla yormuştu Şimdi tek yapmak istediği, birkaç saat uyuyabilin ekti. Evanlyn'm yük beygirinden inmesine yardım etti Kız, yük semerinin arkasında oturduğu için attan inmesi biraz zordu. Sonra Wıll, yiyecek bohçalarıyla, yağmurdan korunmak için kullandıktan katlı branda bezinin bağlarını gevşetmeye başladı.

Evanlyn, onunla hemen hiç konuşmadı. Biraz gerindi, sonra da düz bir kayaya oturmak için birkaç adım yürüdü.

Wıll, alnı çatık kaşlarından kınşmış halde yiyecek çıkınlarından binni kızın ayağının dibine attı.

istemeden de olsa biraz sertçe, "Yemeği hazırlamaya başlayabilirsin," dedi Kızın butun ışı Horace ile ikisine bırakıp, yan gelip yatması, Wıll'ı sinirlendiriyordu. Evanlyn, ayağının dibindeki çıkına bakıp, öfkeden kızararak “Ben aç değilim," dedi.

O sırada atının eyerini indirmekte olan Horace, kaşlarını çatarak "Ben yaparım," dedi. İkisinin kavga etmesini istemiyordu Ama Wıll, elini kaldırıp onu durdurdu.

"Hayır, senin branda bezini yaymanı istiyorum Evanlyn yiyecekleri çıkarabilir."

Will, gözlerini Evalyn'e dikti ikisi de birbirine kızgın kızgın bakıyordu. Kız, sonunda hatalı olduğunu anladı. Belli belirsiz omuz

silkip, yiyecek çıkınına uzanarak "Senin için bu kadar önemliyse," diye mırıldandı. Sonra da "Horace benim için ateşi yakabilirim?" diye sordu

"O, bu ışı benden daha çabuk halleder."

Will, yüzünü buluşturarak düşündü Keltıka'dan çıkmadan önce ateş yakmak

istemiyordu Kimseye görünmemek için tüm gece yol alıp, gundıız vakti

dumanı tute tute ateş yakmak, pek mantıklı değildi Ayrıca Gılan'ın

tembihlediği bu* başka şey daha vardı.

Kararlı bir sesle, "Ateş yakmayacağız," dedi Evanlyn suratını asarak yiyecek çıkınını yere bıraktı.

"Yine mı soğuk yiyecek!" diye terslendi Wıll, dikkatle ona baktı.

"Düne kadar soğuk sıcak demeden onıına geleni midene indiriyordun ama,"

diye hatırlattı ona. Kız, gözlerim çocuktan kaçırdı Bunun üzerine Wıll,

daha yumuşak bu* sesle konuşmaya

devam etti. "Bak, Gılan bu işlen hepimizden daha iyi biliyor Bize de

yerimizi kesinlikle belli etmememizi söyledi, tamam mı?"

Kız ağzının içinde bir şeyler geveledi Horace, uzaktan ikisini izliyordu.

Aralarında anlaşmazlık çıkınca yuzıı asıldı ve aralarını bulmak için

"Yemek pişirmek için ufacık bir ateş yakarım," dedi. "Şu çalıların altında ateş yakarsak, dumanın görünmesi çok zor olur"

Wıll, "Tek sorun bu değil," dedi. Bir omzuna mataralarını asıp, eyere takılı kınından yayını çıkardı. " Wargallar kokuya karşı şaşılacak

derecede hassaslar. Ateş yakacak olursak, dumanın kokusu ateşi

söndürdükten saatler sonra bile buralarda

Horace başını salladı, Wıll'ın ateşi niye yaktırmadığını anlamıştı Wıll,

dalıa fazla itiraz yükselmeden, kamp alanının arkasındaki kayalara doğru

yürüdü.

"Ben etrafa bir göz atacağım," dedi "Bakalım buralarda su var mı? Bir de yalnız olduğumuzdan emin olmamız lazım."

Kız, onun duyacağı kadar yüksek sesle, "Tum gün kimseyi görmedik kı,"

dedi. Ama Wıll, onu duymazlıktan gelerek kayalara tırmanmaya başladı

Alanın etrafında dikkatlice dolandı Görünmemek için dik durmuyor, mümkün

olduğunca korunaklı yerler arasında ilerliyordu. Bir keresinde Halt, "Bir keşfe çıktığında, orada sem görebilecek bin varmış gibi hareket et. Asla

tek başına olduğunu düşünme, " demişti.

Wargallannya da Keltlenn izine rastlamadı ama kaya tabanını bol suyla

yıkayan küçük, temiz bir dere buldu Su, içebileceği hızda akıyordu. Will

suyun tadına baktı. Temizdi Mata-

ıralarını ağzuıa kadar suyla doldurdu Mataraların içinde dura dura dennin

tadını alan bayat sudan sonra soğuk, taze su çok ıyı geldi. Su,

mataraların içinde birkaç saatten fazla kalınca, tadı sudan çok

derınınkıne benzemeye başlıyordu.

Horace ile Evanlyn, kamp alanında onun dönmesini beklemişlerdi Evaıılyn,

kum etle bir suredir ekmek niyetine yedikleri sert çöreklerden bir tabak

hazırlamıştı Kız etin üzerine biraz da turşu koyunca, Horace mutlu oldu

Tatsız yemeklere yapılabilecek her katkı, onun için güzeldi. Yemek

yerlerken, kızın tabağında turşu olmadığını fark etti.

Ağzı et ve çörekle doluyken, "Turşu sevmez mısın?" diye sordu Kız onun gözlerine bakmadan başını salladı.

"Pek sevmem " Ama Horace konuyu burada kapatmaya pek niyetli değildi.

"Son kalan turşuları sana verdi, Wıll"

Wıll bu* an duraksadı, utanmıştı Çöreğin yanında duran sarı, keskin

kokulu turşuyu daha yeni ağzına atmıştı. Ağzında turşuyla kalakaldı Altık

onu paylaşmayı teklif edemezdi.

"Yaa," dedi. Kızın bunu barışmak için yaptığını anlamıştı. "Şey, sağ ol, Evanlyn."

Kız başını salladı Gerçi kısacık kesilmiş saçlarıyla, başını salladığı

pek belli olmadı. Wıll, kızın bu hareketi uzun, san buklelerle daha çok

dikkat çekerek yapmaya alışık olduğunu düşündü.

"Sana turşudan hoşlanmadığımı söyledim," dedi Ama şimdi sesi, gülüşünü saklarmış gibi çıkıyordu Az önceki aksiliğinden eser kalmamıştı Wıll kıza

baktı ve gülümseyerek yanıt verdi: "ilk nöbeti ben alıyorum " Hiçbir şey olmamış gibi davranarak,

kıza kın tutmadığını belli etmeye çalışıyordu.

¦ikinci nöbeti de alırsan, benim turşu hakkımı yiyebilirsin," dedi Horacc Kamp alanındaki gergin hava, birden yumuşamıştı Horacc ile Evanlyn,

battaniyelerle pelerinleri yere serdiler ve yatakları düzgün olsun diye,

çalılardan yapraklı dallar topladılar.

Wıll de mataralardan biriyle pelerinini yanma alarak, kamp alanını çevreleyen yüksek kayalardan birine tumandı. Arkasına kayalık tepelen alıp, yolu, onu gizleyen çalılıkların arasından rahatça görebileceği bir yere yerleşti. Halt'un öğrettiklerini aklında tutarak, kuş yuvasını andıran bir kaya yığının oltasına, başını çıkarmadan ıkı tarafı da gözleyebileceği şekilde oturdu. "Yerde daha az taş olsaydı keşke,“ diye düşünerek rahat bir yer bulmak için sağa sola kıvnldı. Sonra da bu taşların nöbeti sırasında uyumasını engelleyeceğini düşünerek, kımıldamaktan vazgeçti.

Pelerinim giyip, başlığını taktı Gri kayalıkların arasında hareketsiz otururken, uzaktan görünmeyeceği şekilde kayalıklarla bütünleşmeye çalıştı.

Birden, duyduğu bir sese dikkat kesildi Bu ses, esintiyle birlikte belli belirsiz gelmişti. Esuıtı arttıkça, ses de yükseldi. Esinti azaldıkça, hiçbir şey duymaz oldu Wıll ilk önce, bunun kendi uydurması olduğunu sandı.

Sonra sesi tekrar duydu Derinden gelen, ritmik bir sesti. Tek bir ses değildi, kulağına birçok ses geliyordu. Ama şimdiye kadar hiç duymadığı seslerdi bunlar. Bir şarkı söylendiğini

düşündü. Esinti sertleştikçe, yine aynı şeyleri duydu Şarkı değildi bu

Hiçbir ahengi yoktu Sadece ritmik bir şeydi Değişmeyen, sürekli devam eden bir temposu vardı.

Esinti tekrar durdu, ses de Will, tüylerinin diken diken olduğunu hissetti Bu seste bu* tuhaflık vardı Tehlikeli bu* şey. Bunu, vücudunun her hücresinde hissetti.

işte ses, tekrar başlamıştı Ama Wıll, bu kez onun ne olduğunu anladı Bu, sözsüz bir şarkıydı. Derinden gelen sesler, sözsüz bir şarkı söylüyordu, içinde besbelli bir tehdit barındıran, sözsüz bir şarkı.

Esinti güneybatıdan geldiğine göre, ses de buraya gelirken geçtikleri yoldan geliyordu. Yavaşça, dikkatle yerinden doğruldu Bir elinin altından esintinin geldiği yöne doğru baktı. Kayalarla tepeler görüş açısını daraltsa da bulunduğu noktadan yolun birçok kıvrımını görebiliyordu Yolun yaklaşık bir kilometrelik bölümünü görebildiğini düşündü Ama henüz hiç hareket yoktu. En azından şimdilik.

Çabucak kayalıktan aşağı inip, diğerlerini uyandırmaya koştu.

Ses, artık daha da yaklaşmıştı Altık esinti dursa da sürse de ses kesilmiyordu Daha da belirginleşiyor, gitgide yükseliyordu Wıll, Horace ve Evanlyn, çalıların arasına çomelıp, yaklaşan sesi dinlemeye koyuldular.

Wıll, 'Sız ikiniz biraz gende dursanız daha ıyı olur," dedi Yolu, biraz daha rahat görebileceği kadar ilerledi. Orman Muhafızı pelerininin

içindeyken, yüzünü de başlığıyla kapatınca

neredeyse görünmez olduğunu biliyordu. Ancak bu görün- mezlik, ötekiler

için geçerli değildi. Horace ile Evanlyn, hiç direnmeden gen çekilip, sık

çalıların arasına saklandılar Horace hem neler olduğunu merak ediyordu

hem de çok gergindi. Evanlyn'in korkudan betinin benzinin solması, vVıll'ın gözünden kaçmadı.

Kamp alanını dağıtıp, atlarını yaklaşık yüz metre ilendeki kayalara

saklamışlardı Wıll, arkasına dönüp bir ız bırakıp bırakmadıklarını

kontrol etti. Ellerinden geleni yapmış olduklarını görmenin

memnuniyetiyle, tekrar yola bakmaya başladı.

Horace, ses daha da yükselince, "Gelenlerkimlermiş?" diye sordu Wıll, sesin yolun yaklaşık yuz metre ötedeki kıvrımından geldiğini tahmin etti.

"Hâlâ anlamadın mı?" dedi Evanlyn. Sesi korkudan tıtn- yordu "Wargallar geliyor."

on na

Wıll ile Horace, birden ona döndüler Wıll, "Waı*gallar mı? Gelenlerin

onlar olduğunu nereden biliyorsun?" diye

Evanlyn dudaklarını ısırarak sessizce, "Daha önce seslerini duymuştum,"

dedi "Hep birlikte ilerlerken böyle bir ses çıkarıyorlar "

Wıll kaşlarını kaldırdı Halt ile izlerini sürdüğü doıi: Wargal, böyle

bıı* ses çıkarmıyordu. Ama birden, Wargallann av peşinde olabilecekleri

aklına geldi.

Wıll, göz ucuyla bakınca, yoldaki kıvrımda bıı* hareketlilik gördü.

Hemen "Eğilin," diye fısıldadı "Başınızı yerden kaldınna- yın!" Horace ile Evanlyn, yüzlerim toprağa dayadılar Wıll, başlığını ucundan tutup biraz daha aşağı indirdi ve yalnızca gözlen açıkta kalacak şekilde, pelerininin koluyla yüzünü örttü.

Duyduklarının, Wargallann, uygun adım yürürken çıkardıkları ses olduğunu anladı. Grupta otuz kadar Waı*gal saydı.

Birçok yen melalle kaplı ceketler giyen, yine ağır metalden dizlikler takan ırıyan, tıknaz tiplerdi. Uygun adım ilerliyorlardı Gırtlaktan gelen sesleriyle, sözsüz bir tempo tutturmuşlardı. Wıll, çıkardıkları sesin homurtudan başka bir şey olmadığını anladı.

Hepsi de kullanmaya hazır halde kısa mızraklar, gürzler ve savaş baltaları taşıyordu.

Wıll, Wargalların yüzlerini henüz tam olarak görememişti Ikı sıra halinde, ayaklarını süite surlc hızla ilerliyorlardı O anda Will, ıkı sıranın ortasında yürüyen başka bir grubu fark etti Bunlar tutuklulardı.

V/argallar, daha da yaklaştı. Ikı grubun arasındaki yaklaşık on tutuklu, hızlı bir ritimle hareket eden Wargallara ayak uydurmak için can havliyle, sersemlemiş halde yürüyordu. Wıll, taktıkları den göğüslüklerden ve başlıklarından, bunların Kelt madenciler olduğunu anladı Yorgunluktan bitap düşmüşlerdi. Wıll, biraz daha dikkatli bakınca,

Wargalların onları yürütmek için kısa kamçılar kullandıklarım faik etti.

Ritmik ses, biraz daha yükseldi.

I-Iorace, "Neler oluyor?" diye fısıldadı Wıll onuboğabılırdi.

"Sus! Bir kelime daha etme!" dedi.

Waı*gallar, artık üçünün bulunduğu yere çok yaklaşmışlardı. Wıll, onların yüzlerim seçebiliyordu. Geniş, kemikli çeneleri, hayvan burnu kadar uzun, ıı burunları gördükçe, tüylen diken diken oldu Gözlen küçük ve vahşi bakışlıydı Keltlere kırbaç indirirken, gözlerinin kinden kızardığı görünüyordu. Bir tanesi ayağı tökezleyen tutukluya homurdanırken, Wıll san, sivri dişlerini gördü O an biraz daha eğilmek istedi Ama ufacık bir harekelin bile onu ele verebileceğini biliyordu. Pelerininin korumasına güvenmekten başka çaresi yoktu.

Gözlerini kapatıp, bu hayvanı yüzleri görmemeyi istedi, ama nedense yapamadı. Bir kâbustan fırlamış gibi duran korkunç Wargallara, dudak uçuklatan bir korkuyla bakıyordu. Wargaılar, aynı ritimle durmaksızın WilPin yattığı yerin önünden yürüyüp geçtiler.

Kelt maden işçisinin ayağı, daha kotu bir yerde kayaınazdı.

Wargallardan bin onu kırbaçlayınca, adam tökezledi, yalpalamaya başladı, sonra da yolun oltasına düşüverdi. O düşünce, ona bağlı olan tutuklu da dengesini kaybedip duştu. Her taraflannı vVargaılar sardı Wıll,

tutuklulann birbirine kalın bir

Dizi halinde yürüyen Wargailar aniden durunca, tekrarladık- lan ritim, yerim homurtulara ve hırıltılara bıraktı Ayaklarının altında çırpınan

tutuklular, Wargalların kırbaç yağmum altında kalmıştı. Wargallardan

biri, kırbacını zalimce savuruyordu ama yere ilk düşen madenci, yerde

hareketsiz yatıyordu.

Sonra başka bir Wargal, hareketsiz yatan adamı ağır, çelik uçlu

mızrağının arkasıyla dövmeye başladı Madenci hiçbir tepki vermiyordu.

Wıll korkuyla olan biteni izlerken, adamın cansız olduğunu fark etti

Sonunda Wargaılar da bunu anlamıştı Grubun sorumlusu olduğu anlaşılan

Wargaldan, anlaşılmaz bir emir geldi Bunun üzerine ıkı Wargal yerde

cansız yatan adamı dövmeyi bırakıp, onu bağladıktan kayışı kestiler.

Sonra da hamur gibi olmuş bedeni kaldınp, Wıll ile arkadaşlarının

saklandığı çalılığa doğru fırlattılar.

Ceset, yolun dibindeki çalıların arasına düştü. Wıll,

Evanlyn'ın korkudan ufak bir çığlık attığını duydu Evanlyn'ın yılzu yere

donuk olduğundan, orada neler olduğunu bilmiyordu Dibindeki çalılardan

aniden bu* ses gelince, kız daha fazla dayanamamıştı Ses ağzından çıkar

çıkmaz dudaklarını ısırdı ama biraz geç kalmıştı.

Wargallann lideri de bir şey duymuş gibiydi. Cesedin atıldığı yere donup

baktı Sesin madenciden gelip gelmediğim anlamaya çalışıyordu Belli kı

adamın, kaçmak için ölü rolü yaptığından şüphelenmıştı Elinde mızrağıyla bu* adım ilerde duran Wargala bu* emir verdi Waı*gal cesedi gözden geçirdi.

Ama kumandanın şüphesi henüz geçmemişti Uzun bu* sure çalılara, Will'in Orman Muhafızı p el erininin koruyucu kamuflajı içinde uzandığı yere baktı Çu*akbıı* anda kendini Wargalın öfkeden kızarmış, vahşi gözlerinin içine bakarken buldu Bu bakıştan gözlerini kaçırmak istedi. Yaratığuı ona baktığından emindi Ama bıı*yıl boyunca Halt'tan aldığı eğıtune göre, yapacağı en ufak hareket bile ölümcül olabilirdi Gozleruıı aşağı ındumenın az da olsa başını da hareket ettireceğinin farkındaydı Kamuflaj pelerinleri, bu*çok ınsanuı sandığı gibi sihirli şeyler değildi. Yalnızca onu giyenin hareketsiz durma yeteneği sayesinde ıçındekını belli etmezlerdi.

Wıll, buna ulanmaya çalışarak, hareketsizce Wargala bakmaya devam etti Ağzı kurumuştu Kalbı normalden sanki ıkı kat daha hızlı atıyordu. Ayıya benzeyen yaratığın ağu*, kulak tırmalayıcı nefesini duyabiliyordu. Yabancı bir kokunun peşinde olan burun deliklerinin hafif esintiyi koklayarak kıpırdadığını gordu.

En sonunda Wargal, arkasını döndü Ve aniden, tekrar Will*e doğru bakmak için geri dondu. Neyse kı Wıll, eğitimi sayesinde bu gibi

numaraları nasıl atlatması gerektiğini öğrenmişti. Hiç hareket etmedi.

Wargal homurdandı, sonra da gruba bir

Olu madenciyi yolun kenarında bırakıp, bir kez daha aynı ritim eşliğinde

yürümeye başladılar

Ses uzaklaşıp Wargallar gözden kaybolduğunda Wıll, arkasındaki Horace'ın

hareket ettiğim fark etti.

"Sakın kıpırdama!" diye kızdı Wargallar, içlerinden birini tehlikenin geçtiğim sanıp ortaya çıkacak dikkatsiz düşmanı yakalaması için arkada

bırakmış olabilirdi

Wıll, arkadaşlannın kıpırdamasına izin vermek için içinden yüze kadar

saydı. Sonra ikisinin sürüne süitine çalıların arasındaki açıklığa

gitmesine izin verdi. Horace ile Evaıılyn gerinerek, tutulup ağrıyan

uzuvlarını esnettiler.

Wıll, Horace1 a Evanlyn'ı tekrar kamp alanına götürmesini işaret etti.

Sonra, Kelt madenciyi yoklamak için dikkatle yola doğru yumdu Tahmin

ettiği gibi adam oluydu. Son birkaç gündür defalarca dayak yediği

belliydi Yüzü, vVargallann yumruklarından, kırbaçlarından aldığı

darbelerle çürük içinde kalmıştı

Altık onun için yapabileceği bir şey yoktu O yüzden adamı olduğu yerde

bırakıp, ötekilerin yanma gitti.

Evanlyn, oturduğu yerde ağlıyordu. Wıll ona yaklaşınca, kız başını kaldırıp ona

baktı Gözyaşları, yüzünde yol yol izler bırakmıştı. Onu

sarsan hıçkırıklarıyla, omuzlan sarsılıyordu Horace kızın yanmdaydı ama

yüzünün ifadesi, elinden bir şey gelmediğini gösteriyordu Eliyle

gereksiz, ufak hareketler yapıyordu.

Sonunda Evanlyn zorlukla nefes alarak, "Kusura bakmayın," dedi "Yalnızca sesleri... yaptıklarını hatırlattı bana "

Wıll saknı bir tavırla, "Tamam, geçti artık," dedi Sonra başını Horace'a doğru sallayarak, "Ne korkunç yaratıklardı ama!" diye ekledi Savaşçı çırağı, bir iki kez yutkundu. War- gallan görmemişti O sure boyunca,

yüzünü toprağa bastırarak yere uzanmıştı Wıll, onun yaptığının da kolay

ış olmadığını duşundu

Horace, alçak sesle "Neye benziyorlardı?" diye sordu. Wıll tekrar başını salladı Onları tanımlamak, neredeyse olanaksızdı.

"Hayvana benziyorlar," dedi “Ayı gibi, hatta ayıyla köpek arasında bir şeyler Ama insan gibi dik yürüyebiliyorlar."

Evanlyn tekrar bir çığlık atarak sarsıldı. Hiddetle "Reziller!" diye bağırdı "Rezil, korkunç yaratıklar Umanın onları bir dalıa görmem!"

Will, ona doğru yaklaştı ve omzuna bir ıkı kez acemice dokundu.

Karşısındakini yatıştırmaya çalışan küçük bir çocuk gibi, "Artık

gittiler," dedi "Bize bir şey yapamazlar."

Kız, kendini zorlayarak cesaretini topladı ve Wıll'e baktı, yüzünde

korkuyla karışık bir tebessüm vardı. Uzanıp Wıll'in elini avuçlarına aldı

Şimdi biraz rahatlamış görünüyordu.

Wıll, kızın bu* sure elim tutmasına izin verdi. Aklındaki şeyi arkadaşlarına nasıl söyleyeceğim düşünüyordu.

ON UÇ

tı /'Yıları takıp etmek mı? Sen akimı mı oynattın?"

Horace duyduklarına ınanamayarak, karşısındaki ufak tefek ama kendinden emin çocuğa baktı. Wıll hiçbir şey söylemedi Horace şansını tekrar denedi.

"Wıll, bu şeyler bizi görmesin diye az önce yarım saatimizi çalıların altında saklanarak geçirmedik mi? Şimdi sen Waı*gal- lan takıp edip, bizi yakalamaları için onlara bir şans daha mı vermek istiyorsun1?"

Wıll, Evanlyn onları duyamayacak kadar uzakta mı diye emin olmak için etrafına bakındı Kızı gereksiz yere telaşlandırmak istemiyordu.

"Biraz alçak sesle konuş," diyerek Horace'ı uyardı Arkadaşı sesini alçalttı, ama sözlerindeki hararet azalmamıştı.

"Iyı ama neden? Onları takıp edersek elimize ne geçecek'?" dedi

Wıll huzursuzca kıpırdandı. Açıkçası Waı*gallan takıp etme fıkn, onu da korkutuyordu Onları düşündükçe, kalp atışlarının hızlandığını hissedebiliyordu Wargallar, korkunç yaratıklardı.

Tutuklunun başına gelenler, onlarda merhamet diye bir şey olmadığını gösteriyordu. Ama yine de Wıll, bunun kaçırılmayacak bıı* fırsat olduğu konusunda kararlıydı.

"Bak," dedi sessizce "Halt, bana her zaman 'Düşmanının ne yaptığını bilmek, onun bir şey yaptığını bilmek kadar önemlidir,' der Aslında bazen

daha da önemlidir."

Horace matla başını salladı. "Anlamıyorum," dedi Ona göre Wıll'ın bu fikri delice, sorumsuzca ve korkunç derecede tehlikeliydi Doğruyu

söylemek gerekirse Wıll de ne kadar haklı olduğundan emin değildi Ancak

Gilan'ın giderken kararlı görünmekle ilgili söyledikleri, V/ıll'm

kulağına küpe olmuştu Ayrıca içgüdüleriyle, Halt'un verdiği eğitimden

aklına kazınanlar, bunun kaçırılmaması gereken bir fırsat olduğunu

söylüyordu ona.

"Wargallann Kelt madencileri götürdüklerini biliyoruz," dedi Horace'a

"Morgarath'ın ortada bıı* neden yokken böyle bir şey yapmayacağı da açık Onun tam olarak neyin peşinde olduğunu öğrenmemiz için bir fırsat

olabilir bu."

Horace omuz silkti. "Köle istiyor, hepsi bu," dedi. Will hızlı hızlı başını salladı.

"Ama neden? Neden yalnızca madenciler?" diye sordu. "Evanlyıı de yalnızca madencileri aldıklarını söylemişti Peki niye? Anlamıyor musun?" diyerek in çocuğun dikkatini çekmeye çalıştı "Bu, çok önemli bir ipucu olabilir.

Halt, savaşların hep minnacık bir bilgi kınntısıyla yon değiştirdiğim

söyler."

Horace dudaklarını büzüp, V/ıll'ın söylediklerim duşundu. Sonunda yavaşça

başını salladı.

"Tamam," dedi "Haklı olabilirsin." Horace çok hızlı ya da farklı düşünebilen bin

değildi. Ama kendi çapında mantıklı,

sistemli düşünürdü. Will, ıçgudulenne dayanarak Wai*gallan takıp etmeleri

gerektiğine karar vermişti. Ama Horace, ne yapması gerektiğini ince ince

düşünmeliydi. Will'in sırf macera olsun diye, düşünmeden hareket

etmediğinin de farkındaydı. Orman Muhafızlarının mantığına güveniyordu

iyice düşünüp taşındıktan sonra, "Hımm, onları takıp edeceksek, harekete geçmeliyiz," dedi. Wıll şaşkınlıkla ona baktı.

Başını sallayarak "Biz mı?" dedi "'Bız'den soz eden dc kim1? Ben onları yalnız başıma takıp etmeyi düşünüyorum. Senin ışın Evanlyn'ı sağ salım

Redmont'a götürmek."

Irıyan çocuk, Wıll'e karşı çıkarak "Kim demiş?" diye sordu "Gılan'ın emirlerine göre benim işim, senin yanında kalıp, başını belaya sokmanı

önlemek."

Wıll, "Ama ben bu emirleri değiştiriyorum," dedi Bu sefer Horace bir kahkaha attı.

Onunla dalga geçerek, "Kim oldu de patronluk sana kaldı?" dedi "Benim aldığım emirleri değiştiremezsin. Bu emirleri bana Gılan verdi. Ayrıca o,

rütbece senden daha ustun "

"Peki, kız ne olacak?" diyerek karşı çıktı Wıll Horace, ona yanıt vermek için bu* an düşündü.

"Yanma yiyecek ve malzeme veririz. Yük beygirini de alır. Kendi başına döner," dedi.

Wıll dalga geçerek" Ne kadar da centilmensin," dedi Horace tekrar başım salladı Yeni bir tartışmaya girmek istemiyordu.

"Bu ışın ne kadar önemli olduğunu söyleyen sensın," dedi. "Ne yazık kı bence haklısın da. Evaılyn de bizim gibi şansını denemek zorunda. Nasıl

olsa, şu an sınıra çok yakınız. Bilgece daha at sürerse, Keltıka'dan

çıkmış olur."

Aslında Horace, Evanlyn'ı tek başına bırakmaktan yana değildi Ona gitgide

bağlanmıştı Çok zeki, esprili, hoşsohbet bir kızdı Ama Savaş Okulu'nda

geçirdiği zaman içinde görevine bağlılığın, duygulardan önce geldiğini

öğrenmişti.

Wıll bir kez daha dediğim yaptırmak için uğraştı "Sen olmazsan daha hızlı giderim," derken, Horace hemen sözünü kesti.

"Ne olmuş yanı? Wargallan takıp edeceksek hızlı gitmemize gerek yok kı.

Altımızda atlarımız var. Onlara yetişmemiz zor değil Hele bu tutukluları

yanlarında sürükledikleri surece, takipte hiç zorlanmayız." Horace, Wıll ile tartışıp, sonunda kazanmaktan çok keyif alıyordu. Orman Muhafızları

ile vakit geçirmenin, talimin ettiğinden daha eğlenceli olabileceğim dü-

"Pekı, çok önemli bıı* şey öğrenirsen ne olacak? Hem Waı- galların takıp edilmesi hem deBaron'a haber uçurulması gerekirse ne yapacaksın? Eğer ıkı

kışı olursak ikiye ayrılırız Ben haberi yerme ulaştırırım, sen de onları

takibe devam edersin."

Wıll, Horace'ın fikrini biraz düşündü. Arkadaşının haklı olduğunu kabul

etmek zorundaydı. Yanında birinin olması, daha

Sonunda "Tamam," dedi "Ama bunu Evanlyn'e de söylemeliyiz."

O sırada kız "Bana neyi söyleyecekmişsiniz'?" diye sordu Wıll ile Horace, alçak sesle, hararetli hararetli tartışırken, kızın yakınlarına geldiğim

fark etmemişlerdi. Ikı çocuk da suçlu suçlu birbirlerine baktılar.

Horace "Şey, Wıll diyor ki, yanı..." diye söze girdi. Sonra da sustu Söze Wıll devam eder diye, ona bakıp beklemeye

başladı Ama uzun uzadıya bir açıklama yapmalarına gerek olmadığı ortaya

çıktı.

Kız, sıradan bıı*şey söylermiş gibi, "Wargalları takıp etmek

istiyorsunuz, değil mı?" dedi İki çırak bakıştılar, ilk konuşan Wıll oldu

“Senbizi mı dinliyordun?" Kız başını salladı.

"Hayır Yapılması gerekenin bu olduğu çok açık, öyle değil mı? Boylece

neyin peşinde olduklarını, madencileri niye kaçırdıklarını öğreniriz."

Will, bir kez daha karşısındakinin "biz" demesinden rahatsız oldu “Biz mı?" diye sordu. "Biz derken tam olarak kimi kastediyorsun?"

Evanlyn omuz silkti. "Sız ikiniz onları takıp edecekseniz, ben de sizinle geleceğim. Beni bu kuş uçmaz kervan geçmez yerde bırakacak değilsiniz ya

"

Horace "Ama," diyerek söze girdi. Kız sakın sakın ona döndü “Farkındaysan Wargallaı*dan soz ediyoruz," dedi savaşçı çırağı.

"Anladım."

Horace, WıH'e umutsuz bu*bakış attı Orman Muhafızı çırağı, omuz silkti

Horace da şansını bırkezdaha denedi. "Tehlikeli olabilir. Üstelik sen . "

Sözüne devam edemedi Kıza Wargallardan nasıl ve neden korktuğunu bıı* kez

daha hatırlatmak istemedi. Evanlyn, onun niye sustuğunu anladı ve yorgun

bir ifadeyle gülümsedi.

"Bak, onlardan korkuyorum, kabul!" dedi "Ama anladığım kadarıyla sız vVargalları yalnızca takıp edeceksiniz, onlara katılmayacaksınız kı"

Wıll, "Şimdilik planımız öyle," dedi Evanlyn, bu kez ona dondu.

'Çıkardıkları ses sayesinde, Wargallan rahatlıkla takıp edebiliriz.

Onlara çok yaklaşmamıza gerek yok Hem belki bu sayede planlarını da

bozmuş oluruz. Bu da beni çok mutlu eder,0 dedi.

Wıll, kıza hayran kaldı. Hem Wargallardan korkmak için, WıH'ın ya da

Horaee'ınkılerden çok daha ıyı nedenleri vardı hem de Morgarath'a bir

darbe indirebilmek için bu korkuyu bir yana bırakmaya razıydı.

Wıll sonunda, "Emin mısın'?" dedi Kız başını salladı.

"Hayır, aslında tam olarak emin değilim Konuştuklarınıza kulak

kabarttığımda, Wargallann sesini bir kez daha duymanın düşüncesi bile

midemi bulandırıyordu. Ama açıkçası burada beni bir başıma bırakmanız da

benim için aynı derecede kor-

Horace, "Seni terk ettiğimiz falan yok," dedi.

Kız ona dönüp, "Peki, bu yaptığınıza ne denir?" diye sordu. Sözlerindeki imayı anlaması için, hafifçe gulumsemıştı Hora- ce ne diyeceğini duşundu.

"Galiba 'sem teık etmek' denir "

"Tam olarak öyle. O yüzden bir Wargal ya da haydut grubuyla karşılaşmak ya da sizinle Wargalları takıp etmek arasında seçim yapmam gerekiyorsa,

ben ıkıncıyı seçiyorum."

Wıll, "Sınırdan yalnızca bir günlük uzaklıktayız," dedi. "Sınırı geçtiğinde, buradakındeıı daha güvende olursun "

Kız kararlılıkla başını salladı.

"Sızın yanınızda kendimi daha güvende hissediyorum,"

dedi "Ayrıca yanınızda birinin daha olması, sızın de işinize yarayabilir.

Böylece gecelen nöbet tutacak bir kışı daha olur, ikiniz de daha fazla

uyursunuz “ .

Horace, "işte bizimle gelmesi için ağzından çıkan ilk mantıklı neden,'

dedi Wıll gibi, o da kızın son derece kararlı olduğunu görmüştü. Ikı

çocuk da Evanlyn'ın aklına bir şey koyduğunda mutlaka yapacağını

anlamışlardı Kız, sırıtarak onlara baktı

"Eee,' dedi, "butın geceyi burada gevezelik ederek mı geçireceğiz? Böyle yaparsak, Wargallara bir adım bile yaklaşa-Sonra da dönüp atlarının bağlı durduğu yere doğru gitti.

ON DÖRT

Wargalların izini sürmek, tahmin ettiklerinden daha kolaydı Yaratıklar

çok dar kafalıydı O yüzden yalnızca görevlerine, yanı ellerindeki Kelt

madencileri hedeflenen yere ulaştırmaya odaklanmışlardı Bölgede yaşayan herkes sürüldüğü için, geçtikleri yerlerde herhangi bir saldın da

beklemiyorlardı. O yüzden ne önlerine ne de arkalarına gözcü koyuyorlardı

Çıkardıktan korkunç, ritmik sesler de peşlerındekılenn çıkarabileceği

seslen bastırıyordu.

Geceleyin nereye varmışlarsa, hemen orada kamp kuruyorlardı. Madenciler, birbirlerine zincirienmıştı vVargallar uyurken, onların başında da nöbetçiler bekliyordu.

ikinci günün sabahında Wıll, WargaHarın gıttiklen yöne dair bir tahmin yürüttü Arkadaşlarının yaklaşık otuz metre ilerisinde, herhangi bir tehlike karşısında içgüdülerine güvendiği Çekıcı'yı sürüyordu. Biraz yavaşlayarak, Horace ile Bvanlyn'ın ona yetişmesini bekledi.

Sesindeki şaşkınlığı gizlemeyerek, “Bence Yank'a doğru yol alıyoruz,- dedi.

Yerdeki kocaman yangın üzerinde yükselen başı dumanlı kayalıklar, yolun ilerisinde gözükmeye başlamıştı bile. Keltıka, zaten dağlık bir ülkeydi Ama Morgarath'ın ülkesi, Keltıka'dan yüzlerce metre daha yüksekte kalıyordu.

Horace başını sallayarak, 'Bu kayalıklardan halatlarla, tırmanma merdıvenlenyle inmek, benim için çok zor olmazdı,"

Wıll, ¦İnmeyi başarsan bile, Yank'ın karşı tarafından çıkacak bir yer bulman lazım," dedi "Görünüşe göre, o tarafta çok az sayıda geçit var Büyük kısmında kayalıklar yere kadar dik uzanıyor. ¦

Evanlyn, önce birine sonra da ötekine baktı "Iyı de Mor- garath bunu daha önce de yaptı," dedi *Belkı Araluen'e yine aynı yolla saldırmayı

düşünüyordur."

Horace, kızın söylediklerini düşünerek atını durdurdu Will ile Evanlyn de onun yanında durdular Horace, birkaç saniye dudağını kemirerek Sör Rodney'nın tekrar tekrar verdiği talimatları düşündü Sonra başım salladı. En sonunda, "Bu durum daha farklı," dedi "Keltıka'ya saldırmak için beş yüz kişiyle baskın yapması yeterlıydı. Onlar da birkaç parça eşyayla yolu aşabilirler Araluen'e saldırmak içinse bir orduya ihtiyacı var. Orduyu da birkaç merdivenle ya da halatla buralardan ındıremez."

Wıll, onu dikkatle dinledi. Horace'ın bu yönüne daha önce hiç tanık olmamıştı. Belli kı Horace'ın eğitimi, son yedi sekiz ayda, yalnızca kılıç kullanmakla sınırlı kalmamıştı.

Wıll, "Peki ya yeterli vakti varsa?" diye soruyordu kı Horace bir kez daha, bu kez daha kararlı bir şekilde başını salladı.

"Olur, ama Wargallana zor. Yeterlı zamanı varsa, onları kayalıklardan indirip karşıya geçirir. Ama bu aylarını alır, tabii yapılabilirse. Süreç ne kadar uzarsa, planı da o kadar çabuk anlaşılır Hem bir ordu için malzeme de taşıman lazım. Ağır silahlar, yük arabaları, erzak, çadır, yedek silahlar, onları tamir etmek için nalbant malzemeleri, arabalan çekmek için atlar, öküzler.. Bunların hepsini bu kayalıklardan aşağı hayatta ın- dıremezsın. Indırsen bile karşıya nasıl geçireceksin? Bu mümkün değil SorKarel hep derdi kı..."

Diğerlerinin onu saygıyla dinlediklerini görünce, heyecandan yüzü kızardı

"Uzatmak istemedim. " gibi bir şeyler geveledi, sonra da atını hafifçe mahmuzladı.

Wıll onu takıp ederken, başını salladı. Arkadaşının konuyu ele alış

biçiminden etkilenmişti. "Sorun değil, çok mantıklı konuşuyorsun"

Evanlyn, “Ama hâlâ Morgarath'm neyin peşinde olduğunu bilmiyoruz, öyle

değil mi?" diye sordu.

Wıll omuz silkip, "Bence yakında bunu da öğreniriz,- dedi. Bir kez daha önden ilerlemek için Çekicili dürttü.

Gerçekten de ertesi akşam neler döndüğünü öğrendiler.

Daha önce de olduğu gibi, ilk ipucu, esintiyle birlikte kulaklarına

ulaştı Taşa ya da tahtaya vurulan çekiçlerin seslen. Biraz daha

yaklaştıklannda, başka bir ses daha duydular. Bu da kesintisiz ama

düzensiz bu* çatırtıydı Wıll, diğerlerine durmalarını işaret etti Atından inip, yolun son kıvrımına doğru uzanan kısımda dikkatle yumdu.

Pelerinine iyice sarınmış halde, dikkatle saklana saklana ilerliyordu

Yoldan çıktı, arazı üzerinde kestirmeden giderek yolun ilerisini

görebileceği uygun bir yer aradı işte o anda, inşa edilen heybetli ahşap

yapının üst kısımlarını gördü. Bunlar, kalın halatlarla birbirlerine

bağlanmış dört ahşap kuleyle, inşa edilen yapının keresteden iskeletiydi.

Bir an yüreği daraldı, gördüğünün ne olduğunu gayet iyi biliyordu Ancak

yine de emin olmak için biraz daha yaklaştı.

işte korktuğu, başına gelmişti. Bu yapımı tamamlanmak üzere olan, devasa büyüklükte bu* ahşap köprüydü Morgarath, Yank'ın öteki tarafında, neredeyse Kelt ulkesıyle^ynı hizada yer alan birkaç dar çıkıntı bulmuştu Bu çıkıntılar kazılarak, epey genişletilmişti. Yank'ın ıkı yakasında ikişer tane bulunacak şekilde yapılan döıt kule, birbirlerine kalın halatlarla bağlıydı Kulelerin desteklediği köprünün ahşap yolu da tamamlanmak üzereydi Bittiğinde, yan yana yürüyen altı adam, Yank'ın baş döndürücü derinliğinin üzerinde karşıdan karşıya geçebilirdi.

Gördüğü kadarıyla Kelt tutuklular köprüye üşüşmüş, çekiçlerle, testerelerle çalışıyorlardı Duyduğu çatırtılar da Wargal nöbetçilerin kırbaçlarından çıkıyordu.

Onlann az ötesinde, köprünün yaklaşık elli metre güneyindeki çıkıntıda açılan tünelin ağzından, çekiçlerin taşta çıkardıktan sesler duyuluyordu Tünel, kayalıktaki herhangi bir çatlaktan daha büyüktü, bir insanın omuzlarından biraz daha genişti Ama Wıll dikkatle bakınca, Kelt tutuklulann tünelin girişinde çalıştıklarını, sert kayaları oyduklannı, küçücük açıklığı enine, boyuna genişlettiklerini gördü.

Wıll, öteki tarafta yükselen karanlık kayalıklara baktı. Orada çıkıntılardan aşağı inen halat ya da merdiven görmedi War- gallarla tutuklulannın bu dar tünelden geçtiklerim duşundu.

Takıp ettikleri Wargal grubu, şimdi Yank'taıı geçiyordu. Yolun son on beş metresi tamamlanmamıştı, onun yerine geçici olarak konmuş keresteler vardı. Birbirlerine çifter çifter bağlanmış Keklerin geçebileceği kadar geniş değillerdi ama Kelt madenciler zorlu yürüyüşlere, baş döndürücü yükseklikliere alışık olduğundan, kazasız belasız karşıya geçtiler.

Wıll, şimdilik yeterince şey gördüğünü duşundu. Altık geri dönme vakti gelmişti Kayaların arkasına saklana saklana, kimseye fark ettirmeden gen döndü Sonra ıkı büklüm halde, onu bekleyen arkadaşlarının yanuıa koştu. Yanlarına vardığında yere çöküp, bir kayaya yaslandı Son ıkı günde yaşadıklarının ve grubun lideri olmanın verdiği gerginlik, kendini göstermeye başlamıştı. Fiziksel olarak tükenmiş olduğunu faik ettiğinde, biraz şaşırdı Zihinsel gerginliğin, insanı bu kadar güçten düşürdüğünü bilmiyordu.

Horace, "Eee, neler oluyor? Bir şey görebildin mı?" dedi. Wıll bitkin bu* halde ona baktı.

" Bır köprü. Kocaman bır köprü yapıyorlar."

Horace kaşlarını kaldırdı Çok şaşırmıştı.

"Köprümü?" dedi. "Morgarath niye köprü yaptırsın kı?"

"Sana çok büyük bir köprü diyorum Bu* orduyu aşağı indirebilecek kadar Ne zamandır Morgarath'ın bir orduyla malzemelerini kayalıklardan indirip Yank'taıı geçiremeyeceğini konuşup duruyoruz işte bu ışı yapmak için

büyük bıı* köprü inşa ediyor."

Evanlyn, ceketinden sarkan bir ipliği çekerek, "Demek bu yüzden Kelt

madencilerin peşindeymiş," dedi. Ikı çocuk da ona bakınca, kız biraz daha açık konuştu "Madenciler bina inşa etmekte ve tünel açmakta ustadırlar.

Wargallar, böyle ince işlen beceremezler"

Wıll, "Tünel de açıyorlar," dedi. "Karşı taraftaki kayalıklarda dar bu*

çatlak var, mağara ağzı gibi bir şey Onu genişletiyorlar. "

Horace, "Peki onun sonu nereye çıkıyor?" diye sordu Wıll omuz silkti.

"Bilmem. Öğrensek ıyı olur. Sonuçta o taraftaki plato, hâlâ bu noktanın yüzlerce metre yukarısında kalıyor Ama ikisi arasında bir bağlantı

olmalı. Oltada hiç halat ya da merdiven yok "

Horace ayağa kalktı. Bu yem bilgiyi değerlendirmek için bıı* ilen, bıı*

gen yürümeye başladı.

Sonunda "Bıı*şey anlamadım," dedi.

Wıll biraz sertçe, "İyi de anlaşılmayacak bıı* şey yok kı," dedi "Yank'ın üzerinde, Morgarath ile Wargallannın, hatta malzeme arabalarının,

nalbantlarının, öküzlerinin, hatta ve hatta yedi mahallenin hep birlikte

güle oynaya karşıya geçebilecekten kadar geniş bir köprü, 'Ben

buradayım,' diye bağırıyor. "

Horace, Will'ın alaycı cümlesi bitene kadar bekledi. Gayet soğukkanlı

duruyordu ama Evanlyn, onun yüzünün öfkeden -kızardığını fark etmişti Bir

süre, aralarında sessizlik oldu Sonra Horace kendinden emin ama sessiz

bıı* tonda konuştu.

"Cümlem tamamladın mı?"

Wıll, biraz ileri gittiğini anlayarak, özür dılercesıne konuş-

Horaee, düşündüklerini dikkatle kelimelere dökerek, vurgulu bir biçimde

konuşmaya başladı "Anlamadığım şey şu: Bütün bunlar, sızın bulduğunuz

planda neden yer almıyordu?"

Evanlyn merakla başını kaldırdı "Plan mı?" dedi, "ne planı?"

Wıll, ona biraz beklemesini işaret etti Horace'ın gerçekten çok önemli

bir noktaya değindiğini faik etmişti. Aklındaki alaycı yanıtı hemen

değiştirdi

"Haklısın," dedi yumuşak bir sesle. "Planlarda Yarık üzerinden geçecek bir köprüden soz edilmiyor."

"Sanki yapılan küçük bir şeymiş gibi. Sence de o planın en azından bir köşesinde sozu edilmesi gerekmiyor muydu?" Wıll, onu onaylamasına başını salladı. Evanlyn, artık meraktan çatlamak üzereydi, sorusunu bir kez daha

tekrarladı

"Sız hangi planlardan söz ediyorsunuz'?"

Horace, onu daha fazla merakta bırakmadı. "Wıll ile ustası Halt, birkaç hafta önce Morgarath'm savaş planlarının bir kopyasını ele geçirdiler

Orada, ordusunun Uç Adım Geçıdı'nı kullanarak dağları nasıl aşacağıyla

ilgili birçok detay vardı. Hatta bu ışı ne zaman yapacakları, Skandıyalı

askerlerin onlara nasıl yardım edecekleri bile yazılıydı. Ancak bu

köprüyle ilgili tek bir satır bile yoktu."

Evanlyn, "İyi de neden köprüden soz etmesinler kı?" diye sordu Will, Morgarath'm aklindakini anlamaya başlamıştı O anda korkusu daha da arttı.

"Çünkü Morgarath bu planları bulmamızı kendisi islemiş olabilir," dedi.

Horace hiç düşünmeden, "Bu çok saçma," dedi "Sonuçta bunları ele geçirdiğinizde, adamlarından bin oldu "

Wıll, onun gözlerine baktı "Sence bu Morgarath'ı durdurur muydu?

Başkalarının hayatı Morgarath'ın umrunda mı? Bıı* düşün bakalım Halt, hep

der kı Bir şeyin nedenini bulamıyorsan, ışın olası sonucuna bak. Bu işlen

kim kârlı çıkacak, kendi kendine sor.

Evanlyn, "Peki bu planlan ele geçilmenizin sonucu ne oldu?" diye sordu.

Horace, "Kral Duncan ordusunu Uç Adım Geçıdı'ni kapatmak için Uthal

Ovalan'na götürdü," dedi Evanlyn, başını sallayarak akıl yürütmeye devam etti

"Peki, bu durumdan kını kârlı çıkar?"

Wıll, ona baktı Belli kı aynı anda, aynı sonuca varmışlardı. Wıll tane

tane konuştu

"Elbette Morgarath Tabii planlar düzmeceyse."

Evanlyn, onu onaylamasına başını salladı Horace ise ne olduğunu o kadar

çabuk kavrayamamıştı.

"Düzmece mı? Nasıl yanı?"

"Yanı," dedi Wıll, "bu planlan bulmamızı Morgarath istedi Araluen'ın tüm ordusunun Uthal Ovalan'nda toplanmasını istiyordu Çünkü asıl saldın Üç

Adım Geçıdı'nden gelmeyecekti Asıl saldın buradan, kimsenin beklemediği bir yerden, yanı ordumuzun tam arkasından gelecekti. Böylece tuzağa düşürülecektik. Sonra da tüm ordu yok edilecekti."

Horace'ın gözlen, dehşetle açıldı Arkadan yapılacak büyük bıı* saldırının sonuçlan, bıı* anda gözünün önüne gelmişti. Aralu-

en, karşıdan Skandıyalılarla Wargallann oluşturduğu onluyla, arkadan saldıracak başka bırWargal ordusu arasında sıkıştınlaçaktı, işte bu felaketin -h er kumandanın korktuğu felaketin- tarifiydi

Horace, "Öyleyse hemen onlara haber vermeliyiz," dedi.

Wıll başını salladı. "Evet, söylemeliyiz ama görmek istediğim bir şey daha var. Şu kazdıkları tıınel Onunla ilgili öğrenmek istediklerim var, bitmiş mı, ne kadarı bitmiş, bir de nereye çıkıyor? Bu gece onu kontrol etmek istiyorum."

"Wıll, hemen yola çıkmalıyız. Sırf sen merak ediyorsun diye burada vakit öldüremeyız."

Evanlyn, tartışmaya son verdi. "Haklısın, Horace Kralın bir an önce birada olan biteni öğrenmesi gerekiyor Ama dikkatim bıı* kez daha yanlış yöne çekmemeliyiz Will'ın sözünü ettiği tünelin tamamlanması birkaç hafta daha sürebilir. Ya da belki ucunun açılabileceği bir yer yoktur. Bütün bunlar yine ordunun dikkatini başka yöne çekip, güçlerini arkalarına harcamalarını amaçlıyor olabilir. O yüzden mümkün olduğunca bilgi

edinmeliyiz Burada birkaç saat daha beklememiz gerekse bile."

Wıll, merakla kıza baktı Savaş taktiklerini bir hanımefendinin hizmetçisinden beklenmeyecek kadar çabuk kavnyordu. Aynca otoritesinin ağırlığı da gözden kaçmıyordu Gilan'ın, düşüncesinde yanılmadığına karar verdi.

Wıll, "Bir saate kadar hava kararacak, Horace Bu gece gider, yakından bakarız," dedi.

Horace, bu*kıza birde Wıll'e baktı. Dunundan pek memnun değildi içgüdüleri ona hemen orayı terk etmesini, köprüyle ilgili haberi hızla yerine ulaştırması gerektiğini söylüyordu. Ama yine de WılPın olaylardan sonuç çıkarma becerisinin, kendisininkinden daha güçlü olduğunu düşünüyordu Horace, bu gibi dolambaçlı fikirler üzerine düşünmek yerine, hareket etmek için eğitilmişti. Hiç içinden gelmese de Wıll'ın isteğine boyun eğdi.

"Tamam/ dedi. "Bu gece bu* gider bakarız ama yarın yola çıkıyoruz."

Will, pelerinine sarınarak, dikkatli hareketlerle önceki gözetleme noktasına gen döndü. Dikkatle köprüyü inceledi Halt'un ondan köprünün bu* planını çizmesini isteyebileceğim düşünüyordu.

Bulunduğu yere geleli daha on dakika olmamıştı kı bir borunun öttüğünü duydu.

Korkudan yerinde donakaldı. Bir an bunun bıı* uyarı olduğunu, boruyu, kayaların arasında hareket ettiğini gören bir nöbetçinin üflediğini düşündü Ardından Wargalların kırbaç şaklatmaları, domuz gibi homurdanmaları duyuldu. Başını kaldırdığında, Keltlerı köprüden geçirip, zorla yarı açılmış tünele soktuklarını gördü Tutuklular yürürken, ellerindeki aletleri yığınlar halinde yere bırakıyorlardı. Wargallar da Keltlerı tekrar bellerinden birbirlerine bağlıyorlardı

Wıll yüzünü batıya dönünce, güneşin son ışıklarının da tepelenil ardında kaybolmakta olduğunu gördü Boru, çalışma

gününün bittiğini haber vermek için ottürülmüştu. Altık tutuk- lular, tutuldukları yer her neresiyse, oraya götürülüyorlardı.

Birden tünelin ağzının birkaç metre ilerisinde tartışma çıktı. Ikı Kelt tutuklu, orada yatan bıı* şeyi kaldıımaya çalışıyordu. Wargal korumalar dalga dalga oraya doğru ilerledi Madencileri ellerindeki kırbaçlarla dövüp, kaldıımaya çalıştıkları şeyi oracıkta bırakmaya zorladılar.

Sonra madencileri art arda tünelin dar girişine sokarak, ortadan kayboldular.

Devasa köprünün gölgelen, tepelere doğru uzadı. Wıll, Wargallardan bin tünelden çıkar diye on dakika daha kıpırdamadan yerinde durdu.

Ancak onlardan birinin döndüğünü gösteren ne bir ses ne de işaret vardı.

Yalnızca tünelin ağzında, yerde yatan karaltı görünüyordu. I-Iava çok hızlı karardığı ıçuı Wıll, onun ne olduğunu artık tam göremıyordu. Bir madencinin cesedi olduğunu düşündü ama emin değildi.

O sırada, yerdeki karaltı hareket etti Herkimse, hâlâ hayatta olduğu belliydi.

ON BCŞ

Wıll ile Horace, Yank'ın son on beş metresi tamamlanmamış ahşap köprüsünden dikkatli adımlarla geçtiler Wıll, ufak tefek olduğu için tahta köprüyü rahatça koşarak geçebilirdi Ama arkadaşı daha iri ve ağır olduğundan, köprüde yavaş yavaş ilerledi.

Yolun sonuna ulaştıklarında, Horace, bir oh çekti. Yapıyı incelemek için bir an durdular. Bu, Keltlerın meşhur titizliklerini sonuna kadar sergiledikleri bir yapıydı Keltler, millet olarak, yüzyıllardır tünel açma ve kopili yapma işinde büyük ilerleme göstermişlerdi. Bu da onlann her zamanki sağlam yapılarından biriydi.

Yeni kesilmiş çamdan kalasların kokusu, soğuk gecenin havasına sinmişti Ote yandan, daha tatlımsı, güzel bu* koku onu bastınyordu İkisi, bir an şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Horace bu kokuyu tanımıştı.

"Katran kokusu," dedi Köprüyü tutan devasa büyüklükteki halatların, katranla kaplanmış olduğunu gördüler Wıll, eliyle katrana dokundu, yapış yapıştı.

Wıll dikkatle 'Bence katran, halatların aşınıp çürümesini önlüyor," dedi Köprüyü tutan ana halatların, üç kalın halatın birlikte örülüp

kıvrılmasıyla yapıldığını gördü Üzen, ana halatı koruması için kalın bu*

katran tabakasıyla kaplanmıştı. Katran sertleşince, üç halat da birbirine

ayrılmayacak kadar yapışmış olacaktı.

Horace etrafına bakınıp "Hiç koruma yok mu?" dedi. Sesinden, bu durumun hoşuna gitmediği anlaşılıyordu.

Wıll, "Ya kendilerine çok güveniyorlar, ya da çok dikkatsizler," dedi.

Altık hava tamamen kararmıştı, ay da yükselmek üzereydi. Wıll, Y arık'ın

doğu kıyısına doğru ilerledi Horace, kılıcını kınından çekmeye hazır

halde onu izledi.

Tünelin ağzında yatan şey, hâlâ WiH'ın son gördüğü durumdaydı; hiçbir

hareket yoktu Ikı çocuk dikkatle ona doğru yaklaştı ve adamın yanına diz

çoktu Bu, Kelt madencilerden biriydi Göğsü zorlukla inip kalkıyor, güç

bela hareket ediyordu.

Wül fısıltıyla, "Hâlâ yaşıyor," dedi.

Horace, "Şimdilik," dedi Nabzına bakmak için, işaret parmağını Kelt'ın boynuna koydu O dokununca adamın gözlen yavaşça açıldı, ikisine de boş

gözlerle baktı.

Ağzından hu*ıltıyla "Sız kimsiniz?" sözleri döküldü. Wıll, omzundaki matarayı indirip, suyla adamın dudaklarını ıslattı Adamın dili, ıslanan

dudaklarında gezindi Bir dirseğinin üzerinde kalkmaya çalışarak tekrar

hırıltıyla, "Biraz daha," diye söylendi.

Wıll, adamın hareket etmesini nazikçe önleyerek, ona biraz daha su verdi.

Yumuşak bir sesle, "Kendini yorma, arkadaşım," dedi. "Sana bu* zarar vermeyeceğiz."

Adamcağızın fena halde hırpalandığı oltadaydı Yuzu, kırbaç kesiklerinden

akıp kurumuş kanla kaplıydı. Deri yeleği parça parça olmuştu. Yelekten

gözüken çıplak gövdesinde, hem yakın zamanda hem de önceden hayli kut aç

yediğini gösteren izler vardı.

Wıll yumuşak bir sesle, " Aduı ne?" dedi.

Adam, "Glendyss," diye ıç geçirdi. Kendi adını duyduğuna şaşıımış gibiydi Sonra öksürdü. Goğsu seıt, kum bir öksürükle sarsıldı. Wıll ile Horace,

acıyan gözlerle bakıştılar. Glendyss'ın fazla yaşayamayacağını ikisi de

anlamıştı.

Wıll, adamın kum, çatlak dudaklanna biraz daha su dökerken, "Buraya ne zaman gelduı?" diye sordu.

Glendyss zor işitilen bir sesle, "Aylar önce," dedi. "Aylardu* bu tünelde çalışıyorum."

Ikı çocuk, tekrar bırbu'lerine baktı. Belki de adamın aklı biraz

karışmıştı.

Wıll biraz daha üsteleyerek, "Aylar önce mı?" dedi "Iyı de Waı*gal saldu'ilan, daha bıı* ay önce başladı Aylar önce olduğundan emin mısın?"

Glendyss başını sallayıp, konuşmaya çalıştı. Tekrar öksürdü, son gücünü toplamak için yerde hareketsiz kaldı. Sonra konuşmaya başladı O kadar alçak sesle konuşuyordu kı Wıll ile Horace ne dediğini duymak için adamın başına eğildiler.

"Bizi neredeyse bu* yıl önce esu* aldılar hemen hemen her yerden Gizlice ., bıı* adam buradan, ıkı adam oradan...

toplam elli kışı. Birçoğu. . çoktan, öldü. Ben de yakında öleceğim."

Sustu Bir kez daha zorlukla soludu Konuşmaya çalışmak bile onu çok yoruyordu. Bu yeni bilgi karşısında Wıll ile Horace bakıştılar.

Horace, "Nasıl oluyor da kimsenin bundan haberi olmuyor?" diye arkadaşına sordu. "Yanı elli kışı kayboluyor ama kimse bu* şey söylemiyor mu?"

Will başını salladı. "Bu kadar insanı Kcltıka'nın tüm köylerinden topladıklarını söyledi. Bulunduktan yerde bir ıkı kışı kaybolunca, insanlar bunu kendi aralarında konuşur. Kimse tam olarak neler donduğunu anlayamaz kı"

"Ama yine de neden böyle yapsınlar kı? Niye şimdi bu ışı açık açık yapıyorlar?"

Wıll omuz silkip, "Belki etrafa biraz daha bakarsak, bu so- runun yanıtını buluruz," dedi.

Bu* an kararsızlıkla kalakaldılar Yanı başlarında yatan, dayaktan canı

çıkmış adamı ne yapacaklarını düşündüler. Onlar beklerken ay doğdu ve tepelerden süzüldü. Yumuşak, soluk ışığı köprüyü sanp, kıyıyı aydınlattı

Ay ışığı yüzüne vurunca Gleıidyss gözlerim açtı Işığı engellemek için zar zor bir kolunu kaldırmaya çalıştı. Wıll, ışığı nazikçe engelledi.

Birden çok net, huzur dolu bir sesle "Ölüyorum," dedi madenci Wıll bir an durdu, sonra da yalnızca "Evet," dedi.

Adama yalan söylemenin, onu neşelendirmeye çalışmanın, her şeyin düzeleceğini söylemenin bu* anlamı yoktu Adam oluyordu ve uçü de bunu biliyordu En iyisi onun bu sona hazırlanmasını, ölümü sakince, şerefiyle karşılamasını sağlamaktı Adam, Wıll'ı kolundan hafifçe yakaladı. Wıll de adamın

elini avucuna aldı ve yavaşça sıkarak onun yanında olduğunu hissettirmeye çalıştı.

Madenci zor duyulur bir sesle, "Çocuklar," dedi, "burada, ışıkta ölmeme izin vermeyin."

Horace ile Wıll, yine birbirlerine baktılar.

Adam yumuşak bir sesle, "Karanlığın huzurunu istiyorum," dedi Will adamın ne demek istediğini anladı.

"Keltler galiba karanlığı seviyorlar. Ömürlerinin uzun bir kısmını tünellerde, madenlerde geçiriyorlar Belki de istediği

Horace, ilen doğru uzanıp, "Glendyss, seni tünele taşımamızı ister misin?" diye sordu.

Horace konuşurken madenci, başını belli belirsiz salladı. Wıll ile

Horace, hemen harekete geçti.

Madenci tekrar"Lütfen, beni ışıktan kurtarın," dedi.

Horace başını salladı ve Kelt'ı kucaklayarak havaya kaldırdı Glendyss,

ufak tefek bir adamdı. Tutsak olarak kaldığı haftalarda da açlıktan ölmek

üzere olduğu çok belliydi. Horace'm rahatlıkla taşıyabileceği kadar

hafifli.

Savaşçı çırağı, kucağında özenle taşıdığı Glendyss ile ayakta dururken,

Wıll ona beklemesini işaret etti. Glendyss karanlık tünelin huzuruna

kavuşunca, onu hayata bağlayan son damarın da kopacağına inanıyordu.

Bundan önce ona sormak istediği son bir som vardı.

Yumuşak bırsesle, "Glendyss," dedi, "nekadarvaktımızvar?"

Madenci boş gözlerle ona baktı Will bir kez daha sordu.

"Kopilimin tamamlanması için ne kadar zamana ihtiyaç

var?' Bu sefer madencinin gözlen parladı, ne sorulduğunu anlamıştı Bırıkı

saniye duşundu.

"Beş gün," dedi "Belki de dört Bugün yem işçiler geldi. O yüzden dört günde bitebilir "

Sonra madencinin gözlen kapandı, Wıll'e yanıt vermek için harcadığı çaba,

onu çok yormuştu. Bir an öldüğünü düşündüler ama göğsü, şiddetli bir

titremeyle sarsıldı Madenci nefes almaya devam etti.

Wıll, "Haydi onu tünele sokalım," dedi.

Dar girişten ıçeıı süzüldüler, ilk on metre boyunca, tünelin duvarlan, dokunabilecekleri kadar bırbınne yakındı. Kelt işçilerin uğraşları kendini gösterdikçe, duvarların arası açılmaya başladı. İçerisi karanlık, dar bu* yerdi Tüneli, her on, on iki metrede bir yerleştirilen meşalelerin donuk alevlen aydınlatıyordu Bazı meşaleler sönmek üzereydi, yalnızca ara ara, belli belirsiz ışık saçıyorlardı Horace, huzursuzca etrafına bakındı. Tıpkı yüksek yerlen sevmediği gibi basık tavanlı, dar yerlerden de hiç hoşlanmazdı.

Wıll, "İşte aradığımız yanıt," dedi "Morgarath ilk elli madenciyi bu tüneli açmalan için getirmiş. Altık tünel, neredeyse tamamlanmak üzere Köprüyü inşa etmek ıçıı daha çok adam

Horace başını sallayıp "Haklısın," dedi "Yeraltında tünel açmak aylar sürer ama bu ış yapılırken, kimsenin ruhu bile duymaz Oysa köprüyü bırkezyapmaya başladın mı, keşfedilme riski daha fazladır."

Tünelin geniş kısmında ufak bir girinti gördüler. Mağara ağzı gibi bu* şeydi. Glendyss'ı oraya yatırdılar Wıll, ış bırakma borusu çaldığında, ıkı Kelt'ın hemşenlen için bunu yapmaya çalıştıklarını anladı.

Bu* an durup düşündü “Yarın Waı*gaılar onu burada bulduklarında ne düşünecekler?"

Horace önemsemedi "Buraya kadar sürünerek geldiğini sanırlar," dedi Wıll, bundan kuşkuluydu Ama hafif ışığın altında, can çekişen madencinin

yüzündeki huzurlu ifadeyi görünce, onu bu* kez daha dışarı çıkarmak

istemedi.

"Onu bu*az daha içen yerleştir Mümkün olduğunca gözden uzak olsun,* dedi Horace'a.

Kayanın ufak bıı* çıkıntısı vardı. Horace madenciyi nazikçe onun arkasına

yerleştirdi. Artık yalnızca dikkatli bakıldığında görülebiliyordu. Wıll,

bu kadarının yeterli olduğunu duşundu. Horace tekrar ana tünele çıktı.

Wıll, onun hâlâ huzursuzca etrafa bakındığını gördü.

Horace "Eee, şimdi ne yapacağız?" dedi Will, kararını ver-

"Sen beni burada bekle. Ben bu tünelin nereye açıldığına bakacağım,"

dedi.

I-Iorace itiraz etmedi Yılan gibi tünelin karanlığında biraz daha

ilerlemek, hiç işine gelmiyordu. Meşalelerden birinin yakınında, oturacak

bir yer buldu.

"Mutlaka gen dön. Peşine düşüp seni aramak istemiyorum," dedi Wıll'e.

ON ALTI

m jJTill, Horace'ı arkasında bırakarak yürûmeye başladı. Tu- VWnelın ilk

bölümü, yukarı doğru dik bir şekilde kıvrılıyordu Duvarlarda ve yerlerde,

Keltlenn tüneli genişletmek için kayaları oyup, parçalarken kullandıktan

kazmaların, delici aletlerin izlen görünüyordu.

Wıll, dar tünelin ilk halının, bu* kayanın yarığından farklı olmadığını düşündü. Ancak yürüdükçe, tünelin nasıl genişletildiğini gördü Burada dört ya da beş adamın yan yana yürüyebileceği kadar yer vardı ve tünel, hâlâ dağın ıçuıe doğru uzanıyordu.

Tünelin sonunda bu* ışık çemberi görünüyordu. Wıll, yaklaşık uç yüz metre yürüdüğünü düşündü. Hemen hemen kırk metre sonra tünelin ucuna ulaşabilirdi Tünelin ucunda gördüğü ışık, ayışığından çok daha kuvvetliydi Will, dikkatle tünelden başını uzattığında, bunun nedenim anladı. Tünelin ucunun açıldığı yerde tepeler, birbirinden uzak duruyordu Aralarında yaklaşık ıkı yüz metre genişliğinde, yanm kilometre uzunluğunda bir vadi vardı. Ay ışığı, platonun te-

peşine doğru uzanan kocaman ahşap yapılan aydınlatıyordu. Wıll, bıi' süre dikkatle bakınca, bunların merdiven olduğunu anladı Vadi, kamp ateşleriyle aydınlanmıştı. Titreyen turuncu ışıkta yüzlerce canlının hareketi görünüyordu Wıll, buranın Morgarath'ın ordusunun toplanma yeri olabileceğini duşundu. Ama şimdilik Wargallarla Kelt tutuklulann geceyi geçirdikleri

Gördüklerini tam olarak zihnine kazımak için bir süre durdu Morgarath'ın

ülkesinin büyük bölümünü oluşturan plato, hâlâ bulunduktan yerden en az elli metre yüksekteydi Ama merdivenlerle, tepelerin aşılması daha kolay olan yamaçları sayesinde, vadiye inmek o kadar da zor değildi Vadi, kopilimin bulunduğu seviyeden yaklaşık otuz metre yükseklikteydi. Boylece birlikler, eğimli tünel sayesinde bu noktadan köprüye geçebilirdi Halt'un sözleri, bir kez daha V/ıll'ın kulaklarında çınladı: Hiçbir yer aşılamaz değildir.

Tünelin ağzının soluna doğru yürüdü Etrafta ne varneyok diye bakarken, ın kaya parçalarından oluşmuş bir yığın gördü Vadinin oltasına kazıklarla kabaca bir set çekilmişti Ahşap parmaklıkların içinde birçok küçük ateş vardı. Her birinin etrafında bir grup oturuyor ya da uzanmış yatıyordu Bunların tutuklular olduğunu düşündü.

Tutuklulann yattığı alanın dışında yanan büyük ateşler, Wargalların kamp yeriydi. Wıll, ayaklarını süite süite yürüyen hantal yaratıkların hareketini ayırt edebiliyordu Ancak Wıll'e yakın bir ateşin başında oturanlar, biraz daha farklı görünüyordu. Dimdik oturuyor, ayakta durduklarında ya da yürüdüklerinde, yaratıktan çok insana benziyorlardı. Wıll, merakla onlara biraz daha yaklaştı. Gecenin karanlığında çıt bile çıkarmadan, bir konmaktan diğerinin arkasına saklana saklana ilerliyordu Ateşin yaydığı ışığın dış halkasına kadar ulaştı. Durduğu yerin, ateşin

başında oturanlara daha karanlık göründüğünü biliyordu.

Ateşin üzerinde büyük bir et parçası, yavaş yavaş pişiyor, etrafa yayılan koku ağız sulandırıyordu. Wıll, günlerdir soğuk yiyecekler yiyerek yol almıştı. Şimdiyse kızaran etin kokusu, havayı dolduruyordu Kamının guruldadığını hissetti ve onu duyacaklar diye aklı çıktı Guruldayan midesi yüzünden yakalanmaktan daha büyük şanssızlık olamazdı Korkusu işe yaradı, o anda iştahı kesildi Sindirim sistemi az çok kontrolü altındaydı. Ateşin başında yiyip içenleri biraz daha yakından görebilmek için, başını eğerek iri bıı* kaya parçasının arkasına saklandı.

O sırada adamlardan biri yerinden kalkarak, kocaman bir parça daha et kopaımak için uzandı. Koparırken, sıcak et dc hareket etti. Yağı ateşe damlayınca ateş parladı ve adamın yüzıı daha da belirginleşti. Wıll, bunların Wargal olmadığını anladı Üzerlerindeki kaba koyun postundan yeleklen, şentlı yün dizlikleri, fok balığı derisinden ağır botları, bu insanların Skandıyalılardan başkası olmadığını gösteriyordu.

Biraz daha dikkatli bakınca, kamp alanının yanma yığdıkla- ıı boynuzlu miğferlerini, yuvarlak, ahşap kalkanlarını ve savaş baltalaıını gördü Onların okyanustan bu kadar uzakta bir yerde ne yaptıklarını merak etti.

Yeıınden kalkan adam, elindeki eti bitirdi ve ellerim koyun postundan yeleğine sildi. Sonra geğirip, ateşin başında daha rahat bir yere

yerleşti.

Skandıya'nın kaba, zor anlaşılır şivesiyle, "Olvak'ın adanılan

geldiğinde, keyfimiz keyif olacak,* dedi Wıll, Skandıyalı- lan kendi

ballığıyla aynı dili konuştuklarını biliyordu. Ancak şıvelennı ilk kez

duyduğu için, adamın dediklerim zar zor anladı.

Öteki deniz kurtlan da onu onaylarcasına tuhaf sesler çıkardı Ateşin

etrafında dört kışı vardı. Wıll onları biraz daha rahat duyabilmek için

one doğru uzandı ama o anda korkudan donakaldı. Inyarı bir Wargahn, ateşin öteki yanından ona doğru hareket ettiğini gönnüştu.

Wargahıı geldiğim duyan Skandıyalılar da, merakla başlarını kaldırdılar

Yaratığın ona değil de Skandıyalıların ateşine doğm yaklaştığını anlayan

Wıll, derin bırnefes aldı.

Skandıyalılardan biri alçak sesle "Hey, Morgarath'ın güzelliklerinden

biri bize doğru geliyor,* dedi.

Wargal, ateşin öteki ucunda durdu ve deniz çapulcularından oluşan gruba

anlaşılmaz bir şeyler hırıldandı. Az önce konuşan Skandıyalı omuz silkti.

"Kusura bakma, yakışıklı. Ne dediğini anlayamadık,* dedi. Sesindeki

düşmanlık çok belli oluyordu Bunu sanki Wargal da anlamıştı Az önce

söylediklerim öfkeyle tekrarladı. Skandıya- lı savaşçılar, yine bir şey

anlamayarak omuz silktiler.

Wargal, bir kez daha homurdandı Öfkesi, her geçen dakika daha da

kabanyordu Önce ateşin üzerindeki eti, sonra da kendim gösterdi. Ardından

yemek yer gibi yaparak Skandıyalılara bağırdı.

Skandıyalılardan bin, "Çirkin vahşi, geyiğimizi istiyor," dedi Adamlar buna karşı çıkarcasına homurdandılar.

ilk adam, "Gitsin, kendi yakalasın," dedi. Wargal aralarına girdi Altık bağılmıyordu Yalnızca eti işaret ederek kırmızı, parlak gözlerini konuşan

adama dikti. Sessizliği, bağırmasından daha tehdıtkârdı.

Skandıyalılardan bin "Dikkatli ol, Erak," dedi "Şu anda sayıca onlardan azız"

Erak, bir an Wargala seıt sert baktı Ama arkadaşının tavsiyesinde

yanılmadığını anladığından uzatmadı, öfkeyle eti

Ters ters, "Haydi, git de al," dedi. Wargal ilerledi. Ateşin üzerindeki tahta şişi kapıp, etten kocaman bir ısırık aldı, sonra da kocaman bir

parça daha kopardı. Wıll uzandığı yerde, nefes almaya bile korkarken,

kırmızı hayvanı gözlerdeki çirkin zafer parıltısını görebiliyordu Sonra

Wargal hızla donup, Skandıyalılann arasından çıktı. O giderken, birçok

Skandıyalı çiğnenmemek için aceleyle yana çekilip ona yol açtı. Wargal

karanlıkta kaybolurken, boğuk kahkahasını herkes duydu.

Erak, "Lanetyaratıklar odumu patlatıyorlar," diye söylendi. "Bunlarla ne işimiz var hiç anlamıyorum."

Skandıyalılardan bin “Hoıth, Morgarath'a güvenmediği için buradayız,"

dedi. "Biz olmasak, bu lanet ayı-ınsan kılıklı yaratıklar tum ganimeti kendilerine saklarlar Biz de yalnızca Uthal Ovaları'nda canımızı dişimize

takıp savaştığımızla kalırız

Bir başkası daha söze karıştı "Burada oturmak yerine yol tepmek de zor olurdu. Horth'un adamları, düşmanı arkadan vuımak için Dıkenlıağaç

Ormam'nın etrafını dolaşacaklar. Orası da çok zorlu bir yol"

Wıll, bunu duyunca kaşlarını çattı Belli kı Morgarath ile

Horth, krallığın askerlerine karşı başka bırhaın plan peşindeydi Wıll,

Horth'un kim olduğunu bilmiyordu Ama görünüşe göre Skandıyalılarm

komutanıydı. Uthal Ovaları'nın etrafın- dakı kırsal alanı kafasında

canlandırmaya çalıştı ama ancak kabataslak bu* şey düşünebildi Halt'un

verdiği coğrafya derslerim daha dikkatli dinlemediğine pişman oldu.

Ustasına bırgun, "Coğrafya niye bu kadar önemli?" diye

Ustası, "Çünkü düşmanlarının nerede olduğunu ve nereye gittiklerini

bilmek istiyorsan, haritalarla aran ıyı olmalı," demişti. Onun ne kadar haklı olduğunu daha yem anladığı için canı sıkıldı Halt, sözlerim

bitirince, her zamanki alaycı ve ciddi tavlıyla başını sallamıştı Wıll

ustasının ne kadar bilge ve yetenekli olduğunu düşünürken, biran

kendisini çok yalnız hissetti. Altından kalkamayacağı bir işe bulaştığını

düşünüyordu.

Erak, "Her neyse," dedi. "Olvak'ın adamları buraya gelince, işler değişecek Gerçi bu, uzun süreceğe benziyor."

Söze başka bin karıştı. "Rahat ol biraz. Beş yüz adamın Güney Kayalıklarına tırmanması birkaç gun alır Biz bile ne kadar zamanda

tumandık, düşünsene."

"Evet," dedi bir başkası, "ama biz peşimizde ız bu*akıyor- duk Onların tek yapması gereken, bıraktığımız izlen takıp et-Erak, "Yine de buraya gelmeleri epey zaman alır," dedi. Sonra da ayağa kalkıp gerindi. "Ben ışını görüp yatacağım,

İçlerinden biri sinirli sınırlı, "Sakın ateşe işeme, ilendeki kayaların arkasına git," dedi

Will, Skandıyalının onun saklandığı yen işaret ettiğini görünce dehşete

kapıldı. Erak, adamın dediğine gülerek, oraya doğru yürümeye başladı

Gitme vakti kesinlikle gelmişti Wıll bıiicaç metre geriye kaçtı Sonra da

tüm öğrendiklerini ve yeteneğini birleştirdi, kimseye fark ettirmeden

kamının üzerinde sürünerek, hızla uzaklaşmaya başladı.

Saklanıp, adamları dinlediği yerden gelen şırıltıyı duyduğunda yaklaşık

yirmi metre uzaktaydı. Şırıltının ardından bir "Oh!" sesi duydu. Arkasına baktığında, vadiyi ışıldatan yüzlerce kamp ateşinin aydınlığında, Erak'ın

belli belirsiz, kabalık tüylü karaltısını gordu.

Skandıyalının ışının bittiğim anlayan Wıll, karanlıkta gizlice kaybolup

tünele gen döndü Gözlen tüneli aydınlatan meşalelerin ışığına alışıncaya

dek, ilk bıiicaç metreyi dikkatle yumdu Sonra koşmaya başladı. Yumuşak

çizmeleri sayesinde, toprak zeminde neredeyse hiç ses çıkarmadan yol

alıyordu.

ON Y€DI

Horace, WıH'ın onu tünelde bıraktığı yerde, bir eli kılıcının kabzasında

bekliyordu Savaşçı çırağı alçak sesle, "Bir şey bulabildin mı?" diye sordu. Wıll bir süredir tuttuğunu fark ettiği nefesini bıraktı.

"Çok şey buldum," dedi. "Hepsi de korkunç şeyler." Horace daha fazla soru somlasın diye, elini havaya kaldırdı.

"Haydi, öncekopruyu geçelim Sonra sana her şeyi anlatacağım." Kelt madenciyi bıraktıkları yere baktı.

"Glendyss'ın sesi çıktı mı?" diye sordu Horace üzüntüyle başını salladı.

"Bir saat önce inlemeye başladı. Sonra sustu Sanırım cansız. En azından istediği gibi oldu," dedi. Sonra da hafif aydınlatılmış tünelden köprüye çıkmak için, WilPın arkasından yumdu.

Tahta köprüyü geçip Evanlyn'in hayli uzakta, atlarla beklediği yere doğru

yürüdüler Yaklaştıklarında Wıll, Evanlyn'ı korkutmamak için sessizce onun

adını söyledi Horace, hançerim kızın yanında bırakmıştı Will, elinde

silah olan birine aniden yaklaşmamak gerektiğini biliyordu.

Wıll, tünelin diğer ucunda gördüklerini anlatırken, daha ıyı anlasınlar

diye yere bir harita çizerek, "Morgarath'ın güçlerini geciktirmenin bir yolunu bulmalıyız," dedi.

Diğer ikisi, merakla ona baktılar Morgarath'ı geciktirmek mı? iki çırakla

bir kız, beş yüz Skandıyalı ile binlerce acımasız Wai*galı nasıl

durdurabilirdi kı?

Evanlyn, "Bu haberi krala hemen ulaştırmamız lazım, demeni bekliyordum,"

dedi.

Wıll, "Altık bunun için vaktimiz yok," dedi "Bak."

Wıll, toprağa çizdiği şekli silip, alelacele yenisini çizdi. Diğer ikisi,

eğilmiş çizime bakıyordu. Wıll, çizdiği haritanın doğruluğundan çok emin

değildi ama en azından krallıkla Morgarath'ın yönettiği Güney Platosu'nun

en önemli özellikleri, haritada gözüküyordu.

"Dediklerine göre, Skandıyalılar, gördüğümüz Wargallara katılmak için, güney kıyısındaki kayalıklardan buraya doğru geliyormuş. Şu anda

bulunduğumuz yerden Yank'ı geçecekler Sonra da ordumuzu arkadan vurmak

için kuzeye doğru ilerleyecekler. Bu sırada Morgarath da Uç Adım

Geçıdı'nde oıtaya çıkacak."

Horace, "Doğru," dedi “Bunları biliyoruz Zaten köprüyü görür görmez, planlarının ne olduğunu tahmin etmiştik "

Wıll, ona bakınca Horace sustu. Belli kı Orman Muhafızı çırağının söyleyecekleri bitmemişti.

Wıll, kelimenin üzerine basa basa "Ama," dedi Sonra da b ıı- aıı sustu.

"Horth ile adamlarının, Dıkenlıağaç Ormam'na doğru ilerlediğim

söylediklerim duydum Burası Uthal Ovalan'nın kuzeyine düşüyor."

Evanlyn, Wıll'ın ne demek istediğini hemen anladı "Yanı Skandıyalılar, kralın ordusunun kuzeybatısında ortaya çıkacaklar Böylece ordu, köprüden

geçen Wargallarla kuzeyden saldıran Skandıyalılar arasında sıkışıp

kalacak."

Wıll ona bakarak "Aynen öyle," dedi Durumun baronlar için ne kadar tehlikeli olduğunu, ikisi de anlıyordu Doğudaki bataklıklardan bu*

Skandıyalı saldırısı beklerken, ıkı farklı yönden sürprizle

karşılaşacaklar, çapraz ateş arasında kalıp yok edileceklerdi.

Horace, "Öyleyse hemen kralı uyarmalıyız!" diye ısrar

Wıll sabırla "Horace," dedi, "ovalara ulaşmamız dört gun

Genç savaşçı, “işte bu yüzden hemen yola çıkmalıyız Boşa harcayacak bir

saniyemiz bile yok," dedi.

V/ıll'ın ne demek istediğini anladığı için, Evanlyn söze karıştı "Ama

dediğin gibi yaparsak, kuvvetlerin buraya gelip köprüyü tutması nereden

baksan doıt gün daha sürer Belki de daha fazla "

Wıll, “Bu da toplam sekiz gun eder," dedi. "Zavallı madencinin

söylediklerini hatırlamıyor musun? Köprünün yapımı doıt gün içinde

bitecek Wargallarla Skandıyalılar, Yank'ı geçip savaş düzeni alarak

kralın ordusuna saldırmak için bolca zaman bulacaklar.

Horace "Ama," derken, Wıll onun sözünü kesti.

"Horace, kralla baronları uyarmayı başarsak bile, düşman sayıca çok daha üstün Üstelik ıkı ordu arasında sıkışırlarsa, kurtulmalarına imkân yok.

Üstüne üstlük arkalarında bataklık

olacak Onları uyarmamız gerekliğini ben de biliyorum. Ama en azından

burada kalıp, düşmanın sayıca üstün olmasını engelleyebiliriz."

Evanlyn "Ayrıca," diyerek söze girdi. Horace ona dondu. "Wargallarla Skandıyalıların buradan geçmesini engelleyebilirsek, kralın kuzeyden

saldıracak Skandıyalılara karşı şansı yükselir."

Horace başını salladı "O zaman düşman, sayıca üstün olmaz herhalde," dedi.

Evanlyn başını salladı. "Bu, ışın yalnızca bir yüzü. Skandı- yalılar, krala arkadan saldırmak için kendilerine takviye kuvvet gelmesini bekliyorlar. Eğer buradakileri engellersek, kimse onlara katılamaz"

Horace'm gözlen ışıldadı, ne demek istediklerini anlamıştı. Birkaç kez, yavaşça başını salladı Sonra tekrar kaşlarını çatarak, "Ama Wargallan nasıl durduracağız'?" diye sordu.

Wıll ile Evanlyn, birbirlerine baktılar ikisinin de aynı şeyi düşündüğü belliydi. Aynı anda konuştular.

"Köprüyü yakacağız."

ON S6KIZ

yhal Ovalatı'nda kralın kamp alanının yakınlarında hızlı ızlı yürürken, Alaz'ın başı aşağı duştu Gılan, bitkin bir * eyerde sarsılıyordu ikisi, son üç gündür neredeyse hiç uyumamışlardı, yalnızca her dört saatte bir kısacık molalar vermişlerdi.

Ikı muhafız, gelenin kını olduğunu görmek için ileri çıktı. Genç Orman Muhafızı, el yordamıyla boynundaki meşe yaprağı şeklindeki gümüş armayı aradı. Bu, Orman Muhafızlan’nın nişanıydı Onu görünce muhafızlar, yolunu açmak için aceleyle kenara çekildiler Bu gibi durumlarda Orman Muhafızı

kendiliğinden durmazsa, kimse onu durdurmazdı.

Gılan, kumla dolmuş gözlerim ovuşturarak, 'Savaş Konseyı'nın çadın nerede'?" diye sordu.

Muhafızlardan bin mızrağıyla, kamp m tamamını gören bir tepeciğe kurulmuş, diğerlerinden daha büyük olan çadın işaret etti Orada daha çok muhafız vardı, etrafında da bıı* koşuşturmadır gidiyordu. Çadırın, ordunun karargâhı olduğu belliydi, "işte orada, efendim Şu küçük tepecikte."

Gılan, başını salladı. Buraya çok hızlı gelmiş, dört günlük yolu uç günde tamamlamıştı Ama önündeki son birkaç yüz metre, ona kilometreler gibi görünüyordu, ilen doğru eğilip, Alaz'ın kulağına fısıldadı

"Az kaldı, dostum Ne olur, ha gayret."

Bitap düşmüş atın kulakları dikildi, başı yukarı kalktı. Gılan'ın nazik isteği üzerine, hızlanarak kamp alanını geçti.

Kampın, herhangi bir ordu kampından farkı yoktu. Esintiyle birlikte gelen toz, yanan tahtaların kokusu, gürültü ve karmaşa. Bağıra çağıra verilen emirler, tamu* edilen ya da bilenen silahların çıkardığı takırtılar, çavuşları emir verene kadar yapılacak ış olmadığından yan gelip yatan adamların kahkahaları... Gılan, onları düşünürken gülümsedi. Çavuşlar, adamlarının bir an bile boş kalmasından hoşlanmazdı.

Alaz, bir kez daha durunca, Gılan, sarsıntıyla kendine geldi, anlaşılan

eyerde uyuyakalmıştı. Karşısında, Savaş Konseyı'ne doğru giden yolu tutmuş ıkı muhafız daha vardı. Çapaklı gözlerle onlara baktı.

Kum boğazından çıkan, kurbağa vıraklamasını andıran bir sesle, "Orman Muhafızıyım Konseye haber getirdim,* dedi

Muhafızlar duraksadılar Bitkin bir atın tepesindeki bu toz toprak içindeki, yarı uyanık adam Orman Muhafızı olabilirdi Zaten görünüşe göre de Oıman Muhafızı gibi giyinmişti Ama muhafızlar, kıdemli Oıman Muhafızları ’nın birçoğunu tanıyorlardı Bu genç adamı ise daha önce hiç görmemişlerdi Adam da onlara kimliğini belli edecek hiçbir şey göstermemişti.

Ayrıca gördükleri kadarıyla yanında da kılıç taşıyordu. Orman Muhafızları kılıç taşımazdı O yüzden onu titizlikle koru-

nan Savaş Konseyı'nın çadınna almak istemediler O an Gılan, gümüş meşe armasını gömleğinin üzerinde bırakmadığını fark edip sinirlendi Onu tekrar bulmak birden ona çok zor geldi El 1 yordamıyla boynunu yokladı. O an duyduğu tanıdık, içten bir karşılamayla kendine geldi.

"Gılan! Neler oldu? Sen ıyı mısın?"

Beş yıllık çıraklığı boyunca, bu sesi duymak onu güvende hissettirir, rahatlatırdı Cesaretin, yeteneğin ve bilgeliğin sesiydi bu Herhangi bu* zamanda, herhangi bir yerde tam olarak ne yapılması gerektiğini bilen bu*

ses.

"Halt," diye mırıldandı O an sallandığını hissetti, ardından eyerden yuvarlandı. Halt, onu yere düşmeden yakaladı. Yanlarında durup ne

yapacaklarını bilemeyen ıkı nöbetçiye bakarak “Bana yardım edin!" diye emretti Nöbetçilerin ikisi birden mızraklarını yere attılar ve yan baygın

genç Ornıan Muhafızı'na yardım etmek için ilen atıldılar

Halt, "Seni dinlenebileceğin bir yere götürelim. Perişan haldesin," dedi.

Ancak Gılan, kalan son enerjisini toplayarak askerleri ittirdi ve ayağa

kalktı. "Çok önemli haberlerim var," dedi Halt'a. "Hemen konseyi görmem lazım Keltıka'da ters giden bir şeyler var."

Halt, kalbının sıkıştığını hissetti. Etrafa bakmıp, gözlerim Gılan'ın

geldiği yola dikti Keltıka'dan kötü haberler vardı, üstelik Gılan tek

başınaydı.

"Wıll nerede?" diye sordu. "Iyı mı? Bir şeyi yok ya?"

Gılan, "Gayetıyı," deyince, Kıdemli OrnıanMuhafızı'nın ıçı biraz

rahatladı "Ben önden geldim," diye ekledi eski çırağı.

Konuşurken, konsey çadınna doğru yürüdüler. Burada nöbet tutan başka

muhafızlar da vardı ama Halt'u görünce, onlara yol açmak için kenara

çekildiler. Halt, Savaş Konseyı'nde tanınan biriydi. Şimdi bir elini eski

çırağının omzuna koymuştu, birlikte konsey çadırının serin gölgesine

giriyorlardı.

Dört beş kişilik bir gaip ovalan, dağlan ana hatlanyla gösteren kum

sandığının* başında toplanmıştı. Yeni gelenlerin sesini duyduklarında yüzlerini onlara döndüler, içlerinden bin aceleyle yerinden fırladı.

Yüzünde endişe vardı.

"Gılan!" diye bağırdı Bu uzun boylu bir adamdı Kır saçlarından ellili yaşlarının son demlerim yaşadığı belli oluyordu. Ama yine de bir sporcu ya da savaşçının hızı ve inceliğiyle hareket ediyordu. Gılan yine yorgun argın gülümsedi.

"Günaydın, baba," dedi Bu uzun boylu kır saçlı adam, Ca- raway Eyaletı'nın Savaş Ustası, aynı zamanda kralın ordusunun başkumandanı Sör Davıd'den başkası değildi Savaş Ustası hemen Halt'a baktı ve onun telaşa gerek yok anlamına gelen hareketim görünce, içi rahatladı. Gördüğü kadarıyla Gılan iyiydi, yalnızca epey yorulmuştu. Babalık tepkisini bu* yana bırakıp, görevinin verdiği sorumlulukla hareket etti.

Yumuşak bir sesle "Kralı saygıyla selamla," dedi Gılan başını kaldırıp karşısındaki gruba baktı. Hepsinin gözü, onun üzerindeydi.

Adamların arasında Orman Muhafızları Birliği Kumandanı Crowley, Baron Arald ve ıkı kıdemli baron -Drayden Baronu Thom ile Caraway'den Baron Fergus- vardı. Ancak onun dikkatini daha çok grubun ortasındaki kışı çekti Bu kışı otuzlu yaşlanın tamamlamak üzere olan uzun boylu, sanşın, kısa sakallı, insanın içine işleyen yeşil gözlere sahip bir adamdı. Karşısındaki geniş omuzlu, kaslı

adam, Kral Duncan'dan başkası değildi Kral Duncan, öteki krallar gibi pıneklcmcyıp savaşlara bizzat katıldığından, hayli yapılıydı. Daha küçük bu* çocukken kılıç ve mızrak kullanmayı öğrenmiş, krallığın en yetenekli şövalyelerinden bin olarak tanınmıştı.

Gılan, tek dizinin üzerinde eğilmek istedi Ama sızım sızım sızlayan eklemlen isyan edince, öylece kalakaldı Halt onu tutuyor olmasa, bir kez daha yere düşerdi.

Özür dileyen bir sesle "Lordum/ dedi Ama Duncan ona yaklaşıp, yere düşmesin diye elini tuttu. Gılan, o esnada Halt'un onu tanıttığını duydu.

"Meriç Eyaletı'nın Orman Muhafızı Gılan, lordum. Keltıka'dan haber getirmiş."

Kral, o saniye canlandı Gılan'a biraz daha yakından bakarak "Keltıka'dan mı?" dedi. "Keltıka'da ne olmuş?"

Öteki konsey üyeleri de kum haritanın başından kalkıp Gılan'ın etrafında toplandılar Baron Ara İd konuştu "Gılan mesajımızı Kral Svvyddned'e iletmekle görevliydi, lordum," dedi. "Karşılıklı savunma anlaşmamızı hatırlatıp, Sv/yddned'den bize katılmaları için badiklerini göndermesini isteyecekti."

Gılan onun sözünü kesti "Bize katılamayacaklar." Yorgunluktan duşup kalmadan, krala bir an önce haberleri vermesi gerektiğini duşundu

"Morgarath onları güneybatı yarımadasında sıkıştırmış."

Konsey çadırında biran sessizlik oldu Sessizliği Gılan'ın

babası bozdu Kuşkulu bir tonda "Morgarath mı?" dedi. "Nasıl yanı'?

Keltıkaya asker sokmayı nasıl başarmış1?"

Gılan, başım1 salladı. Ağzını yırtareasına esneme isteğini güçlükle

bastırıyordu “Keltler’ı şaşırtıp yakalamak için bir birlik oluşturmaya

yetecek kadar askerim, küçük gruplar halinde kayalıklardan aşağı

indirmiş. Sv/yddned'ın çok az sayıda daimi askerinin olduğunu

biliyorsunuz."

Baron Arald başını salladı. Ne kadar öfkelendiği yüzünden okunuyordu.

"Swyddned'ı uyarmıştım, lordum," dedi, "ama o lanet Keltler, topraklarını korumak yerine kazmayı tercih edı-

Duncan ortalığı yatıştırmak için eliyle hafif bir işaret yaptı. Yumuşak

bıı* sesle "Şimdi binlerini suçlayacak vaktimiz yok, Arald,- dedi "Ne yazık kı olan olmuş."

Baron Tyleı* sertçe, "Eminun Morgarath yıllardır onları izliyor,

açgözlülüklerinin sağduyularını bastıracağı günü bekliyordu," dedi Öteki ıkı adam sessizce başlanın salladı. Morgarath'ın casus ağlarını kullanma

yeteneğim herkes gayet ıyı biliyordu.

Duncan, "Yanı şimdi sen bize Morgarath'ın Keltıkayı ele geçu'dığını mı söylüyorsun?" dedi Bu sefer Gılan hayır anlamında başını salladı.

Çadırdakıler, bu* an rahatladı.

"Keltler güneybatıyı tutuyorlar, lordum. Henüz yenilmiş değiller Ama ışın ilginç yanı Wargal baskıncıları, gruplar halinde Kelt madencılen

götürüyor."

Crov/ley "Ne?" diyerek onun sözünü kesti "Morgarath'ın madencilerle ne ışı olurkı?"

Gılan, yanıt olarak omuz silkti. Komutanına "Hiçbir fikrim

yok, efendim," dedi "Yine de bu kadarcık haberi bile bir an önce getirmem gerektiğini düşündüm."

Genç Oıman Muhafızı'nın söyledikleri, Halt'u şaşkına çevirmişti Kaşlarını

çatarak "Sen butun bunların olduğunu gözlerinle gördün mü, Gılan?" diye sordu.

Gılan, "Aslında hayır," dedi "Boş madenci kasabalarını, terk edilmiş

sınır karakollarını gördük. Keltıka'nın içine doğ- ıu biraz daha

ilerlerken genç bu* kızla karşılaştık. Olanı biteni bize o anlattı."

Kral, "Genç bir kız mı?" dedi. "Keltmı?"

"Hayır, lordum. Araluenlı. Swyddned'ın sarayını ziyarete gelen bir

hanımefendinin hizmetçisiymiş Ne yazık kı onlar da Wargallaı*la

karşılaşmışlar Aralarından tek kurtulan Evanlyn

Duncan, "Evanlynmı?" dedi Sesi neredeyse fısıldar gibiydi O konuşurken ötekiler krala döndüler, gördükleri manzara karşısında şaşkına

dönmüşlerdi. Kralın beti benzi atmış, gözlen dehşetle açılmıştı.

Kralın bu tepkisine şaşıran Gılan, "Evet, adı Evanlyn idi, lordum," dedi Ancak Duncan, onu dinlemiyordu Arkasını dönüp küçük çalışma masasının

başındaki sandalyesine çoker- cesıne oturdu Başı ellerinin arasındaydı.

Savaş Konseyı'nın üyeleri, onun tepkisi karşısında şaşkına dönmüş halde

yanına gittiler.

Caraway Baronu Sör Davıd, "Lordum, ne oldu?" dedi.

Duncan, başını kaldırıp Savaş Ustası'nm gözlerine baktı.

"Evanlyn," dedi Sesi titriyordu "Evanlyn, benim kızımın hızmetçısıydı"

ON DOKUZ

M Yakşam, planlaını gerçekleştirecek kadar zamanlan kal- I Bnamıştı Bu* saat içinde şafak sökecekti. Wıll, köprüyü yakmak için beklerken, ikisinin Araluen'e haber götürmelerini teklif etti. Ama Horace, bunu kabul etmedi.

“Şimdi gidersek, scıuın ışı başarıp başaramadığını bilemeyiz,0 dedi. “O zaman krala ne söyleyeceğiz? 'Bir köprü vardı, ama şimdi var mı yok mu bilmiyoruz,' mu diyeceğiz? Hem ayrıca bu büyüklükte bir köprüyü ortadan kaldırmak, ünlü bir Orman Muhafızı olsan bile, tek başına beceremeyeceğin bir ış "

Wıll darılmasın diye, gülümseyerek söylemişti bunu. Gerçekten de Wıll, durumu kabullenmek zonanda kaldı. Aslında içten içe, arkadaşlarının da onunla kalmasına sevinmişti Bu ışı tek başına yapıp yapamayacağı, Horace'm olduğu kadar, onun da kafasını kurcalıyordu.

Şafak sökene kadar, aralıklarla uyudular Wargallar işlerini tamamlamaları için madencileri köprüye sürerken, bağrış çağırışlardan, kamçı

seslerinden üçü de uyandı. Tamamlanan yolun, gün boyu gitgide

saklandıkları dağ geçidine yaklaşmasını

telaşla izlediler Wıll, can çekişen madencinin verdiği talimini süreye

pek de güvenılmeycccğından korkmaya başladı Belki de köprü, köle sayısı

arttığı için bu kadar hızlı tamamlanıyordu Nedeni her ne olursa olsun,

köprünün bir sonraki akşama kadar tamamlanacağı çok açıktı.

Wıll, Evanlyn'ın kulağına, "Bu ışı bu gece yapmalıyız," diye fısıldadı ikisi birlikte kayalara yüzükoyun yatarak, inşaat alanına bakıyordu

Horace ise birkaç metre ötelerinde, senn sabah güneşinin altında sessizce

kestiriyordu Kız, yattığı pozisyonu değiştirdi. Şimdi ağzı Wıll‘ın

kulağına daha yakındı. Fısıldayarak konuştu

"Bu ateşi nasıl yakacağımızı düşünüp duruyorum Burada yalnızca ufak bir kamp ateşi yakmaya yetecek kadar odun var."

Aynı soıu, gece boyunca Wıll'in de aklını kurcalamıştı. Sonra bir anda

sorunun yanıtını bulmuştu Wıll, yol yapmak için köprünün iskeletine

döşenen çam kerestelere çekiçle vuran Kelt madencileri izlerken

gülümsedi.

"Burada ateş yakmak için istemediğin kadar ıyı odun var," dedi "Sadece nereye bakacağını bilmen yeter."

Evanlyn ona baktı Şaşırmıştı. Sonra da onun baktığı yere döndü Çatık

kaşları gevşedi ve yavaşça gülümsedi.

Akşam karanlığı çökünce, Wargallaı* bitkin duşmuş ve açlıktan ölmek üzere olan köleleri köprüden toplayıp tünele götürdüler Wıll, günün sonunda tüneli genişletme çalışmasının da tamamlanmak üzere olduğunu gordu. Havanın tamamen kararması için bir saat daha beklediler Tünelde hiçbir hareket görünmüyordu. Altık nereye bakmaları gerektiğim bildiklerinden, tünelin obur ucundaki vadide yakılan ateşlerin cılız ışıklarını görebiliyorlardı. Işıklar, rüzgârın alçaktan sürüklediği bulutlara yansıyordu.

Horace birden, "Umarım yağmur yağmaz," dedi. "Aksı halde tüm planımız suya düşer."

Wıll aniden donakaldı Hemen başını kaldırıp Horace'a baktı Bu korkunç düşünce, şimdiye dek onun aklından bile geçmemişti. Sertçe, "Yağmur falan yağmayacak," dedi. Haklı çıkmayı ümit ediyordu. O önde Çekici arkada, köprünün bitmemiş ucuna doğru yürüdüler. Küçük at orada durdu Kulaklarını dikti ve burun deliklen, gece havasını koklarken seğirdi

Wıll, Çekıcı'ye yumuşak bir sesle "Gözünü döıt aç," dedi. Çekici, bir tehlike sezdiğinde sahibim uyarması gerektiğini anladı Bunu belli etmek için de bir kez başını salladı. Wıll, köprünün tamamlanmamış kısmına doğaı giderek, dar direklerin arasındaki baş döndürücü yükseklikte yumdu. Horace ile Evanlyn de dikkatle onu takıp etti Horace' ın şansına, o gece köprünün tamamlanmış kısmına uzanan ahşap iskeletin üzerinde fazla yürümeleri gerekmedi Yine de ahşap döşemenin başladığı noktaya

ulaştıklarında, Horace derin bir oh çekti. Wıll haklıydı Köprünün tamamlanıp kullanıma hazır hale getirilmesi, taş çatlasa ıkı günlük işti. Wıll, yayıyla ok kılıfını omzundan indirip, ahşap döşemenin üzerine koydu Sonra da saks bıçağını kınından çıkardı, dizlerinin üzerine çökerek en yakınındaki kalası yerinden sökmeye çalıştı Kalas, yumuşak çam ağacındandı. Kabaca
kesilmişti ve yakmak için birebirdi Horace da hançerim çıkarıp, bir sonraki sıradaki kalasları yerinden oynatmaya başladı Will ile Horace kalasları gevşetiyor, Evanlyn de onları yerlerinden çıkarıp, hepsini ust liste yığıyordu. Bir metreden uzun altı kalas biriktirdiğinde hepsini birden kucaklıyor, köprünün öteki ucuna hızlı adımlarla taşıyordu Sonra da onları, Yarık'ın tünel tarafındaki ucunda bulunan ahşap sütunları destekleyen, katranlı devasa halatların yakınına koyuyordu. Gen döndüğünde Wıll ile Horace, altı kalası daha gevşetmiş oluyordu. Evanlyn de bunları öteki halatın altına götürüyordu Wıll, bu planını onlara daha önce anlatmıştı Hcı tarafta da köprüden parça kalmaması için, ıkı uçtaki halatlarla sütunların hepsini yakmaları gerekiyordu. Boylece kopili Yarık'ın derinliklerine çökecekti Wargallar, Yarık'ı küçük, geçici halatlar kullanarak geçebilirlerdi Ama büyük bir birlik, burayı asla kısa sürede geçemeyecekti.

Uç arkadaş, köpıiiyü yaktıktan sonra kralın ordusunu güneyden gelecek tehdide karşı uyarmak için vargüçlerıyle yol alacaklardı. Krallığın birlikten, Yank'tan geçebilen az sayıda Wargalla kolaylıkla başa çıkabilirdi.

Ikı çocuk kalasları çıkarıp, Evanlyn ıçıı bir kenara yığdılar. Boylece kız, her sütunun altında yeterince yığın oluşuncaya kadar gidip gelerek, taşıma ışını hızlandırabilecekti. Soğuk geçen geceye karşın, ıkı çocuk da kan ter içinde kalmıştı Sonunda Evanlyn, elini bir kalası söküp hemen bırbaşkasının başına geçen V/ıll'ın omzuna koydu.

"Bence bu kadar yeter," dedi. Wıll durdu ve topukları üzerinde ilen gen sallandıktan sonra, sol elinin tersiyle terim sildi. Kız, ona köprünün uç kısmını gösterdi. Yolun her ıkı tarafında

da en az yirmi kalas yığılıydı Wıll, başını her ıkı yana döndü- rerek boynundaki ağnyı hafifletti Ardından ayağa kalktı.

"Haklısın," dedi "Bu kadar kalas, köprünün kalanını yakmaya yeter" Diğerlerine kendisini takıp etmelerini işaret edip yayıyla ok kılıfını eline aldı ve kopilinim ucuna doğıı yürümeye başladı. Bir ıkı saniye, ıkı tarafla yığılı odunlara dikkatle baktı.

"Çıraya ihtiyacımız olacak," dedi Ateşlerinin ilk kıvılcımını tutuşturmaya yarayacak ince tahtaları bulmak için, küçük ağaç ya da çalılık aradı Elbette böyle bir şey yoktu, I-lorace, saks bıçağını işaret

ederek, elini WilPe uzattı.

"Şunu bana versene," dedi. Wıll bıçağı ona verdi Horace kısa bıi' şiire ağır bıçağın dengesini kontrol etti. Sonra uzun kalaslardan birini eline

aldı. Kalası yere dik koyarak, insanı hayrete düşürecek bir hızla incecik

parçalara ayırdı.

"Buna tam olarak kılıç idmanı denemez, ama yine de ona çok benziyor,"

diyerek sırıttı.

V/ıll ile Evanlyn, ince çam parçalarını ust üste yığarken Horace, eline

bir kalas daha aldı. Bu sefer onu daha dikkatli yontarak, çakmaktaşıyla

çeliğe sürtününce ilk kıvılcımları •yakacak kıvrımlar elde etti Wıll,

Evanlyn'e baktı Neyse kı kız, ne yapması gerektiğim biliyordu Will kendi

işine dondu. Horace'ın yonttuğu çam kıvrımlarını alarak çıraların

etrafına

Wıll, aynı şeyi Evanlyn'ın olduğu taraftaki yığına da yapmak için yanma

gitti. Horace birkaç kalası daha ikiye kesmiş, enlerinden ikiye

ayırmıştı. Will, çıkan sesten endişelenerek ona baktı.

Savaşçı çırağına, "Biraz sessiz ol," dedi. "Waı*gallar sağır değiller.

Çıkardığımız sesler, tünelden onların kulağına gidebilir."

Horace omuz silkip "Bitti zaten," dedi.

Wıll, durup her ıkı yığına baktı. İkisinde de yeterince çırayla ince

tahta vardı Arkadaşlarına köprünün öteki yanına gitmelerini işaret etti.

"Sız şimdi gıdın, ben ateşi yakıp peşinizden geleceğim,"

Horace, WıH'ın sözünü tekrarlamasını beklemedi Ateş, arkasındaki halatları yalayıp yutarken, alevler arasından kaçmaya niyeti yoktu. Evanlyn ise bir an duraksadı Sonra Wıll'ın planının mantıklı olduğuna karar verdi.

ikisi bildikte dikkatle, altlarındaki korkunç yüksekliğe bakmamaya çalışarak köprüyü geçmeye başladılar. Son on metreye geldiklerinde, buradaki kalasların bir kısmını söktüklerinden, kalaslar arasındaki boşluk epeyce fazlaydı. Obur tarafa güvenli bir şekilde ulaştıklarında, Wıll'e el salladılar. Wıll yere çömelmişti, sağ taraftaki köprü desteğinin yanında, bu* karaltı olarak gözüküyordu Çakmaktaşıyla çeliği birbirine sürtünce, parlak bir ışık çıktı Sonra bir tane daha. Bu kez tahta yığınının tabanındaki çam talaşları tutuştu ve san bir ışık yayılmaya başladı, alev iyice büyudıı.

Wıll, ateşi hafifçe körükledi. San alevin yayılışını, kaba çam parçalarını yalayıp geçişim, tahtaların arasındaki kolay tutuşan reçinelerle beslenerek gitgide büyüyüşünü, her saniye biraz daha açgözlülükle tahtaları yutuşunu izledi. Katran cızırdamaya başladı. Eriyen katran damlıyor, ateşin üzerine düşüyor, ateş, her damlayla biraz daha canlanıyordu.

ilk ateşin istediği gibi yandığını görünce, Wıll karşı tarafa geçip çakmaktaşıyla çeliği tekrar birbirine sintineye başladı. Arkadaşları uzaktan bir kez daha parlak kıvılcımları, ardından da hızla yayılan san alevi gördüler.

Ikı ateşin ışığı altında, WılPın karaltısı artık daha netti. Dimdik ayakta duruyor, bir adım genden ıkı ateşin de istediği gibi yanıp

yanmadığını izliyordu Sağ tarafındaki şutunla halatlardan duman tııtmeye başlamıştı bile. Wıll işlerin yolunda gittiğinden emin olunca, yayıyla ok kılıfını aldı ve köprüde genye doğru koşmaya başladı. Dar direklere geldiğinde, biraz yavaşladı.

Arkadaşlarının yanına varınca, yaptığı işe bu* kez daha bakmak için arkasını dondu Sağ taraftaki halatlar artık alev alev yanıyordu Aniden esen bu* rüzgâr, kıvılcımlarını havaya taşıdı Ama sol taraftaki ateş, onun kadar ıyı yanmıyordu. Rüzgârın bir oyunu ya da oluşturduğu akmı yüzünden mı bilinmez, alevler bu taraftaki katranlı halatlara kadar ulaşamadı. Kullandıktan tahtalar ıslak da olabilirdi. Nedeni her neyse, sol halattaki ateşin yavaşça söndüğünü, gende yalnızca kırmızı korlar bıraktığını gördüler.

yirmi

Gılan, kralının acı dolu bakışlarından gözlerini ayırdı. Çadırdaki herkes, Wargallann kızını öldürmesinden dolayı Duncan'm çektiği ızdırabı

görebiliyordu. Gılan yardım istercesine öteki adamlara baktı İçlerinden hiçbiri Duncan'ın gözlerine bakamıyordu.

Duncaıı sandalyeden kalkıp, çadırın girişine doğru yumdu. Sanki uzaktan kızını görebilecekmiş gibi, gözlerim güneybatı yönüne dikti.

"Cassandra, sekiz hafta önce Keltıka'ya gitmek için yola çıkmıştı,* dedi.

"Prenses Madelydd'ın yakın arkadaşıydı. Morgarath'ın savaş hazırlığı yaptığım öğrendiğimizde, orada güvende olacağını düşündüm Onu geri çağırmaya gerek bile duymadım." Yüzünü çevınp, gözlerini Gılan'a dikti.

'Anlat. Ne biliyorsan anlat"

Gılan "Lordum," dedi Biran durup zihnini toparladı Krala bildiği her şeyi anlatması gerektiğini biliyordu. Ama onun gereksiz yere acı çekmesini de istemiyordu. "Kız, bizi görüp yanımıza geldi Will ile benim Oıman Muhafızı olduğumuzu anlamış. Wargailar saldırdığında o kaçmayı başarmış Diğerlerinin. "

Sözlerine devam edemedi.

Duncan "Söyle," dedi Sesi sertti. Bu* kez daha kendine hâkim olmuştu.

"Dediğine göre Wargallar diğerlerini öldürmüş, lordum. Hepsini." Gılan bunları aceleyle söylemişti. Hızlı söylemenin daha kolay olduğunu düşünmüştü. "Bize detayları anlatmadı. Aslında anlatacak halı yoktu. Ruhen ve bedenen çökmüştü."

Duncan başını salladı Yumuşak bu* sesle, "Zavallı kız. Kim bilir ne kadar korkunç şeylere tanık oldu Cassandra'ntn çok sevdiği bırhızmetçısıydı,

aslında hizmetçiden çok arkadaşı gibiydi," dedi.

Gılan, kralla konuşmaya devam etmesi gerektiğim düşündü Ona yitirdiği

kızıyla ilgili ne biliyorsa anlatmalıydı. Evanlyn'ın kampa gelişini

hatırlayınca, "ilk başta onu oğlan sandık," dedi Duncan başını kaldırdı, kafası karışmıştı.

"Oğlan mı?" dedi. "Gür, kızıl saçlarını oğlan saçı mı sandınız?"

Gılan omuz silkti. "Saçlarını kesmişti. Belki daha rahat gizlenebilmek için O sıralarda Kelt tepelen haydutlarla doluydu. Tabii bu* de

Wargallarla."

Konuşulanlarda bir tuhaflık sezdi Ama o sırada kemikleri sızım sızım

sızlıyor, birazcık uyku için can atıyordu. Beyni de doğru dürüst

çalışmıyordu. Kralın sözlerinde bir tuhaflık vardı Hem de...

Başını dik tutmaya çalıştı Ayakta zor duruyordu. Neyse kı Halt'un kolu,

onu ayakta tutuyordu. Onun halını gören Duncan'ın sesi, birden değişti

Özür diler gibi bir hali vardı.

Bu* adım atıp, Gılan'ın elim tuttu. " Orman Muhafızı Gılan,"

dedi “Kusura bakma Yorgunluktan bitap duşmuş haldesin, ama ben hâlâ sana

kişisel meselelerimle ilgili sorular soruyorum. Halt, nca ederim,

Gılan'ın kamını doyur, dinlenmesini sağla."

Gılan kapının dışındaki toz içinde kalmış, yorgun atını duşundu "Alaz

diye söze başlayacaktı kı Halt, nazikçe sozu-

"Sen Alaz'ı merak etme Ben onunla ilgilenirim" Krala bir kez daha baktı ve Gılan'ı işaret ederek ızııı istedi "Majesteleri ben de izninizle

çıkabilir mıyım?"

Duncan, ikisine de çıkabileceklerim işaret etti "Elbette, Halt

Arkadaşınla ilgilen Bize çok yardımcı oldu "

Ikı Oıman Muhafızı odadan çıkınca, Duncan, içende kalan danışmanlarına

döndü "Şimdi, beyler, Morgarath'ın son hamlesini değerlendirelim."

Baron Thom, odadakılere bakıp, ilk konuşan olmak için sessiz bir onay

aldı. "Lordum," dedi, “Bu haberi kabullenebıl- menız için biraz yalnız kalmak isteyebilirsiniz." Dığer konsey üyelen de ona katıldıklannı

mınldandılar. Ama Duncan, başını sertçe salladı.

"Ben kralım," dedi "Ve krallar için kişisel problemler son sırada gelir Öncelik, hep krallığın problemlerındedır."

Horace hüsranla, "Sondu," dedi.

Uçu birden Horace'ın yanılmış olduğunu umarak ateşe baktılar

Belki de gözlen onları yanıltıyordu. Ancak Horace haklıydı Sol taraftaki

sütunun altındaki ateş sönmeye yüztutmuş, yerim kıpkırmızı korlara

bırakmıştı.

Onun aksine, öteki taraftaki ateş alev alev yanıyordu Alevler, köprünün

sağ tarafını destekleyen katranlı devasa halatlar üzerinde hızla

ilerliyordu Ana halatı oluşturan uç halattan bin tamamen yandı ve

köprünün sağ tarafı, korkutucu bu* sesle çatırdadı.

Evanlyn ümitle, "Belki de köprünün tek tarafının yanması yeterlıdir,"

dedi Oysa Will, yaşadığı büyük hayalkınklığıyla başını salladı, ikinci

ateşin yeniden alevlenmesini umuyordu.

"Sağdaki sütun hasar gördü, ama hâlâ kullanılabilir," dedi. " Sol taraftakınc bu* şey olmazsa, o halde bile bu tarafa geçmeyi başarırlar.

Geçerlerse de biz Kral Duncan'a haber götürene kadar köprüyü yemden tamir

edebilirler."

Wıll, kendinden emin bir tavırla yayını omzuna taktı ve köprüyü bir kez

daha geçmeye başladı.

Horace köprüye güvenmeyerek, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu Sağ

taraftaki halat tamamen yandığı için, kopili yana yaslanmıştı. Wıll'e som

sorarken köprü bu* kez daha sarsıldı ve altındaki uçuruma yaklaştı.

Will duraksadı. Boşlukta duran çıplak kalaslarda dengesini sağlamaya

çalışıyordu.

"Ateşi tekraryakmalıyım," dedi. Arkasını donup, yıneköp- rünun karşı tarafına doğru koştu. Horace korkuyla Wıll'ın daracık çıplak kalaslar

üzerindeki hızlı hareketlerim izliyordu. Wıll korların başına

çömeldığında, Evanlyn de sabırsızlıkla onu izliyordu Will, yanmamış

çıraların arasında bir kıvılcım

görene kadar korları üfledi ve onları körükledi.

Evanlyn, "Başardı!* diyerek sevinçle haykırdı. Ama kıvılcımlar tam

tutuşmadan sönünce, sesindeki mutluluk da yok oldu gitti Wıll, bu* kez daha korların başına eğilip üfledi. Sağ taraftaki halatlardan biri daha yanıp kül olduğu için kopili bir kez daha sallanıp eğildi. Wıll, bu* an durup, sağ şutunla onu tutan ana halata baktı O tarafla ateş hâlâ deli gibi yanıyordu. Sonra korları hızla körüklemeye devam etti.

Horace kendi kendine, "Haydi! Haydi!" dedi Arkadaşını izlerken ellerim bir kenetliyor, bir açıyordu.

O sırada Çekici sessizce kişnedi

Horace ile Evanlyn, aynı anda küçük ata baktılar Kendi atları böyle bir ses çıkarsa, üzerinde durmazlardı. Ama Çekıcı'nın sessiz durma eğitimi aldığını biliyorlardı, ta ki...

Ta kı Horace, Wıll'in korların başında çömeldığı yere baktı Belli kı o, Çekıcı'nın sesini duymamıştı Evanlyn, Horacc'm kolunu yakalayıp ileriyi işaret etti.

"Bakı* kız tünelin ağzını gösteriyordu Tünelin ağzından hafif bir ışık sızmaya başlamıştı. Belli kı b irilen geliyordu Çekici yen eşeleyip bu kez daha şiddetli kişnedi Wıll, sağ tarafta çatırdayarak yanan halatın yakınında olduğu için, onu yine duymadı. Evanlyn, birden kararını verdi.

Horacc'a, "Burada kal!" dedi Sonra da köprünün ahşap iskeletinde yürümeye başladı. Her adımını dikkatle atıyordu. Kopııı zayıflayıp sallandıkça, kızın da yüreği ağzına geliyordu Ayaklarının altında kapkara bu*boşluk vardı. Boşluğun dibinde de, Yank'ın tabanında çağlayan nehrin kurşuni

pırıltısı görünüyordu Kız sendeledi, sonra kendini toparlayıp yürümeye devam elti. Köprünün tamamlanan kısmına yalnızca sekiz metre kalmıştı. Son beş metre Son dört metre.

Köprü bir kez daha sallandı Kız havada kollarını ıkı yana açıp dengesini sağlamaya çalıştı. Korkunç boşluğun üzerinde sendeliyordu. Arkasından Horace'ın bağnşını duydu. Derin bir nefes alarak kendini kurtarmak için kabaca kesilmiş çam kalaslarının üzerine uzandı.

Neredeyse düşmek üzere olduğundan, kalbı kut küt atıyordu Sarsıntı geçince tekrar ayağa kalktı ve kalan kısmı hızlı adımlarla geçti.

Yaklaştığında Wıll, onu fark edip başını kaldırdı. Kız nefes almadan tünelin ağzını işaret ediyordu.

"Geliyorlar," dedi Altık tünelden gelen ışık daha da belirgindi Belli kı ellerinde meşalelerle birkaç kışı birden geliyordu Gelenler, tünelin ağzında durdu. Köprüyü saran alevlen görünce, bağırıp çağırmaya başladılar Kız, tünelin ağzında altı kışı saydı. İri cüsselerinden, hantal yürüyüşlerinden anladığı kadarıyla Wargallaı*dı bunlar.

Wargallar, köprüye doğru koşmaya başladılar. Yalnızca elli metre uzaklıktaydılar ama çok hızlı ilerliyorlardı Evanlyn, arkadan daha fazlasının geldiğini biliyordu.

Wıll'ın kolunu yakalayarak, "Haydi, hemen buradan gidelim,' diye bağırdı Ama Wıll onun elini itti, gözlen çok sert bakıyordu Ok kılıfıyla yayım

çekip çıkardı. Ok kılıfını omzuna astı ve yayının kınşını kontrol etti.

"Gen don!" diye bağırdı kıza "Ben burada kalıp, onları uzak tutacağım."

Cümlesini bitini* bıtıımez, yayma bir ok taktı. Hedefim güç bela görerek, okunu Waı*gala doğru gönderdi. Havada

vızıldayarak uçan ok, Wargalı tam göğsünden vurdu Vahşi yaratık, bu* çığlık atarak yere yuvarlandı, bir daha da sesi çıkmadı

Arkadaşları, durup ona baktılar Sonra da okun nereden geldiğim anlamak için dikkatle etrafa batandılar. İlkel akıllarından geçen ilk şey, bunun

bir tuzak olduğuydu. Köprünün ucundaki küçük adamı gorcmıyorlardı. Onlar bakarken üç ok daha karanlıkta vızıldayarak geldi Kayalara çarpan iki

okun çelik başlıkları, karanlıkta parıldadı Üçüncü ok ise grubun en arkasındaki Wargali kolundan vurdu. Wargal, acıyla bağırıp dizlerinin

üzerine çoktu.

Yaratıklar, ne yapacaklarını bilemediler Kamp alanlarıyla köprünün arasında kalan tepenin üzerindeki dumanı görünce ne olduğuna bakmaya

gelmişlerdi Şimdi de görünmez okçular, onları ok yağmuruna tutuyordu

Hemen bir karar verip, tünelin ağzına gen döndüler.

Evanlyn, Wıll'e "Geri dönüyorlar!" dedi. Wıll zaten ne yaptıklarını görmüştü Tekrar dizlerinin üzerine çomelerek deh gibi ateşi yakmaya

çalıştı.

'Tüm işlemi yemden yapmalıyız," diye mırıldandı. Evanlyn de onun yanma

çöküp, yarısı yanmış çıralarla büyük parçaları koni şeklinde yemden dizmeye başladı.

Evanlyn, "Sen Wargallara bak," dedi "Ben bunlarla ılgıle-

Wıll ne yapacağını bilemedi. Bu ateşi yakmak için parçalan ilk dizen de Evanlyn ıdı Kızın ışı doğru yapıp yapmayacağından emin olamadı. O sırada tünelin ağzına baktı ve orada yine bir hareketlilik gördü. Kız haklıydı.

Eline yayım alıp, yakındaki

kayaların arkasına doğru gidiyordu kı Evanlyn, onu durdurdu.

"Bıçağını bana bırak!"

Wıll, nedenini sormadı. Bıçağı kılıfından çıkarıp, kızın yanına bıraktı

Sonra da kayalara doğru gitti Sağ taraftaki halatlar yandığı için, kopili

gıcırdayarak sallanıyordu Wıll, içinden bir ateşi tutuşturup ötekini söndüren rüzgâra sövdü.

Kulaklarına bu* süredir ok sesi gelmemesinden cesaret alan son döıl

Wargal, tünelden tekrar çıktı. Dikkatle ilerliyorlardı. Başlarında akıllı

bir önderleri olmadığından, üstünlüklerine de çok güvendiklerinden, grup

haluıde kalıp Wıll için kolay hedef oldular Wıll üç kez daha dikkatle

nişan alarak oklarını gönderdi.

Okların her biri, hedefini vurdu. Hayatta kalan son Wargal yerdeki

arkadaşlarına baktı, sonra da kayaların arkasına saklandı Wıll, Waı*gal

saklandığı yerden çıkamasın diye, başının üzerindeki graniti hedef alarak

bir ok daha gönderdi.

Ok kılıfına baktı, on altı tane oku kalmıştı Wargailar takviye güç gönderirse, yetersiz kalacaktı Evanlyn'e baktı insanı delirtecek kadar yavaş hareketlerle ateşi yakmaya çalışıyordu. Ona acele etmesi için bağırmak istedi Ama bu sadece onun dikkatini dağıtır, ışını daha da yavaşlatırdı. Tekrar tünele baktı Parmaklarıyla yayını kâh sıkıyor kâh bırakıyordu.

Tünelden dört karaltı daha çıktı Çok hızlı hareket ederek dört bir yana dağıldılar Wıll yayını kaldırdı, hemen nişan alıp en sağdakine oku gönderdi. Ok karaltıyı tam arkasından vurunca, hiddetli bir çığlık duyuldu Sonra da karaltı, kayaların arkasında kayboldu.

Halt'un haftalardır, hatta aylardır ısrarla üzerinde durduğu çalışmalar sayesinde, Will kılıfından bıı* ok daha çıkardı. Hiç bakmadan yerine yerleştirdi Ama diğer Uç karaltı ortada

içlerinden bin, saklandığı yerden çıkıp ilerledi Wıll saklanmak için başını eğince, yukarıdan gelen bir ses duydu. Wıll daha okunu atmadan solundan da bir ses geldi Karşı taraftakiler hızla saldırdıkça, Wıll'ın kalbı kut küt atıyordu. Biran derin bir nefes alıp, sakince düşünmeye çalıştı. Kaçarken son otuz metreden ok atmalıydı Orada da saklanacak yer yoktu Oklar kısa mesafe gideceğinden, ona kaçacak yeterli zaman

kalmayacaktı Wıll'in kalbı kaburgalarının altında küt kut atıyordu. Geçen sefer-yanı daha birkaç hafta önce- korkudan okunun yönünü nasıl şaşırdığını hatırladı Yüzündeki ifade ciddileşti, bunu bir kez daha yapmamaya kararlıydı.

Kendi kendine "Sakın ol," dedi. Bunu Halt'un dudaklarından duyduğunu düşünmeye çalıştı. Tünelden çıkanlardan bin daha hücuma geçti. Şimdi karşısındakini alevlerin ışığında daha rahat görüyordu Ve Wıll, korktuğunun başına geldiğini anladı

Yem gelenler Wargal değildi. Bunlar Skandıyalılardı.

yirmi bir

/ıılan o kadaryorulmuştu kı Halt'un onu götürdüğü çadırda, lyaltı saat yatıp, kütük gibi uyudu. Uyuı-ken yatakta dönmedi bile Dünyaya kapanan zihniyle bedeni, bu uykuyla kendilerini yeniledi.

Bu altı saatin sonunda bilinçaltı hareketlenmeye, tekrar çalışmaya başladı. Gılan, kanıiakanşık bir rüya görüyordu. Rüyasında Wıll, Horace ve Evanlyn vardı Uçunu de Wargallar yakalamış, birbirlerine bağlamıştı. Haydut Bart ile Camey, yandaşlarında kahkahalar atarak dikiliyordu.

Gılan yana döndü, uykusunda belli belirsiz bir şeyler sayıkladı

Yantbaşında oklarını tamu* eden Halt, başını kaldınp ona baktı Oıman Muhafızı'nm hâlâ uyuduğunu görünce, ışını yapmaya devam etti Gılan bu* kez daha sayıkladı, sonra sustu.

Rüyasında Evanlyn'ı, kralın tarif ettiği gibi makas değmemiş, uzun saçlanyla gordu. Saçlan sırtını kapatıyordu. Gür, parlak ve kızıldı.

Aniden yerinden doğruldu, uyanmıştı.

"Aman Tanrımı" diyerek şaşkın şaşkın Halt'a baktı "Bu o değil."

Halt, okun sapma kaz tüyünü yerleştirirken kullandığı yoğun, yapışkan maddeyi üzerine damlattı ve söylendi Gılan'ın aniden kalkması, dikkatini dağıtmıştı Yapışkan sıvıyı sildi ve

Aksı aksı, "Böyle bağırmaya başlamadan önce hafiften uyarsan olmaz mı?" dedi. Ama Gılan çoktan yatağından fırlamış, pantolonuyla gömleğim üzerine geçmiyordu.

"Hemen kralı görmem lazım!" dedi. Halt, dikkatle yerinden kalktı.

Gılan'ın uykuda gezinip gezinmediğinden emin değildi Genç Orman Muhafızı, onu iterek karanlığa daldı. Yolda giderken bir taraftan da gömleğim pantolonunun içine sokmaya uğraşıyordu Halt isteksizce, onun peşinden gitti.

Kralın çadırına vardıklarında, vakit hayli geç olmuştu Muhafızlar saatler önce değişmişti ve yem nöbetçiler Gılan'ı tanımıyordu Gılan, Halt'u ne olursa olsun, isterse uyuyor olsun, kral Duncan'ı görmesi gerektiği konusunda ikna edince, eski ustası araya girdi.

Gecenin bir vakti olduğu halde kral, hâlâ uyanıktı. Kumandanlarıyla

birlikte, Keltıka'dakı baskınların nedenleri üzerine düşünüyorlardı. O sırada Gılan, dağınık saçlarıyla, gömleğinin düğmelen iliklenmemiş halde yalınayak çadıra girdi. Sor Da- vıd, oğlunun halını görünce telaşlandı.

" Gılanı Senin burada ne ışın var?" diye sordu Ancak Gılan, susması için tek elim kaldırdı.

"Bir dakika dur, baba," dedi. Sonra krala dönerek konuşmaya devam etti,

"Efendim, Evanlyn'ı tanf ederken 'kızıl saçlı' demiştiniz, hatırlıyor musunuz?"

SörDavid, bu* açıklama yapması için Halt'a baktı. Kıdemli Orman Muhafızı omuz silkti SörDavıd, tekrar oğluna dondu. Yüzü hiddetten kızarmıştı.

"Bunun ne önemi var," diye söze girecekti kı Gılan onu yine susturdu Krala dönerek konuşmasına devam etti.

Sadece, "Bize adının Evanlyn olduğunu söyleyen kız sarışındı, efendim," dedi Bu sefer de kral, kızgın Savaş Ustası'na lafa karışmamasını işaret etti.

"Sarışın mı?" dedi.

"Evet, efendim, sarışındı. Dediğim gibi saçlarım kısacık kesmişti Ama saçları, tıpkı sizinkiler gibi açık renktı Gözlen de yeşildi," dedi Gılan bunu söylerken, dikkatle Duncan'a bakıyordu. Dediğinin ne kadar önemli olduğu, Duncan'ın bakışlarından anlaşılıyordu. Kral bu* an ne yapacağını bilemedi ve eliyle yüzünü kapattı. Sonra da konuşmaya başladı Sesindeki

ümit gitgide allıyordu.

"Peki, yapısı nasıldı? Narın, minyon bir kız mıydık"

Gılan hevesle başını salladı "Dediğim gibi efendim, bir an onu çocuk

sandık Belli kı tanınmazsa daha güvende olduğunu düşündüğü ıçıı

hizmetçisinin adını kullanıyor." Allık Gılan, Evanlyn'ın konuşmalarındaki duraksamanın nedenim anlamıştı Siyasete ve savaş stratejilerine

bu*hizmetçiden çok daha fazla akıl yürütmesinin sebebi de ortadaydı.

Halt ile SörDavıd de Gılan'ın söylediklerinin önemini kavramaya

başladılar. Kral bir Gılan'a, bir de Halt ile Davıd'e baktı Sonra yine

Gılan'a dondu.

Sessizce "Yanı kızım yaşıyor," dedi. Çadırda uzun bu* sessizlik oldu.

Sessizliği Sor Davıd bozdu.

"Gılan, ıkı çırakla kız ne kadar arkanda kaldı?"

Gılan, ne yanıt vereceğini bilemedi "Büyük olasılıkla ıkı günlük

yoldalar, baba," dedi. Önlerindeki haritaya bakarak. Wıll ile diğer

ikisinin bulunduklarını düşündüğü, mümkün olan en uzak noktayı gösterdi

Sör Davıd, hemen idareyi üstlendi Süvari kanadının komutanını uyandırmak

için haberci gönderdi Onlara bir an önce süvarilerden oluşan bir grup

hazırlayıp, kamptan ayrılmasını emretti

Sonra da krala dununu anlattı. "Onları getirmeleri için Beşinci Mızraklı Süvarilerden oluşan bir grubu gönderiyorum, efendim. Bu* saat içinde yola

çıkarlarsa, gece boyunca at koştururlar Yarın öğleye doğru da onlara

ulaşmış olurlar."

Gılan hemen, "Ben onlara onculuk ederim," dedi. Babası da bunu kabul ederek başını salladı.

"Ben de bunu demem bekliyordum," diyerek, kralın kolunu tuttu Uzun boylu adamın yüzündeki rahatlamayı görünce, çek mutlu oldu "Sızın adınıza ne kadar sevindiğimi anlatamam, efendim," dedi Kral ona baktı, biraz kafası karışmıştı Az öncesine kadar biricik kızı Cassandra'nın ölümüne ağlarken,

şimdi onun inanılmaz bir şekilde hayata dönüşüne sevmiyordu.

"Kızım yaşıyor," dedi bir kez daha "O, güvende."

Evanlyn, kopilimin korkuluklarının yanındaki odun yığınının başına

çömelmişti. Zaman zaman Will'ın yayının yaklaşan düşmana ok atarken

çıkardığı sesi duyuyordu Ama başını kaldırmadan, elindeki ışı yapmak için

kendim zorluyordu. Ateşi doğru düzgün yakabilmesi için son bir şansının

olduğunun farkındaydı

Bu sefer de beceremezse, bu, tüm krallığın felaketi anlamına geliyordu O

yüzden odunları dikkatle yığıp yerleştirdi Aralarında yeterli hava

dolaşımı olabilmesi için boşluklar bırakmaya da özen gösterdi. Bu kez

ateşi tutuşturmak için kıvrık odun parçalarından kullanmadı Zaten sadece

birkaç metre uzağında, istediği kadar kullanabileceği bir ateş kaynağı

vardı Sağdaki ana halat, hâlâ cayır cayır yanıyordu.

Odunların gerektiği gibi dizildiğinden emin olunca, vVıll'ın saks

bıçağını alıp köprünün korkuluklarından birer metrelik, katranlı halat parçaları kesti Tüm halatı kesmemişti, zaten ana halata bıçak geçirmesi, neredeyse imkânsızdı.

Halat parçalarını alıp, obur taraftaki alevlere doğru fitil gibi yere döşedi Katranlı halatların yanması kolaydı Halatlar tutuşur tutuşmaz, ateş için yığdığı odunların yanına koştu ve yanan halatı odunların arasında bıraktığı boşluğa yerleştirdi. Onu odunların arasına itmeye çalışırken, alevler parmaklarını yaladı Acıyı duymazlıktan gelerek, dudaklarını ısırdı ve ateşin sorunsuz yandığından emin oldu.

Katranın beslediği alevler odunları çatırdattı, alevler titredi ve hızla yayıldı Kız tamamen tutuşana kadar, alevi birkaç saniye körükledi. Son çıra da alev alınca, körükleme ışını bıraktı. Çıralardan sonra büyük kalaslar tutuştu. Köprü korkuluğu, birçok yenndeıı yanmaya başladı. Altık alevler ana halatı yalıyordu Katranla beslendiği için, hızla yayılıp ahşap sütunu sardı.

Evanlyn, nihayet Wıll'e bakacak zaman buldu. Gözlen alevden kamaşmıştı Wıll'i beş metre ötesindeki kayanın ardında bir karaltı olarak gördü. Evanlyn ona bakarken, Wıll ayağa kalkıp bir ok daha attı. Evanlyn, etrafına baktı ama ona saldıran kimseyi göremedi.

O sırada köprü, ayağının allında bir kez daha sarsıldı. Üzerinde

bulunduğu yol, korkutucu derecede yan yattı. Sağ taraftaki ana halatın üç

kalmanı da yandığı için kopili, bu yöne doğru yatıyordu Horace ile

Çekıci'nın bulunduğu yere donebilinek için çok vakitleri kalmamıştı

Evanlyn'ın Wıll'ı uyarması gerekiyordu.

Elinde saks bıçakla Wıllin saklandığı kayaların arkasına doğru koştu

WıH'ın gözlen, karanlıkta hareket eden binlerini arıyordu Kız gelince,

hemen ona doğru dondu.

"Öteki taraf da yanıyor Haydi, artık buradan gidelim "

Will, sertçe başım salladı Sonra da çenesiyle çömeldıkleri yenn yaklaşık

otuz metre ötesindeki kaya yığınını işaret etti.

"Köprüyü riske atamayız," dedi "Bir tanesi, şu kayaların arkasına saklandı. Eğer şimdi gidersek, yeni yaktığın ateşi söndürmek için zamanı

olabilir."

Evanlyn, goz ucuyla sol taraflarında hızla hareket eden bir

"Burada da bir tane var," dedi. Wıll başını salladı.

"Görüyorum," dedi. "Benim dikkatimi çekmeye çalışıyor. Ben ona ok atarken bize daha yakın olanın saldırma şansı olacak. Ben de ok atmadan önce onun

ortaya çıkmasını bekliyorum."

Evanlyn, çocuğa baktı Dediklerinin ne kadar ciddi olduğunu kavrayarak,

korktu "Yanı bu durumda oburlen bize yaklaşabilir," dedi Wıll yanıt vermedi. Az önceki korkusu, yerini sakın bir kararlılık duygusuna

bırakmıştı. Yüreğinin derinliklerinde bir memnuniyet duydu Memnundu, çünkü Halt'u hayal kırıklığına uğratmamıştı. Memnundu, çünkü kıdemli

Orman Muhafızımın kendisini çırak seçerken, ona duyduğu inancı

sarsmamıştı.

Bir an Evanlyn'e baktı Kız, onun sırf düşmanı birkaç 4a- kıka daha

oyalayabilmek için yakalanmayı bile göze aldığının farkındaydı.

Evanlyn kendi kendine, "Yakalanmayı değil ölmeyi bile göze almış," diye düzeltti.

Arkalarından bir çatırtı duyuldu Evanlyn baktığında, ilk ana halatın

sonunda alevler içinde çöktüğünü gördü Çökerken, sütunun yanan üst

kısmını da beraberinde götürdü, işte istedikleri olmuştu Başta ana

halatları kesmeyi düşünmüşlerdi, ama böyle yapsalardı köprünün büyük

kısmına bir şey olmazdı. Sütunların da yıkılması gerekiyordu Şimdi

köprünün tamamı, sol ana halat üzerinde asılı halde sallanıyordu Alevler,

önlerine ne çıkarsa yalayıp yutuyordu Birkaç dakika sonra köprünün tamamı

çökecek, Yarık, bir kez daha aşılamaz olacaktı.

Wıll ona güven vermek için gülümsemeye çalıştı ama pek beceremedi. "Senin burada yapabileceğin bu* şey kalmadı," dedi "Hâlâ vaktin varken köprüyü geç."

Kız duraksadı içinden bir ses, oradan hemen uzaklaşması gerektiğini

soyluyordu ama Wıll'ı tek başına bırakmak istemiyordu O, yalnızca bir

çocuklu. Evanlyn ve krallık için canını vermeye hazır bu* çocuk.

Wıll, kızı eliyle itekleyerek, "Git artık!" dedi. Kız, WılPın

gözlerindeki yaşların pırıltısını gördü Kendi gözlen de dolmuştu Aılık Wıll'ı net göremıyordu. Daha ıyı görebilmek için gözlerim açıp kapadı O anda ateşin aydınlattığı gecede, kocaman bu* taşın üzerlerine doğru geldiğim gördü.

"Wıll!" diye bağırdı Ama geç kalmıştı. Taş, Wıll'ın kafasına çarptı ve çocuğun boğazından bu*hınltı çıktı. Sonra gözlen yuvalarında dondu ve Evanlyn'ın ayaklarının dibine yığıldı. Başından kan akıyordu. Evanlyn, etraflarını saran ayak seslenin duydu Saks bıçağı bir kenara bırakıp, hemen el yordamıyla Wıll'ın yayını bulmaya çalıştı. Kaba eller onu yakaladığında yayı eline almış, ok takmaya çalışıyordu Kızın elinden yayı aldılar ve kollarını ıkı yandan sıkıca tuttular Skandiyalı, onu sertçe kucağına aldı Evanlyn'ın yüzü, adamın koyun postundan yapılma yeleğine değdi Kız, yeleğe sınmış yağ, duman ve ter kokusundan bayılacaktı az kalsın Adamı tekmeledi, ona kafasıyla vurdu ama hiçbir işe yaramadı.

Yan tarafta Wıll, tozun içinde hareketsiz yatıyordu Evanlyn hayal kırıklığı, öfke ve üzüntüyle karışık duygular içinde hıçkırmaya başladı, O sırada Skandıyalılann kahkahasını duydu. Birden korkunç bir ses işittiler. Hepsi birden buz kesildi. Kızı tutan kollar biraz gevşedi. Evanlyn neler olduğunu gordu.

Bu, korkunç bu* çatırtıydı Ses köprüden geliyordu. Sağ destek tamamen

yıkılmış, tüm yapıyı tek başına tutan sol destek de ateşin etkisiyle oldukça zayıflamıştı Ateşten zarar görmemiş olsa bile, bu kadarbüyük bir yükü tek başına kaldıramazdı Son bir çatırtıyla bu sütun da üzerindeki her şeyi sürükleyerek gecenin karanlığını yardı. Peşinde kıvılcımlar bırakarak, Yank'ın derinliklerine doğru çoktu.

yirmi ki

Gılan, süvarilerin on be, dakikalık molanın ardından yelliden allarına bminelerim sabırsızlıkla izledi Bir an önce yola çıkmak için sabırsızlanıyordu ama onun can çıkaran hızına yetişebilmeleri için hem atların hem dc insanların dinlenmesi gerektiğim biliyordu. Yarım gündür yoldaydılar. Tahminlerine göre Will ve Cassandra ile ikindi üzeri buluşabilecekleri.

Herkesin atlarına bindiğim gonınce, yanındaki yüzbaşıya döndü

"Tamamız, yüzbaşı Haydi, yola çıkalım "

Yüzbaşı tam emir vermek üzere ağzını açmıştı kı süvari erlerinden birinin," Atlılar gelıyori" diye bağırdığını duydular.

Bu haber, süvariler arasında uğultu halinde dolaştı. Birçoğu, görevlerinin ne olduğunu bile bilmiyordu Şafak sökmeden yataklarından kaldırılmış, bir an önce hazırlanıp yola çıkmaları gerektiği söylenmişti.

Gılaıı, üzengilerin üzerinde doğruldu. Elini, gözlerini öğlen güneşinden korumak ıçm siper ederek, sıivan erinin gösterdiği yere baktı.

Dalıa Keltıka sınırlarına ulaşmamışlardı Nadiren ağaç topluluklarının göründüğü, geniş bir çayırlıktaydılar. Güneybatıya bakan Gılan'ın keskin gözleri, etrafındaki toz bulutuyla dörtnala ilerleyen bınnı gordu.

Yüzbaşı, "Gelen her kimse, çok acelesi olmalı," dedi. O sırada ilendeki gözcü “Uç atlı gelıyori" diye bağırdı.

Ama Gılan'a göre, gelenler üç kışı değildi Uç at vardı, doğ- ıı ama yalnızca birinde binici görünüyordu, içine düşen acıyla birlikte, midesinin derinliklerinde bir yanma hissetti.

Yüzbaşı, Gılan'a “Yolunu kesmek için birkaç kışı gönderelim mı, efendim?" diye sordu Bu gibi durumlarda yapılacak en akıllıca şey, böyle son sürat gelen bir yabancıyı grubun oltasına sokmamaktı Ama atlı artık yaklaştığı için, Gılan gelenin kim olduğunu anlamıştı Ayrıca bundan da önemlisi bindiği atı tanımıştı bu küçük, kaba tüylü, geniş göğüslü bir hayvandı Gelen Wıll'ın atı, Çekıcı'den başkası değildi Ama üzerinde Will yoktu.

Gözcü er, atlının gelişini durdurmak için ileri çıktı. Gılan yüzbaşıya sakince, "Gelmesine izin vermelerini söyle," dedi.

Yüzbaşı bağırarak, Gılan'ın emrini tekrar etti Süvari erleri Horace'ın gelmesi için ıkıyana çekilerek yer açtı. Horace, birkaç askerin bölük sancağı altında toplandığını görmüştü Atını onlara doğru sürdü ve kabarık tüylü, küçük Orman Muhafızı atını tam önlerinde durdurdu. Gılan, Çekıcı'yı takıp eden diğer iki attan birinin Horace'mkı, ötekinin de

Evanlyn'in bindiği yük beygiri olduğunu anladı.

Çocuk, askerlerin arasında Gılan'ı görünce boğuk bir sesle, "Will'ı yakaladılar!" diye bağırdı. "Wıll ile Evanlyn'ı yakaladılar! “

Gılan, yalnızca gözlerini kapadı ve içinde büyük biracı hissetti Cevabını bildiği halde yine de sordu "Wargallarmı?"

"Skandıyalılar! Onları köprüde yakaladılar. Onlar

Gılan duydukları karşısında hem şaşkına dondu hem de korktu

"Kopili mü?" dedi "Ne köprüsü?"

Horace, çok yorulduğu için hızlı hızlı nefes alıyordu Sırayla üç ala da binerek buraya kadar gelmişti Ama atlan değiştiniz en bile durup dinlenmemişti Biraz soluklandı Tüm olayı baştan anlatması gerektiğini biliyordu.

"Yarık'ın üzerinde," diye söze başladı. "Yanı Wargallann Kelt madencileri götürdükleri yerde, tüm orduyu karşıya geçirebilmek için kocaman bir kopili yapıyorlarmış Oraya vardığımızda, köprü neredeyse tamamlanmak üzereydi."

Gılan ile yanındaki yüzbaşının beti benzi attı Gılan, "Yanı Yarık'ta karşıdan karşıya geçebilmek için bir kopili mu yapmışlar?" diye sordu.

Bunu düşünmek bile korkunçtu.

Horace, "Yapmışlardı," dedi Nefes alıp verişi, biraz daha düzene girmişti. "Wıll köprüyü yaktı. Yanı Wıll ile Evanlyn. Ama Skandıyalıları uzak

tutmak için köprünün obıır tarafında kaldılar Sonrada..."

Gılan, "Skandıyalılar ha!" dedi "Skandıyalılar platoya ne halt etmeye gelmiş?" Horace, sözünü kesen Gılan'a sabırsızca bir işaret yaptı.

"Onlar güneydeki kayalıklardan gelecek kuvvetin öncüleriymiş.

Skandıyalılar, Wargal ordulanna katılacaklarmış. Köprüyü geçen

Wargallarla birlikte orduyu arkadan vuracak-

Hepsi de profesyonel askerler olan süvariler, birbirlerine baktı Horace'm

dediğinin gerçekleşmesi halinde, kraliyet güçlerinin ne kadar korkunç bir

tuzağa düşeceğini düşündüler.

Bir teğmen, 'Kopıu yanmış işte," dedi. Horace, ondan ancak birkaç yaş

büyük olan genç subaya korkutucu bir bakış attı

"Ama Wıll de yakalandı!" diye bağırdı. Arkadaşını vurup götürmelerini nasıl çaresizce izlediğini düşünürken, gözlen yaşlarla doldu.

Gılan, 'Kızı da yakalamışlar," dedi Horace onu atlamıştı.

"Evet, onu da yakaladılar!" dedi. "Onun yakalanmasına da üzüldüm ama Wıll benim dostumdu!"

Yüzbaşı, "Yakalandığına üzüldün mü? Sen onun kim olduğunu..." diye kızgınlıkla söze girmişti kı Gılan onu engelledi. Yüzbaşı, görevlerinin

tam olarak ne olduğunu bilen birkaç kişiden biriydi.

Gılan, "Yeter, Yüzbaşı!" dedi seıtçe. Yüzbaşı ona sınırlı sınırlı baktı Gılan, eğilip, sadece onun duyabileceği bir sesle "Kızın kun olduğunu ne kadar az kışı bilirse, o kadar ıyı olur," dedi Subayın mesajı anladığı, gözlerinden belliydi Morga- rath, kralın kızını esir aldığını bilirse,

bunu kralla pazarlık etmek için kullanabilirdi.

Gılan, Horace'a bakıp, "O köprüyü tamir etmelerinin bir yolu varını,

Horace?" diye sordu. Kaslı çocuk, sertçe başını salladı Arkadaşının kaybı onu mahvetmişti ama WiU'ın başarısından gurur duyduğu da çok belliydi.

"Asla tamu* edemezler,' dedi. "Tamamen yandı, gitti, kul oldu Wıll, Yank'ın her iki tarafında da bu* şey bırakmadı Zaten

o yüzden yakalandı. Köprünün tamamen yok olduğundan emin olmak

istiyordu." Bir an duraklayıp "Tabii halattan küçük bir kopili

yapabılırler," diye ekledi.

Gılan, kararını verdi ve Yüzbaşı'ya döndü.

"Yüzbaşı, sız süvarilerinizle yola devam edin Y arık'm üzerinde herhangi bir kopili bulunmadığından emin olun Ne kadar az olurlarsa olsunlar,

Morgarath'ın kuvvetlen karşıya geçmemeli. Horace, size hantada yerlerini

göstersin. Emin olana kadar Yank'ın güney kıyısında kalın Diğer olası

geçiş noktalarını belirlemek için devriye gezdirin Zaten çok fazla yer

olamaz," dedi “Horace sen benimle geliyorsun Olan biteni krala

anlatacaksın. Hemen şimdi" Horace'ın bir şey söylemek istediğini

anlayınca, hemen sustu ve başıyla çırağa konuşmasını işaret etti.

Horace, "Skandıyalılar," dedi "Sadece platoda değiller Kuzeydeki Dıkenlıağaç Ormanı'na da bu*kuvvet gönderiyorlar"

Ordularının bu* felaketin eşiğinde olduğunu anlayınca, subaylar yine

uğultu halinde yorumlar yaptılar Ikı beklenmedik kuvvet ortaya çıkıp,

onlara arkadan saldıracaktı. Bu da kralın askerlerini çok buyuk bir

çıkmaza sokardı.

Gılan, "Emin mısın?" deyince, Horace birkaç kez başını salladı

"Wıll konuşmalarını duymuş," dedi. "Kıyıdaki ve bataklıklardaki kuvvetlen aldatmacaymış Asıl saldırı, arkadan gelecekmiş."

Gılan, “Boşa harcayacak bir dakikamız bile yok," dedi. "Kralın haberi olmazsa kuzeybatıdaki kuvvet, bizim için sorun yaratmaya devam eder."

Bölüğün komutanına döndü " Yuzba-

şı, ne yapmanız gerektiğinizi biliyorsunuz Bu* an önce adamlarınızla

Yank'a ulaşın."

Yüzbaşı, Gılan'ı selamlayarak subaylarına birkaç kısa emıı* verdi

Horace'dan yıkılan köprünün yerini tam olarak öğrendikten sonra, tum

birlik Yank’a doğru dörtnala yola çıktı.

Horace'a doğru donen Gılan, "Haydi, biz de gidelim,' dedi. Genç savaşçı, bitkin halde başını salladı Sonra da binmek için kendi atma doğru gitti.

Çekici, sahibini son gördüğü yere doğ- ıı giden süvari birliğine

bakarken yen eşeledi Birliğin ardından kararsız bu*kaç adım atsa da

Gılan'm emrini duyunca, isteksizce onu izledi

yirmi uç

Wıll'in başı,patlarcasına ağrıyordu Kafasının içinde çınlayan "pat pat"

sesiyle, kapalı gozkapaklarının arkasında şimşekler çakıyordu sanki.

Gözlerini zorla açtı Gözünün önünde koyun postundan bir yelekle bu* çift

den şeritli yun dizlik vardı. Dünya sanki, tersine dönmüştü Birden, bir

adamın omzunda taşındığını anladı. Kafasındaki pat pat sesi de adamın ayaklarından geliyordu. Wıll yürümeyi tercih ederdi.

Çocuk yüksek sesle inleyince, adam durdu.

Onu taşıyan adam, "Erak!" diye bağırdı. "Çocuk uyandı."

Skandıyalı, bunu söylerken onu yere indirdi. Wıll adım atmaya çalıştı, ama dizlerine hâkim olamadı ve kalçasının üzerine düşüverdi Grubun lideri Erak yere eğilip, çocuğun nasıl olduğuna baktı Will, iri bir parmağın gozkap aklarını kaldırdığını hissetti Adam bunu ne gaddarca ne de nazikçe yapmıştı. Erak, Wıll, vadideki kamp ateşinin başındaki konuşmalara kulak kabarttığında, neredeyse onu bulacak kadar yakınına gelen Skandıyalıdan başkası değildi.

Adam "Hımm," dedi Sonra da içlerinden birine, •Bilinci yerine gelmek üzere Güzel bir atıştı, Nordal," dedi. Nordal dediği Skandıyalı, dev cüsseli bir adamdı. Sarışındı, uzun, yağlı saçlarını ıkı yandan o kadar sıkıca örmüştü kı örgülerin ucu havaya kalkmış, boynuz gibi duruyordu.

Adam bu övgü karşısında gülümsedi.

Kendinden memnun bir sesle, "Çocukluktan ben foklarla penguenleri de böyle avlarım," dedi.

Erak, Wıll'ın gözkapağını bıraktı Wıll, yüzünde daha nazik bıı* dokunuş hissetti ve gözlenin tekrar açtı Bu kez, kendisini Evanlyn'ın gözlerine bakarken buldu Kız nazikçe Wıll‘ın alnını okşadı ve alnında kuruyup

kalmış kanı temizledi.

"Iyı mısın'?" diye sordu Wıll başını sallamak istedi, ama

Klıde bulantısını bastumaya çalışırken guç bela, "iyiyim," dedi *Senı de mı yakaladılar?" diye gereksiz bıı* som sordu. Kız başını salladı. "Peki ya Horace'ı?" dedi. Kız susması için parmağını dudaklarına götürdü.

"Kaçtı,' diye fısıldadı "Kopili yıkılırken onun koştuğunu gördüm."

Will, bir oh çekti "Yanı köprüyü yıkmayı başardık mı?"

Evanlyn, başını salladı. Köprünün Yank'ın derinliklerine doğru düşüşünü

hatırlarken, yüzüne bu* gülümseme yayıldı.

"Yıkıldı," dedi "Tamamen."

Erak, kızın son sözlerim duydu Onlara doğru başını salladı.

"Bunu yaptığınız için Morgarath'dan teşekkür beklemeyin," dedi. Wıll, Yağmur ve Gece Dağlan'nın lordunun adını

duyunca uıperdı Bulunduktan platoda her şey daha kaygı verici, daha

tehlikeli ve korkunç görünüyordu Skandıyah güneşe baktı.

"Bir mola verelim," dedi. "Belki arkadaşımız, bir saat içinde kendi kendine yürümeye başlayabilir."

Skandıyalılar çantalarını açıp, içinden yiyecek içecek çıkardılar Will

ile Evanlyn'ın önüne de bir su şişesiyle küçük bir parça ekmek

fırlattılar ikisi de aç kurtlar gibi verilenleri yedi. Evaılyn bir şey

söyleyecekti ama Will, elini kaldınp onu susturdu Kulağı, Skandıyalıların

konuşmasındaydı.

Nordal isimli Skandıyah, "Peki şimdi ne yapacağız?" diye sordu Erak, kum balıktan bir parça ısırdı Den matarasında taşıdığı kıpkırmızı içecekten

bir yudum alarak, ağzındakını yumuşattı Sonra da umursamaz bir tavırla

konuştu.

"Bence hızla buradan uzaklaşmalıyız," dedi " Ganimet için gelmiştik, ama köprü elden gittikten sonra ganimet falan hayal oldu."

İçlerinden kısa boylu, kaslı bir adam, "Gidersek Morgarath buna fena

bozulur," dedi. Erak yine umursamadı.

"Horak, Morgarath'a Araluen'ı ele geçirsin diye yardıma gelmedim," dedi

"Sizde öyle Biz ganimet için savaşınz Ganimet yoksa biz de yokuz."

Horak yere, ayaklannın altındaki toprağa baktı. Parmakla- nyla yere bir

şeyler çizdi ve başını kaldırmadan konuşmaya devam etti. "Peki bu ikisini ne yapacağız?" dedi. Wıll, Skandı- yalının kendilerinden söz ettiğini

anlayınca, Evanlyn'ın derin bir nefes aldığını duydu.

Erak, "Onlan da yanımızda götüreceğiz," dedi Horak, çizdiği anlamsız şekillerden başını kaldırdı.

"Bizim ne işimize yarayacaklar kı? Ne diye onları Waı*gal- lara

vermiyoruz?" dedi Ötekiler de onunla aynı fikirde olduklarını

mırıldandılar Belli kı bu soru, ne zamanda* onlaru da aklan kurcalıyordu

Birinin konuyu açmasını bekliyorlardı.

Erak, "Ne ışanıze yarayacaklarını söyleyeyan," dedi "Öncelikle bunlar bizan rehinelerimiz, değil mı?"

O ana kadar hiç konuşmamış olan dördüncü kışı, "Rehin ha!" diye

homurdandı Erak ona dondu.

"Evet, Svengal," dedi "Onları rehin aldık Hepinizden daha çok baskına ve savaşa katılmış bin olarak, açıkçası, bu ışın gidişatı hiç hoşuma

gitmiyordu. îş kendi çıkan olunca Mor- garath çok anasının gözü. Butun bu

dışan sızan sözde planlar, gizlice tünel açmalar, Dıkenliağaç Ormanı‘na

gelecek Horth ile adamlarının beklenmedik saldın planlamaları, falan

filan çok alengirli işler Karşında Araluenlıler varsa, alengirli ış

çevirmeyeceksin "

Svengal dıkbaşlılıkla, "Horth, hâlâ Dıkenlıağaç'tan saldıra- bilır," dedi ama Erak başını salladı.

"Saldırabılır ama köprünün yıkıldığını hiç öğrenemeyecek, yanılıyor

muyum? Hiçbir zaman gelmeyecek olan desteği bekliyor olacak. Bahse

girerim Morgarath, ona olanları söylemek için hiç acele etmeyecek Horth

neler olduğunu öğrenirse, bu ışın başına geçmez zaten, isterseniz bu

savaşın sonunu görmek için yazı tura atalım işte böyle dalavereli

planların sonunda olacağı budur Planın bir parçası aksarsa, tamamı suya

düşer."

Öteki Skandıyalılaı*, Erak'ın dediğini düşünürken kısa bir sessizlik

oldu. Birkaç kışı onun dediğini onaylarcasına başlanın salladılar. Erak

konuşmaya devam etti.

"Size bu ışın gidişatını baştan ben beğenmediğimi söylemiştim Bence

bataklığı geçerek Horth'un gemilerine binmeliyiz."

Svengal, "Peki niye geldiğimiz yoldan donmuyoruz?* diye sordu Ama lideri, yaptığından emin halde başını salladı.

"Yanı bu kayalıklardan yemden aşağı inmeye çalışalım, öylemi? Hem de

Morgarath peşımızdeyken?* dedi "Yok, sağ ol Ancak Morgarath'ın biz

firarilere pek kibar davranmayacağından eminim Uç Adım Geçıdı'ne kadar

onunla gideceğiz Açık alana çıkar çıkmaz da kıyıya ulaşmak için doğuya

yöneleceğiz." Bir an durdu ve diğerlerinin söylediklerim anlamasını

bekledi " Araluenlıler bizi durdurmak isterse de bu ıkı rehineyi

kullanırız."

Nordal dalga geçerek, "Onlar daha çocuk!" dedi "Rehine olarak ne işe yararlar kı?"

Erak, "Çocuğun taktığı meşe yaprağı şeklindeki armayı görmedin mı?" diye sordu Wıll‘in eli, farkında olmadan boynuna kayışla takılı meşe yaprağına

gitti.

Erak, "Bu Orman Muhafızlarının sembolü," dedi "Çocuk onfardanbıri, belki daha öğrencidir Yine de kendi adamlarını bırakmazlar."

Svengal, "Peki ya kız?" dedi "O, Orman Muhafızı değil kı"

"Haklısın Sadece bu* kız Ama bir kızı Wargallann eline bırakacak değilim.

Onların nasıl yaratıklar olduğunu gördün. Hayvandan bile beterler. Hayır,

hayır. Kız da bizimle geliyor."

Ötekiler onun dediklerim düşünürken, yine kısa bir sessizlik oldu

Sessizliği Horakbozdu "Öyle olsun."

Erak, diğerlerine baktı Belli kı Horak, hepsinin adına konuşuyordu.

Skandıyalılaı* savaşçı, sert insanlar olabilirdi ama

acımasız değillerdi "Güzel," dedi "Haydi, yola devam edelim" Erak ayağa kalktı. Diğer Skandıyalılar çantalarıyla yemek artıklarını top laik: en

o, Wıll ile Evanlyn'ın yanına gitti. Wıll'e, "Yürüyebilecek mısın?" diye sordu "Yoksa Nordal seni taşımaya devam etsin mı?"

Will, sinirden kıpkumızı oldu ve hemen ayağa kalktı Ama o anda yaptığına

pişman oldu Yer ayağının altında sarsıldı; başı dondu ve sendeledi

Evanlyn, onu kolundan yakalayarak düşmesini önledi. Ama Wıll, onu

yakalayanların önünde zayıflığını belli etmemeye kararlıydı. Kendini

toparladı, sonra da meydan okurcasına Erak'a baktı.

"Ben yürürüm," dedi Irıyan Skandıyalı, bir an ona baktı. Gözlerinde, sanki ona hayranmışçasına bir bakış vardı.

"Evet," dedi "Bence de yürürsün."

yirmi dört

Sıvaş Ustası Davıd, kum sandığın başında ana hatlarıy- a gösterilen plana

bakarken, bıyıklarının ucunu çiğnedi. Şüpheli bırtavırla, "Bilemiyorum, Halt," dedi "Bu çok riskli. Savaşın en önemli ilkesi, kuvvetlerini ayırmamaktır."

Halt, başını salladı Şövalyenin bunu aksilik olsun diye söylemediğinin

farkındaydı Sör Davıd, mümkün olduğunca yapıcı olmaya çalışıyordu Ama

plandaki olası hataları bulmak ve bunları düzeltmek de onun göreviydi.

Orman Muhafızı, "Haklısın," dedi, "ama düşmanın karşısına beklenmedik bu* anda çıkmak da çok güçlü bu* silahtır."

Baron Tyler, kum sandığın etrafında yürüdü. Plana başka bir açıdan bakmaya çalışıyordu. Dıkenlıağaç Ormanı'nı temsil eden yeşil alanı hançerinin ucuyla gösterdi.

"Gılan ile büyük bir süvari gücünü Dıkenlıağaç Ormam'na götürebileceğinizden emin mısınız? Ben kimsenin bataklık bölgeyi aşarak oraya geçemeyeceğini sanırdım," dedi. Halt başını salladı.

Barona, "Orman Muhafızları, yıllardır krallığın her kan-

şını ince ince araştırıp çizdiler, lordum," dedi. "Özellikle de insanların geçilemez sandığı yeri en ıyı biliyoruz. Kuzeyden gelecek kuvvetleri şaşırtabiliriz Arkamızda Skandıyalı kalmadıktan sonra Morgarath da yakalanır,"

Tyler, kum sandığın etrafında dolanmaya devam etti. Kuma çizili hantaya ve üzerindeki işaretlere dikkatle bakıyordu.

"Ama Skandıyalılar, Halt ile yanındaki süvarileri kuzeyde yenilgiye uğratırlarsa, tam bıı* çıkmaza gireriz. Sonuçta neredeyse ikiye karşı bir olacaksınız."

Halt onu onaylarcasına başını salladı. "Haklısınız ama onla- n açık

alanda yakalayacağız, bu dununda üstünlük bizde olacak Yanunızda ıkı yuz okçu bildiğinin olacağını da unutmayın. Bu, sayıların dengesini biraz olsun değiştirir."

Bu* okçu birliği, ıkı kişiden oluşurdu: Bırbıriyle yardımlaşan bir okçu ve mızrakçı. Bunlar, hafif silahlı pıyadelenn karşısında ölüm saçarlardı Çok uzak mesafeden bile, düşmana çok büyük kayıplar verdirirlerdi Savaşta yakın temas sağlandığında mızrakçılar ışı devralır, okçuların güvenli bir biçimde gen çekilmelerini sağlardı.

Baron Tyler, bir kez daha ısrarını sürdürdü. "Diyelim kı Dıkenlıağaç Ormam'ndakı mücadeleyi Skandıyalılar kazandı Bu dununda işler tersine dönecek. Arkamızı Morgarath'ın geçitten çıkan Wargallarına dönerek, kuzeybatıda gerçek düşmanla dövüşeceğiz."

Arald, bir ıç geçirecekti ama kendim tuttu. Bir strateji uzmanı olan Tyler, aşın temkinli bu*ı olarak tanınırdı Sesindeki sabırsızlığı bastırmaya çalışırken, "Ama," dedi, "Halt bu ışı başanrsa, kuzeybatıdan Skandıyalılar değil bizim birliklerimiz gelir Morgarath bu yönden bize Skandıyahlann saldırmasını beklediği için, bizi arkadan vurmak amacıyla güçlerini açık alana çıkaracak. Biz de onu ilk ve son kez ele geçireceğiz "

Dediklerinin hepsi olabilirdi.

Ama Tyler inatla, "Bu plan hâlâ çok riskli," dedi. Halt ile Arald, birbirlerine

baktılar Baron, umursamazbırtavırla omuz silkti

Halt kum bıı* sesle, "Her savaşın riski vardır, efendim," dedi "Yoksa savaşmaktan kolay ne olurdu?"

Baron Tyler, sinirle ona baktı Halt da bakışlarını onunkine dikti Baron

tam ağzını açıp bir şey söyleyecekti kı SorDavıd, ondan önce davranarak

eldivenini kararlılıkla avucuna vurdu.

"Tamam, Halt," dedi "Planını Kral Duııcan'a ileteceğim."

Kralın adını duyunca, Halt'un yüzü biraz yumuşadı.

"Majesteleri duyduğu haberleri nasıl karşıladı?" diye sordu. SörDavıd mutsuzca omuzlarını indirdi.

"Yeni haberle elbette yıkıldılar Tam ümitleri yeniden yeşermişken, ınSınlebilecek en ağır darbe oldu. Yine timi umudunu yitirdi. Ancak o,

özel hayatını bir yana bırakıp kral olarak görevlerini yerine getirmeye

devam ediyor. Kızının yasını daha sonra tutacağını söyledi. Her şey

bittikten sonra "

Arald, "Belki de yas tutmaya gerek kalmaz," dedi Davıd üzgün üzgün ona baktı.

"Elbette, ona bunu da söyledim Ancak bir kez daha boş yere heveslenmek istemediğini söyledi"

Çadırın içinde tuhaf bu* sessizlik oldu. Tyler, Fergus ve Sör Davıd,

kralları için çok üzülüyorlardı Duncan çok sevi-

leıı, adıl bir kraldı. 01e yandan, Halt ile Baron Arald da vVıll'ı

kaybetmenin acısını yaşıyorlardı Wıll, kısa surede Redmont Kalesı'nın bu*

parçası olmuştu. Sonunda SorDavıd sessizliği

"Beyler, vereceğiniz emirleri hazırlamaya başlayabilirsiniz Ben planı krala göstermeye gidiyorum."

SorDavıd, çadırın ıç kısmına giderken Halt baronlarla birlikte büyük çadırdan dışarı çıktı. Arald, Fergus veTyler, orduya verecekleri harekât emirlerini hazırlamak için hızla oradan ayrıldı Halt, nöbet noktasında Orman Muhafızlarına mahsus yeşilli gnlı formasının içinde üzgün üzgün bekleyen birim gördü Eski çırağıyla konuşmak için küçük tepeden aşağı indi.

Gılan, ¦ Yank'a gitmeleri için gönderdiğimiz askerlerin peşinden gitmek istiyorum," dedi eski ustasına.

Halt, WıH'ın kaybının Gılan'ı ne kadar demden yaraladığını biliyordu Gılan, Wıll'ı Keltıka tepelerinde yalnız başına bıraktığı için sürekli kendini suçluyordu Halt ile diğer Onnan Muhafızlan, onlarca kez ona doğruyu yaptığını söyleseler de o, buna inanmak istemiyordu Şimdi Yank'a dönmesi için ona izin vermezse, Gılan'ın daha çok üzüleceğini biliyordu. Ama yine de Oıman Muhafızlan için en önemli şey, krallığa karşı görevleriydi. Halt başını salladı, kısa ve seıtçe yanıtını bildirdi.

"Buna izin veremem. Sana burada ihtiyacımız var Horth'un adamlarının önünü kesmek için Dıkenlıağaç'a gönderilecek kuvvete öncülük edeceğiz

Crov/ley'nın çadırına git. Ülkenin o kısmındaki gizli yollan gösteren hantalan getir "

Gılan ne yapacağım bilemedi, ağzı açık kalmıştı. “Ama. diyerek itiraz edecekti kı Halt'un gözlemdeki bir şey, onu susturdu

Kıdemli Orman Muhafızı ona doğru eğildi.

"Gilan, sence onu bulmak için şu koca platoyu didik didik etmeyi düşünmediğim bu* an var mı? Ama bize bu gümüş meşe yapraklanın verdiklerinde, seninle bir yemin ettik. Şimdi de bu yemini tutmamız gerekiyor."

Gılan, gözlerim kaçırıp başını salladı Omuzları çökmüştü.

Titrek bir sesle 'Tamam," dedi. Halt, onun yüzündeki kummuş gözyaşı izlerini gördü. Gılan da onun gözyaşlarını görmesin diye, hızla oradan ayrıldı.

Giderken sadece, "Haritaları getir," dedi.

yirmi bcş

Kt Skandıyalıyla yanlarındaki tutuklular, geceye kadar zgârlı, kasvetli platoda yorgun argın yol aldılar. Hava ıktan saatler sonra Erak, dur emri verdi. Buna çok sevinen Wıll ile Evanlyn, taşlık yere çokercesıne oturdular Wıll'ın başındaki acı, günün ilerleyen saatlerinde azalmıştı, ama kafası hâlâ zonkluyordu. Taşın açtığı yaranın üzerinde oluşan kabuk,

onu delirtircesine kaşınıyordu Ama Wıll, onu kaşırsa yaranın tekrar

açılıp kanayacağını biliyordu.

En azından Erak, onları bağlamadığı için mutluydu. Skan- dıyalı liderin

dediğine göre, civarda iki tutuklunun kaçabileceği hiçbir yer yoktu.

"Bu plato Wargallarla dolu," demişti "isterseniz şansınızı bir de onlardan yana deneyebilirsiniz " Gün boyunca Will ve Evanlyn'ı grubun

oıiasına saklayarak Wargal gruplarının yanından geçmiş ve kuzeydoğuya,

yanı Uç Adım Geçıdı'ne doğm ara veımeden ilerlemişlerdi Doıt Skandıy ah, ağır çanta lanın yere koydu Nordal, ateş için odun toplamaya başladı.

Svengal, Evanlyn'ın ayağının dibine büyük bu* bakır kap koyarak, yanı

başlanndakı kayalardan çıkan suyu işaret etti.

Sertçe, "Git biraz su getir,' dedi Kız, bir an kararsız kaldı. Sonra

umursamaz bir tavırla kabı eline alıp, ayağa kalktı Yorgun kaslarıyla

eklemlerim bir kez daha zorladığı için hafifçe

"Gelsene Will, bana yardım eti" diye seslendi.

O sırada Erak, çantasının içinde bir şeyler arıyordu Evanlyn'ın Wıll'e

seslendiğim duyunca, başını kaldırdı

Sert bir sesle "Hayır,' dedi. Gruptaki herkes dönüp ona baktı Erak kut parmaklarından birim Evanlyn'e doğru uzatarak konuşuyordu.

"Senin etrafta gezinmene diyeceğim yok Çünkü gen geleceğim biliyorum. Ama bu Orman Muhafızı, her şeye rağmen kafasına göre hareket edip kaçmaya

çalışabilir."

Tam da bunun planını yapan Wıll, şaşırmış gibi görünmeye

"Ben Onnan Muhafızı değilim Sadece bu* çırağım,' dedi.

Erak küçümseyen bir kahkaha attı. "Demek öyle,' dedi. "Köprüde Wargallan haklarken Orman Muhafızları'm aratmıyordun ama Sakın gözümün önünden

ayrılma "

Wıll omuz silkti ve yorgun bıı* ifadeyle Evanlyn'e gülümsedi Sırtını bir kayaya yaslarken ıç geçirdi Birkaç dakika içinde yaslandığı kayanın sertliğim, yamru yumruluğunu ve tüm rahatsızlığını hissedeceğim biliyordu. Ama şimdilik ona rahat gelmişti.

O esnada Skandıyalılar, kamp hazırlıklarına devam ettiler Çabucak güzel bir ateş yaktılar Evanlyn de su dolu kabıyla gen döndü Erak ile Svengal, kum erzakları çıkardılar. Sonra da yahni yapmak için kuru yiyeceklerine su ekleyip pişirmeye

başladılar Yemekleri gayet sade, oldukça tatsızdı Ama en azından midelerine sıcak bir yemek indi. Wıll, bir an Chubb Usta'nın mutfağındaki yemekleri düşünüp hüzünlendi Ne yazık kı Chubb Usta'nın mutfağı ve Halt ile ormanda geçirdiği günler, artık sadece anıydı. Birden zihninde görüntüler canlandı: Çekici, Gılan ve Horace Güneş batarken Redmont Kalesi. . onun akşam güneşinde kızıla çalan demir taşından duvarları, içenden gelen ışıklar. Gözlerine dolan yaşlar, akmak için can atıyordu Elinin tersiyle, gizlice gözyaşlarını silmeye çalıştı. Önündeki yemek,

birden daha da tatsızlaştı.

Evanlyn, onun içten içe duyduğu üzüntüyü hissetmişti. Sıcacık, küçük elini Will'ın elinin üzerine koydu Wıll, o sırada Evanlyn'ın ona baktığını biliyordu Ama şimdi o hayat dolu, yeşil gözlere bakacak durumda değildi Gözlerinden yaşların boşanmak üzere olduğunu hissetti.

Evanlyn, "Her şey yoluna girecek," diye fısıldadı. Wıll konuşmak istedi, ama kelimeler bir türlü ağzından dökülemedi. Sessizce başını salladı Skandıyalıların kullanması için ona verdikleri ahşap kâseye gözlerini dikip öylece kaldı.

Yolun birkaç metre yanında, kuçıık bir yükseltinin tepesinde kamp yapıyorlardı Erak, gelen bin olursa görmek istediği için burayı seçmişti Birden, yolun yüzlerce metre ötesinden büyük bir atlı grubunun geldiğini gördüler Arkalarında da onların hızına yetişmeye çalışan bırWargal birliği vardı. Wargal- larin çıkardığı ritmik ses rüzgârla birlikte kulaklarına çalınınca, Wıll'ın tüylen yine diken diken oldu.

Erak, ikisine döndü ve kamp alanının ardındaki kayaların arkasını işaret ederek konuştu.

"Sız ikiniz, yaşamak istiyorsanız hemen şu kayaların arkasına gıdın Beyaz atla gelen, Morgarath'ın ta kendisi Nordal, Horak, ateşe yaklaşın da onları görmesınleri"

Wıll ile Evanlyn, adamın dediğini yapmak ıçuı bir an bile beklemediler.

Ikı büklüm halde kayaların arkasına saklandılar. Erak'ın emn uzenne ıkı Skandıyalı, ayağa kalkıp ateşe biraz daha yaklaştı. Böylece yan aydınlıkta Wıll ile Evanlyn'ın gidişini fark etmesinler diye, yaklaşan atlıların dikkatlerini dağıttı

Wargallann, atların nal seslen ve koşum takunlannın şakırtısıyla birleşen ntmık sesi, gitgide yaklaşıyordu Wıll, karanlıkta yüzükoyun yerde yatarken, bir kolunu da Evanlyn'ın uzenne atmıştı. Tıpkı daha önce yaptığı gibi, yüzünü karanlığa gömmek ıçuı pelerininin başlığını kafasına geçirdi Ikı kaya arasında ufak bir boşluk vardı. Wıll, yaptığının çok tehlikeli olduğunu bildiği halde, daha fazla dayanamayarak oradan baktı. Kayalann arasından, yalnızca birkaç metrelik alan gözüküyordu Erak yüzünü atlılara dönmüş, ateşin önünde ayakta duruyordu Will, onun böyle yaparak saklandıkları yerle yaklaşan atlılar arasuıa parlak ışığı soktuğunu anladı. Waı*gallardan biri, onların tarafına bakacak olursa parlak ışık, gözünü alacaktı. Bu fıkn ilende kullanmak için, aklının bir köşesine yazdı.

Atlarla Wargallann sesi kesildi. Bir ıkı saniye suren sessizlikten sonra, bu- ses duyuldu Bu, tıpkı yılan tıslamasını andıran, alçak bu* sesti.

"Kaptan Erak, sen nerelere kayboldun?"

Wıll, gözünü kayalann arasındaki çatlağa yapıştırdı. Konuşanın kim olduğunu görmeye çalışıyordu Bu soğuk, sevimsiz ses, mutlaka

Morgarath'a ait olmalıydı. Ses buz gibiydi, km doluydu. Taşa sürtülen tırnakların çıkardığına benzer, rahatsız edici bir sesti. Sesi duyduğunda, Wıll'ın damarlarındaki kan dondu ve tüylen diken diken oldu Evanlyn'ın de titrediğim hissediyordu.

Bu ses, Erak üzerinde de aynı etkiyi yapmış olsa bile, hiç fark edilmiyordu.

"Lord Morgarath, benim unvanım kaptan değil kont," dedi

Soğuk ses, "Herneyse, önemli bir şey olsa aklımda tutmaya çalışırdım. Şimdi söyle bakalım.. Kaptan" dedi 'Kaptan'kelimesini özellikle vurgulamıştı, "Birkez daha soruyorum, sen nereye kayboldun'?"

Wıll, bir at koşumunun şıngırtısını duyuldu Kayaların arasındaki yarıktan, beyaz bir atın ona doğru geldiğini gördü Bu centilmen bir şövalyenin atı gibi parıl parıl parlayan, gösterişli örtüsü olan bu* at değildi Aksine hiçbir parıltısı ya da canlılığı olmayan soluk renkli bir attı Çok iriydi ve soluk beyaz renkliydi. Vahşi gözlen, yuvalarında fıldır fıldır donuyordu. At yana çekilince, dizginlenin tutan siyah eldivenler göründü. Wıll, aıtık atın binicisini göremıyordu.

Erak o sırada, "Kuvvetlerinize Uç Adım Geçidi’nde katılmayı planlıyorduk, lordum," dedi. "Köprü aıtık olmasa da sal- dınya devam edebileceğinizi düşünüyorduk."

Morgarath, köprüden bahsedildiğini duyunca ağır bir kufuı* savurdu. Onun

gazabını sezen beyaz at, yan yan birkaç adım attı Wıll, atın binicisini şimdi tekrar görebiliyordu.

Epeyce uzun boylu, zayıf biriydi. Tepeden tırnağa siyahlar içindeydi Skandıyalılarla konuşmak için eyerin üzerinde, öne doğru eğilmişti Kambur omuzlanyla, siyah pelerininin içinde akbabaya benziyordu.

Zayıf yüzlü, karga burunlu, çıkık elmacık kemikli bir adamdı Beyaz yüzü, tıpkı atı gibi solgun duruyordu. Uzun saçlarının rengi, beyaza donuk sarıydı. Alnı açıktı Ama saçlarıyla yüzünün aksine, gözlen katran karasıydı. Yüzü temiz tıraşlıydı Ağzı, solgun yüzünde ince bıryank gibi duruyordu. Wıll ona bakarken, sanki Yağmur ve Gece Dağlan'nın lordu da onun varlığım hissetmiş gibiydi. Başını kaldınp, bakışlarını Erak ile uç arkadaşının bulunduğu yenn arkasındaki karanlıkta dolaştırdı. O kara gözler gecenin karanlığında gezinince Wıll dondu kaldı, zar zor nefes alıyordu. Gözlen ateşin ışığına yenik düşünce Morgarath, yine Erak'a baktı.

"Evet,* dedi “Saldın sürecek Duncan, aklınca daha güçlü bir savunma taktığı geliştirerek kuvvetlerim dağıtmış Saldırmadan önce ovalara çıkmamıza izin verecek "

Erak kendi kendine gülerek, "Ama o sırada Horth, onlan arkadan vuracak," dedi Morgarath ona bakıp, başını yavaşça yana yatırdı Kuş gibi duruşu,

WilPeyıne akbabalan hatırlattı.

"Aynen öyle," dedi "ilk başta kuvvetlerin ıkı kanattan saldırmasını istiyordum ama bu* tanesi de yeterli olur."

Erak, "Size katılıyorum, lordum," dedi Bir an sessizlik oldu Belli kı Erak'ın ona katılıp katılmamasının Morgarath için bıı* anlamı yoktu.

En sonunda Morgarath, "Hemşerilenniz bizi terk etmeseydi, her şey daha kolay olurdu," dedi "Duyduğuma göre yurt-214 -

taşınız Olvak, adamlarıyla birlikte Skandıya'ya yelken açmış. Oysa kı

ben, bizi desteklemek için güney kayalıklarına gelmelerini planlamıştım."

Erak omuz silkti, içinde olmadığı bir şey için suçlanmayı kabul

etmiyordu. * Olvak paralı bir asker Paralı askerlere güvenilmez Onlar

sadece para için dövüşürler,* dedi.

Morgarath, tek kaşını kaldırıp kuru bir sesle, "Peki sen para için

dövüşmüyor musun'?" diye sordu Erak omuzlarını kaldırdı

Seıtçe, "Ben yaptığım işlerle gurur duyarım," dedi Morgarath uzun zaman, bu* şey söylemeden ona baktı Skandıyalı da gözlerini onunkilere dikmişti.

Gözünü ilk kaçıran, Morgarath

"Chırath, bana köprüde amansız bir savaşçıyı esir aldığını söyledi. Bense onu burada göremedim," dedi Morgarath bir kez daha karşısındaki ışığa

doğru baktı. Erak kahkahayı bastı.

Dalga geçerek, "Chırath da vVargallannııı lideriyse . " dedi. "O hiçbir şey gonnedı kı. Köprüde bir kayanın arkasına saklanıp oklardan kurtulmaya

çalışmaktan başka bir şey yapmadı

Morgarath, "Peki ya tutuklu?" diye sordu.

Erak "Sîzlere ömür," dedi *Onu öldürüp aşağı attık "

Morgarath, "işte bu hiç hoşuma gitmedi," dedi. Wıll tüm

demek olduğunu öğrenmesini isterdim. Onu canlı canlı bana getirmeliydin."

"Kulaklarımızın dibinde oklarını o kadar vızıldatmasaydı, biz de onu

canlı ele geçilmek isterdik Ama ondan kurtulmanın tek yolu adamı

öldürmekti."

Morgarath, yanıt vermek için bir sure sustu Belli kı dunundan hiç memnun

değildi. " Gelecek sefere aklınızda olsun. Yaptıklarınızdan hiç

hoşlanmıyorum."

Bu sefer Erak sustu Sanki Morgarath'ın hoşlanıp hoşlanmaması umurunda

değilmiş gibi hafifçe omuzlanın silkti Sonunda Yağmur ve Gecenin Lordu,

dizginlen eline alıp salladı. Kamp ateşuıın başından ayrılmak için, atını

vahşice mahmuzladı.

"Seninle Uç Adım Geçıdı'nde görüşürüz, Kaptan," dedi. Sonra, sanki aklına yem gelmiş gibi atını döndürdü. "Bu arada Kaptan, sakın kaçayım deme

Sonuna kadar bizimle savaşacaksın "

Erak, başını salladı "Dediğim gibi, lordum, ben yaptığım anlaşmayla gurur duyarım"

Morgarath gülümsedi Kırmızı dudaklan, cansız yüzünde hafifçe hareket

etti. Yavaşça, "Sakın kararımı değiştireyim deme, Kaptan," dedi.

Ardından, dizginlen çekerek atım çevirdi. Sonra da dörtnala yerinden

fırladı Wargaılarda onun peşinden gittiler. Geceyi çınlatan seslen,

yeniden duyulmaya başladı Will, kayaların arkasında uzun suredir nefesini

tuttuğunu fark etti ve rahatladı. Tıpkı kendisi gibi, Skandıyalılarm da

derin bu* nefes aldıklarını fark etti.

"Savaş tannları aşkına," dedi Erak. "Bu adam tüylerimi diken diken ediyor."

Svengal, "Sanki ölmüş de cehennemden gelmiş gibi," dedi. Ötekiler de başlanın salladılar Erak ateşin etrafından dolaşarak, Wıll ile

Evanlyıı'ın kayaların arkasına buzuldukleı yere gitti

"Olan biteni duydunuz mu?' dedi. Wıll başını salladı. Evanlyn, hâlâ

kayanın arkasında, yüzüstü yerde yatıyordu. Erak çizmesinin ucuyla onu

sertçe dürttü.

"Peki ya sen, küçük hanım?" dedi. Sesi çok sertti "Sen de duydun mu?"

Kız başını kaldırdı Korkudan döktüğü gözyaşlarının bıraktığı izler, toza

bulanmıştı. Hiçbir şey söylemeden başını salladı Erak, Wargallarla

Morgarath'ın gittiği yöne baktı.

Soğuk bir sesle, "Kaçmayı düşünecek olursanız duyduklarınız kulağınıza küpe olsun," dedi. "Bizden aynlırsanız, başınıza geleceklen biliyorsunuz artık"

YİRMİ ALTI

Uthal ovalan, inişli çıkışlı çayırlıklardan oluşan geniş bir düzlüktü.

Çayın bol ve yeşildi Düzlük, sık sık bayırlarla, tepeciklerle bölünüyordu

tJzennde çok az ağaç vardı Aralu- en ordusunun bulunduğu yerin biraz arkasında, ovalar yeniden yükselmeye, alçak bir sut oluşturmaya başlıyordu.

Wargalların toplandığı bataklık bölgenin yakuılarında, bir dere kıvnlarak akıyordu Bu derede pek su olmazdı, ama son zamanlarda yağan bahar yağmurlan, derenin sularını coşturmuştu Bu yüzden Wargallann önünde uzanan toprak, çok yumuşak ve bataklıktı Bu da Araluen'ın ağır zırhlı süvarilerinin olası bu'saldınsının önündeki en buyuk engeldi.

Caraway Baronu Fergus, öğle güneşinin parlak ışığına karşı ellerini gözlerine siper ederek. Üç Adun Gırışı'ne kadar ovalara baktı.

Yavaşça, "Hertarafı doldurmuşlar,1 dedi.

Redmontlu Ara İd, kımndaki palayı tutarak, "Daha da gelmeye devam ediyorlar,1 dedi İki baron, savaş atlarıyla Duncan'ın ordusunun önünden yavaş yavaş geçti. Arald, dar

dağ geçidinden çıkıp ovalara yayılan düşmanlarını izlerken, komutanlarını rahat tavırlarla, sıradan şeylerden söz eder gibi görmelerinin askerlere moral verdiğini düşünüyordu. Wargallar yerlerine geçtikçe ıç karartıcı, ritmik seslen duyuluyordu

Fergus, "Şunlann çıkardığı berbat seslerde insanın sinirlerim bozuyor," diye fısıldadı Arald başını salladı Sanki öylesine bakarmış gibi,

adamlarını inceledi. Tüm ordu yerini almıştı. Ama Savaş Ustası Davıd, onlara savaş için 'hazır ol' emn vermediğinden süvariler atlarında değildi, piyadelerle okçular da çayırlı yamaçta oturuyorlardı

Davıd, "Askerlen güneş altında yormanın bu* anlamı yok," demişti. Ötekiler de ona katılmıştı. Aynı şekilde Mutfak Ustalarından askerlere soğuk içeceklerle meyve vermelerini de istemişti Beyaz giysili yiyecek sorumluları, askerin arasında dolaşıyor, ellerinde sepetlerle su tulumları taşıyordu Arald, Redmont Kalesı'nın şefi Chubb Usta'nın ın yapısına bakarak güldü Chubb Usta, o sırada askerlere şeftaliyle elma dağıtan bahtsız bir grup çırağı idare ediyordu Her zamanki gibi yavaş hareket ettiğini düşündüğü çıraklarının kafasına sık sık kepçesini indirmekten hiç çekinmiyordu.

Fergus, "Şu Mutfak Ustanızın eline bir gürz verseniz, Morgarath'ın tüm ordusunu tek eliyle darmadağın eder," dedi. Arald düşünceli bir biçimde gülümsedi. Chubb'un etrafındaki adamlarla çıraklar, şişman ustanın maskaralıklarından, ov alalı saran ritmik sesi fark etmemişlerdi bile. Başka taraflardaki askerlerin bu sesle birlikte artan huzursuzlukları ise gözden kaçmıyordu.

Arald etrafa bakarken, adamlarıyla birlikte oturan bu- piyade yüzbaşısına gözü takıldı. Üzerlerinde zırhları, ekoseli kumaş pelerinleri ile ıkı saplı palaları vardı Belli kı kuzey eyaletlerinin birinden geliyorlardı

Adamı başıyla işaret edip, selamlamak için eyerinden eğildi.

"Günaydın, Yüzbaşı," dedi.

Subay, " Günaydın, Lordum,' diye yanıtladı Ağır kuzeyli şivesinden,

dedikleri zar zor anlaşılıyordu.

Baron gülümseyerek, "Söyle bakalım Yüzbaşı, adamlarının arasında yanında gaydası' olan var mı?" diye sordu. Subay ciddi bir tavırla "Evet, efendim Yanımızda McDuıg ile McFom var Savaşa giderken onları hep yanımızda

götürürüz," dedi.

Baron, "Bizim için bir şeyler çalmalarım ister misin?" diye sordu "Şu kulak tırmalayıcı domuz homurtularının yerine hoş bir şeyler duysak ne

güzel olur."

Bunu söylerken, başıyla Waı*gal kuvvetlerini işaret etmişti. Yüzbaşının

yüzüne hafif bir gülümseme yayıldı. Sanki o da bunu beklıyormuş gibi

başını salladı.

"Evet, efendim Ben şimdi icabına bakarım insanın kanını kaynatmak için gayda sesi gibisi yoktur!" dedi Hemen selam verip adamlarının yanma

dondu. Yanlanna giderken, "McDu- ıg! McFom! Derin bir nefes alıp

gaydalarınızı hazırlayın! Bize bir parça çalın da dinleyelim!' diye

seslendi.

İki baron atlarının üzerinde giderken, arkalarından gaydaların ilk

inlemelerini duydular Ardından melodik bir ezgi duyuldu Fergus ürkünce,

Arald ona gülümsedi.

* Kampsan yapılmış, çıü d&k vc udundan oluşan, tiz sesli, nefesli çalgı (ÇN)

"insanın kanını kaynatmak için gayda sesi gibisi yoktur!"

Arkadaşı, "Bence bu ses, daha çok insanın dişlerini gıcırdatıyor," dedi.

Gaydaların çılgın sesinden biraz daha uzaklaşabilmek için atını gizlice mahmuzladı Ama arkasındaki adamlara baktığında, Arald'a katılmamasının imkânı yoktu İki adam, gaydalarını çalarak ordunun önünde bir ilen bir gen yürüdükçe, Wargallann sınır bozucu sesi duyulmaz olmuş, tüm ordunun dikkati gaydacıların üzerinde toplanmıştı.

Arald'a "İyi bir fıkır," dedi "Benim de bir fikrim var Acaba sen de onu beğenir mısın?"

Wargallann geçitten çıkıp yerlerini aldıkları düzlüğü göstererek,

"içimden bir ses, bunlara tamamen yerleşmelerine zaman bırakmadan saldırmamız gerektiğini söylüyor," dedi.

Ara İd omuz silkti Son birkaç gündür bu konu Savaş Konseyı'nde hararetle tartışılmıştı "Wargallarıa şimdi dövüşmeye kalkarsak, yalnızca onları yavaşlatmış oluruz," dedi. "Morgarath'ın kuvvetlerini tamamen ortadan kaldırmak istiyorsak, hepsinin toplanmasını beklemeliyiz."

Fergus, "Umanın Halt, Horth'un ordusunu durdurmayı ba- şarmıştır," dedi.

"Her an arkamızdan binlen çıkacak diye bakmaktan boynum tutuldu."

Arald yumuşak bir sesle, "Halt şimdiye kadar bizi hiç haya lkırıklığına uğratmadı," diye yanıtladı.

Fergus pek de mutlu olmayan bir ifadeyle başını salladı. "Biliyorum. O

inanılmaz bin ama ters giden başka şeyler olabilir. Mesela Horth'un ordusu hareket etmeden oraya yaramayabilir Belki de hâlâ Dıkenlıağaç'a ulaşmaya çalışıyordun Ya
da bundan da kötüsü Horth, onun okçulanyla süvarilerini yenmiş olabilir."
Arald, 'Beklemekten başka çaremiz yok," dedi.
"Tabii birde kuzeybatıya bakıp şu tepelerden ellerinde savaş baltalarıyla, başlarında boynuzlu miğferlerle gelen binlen olmaması için dua edebiliriz "
Arald, karamsar havayı biraz olsun dağıtmak için 'içimiz rahat olmalı," dedi ama yine de eyerinde dönüp, kuzeydeki tepelerden gelen var mı diye bakmadan edemedi.
Erak, sona kalan birkaç yüz Wargahn Uç Adım Geçıdı'nden ovalara doğru hareket etmesini bekledi Sonra da küçük grubunu, yürüyen yaratıkların arasına girmeye zorladı. Skandıyahlar, geçidin dar, kıvrımlı yolunda akarcasına ilerleyen yaratıkların arasında ite kaka yollarını bulmaya çalışırken, Wargallann kızgın tavırlanyla karşılaştılar. Ama ağır silahlı deniz baskıncılan, onlara homurdanıp çift taraflı savaş baltalannı gösterince, öfkeli Wargallaryollanna devam edip onlan rahat bıraktı.
Evanlyn ile Wıll, güçlü kuvvetli Skandıyalılann grubunun tam ortasındaydılar Wıll'ın kolaylıkla tanınan Orman Muhafızı pelerinini,

çantalardan birine saklamışlardı. Evanlyn ile WıH'ın üzerinde, on) ara büyük gelen, koyun postundan yelekler vardı Evanlyn'ın kısacık saçlan da yun bir başlığın altına gizlenmişti. Şimdiye kadar onlan deniz baskıncılarının köleleri ya da hizmetçileri sandıklarından, Wargalların hiçbiri onlara dikkat etmemişti.

Yürüyen Wargal kalabalığının içinde ilerlemeye çalışırken, Erak onlara, "Sadece çenenizi kapayıp gözlerinizi yerde tutun," demişti Geçidin daracık yolunda, Wargallann tutturduğu ritmin ahenksiz melodisi yankılanıyordu Koşarcasına önlerindeki dereden geçerlerken, seslen bir azalıyor bir artıyordu Erak, geçitten çıkar çıkmaz, Wargallann sağ kanadına yerleşir gibi yapıp doğuya gitmeyi planlıyordu Bir fırsatını bulur bulmaz da Wargallardan aynlıp bataklık bölgeye doğru kaçacaklardı. Biradaki bataklıklarla çim kaplı adacıklan aşıp, Horth'un donanmasının demir attığı kıyıya ulaşacaklardı.

Geçidin kıvnmlan, buklumlen arasında ayaklannı sürüye sürüye, döne done yol aldılar. Dar yol, en az beş kilometre boyunca dimdik dağlardan geçiyordu Wıll bu alanın ıkı taraf arasında neden büyük br engel olduğunu anladı Morgarath'ın adamları, Duncan izin vermedikçe, buradan fazla sayıda çıkamazdı Aynı şekilde kralın ordusu da Morgarath'a saldırmak için platoya buradan geçemezdi

Ikı yanlarında da dik, parlak ve nemli kayaların oluşturduğu kara

duvarlarvardı Geçit, her gün öğle vakti, güneş tanı tepede olduğunda bile bir saatten az sure ışık alırdı Diğer zamanlarda hep soğuk, nemli ve karanlıktı Bu sayede Skandıyalılann arasındaki ıkı çocuk, düşman gözlerinden uzak kalabilmişti.

Wıll, ayağının altındaki zeminin düzleştiğini hissetti. Belli kı geçidin, ovalarla aynı seviyedeki son kısırmıa ulaşmışlardı. Kaynayan, itişip kakışan kalabalığın içinde sıkış tıkış ilerlediğinden, bastığı yen goremıyordu Son bir kıvnmı da aştıktan sonra, gunışığının geçide girdiğini gördü, ister istemez bir elini kaldınp gözlerine siper etti Nihayet çıkışa ulaştıklarının farkındaydı. Birden, sol taraftan dürtülduğünü hissetti.

Erak onlara, "Sağa kayını" dedi Dört Skandıyalı, ikisinin etrafında etten bir duvar örmüşlerdi. Birlikte geçidin sağına doğru, kalabalığı yararak ilerlediler Onlar aralarından geçerken, öfkeli Wargaılar sınırlı sınırlı homurdanıyordu Ama Skandıyalılar, bu tehditlerle küfürler karşısında hiç de altta kalmıyorlardı.

Geçıt'ın karanlığından çıktıklarında, gunışığı onları biraz yavaşlattı.

Wıll ile Evanlyn, ne yapacaklarını bilemediler Erak, onları bu* kez daha dürttü. Bu sefer biraz daha endişeliydi. Çünkü tanıdık bir sesin, Wargallann toplanması için emirler yağdırdığını duymuştu.

Morgarath oradaydı. Etrafa emir verip duruyordu.

Erak, "Lanet olasıca," diye söylendi. "Ordunun en onıında olur diye bekliyordum. Sız ikiniz, yürümeye devam edin." Bu sefer Wıll ile

Evanlyn'ı biraz daha hızlı dürttü. Will arkasına baktı Wargalla- nn

başlarının üzerinde, Yağmur ve Gece Dağlan'nın uzun boylu, zayıf lordunu

gördü Simsiyah zırhı ve cüppesiyle beyaz atının tepesinde oturuyor,

etraftaki Wargallara emirler yağdınyordu

Wargaılar, verilen emirlere göre düzenlerim alıyor, sonra da yerlerine

geçiyorlardı Wıll arkasını dönünce, solgun yüz aceleyle hareket eden

Skandıyalılara döndü Morgarath, kendi adamlarını çiğneyip geçerek atını

onlara doğru sürdü.

"Kaptan Erak," dedi Sesi çok yüksek değildi Ama Wargal- larm çıkardıktan seslen yaracak kadar ince ve kesiciydi

Erak adamlarına sessizce, "ilerleyin," diye emretti.

"Durun!" Bu sefer ses yükselmişti Morgarath'ın sesindeki öfke, Wargallan sus pus edip durdurdu Etraflarındaki Wargaı- lar donup kalınca,

Skandıyalılar da isteksizce durmak zorunda kaldılar Erak yüzünü

Morgarath'a döndü.

Yağmur ve Gece Dağlan'nın Lordu, atını kalabalığa doğru mahmuzladı.

Wargallar, ona yer açabilmek için geri çekıldı- ler. Geri çekilemeyenler

ise bııtlideriyle itişip kakıştılar Mor- garath, gözlenin Erak'ın

gözlerine dikmiş halde atından indi Yerdeyken bile, ınyan Skandıyalı lidere tepeden bakıyordu.

" Adamlarınla yine nerelere kaçıyorsun Kaptan'?" diye sordu Erak sağ

tarafı gösterdi.

Hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalışarak, "Sağ kanatta çarpışmak

adamlarımla benim için daha uygun," dedi, "ama bu sızın için uygun değilse, nerede isterseniz orada savaşabiliriz."

Morgarath, alaycı bir tavırla "Gerçekten mı?" diye sordu. "Gerçekten nerede istersem savaşır mısın? Ne kadarda kibarsın Sen ." sustu.

Gözlerini Skandıyalılarm beceriksizce saklamaya çalıştıkları ıkı çocuğa

dikti.

"Bunlar da kim?" dedi. Erak umursamaz gibi davrandı.

"Keltler," dedi "Keltıka'da esir aldık Köle olarak Oberjarl Ragnak'a satmayı duşunuyorum."

"Keltıka bana ait, Kaptan Keltıkalı köleler de benimdir. Onları alıp

barbar kralına satamazsın "

Onun bu sözleri, Wıll ile Evanlyn'ın etrafındaki Skandıyalı- lan

sinirlendirdi. Bunun üzerine Morgarath, buz gibi gözlerim onlara dikti

Sonra da her emrini sorgusuz sualsiz yerine getirmeye hazır, binlerce

Wargala baktı. Demek istediği çok açıktı.

Erak, bunun üzerine blöfyapmayı denedi

"Anlaşmamıza göre ganimetler için savaşacaktık Köleler de ganimetlere

dahildir," diye ısrar etti Ancak Morgarath onun sozunu kesti.

Tepesi atmışbıı*halde, 'Tabii savaşırsan!" dedi "Orada dikilip köprümün yerle

bu* olmasına izin verirsen, bu anlaşmanın geçerliliği kalmaz"

Erak da aniden parlayarak ona, "Köprüde kumanda bende değil kendi adamın Chırath'daydı," dedi "Orada nöbetçi bırakmamak onun kararıydı. Onlar kayaların arkasına saklanırken, köprüyü kurtarmaya çalışan bızdık "

Morgarath, bir kez daha gözlerini Erak'ın gözlerine dikti. Sesi alçalmış,

neredeyse duyulamayacak bir hal almıştı.

"Bana öyle anlatılmadı. Kaptan Erak," dedi. "Önce benden özür dileyeceksin, sonra da

Cümlenin oltasında susuverdi Gözünü kırpmadan Erak'a bakarken, aklında

başka şeyler olduğu belliydi Kara gözlerini Erak'tan ayırarak Wıll'e

dikti Beyaz, kemikli patmaklarından birini kaldırıp çocuğun boynunu

gösterdi.

"Bu da ne'?" dedi.

Erak, çocuğa döndüğü anda midesine bıı* ağın girdiğini hissetti.

Wıll'ın açık bağrında, bronz bıı* arma parlıyordu. Morgarath, Erak'ı itip

yılan hızında ilerleyerek, WiU'ın boynundaki zinciri çekip aldı.

Wıll, bu* adım gen gitti. Morgarath'ın olü gözlerindeki amansız öfkeyi

görünce, korkudan ne yapacağını şaşırdı Elmacık kemıklennın üstü alev

alev yanmaya başladı Hemen arkasında Evanlyn'ın nefesim duydu. Morgarath

elindeki kü- çıık, bronz meşe yaprağına baktı.

"Bir Oıman Muhafızı!" diye bağırdı. "Bu bırOnnaıı Muhafızı Bu, onların sembolüi"

Erak, "O, yalnızca bir çocuk," dedi ama bu sefer de Morgarath'ın öfkesi ona yöneldi Elinin tersiyle Skandıyalının yanağına bir şamar indirdi.

"Bu çocuk değil Bir Orman Muhafızı!"

Attığı şamarın üzerine, diğer uç Skandıyalı ilen atılıp silahlarına

sanldılar Morgarath'ın konuşmasına gerek yoktu. Parlak gozlennı çevirdiği

anda, yirmi vVargal gürleyerek dipçikleriyle mızraklanm Skandıyalılara

çevumıştı bile.

Erak, adamlanna geride dıumalarını işaret etti Morgarath'ın vurduğu

yanağı, alev alev yanıyordu.

Morgarath, "Bunu biliyordun," diyerek onu suçladı. "Bunu biliyordun" O

anda olup biteni anladı. "Bu o, değil mı? Ok atıldığını söylemiştin Yanan köprüde Wargallanm oklardan saklanmışlardı Oklar, Orman Muhafızlarının

silahıdır. Benim köprümü yerle bir eden domuz bu!" Sesi konuştukça daha da yükseliyor, neredeyse çığlık çığlığa bağırıyordu.

Wıll boğazının kuruduğunu, kalbının dehşetle çırpındığını hissetti.

Morgarath'ın Orman Muhafızlarına karşı beslediği efsanevi kını biliyordu.

Işın ilginç yanı, bu kını, on altı yıl önce Morgarath'ın ordusuna Hackham

Çayın'nda düzenlediği beklenmedik baskınla Halt ateşlemişti.

Erak, öfkeden kuduran Kara Lord'un önünde duruyor ama bir şey

dıyemıyordu.

Wıll elinin üzerinde küçük, sıcacık bir el hissetti Bu Evanlyn'm eliydi.

Bir an kızın cesaretine hayran kaldı Morgarath'ın yatıştı- nlamaz öfkesi

ve kını karşısında Evanlyn, Wıll'e bağlılığını gösteriyordu.

O sırada bir atlı daha kalabalığı yararak girdi Atın üzerinde

Morgarath'ın Wargal teğmenlerinden bin vardı Biraz insan dili

konuşabiliyordu.

Wargallann kendilerine özgıı düz tonlamalanyla "Lordum," dedi "Düşman ilerliyor."

Morgarath ona dönünce, Wargal konuşmaya devam etti.

"Avcı zinciri' bize doğru yaklaşıyor. Lordum Savaş başla-

Yağmurve Gece Dağlan'nın Lordu kaı-arını venp, atının eyerine atladı

Artık korkunç bakıştan, Erak'ın değil V/ıll'ın üzerindeydi.

"Bu konuyu sonra halledeceğiz," dedi. Sonra da Skandıya- lılann etrafını saran Wargallann arasındaki çavuşa baktı.

"Ben donene kadar canın pahasına da olsa şu esirleri tut," dedi.

Wargal bir yumruğunu sol göğsüne götürerek onu selamladı Bir emir

homurdanınca, adamları Skandıyalılann etrafını sardı Dört deniz kurdu,

küçük bir çember oluşturdu. Ortalarında Wıll ile Evanlyn vardı Ellen

sılahlanndaydı Bunu, Waı- gallan kendilerinden uzak tutmak için

yapıyorlardı. Belli kı canlanm seve seve vermeye hazırlardı.

Morgarath, "Bunu tekrar konuşacağız, Erak," dedi "Bıı* kaçmayı deneyin de adamlarım sızı lime lime doğrasın."

Sonra da atını mahmuzlayarak, bir kez daha kalabalığa doğru dörtnala

gitmeye başladı. Yolundaki askerler hemen çekiliyor, yavaş kalanlar ise

çiğneniyordu. O gözden kaybolurken kuşetlerine emirler yağdıran ince, boğuk sesi duyuluyordu.

yirmi ycdi

Tkı ordunun ilk çarpışmasından bir sonuç çıkmadı.

Kralın hafif zırhlı piyadeleriyle okçularından oluşan avcı zinciri, yoklama taarruzuyla1 Morgarath'ın sol kanadında ilerledi. Ağır zırhlı piyade taburu düzen alıp onlarla birleşmek için ilerleyince, ilk tabur aceleyle gen çekildi.

Hafif silahlı askerler, yavaş ilerleyen Wargallann önünden, kendi hatlanna çekildi Sonra ağır zırhlı süvariler, Wargallann sol kanattaki taburunun üzerine yürüdü Dörde aynlmış olan Wargal- lar, savunma durumuna geçtiler ve kendi hatlanna çekildiler.

Birkaç saat boyunca savaşın seyn şu şekilde surdu Küçük kuvvetler, diğer tarafın savunmasını yokladı Daha büyük kuvvetler, karşı saldırı geliştirdi ilk saldın uçup gitti Arald, Fer- gus ve Tyler, kraliyet ordusunun tam merkezinde yer alan bir tepecikte, atlanyla kralın yanındaydı Savaş Ustası Davıd ise, Wargal ordusuna baskınlar yapan kuçıık bir şövalye grubun-

Ara İd somurtuk bir yüzle, "Bu gidip gelmeler, benim keyfimi kaçınyor," dedi Kral ona gülümsedi Onda, ıyı bir kumandanda olması gereken en önemli

özellik vardı Sınırsız sabır

"Morgarath bekliyor," demekle yetindi "Arkamızdan Horth'un ordusunun çıkmasını bekliyor. Ondan sonra saldırıya geçeceğine şüphe yok "

Fergus, "Şu ışı kendimiz bitirelim barı," dedi Ancak Dun- can,

Morgarath'ın ordusunun önündeki zemini göstererek başını salladı.

"Zemin çok yumuşak ve bataklık. Çok güvendiğimiz süvarilerimizin etkisini azaltabilir Morgarath'ın üzerimize gelmesini bekleyeceğiz Sonra keyfimize

göre, kendi cephemizde onunla savaşırız."

Aniden, arkalarından nal seslen duyuldu. Tum kraliyet topluluğu, atını

dörtnala koşturarak bekiedıklen tepeciğin son yamacına tırmanan haberciye

döndüler. Haberci dizginlen çekti. Sarışın kralın başını görene kadar etrafına bakındı. Onu görünce, bir kez daha atım mahmuzlayıp yanlanna

geldi. Gri cüppesi, hafif zırhı ve ince kılıcından, gözcü olduğu

anlaşılıyordu

Nefes nefese, "Majesteleri," dedi “Sör Vıncent'ten size bir

Vıncent, savaş sırasında kralın gözü kulağı olan, savaş alanına tüm

haberleri ve emirleri taşıyan bir grup askerden oluşan Haberciler

Bırlığı'nın başıydı. Duncan, adamın gelip haberi

Haberci birçok kez yutkundu Kralla yanındaki uç barona endişeyle

bakıyordu. Arald, bunun iyiye işaret olmadığını anlamıştı.

Haberci çekinerek, "Efendimiz," dedi. "Sor Vıncent sızı saygıyla selamlıyor. Arkamızda Skandıyalılann olduğunu bildirdi."

Komutanların etrafındaki daha düşük rütbeli subaylardan şaşkınlık

nidaları yükseldi. Fergus'un ıkı kaşı birden çatılmıştı.

"Susun!" diye bağırdı O anda gürültü kesildi. Emir subayları, onların disiplinsizliğine utanarak baktı.

Duııcan haberciye “Skandıyalılar tam olarak neredeler? Ve de kaç

kişiler?" diye sordu Haberciyle son derece sakın konuşuyordu. Haberci, bu kez kendine biraz daha güvenerek yanıt verdi.

"ilk grup, kuzeybatının alçak sutlarında görüldü Majesteleri Yaklaşık yüz kışı görebildik Sor Vıncent, onlan en rahat görebileceğiniz yerin, solda

arkamızda kalan küçük tepe olduğunu söyledi"

Kral başını salladı ve genç subaylarından bu*ıne dondu.

"Ranald, hemen SörDavıd'ın yanına gidip kendisine bu gelişmeyi bıldır

SörVıncent'in tavsiyesi üzerine, kumanda merkezini tepeye kaydırdığımızı

söyle."

Genç şövalye, "Emredersiniz, lordum!" dedi ve atını çevirerek dörtnala oradan uzaklaştı. Kral, arkadaşlarına dondu.

"Beyler, şu Skandıyalılara bir bakalım mı, ne dersiniz?" dedi.

Baron Arald, elim gözlerine siper ederek, tepedeki bu* grup adama baktı.

Bu mesafeden bile Skandıyalılann boynuzlu

miğferlerim ve kocaman yuvarlak kalkanlarım görebiliyordu. Küçük bıi'

grup, tepenin arkasına doğru ilerlemişti, fark edilmemeleri mümkün

değildi

Yaklaştıkça, Skandıyalılann kendilerine has ok uçlan daha da belirginleşiyordu Şimdi görünürde yüzlerce düşman vardı. Belki bir kısmı da tepenin öteki yanında saklanıyordu. Baron, omuzlarına binen yükün altında ezildi. Skandıyalılann buraya kadar gelmelerinin tek bir anlamı vardı: Demek kı Halt başaramamıştı. Başaramadığına göre, kır saçlı Orman Muhafızı çarpışmada olmuş olmalıydı. Halt'un ordunun arkasından saldırmayı planlayan Skandıyalılan durdurmadan asla teslim olmayacağım biliyordu.

Duncan, hepsinin düşündüklerine tercüman oldu

"Bunlar kesinlikle Skandıyalılar," diyerek tepenin başına baktı. "Bir savunma savaşı yapacağız, lordlanm. işe, adamlarımızı şu tepenin etrafında toplayarak başlamayı öneriyorum. Böylece ıkı tarafla da savaşmak için ıyı bir konumda olacaklar."

Morgarath ilerleyip onlan çapraz ateş arasında bırakmadan önce, harekete geçmek için çok az vakitlerinin olduğunu hepsi biliyordu.

Emir subaylarından bin, "Bir atlı geliyor," diye bağırdı ufku göstererek Adamın gösterdiği yöne baktılar Sırtın sağ ucundaki koruluktan yalnız başına gelen bir atlı görünüyordu Arkasında da onlarca Skandıyalı, mızraklarını, sopalanın sallaya sallaya onu kovalıyordu. Atlı atının boynuna doğru uzanmıştı ve gıflı yeşilli pelerini, rüzgârla arkasında savruluyordu. Kısa bir süre içinde Skandıyalılarla arasını epeyce açtı.

Baron Arald, atlının doru atını tanıyınca "Bu gelen Gılan,"

dedi Gılan'ın arkasında bıı* Orman Muhafızı daha gonneyı umdu ama yoktu

Halt'un öyle ya da böyle hayatta kalmış olmasını ummuştu ama belli kı

umıdı boşa çıkmıştı Dıkenlıağaç Ormam'na giden kuvvetteki cesur askerleri

hatırlayınca, baronun omuzları biraz daha çoktu. Belli kı aralarından sadece Gılan sağ kalabilmişti.

Gılan düz araziye çıktı Hâlâ atını tüm hızıyla koşturuyordu. Tepeciğin

üzerinde dalgalanan kraliyet sancağını görünce, Alaz'ı o yöne doğru

çevirdi Birkaç dakika içinde yanlarına vararak dizginlen çekti Üstü başı

toz içindeydi ve gömleğinin bir kolu yırtılmıştı. Başının etrafında da

üzerinde kan ızı olan bir sargı vardı.

Güçlükle nefes alarak "Efendim!" dedi. Bir kraliyet mensubuna hitap etmenin inceliklerini unutmuştu. 'Halt diyor kı..."

En azından dört adam birden sözünü kestiği için Gılan bir kelime daha

söyleyemedi İçlerinden en çok Baron Fergus'un sesi çıkıyordu.

"Halt mu? Halt yaşıyor mu?"

Gılan, yanıt olarak sırıttı "Evet, efendim Yaşıyor ve boğuşmaya devam

ediyor."

Kral Duncan, 'Ama Skandıyalılar.. ?" dedi Parmağıyla dağın sırtını

aşmakta olan adamları gösteriyordu. Bunu duyunca Gılan biraz daha fazla

sırıttı.

"Skandıyalılar yenildi, efendim. Hepsine anı bir baskın yapıp

kuvvetlerini dağıttık O gördüğünüz adamlar bizim okçularımız Düşmandan

aldıkları miğferleri, kalkanları taktılar. Tabii bu, Halt'un fikriydi..."

Arald, "İyi ama niçin'?" diye sordu. Gılan ona dondu. Başıyla

kraldan af diler gibi bu* işaret yaptı

"Morgarath'ı kandırmak için, lordum," dedi "Morgaratlı, Skandıyalılann size arkadan saldırmasını bekliyordu Şimdi bızunkıleri Skandıyalı

kılığında görünce hiç şüphesi kalmayacak Onları iyice tuzağımıza

çekebilmek için az önce sanki peşime düşmüş gibi yaptılar."

"Süvarilerimiz dağ sırtının biraz ötesinde bekliyor. Halt, önce okçularla ilerleyip, arkaya döndünüz sanılsın istiyor. Sonra Morgaratlı

Wargallanyla saldırınca, hem okçular hem de sızın ordunuz merkeze doğnı

bir yol açacak Böylece gizlenen süvariler bu*denbıı*e oıtaya çıkıp, açık

alana geldiğinde Morgaratlı ile çarpışacaklar"

Duncan heyecanla, "Aman Tannnı! Bu harika bir fıkır," dedi “Geri

çekilirken o kadar karmaşa çıkacak kı Halt'un süvarileri tep elerine

binene kadar ne olduğunu bile anlayamayacaklar.'

"Sonra da, lordum, kanatlardaki Wargalları vurmak için ağır zırıılı

süvarilerimizi oıtaya çıkarabılu*ız." Bunu söyleyen, Sör Davıd ıdı Gılan, Halt'un planını anlatırken, kimse faik: etmeden çıkıp gelmişti.

Kral Duncan, bir an duraksayarak, kısa sakalını sıvazladı. Sonra da

kararlı bıı* tavırla başuıı salladı.

"Tamam, öyle yapalım,' dedi "Beyler, emirlerinizi hemen vermeye

başlasanız ıyı olur Fergus, Arald her ıkı kanada da ağır zırhlı süvari

birliği yerleştirin ve hazır bekleyin. Tyleı*, sen detflerkezdekı

piyadelere emirlerini ver Şu sözde 'Skandıyalı- laı*' yaklaştığında,

adamların bağu*a çağu*a kılıçlarıyla kalkanlarına vursunlar. Sanki bir

çarpışma oluyor gibi ses çıkarsınlar.

Üç kola ayrılmak için de hazır olsunlar."

Tyler, "Uç koldan saldın Emredersiniz, lordum," dedi. Savaş atını mahmuzlayıp, piyadelere emir vermek için dörtnala omdan uzaklaştı.

Duncan, yanında kalan kumandanlara bakarak "Lordlanma haber salın, fazla vaktimiz yok,* dedi.

Arkadan, emir erlerinden birinin sesi duyuldu: "Efendim, Skandıyalılar, tepeden aşağı iniyor!" Bu* iki saniye sonra başka bir adamın sesi geldi:

"Wargallar da üzerimize doğru ilerliyor!" Duncan kumandanlarına bakıp sınttı. " Artık Morgarath'ı

yirmi sekiz

Qduşunun merkezinde duran Morgarath, kralın kuvvetlen rasındaki kargaşayı

gördü. Atlar bir ilen bir gen koşuyor, dar oldukları yerde donup

duruyorlardı Bağnşlar çağnş- laı\ ta Yağmur ve Gece Ordusu'na kadar

ulaşıyordu.

Morgarath, atının üzerinde doğruldu Uzaktan kraliyet ordusunun kuzeydeki sırtta hareketlendiğini gördü. Adamlar bir araya toplanıp, ileriye hücum

ediyordu Daha net görebilmek için gözlerim kıstı. Burası Horth'un

ordusunun ortaya çıkmasını beklediği yerdi Ama havaya kalkan toz bulutundan neler olduğu tam görünmüyordu.

Morgarath'ın ordusunun büyük kısmını, kayıtsız şartsız emırlenne uyan Wargallar oluştursa da Yağmur ve Gecenin Lordu'nun etrafında kafası çalışan insanlardan oluşan kıiçuk bıı* topluluk da vardı Bunlar, daha çok ülkenin dört bıı*yanından gelmiş hainler, suçlular, serserilerdi Aralarından şeytan eksik olmazdı. Morgarath'ın beyin takımını oluşturan bu insanlar fazlasıyla acımasız, kötü kalplı ve ahlaksızlardı Hepsi de savaştan anlayan, çoğunlukla da soğukkanlılıkla adam öldürebilen kişilerdi.

İçlerinden biri, Morgarath'ın yanına geldi.

"Lordum'" diye bağırdı. Sevincinden ağzı kulaklarına varıyordu

"Barbarlar, Duncan'ın kuvvetlerinin arkasında! Şimdi de saldırıya geçtiler!"

Morgarath, genç adama gülümsedi Adam, gözlerinin keskinliğiyle ünlüydü.

Morgarath ince, düz sesiyle, "Emin mısın?" diye sordu Siyahlara bürünmüş teğmen, kendinden emin bir tavırla başım salladı.

"Komik boynuzlu miğferlerini, yuvarlak kalkanlarım ayırt edebiliyorum, lordum Bunları taşıyan başka savaşçı yok "

Haklıydı Kraliyet kuvvetlerinin bazıları yuvarlak kalkanlar kullanıyordu ama Skandıyalılann kalkanları metalle sert tahta karışımı, kocaman

aletlerdi Çaplan bir metrenin üzerindeydi. Bu kadar ağır kalkanları da savaş zamanında ancak, kışın denizlere açılan, gemilerinde kürek çeke çeke kas yapmış, dev cüsseli Skandıyalılar taşıyabilirdi.

Genç adam, "Bakın Lordum! Düşman yönünü onlara doğru çevirdi!" diye bağırdı.

Görünüşte öyle olmuştu Ordunun ilk sıralan kargaşa içinde yönlerini değiştirmişlerdi Bağnş çağnşlar iyice altmıştı Morgarath sağma bakınca, kralın sancağının dalgalandığı komuta merkezini gördü. Atlı adamlar, kuzeye bakarak bir şeyleri gösteriyorlardı.

Bıi' kez daha gülümsedi. Yank'takı köprüden geçecek kuvvetler olmasa da planı başarıya ulaşacaktı Duncan'ın kuvvetlerini, Skandıyalılann çekiçleriyle Wargallannın örsü arasında sıkıştırmıştı.

Belli belirsiz bu* sesle "İlerle," dedi Yanındaki borazancı ne dediğini anlamamıştı. Morgarath ifadesiz bir yüzle ona dondu ve elindeki den kaplama, çelik binici kamçısını borazancının yüzüne indirdi.

"İlerlemeleri için borazanı çal," diye tekrar etti. Sesinde en ufak bu* yükselme yoktu. Borazancı, yüzündeki kamçı kesiğinden akan, alnından gözlerine inen kanın acısını bu* yana bırakıp, elindeki boynuzu dudaklarına götürdü. Dört notalı, gittikçe yükselen bir ses çıkardı.

Wargal ordusunun saflarında, bölük komutanları her yuz metrede bir, ilen çıktılar Kavisli kılıçlarını kaldırarak Wargal- lann ritmik seslerim

çıkardılar Tıpkı beyinsiz makineler gibi tüm ordu tempoyu tutturarak, yavaş adımlarla ilerlemeye başladı.

Morgarath, ilk beş altı sıranın önünden geçmesini bekledi. Sonra beraberindekilerle atlannı mailimizi ayarak, orduyla birlikte ilerlemeye başladılar.

Yağmur ve Gece Dağlan'nın Lordu hızlı hızlı soluduğunu, nabzının yükseldiğim fark etti Bu, son on beş yıldır beklediği, hep hayalini kurduğu andı Yüksekte, rüzgânn ve yağmurun eksik olmadığı dağlarında, hiçbir piyade birliğinin yenemeyeceği Wargal ordusunu oluşturana dek kuvvetlerim genişletmişti. Wargallann aklı olmadığı için hiçbir şeyden korkulan yoktu Insaflan da yoktu. Başka birliklerin katlanmasının mümkün olamayacağı kayıplar karşısında tökezlemez, daima ilerlemeye devam ederlerdi.

Tek bir zayıflıktan vardı, o da süvarilerle savaşamamala- nydı. Yüksek plato at yetiştırılebilecek bir yer olmadığından, atlı askerlerle dövüşürken ne yapmalan gerektiğine bir turlu şartlanamıyorlardı Morgarath, Kral Duncan'ın süvarileri karşısında birliklerinin çoğıınu kaybedeceğini biliyordu ama bunu hiç önemsemiyordu Sıradan bir karşılaşmada, kralın süvarileri savaşın sonunu belirlemede önemli bir rol oynardı Oysa şu anda Wargallarve Skandıyalılar arasında kaldıklarından, kraliyet ordusunun süvarileri Morgarath'ı durdurmakta

yetersiz kalacaktı Duncan'ın süvarilerinin ne olursa olsun, kendi ordusuna büyük kayıplar verdireceği gerçeğim, vicdanı sızlamadan kabullenmişti. Onun için ordusunun bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey, kendi tutkuları ve planlarıydı

Binlerce ayağın bastığı yerden kalkan toz, havaya karışıyordu. Wargallann kın dolu, şeytanı tempoları etrafını salmıştı. Morgarath gülmeye başladı ilk başta sesi hafifti, sonra giderek gürleşti, vahşileşti Buğun, onun günüydü Bu an, onun anıydı Bu, onun kaderiydi.

Kalpsız, şeytanı ve acımasız Morgarath, Yağmur ve Gece Dağlan'nın Lorduydu. Aynı zamanda da delinin tekiydi.

Devasa kılıcını kınından çıkarıp, başının üzerinde sallarken, "Daha hızlı!" diye bağırdı Wargallann onu duymasına gerek yoktu Onlar, Morgarath'a zihinsel bir bağla bağlıydı. Tempoları yükseldi ve kara ordu daha da hızlı ilerlemeye başladı.

Önlerinde büyük bir kargaşa vardı ilk önce yüzünü Skan- dıyalılara çevirmiş olan düşman, şimdi arkalarında büyüyen yem tehdide bakıyordu. Bu* an durdular, sonra her nedense ıkı yana doğru çekilerek ortalarında büyük bu* boşluk bırakıp üçe ayrıldılar Morgarath, zafer çığlıktan attı. Ordusunu hemen sağ ve sol kanatlara ayırarak, düşman ordusunun arasında açılan boşluklara doğru surdu. Düşman ordusunun ileri hattı kın-

lınca, tüm kontrolleri elden çıkmıştı Bu yan yarıya bozgun demekti Şimdi panikle, Morgarath'a onları tam kalplerinden vurabilmesi için bıiyuk bir fırsat vermişlerdi. Tepenin başında dalgalanan kraliyet sancağının altında duran bir grup atlıdan oluşan kumanda merkezine giden yolu bile kendileri açmıştı.

Morgarath, "Sağa!" diye bağırdı Kılıcının ucuyla Kral Duncan'ın kartallı sancağını gösteriyordu Wargallaryıne onun zihnindeki düşünceyi anladılar.

Ordu, hafifçe dönerek boşluğa yöneldi Şimdi Morgarath'ın kulağına, Wargallann temposunun yanı sıra davul sesi de geliyordu Bu hiç beklenmedik bir

Ardından nal seslen geldi.

Aklına gelen ilk kuşku, tüm ordusunun zihninde yankılandı Bir an hepsi duraksadı. Ardından Morgarath küfürler yağdırarak, Wargallan tekrar ileri sûrdu. Ama nal seslen, artarak yaklaşıyordu. Düşman ordusunun kaldırdığı toz bulutuna doğru baktı. Hareketi görmüştü. Bu* an, içinde büyüyen korkunun önüne geçemedi Wargal ordusu, bu* kez daha duraksadı.

Bu kez Wargallan zihinsel olarak daha ilen suremeden, toz bulutunun perdelen bu*az aralandı Morgarath, ağu* zırhlı, silahlı süvarilerin dörtnala üzerlerine doğru geldığuıı gordıı Süvariler, ordusundan en fazla yüz metre uzaktaydı.

Bir süvari saldırısına karşı pıyadelenn tek umudu olan savunma hattını

kuracak zaman yoktu Süvanlerin eluıdekı kamalar, Wargallann ön safını yerle bıı* etti. Morgarath'ın ordusunun tıım düzeni bozuldu ve merkezine giden yol açıldı Ordunun düzeni bozulup Wargallar dağıldıkça içlerindeki boşluk buyuyor, düşman daha da çok içlerine sokuluyordu. Morgarath'ın düşmanı için planladığı şey, başına gelmişti. Birden, uzaklardan uzun bir kalkış borusu duydu Atının üzerinde doğrularak sağa sola baktı Duncan'ın ordusunun her kanadından daha fazla süvarinin bir araya geldiğini, kendi kanatlarına doğru saldırıp ordusunu yerle bir ettiğini gördü. Ordusunu, düşünülebilecek en kötü dununa düşürdüğünü fark etti Duncan'ın süvarileri, tüm kuvvetleriyle onları açıkta yakalamıştı.

Wargallar, şimdi kalplerine korku salan tek kuvvetle karşılaşmışlardı. Morgarath, onların zihinlerinde dalga dalga dolaşan yenilgi duygusunu hissetti. Wargalları zihinsel olarak tekrar zorlamaya çalıştı ama korkularını aşmaları mümkün değildi Hiddetinden kudurarak bağırıp Wargallara gen çekilmelerim işaret etti Sonra da atını döndürüp, kalan yandaşlarıyla birlikte ordusunu yararak dörtnala geriye gitmeye başladı Yolunun üzerine çıkanları, kılıcıyla ortadan kaldırıyordu

Binlerce Wargal, Uç Adım Geçıdı'ndekı kayaların ortasında bulunan daracık boşluğa yönelince, bu* karmaşa çıktı. Morgarath oradan kaçamazdı Zaten kaçmak da aklına gelen son şeydi Onun tek amacı, planlarını suya düşüren

insanları bulup intikamını almaktı Kalan birlikleriyle yarım dairelik bir savunma hattı oluşturdu. Arkalarını yüksek platoya giden kayalıklara dönmüşlerdi.

Öfke ve hüsranla kuduran Morgarath, ne olduğunu anlamaya çalıştı. Skandıyalılann saldırısı, sanki hiç olmamış gibi eriyip yok olmuştu O anda, böyle bir saldınnın zaten hiç gerçekleşmediğini anladı. Dağ sırtından uıen askerler, yalnızca Skandıyalılann mığferlerını-takmış, ellerine onlann kalkanlarını almıştı Bu, onu yerinden çıkarmak için yapılmış bir hileden başka bu* şey değildi.

Miğferlerle kalkanları aldıklarına göre, Horth'un ordusu bir yerlerde yenilgiye uğratılmıştı Bu da ancak birinin kraliyet kuvvetlerine, çıkışı olmayan Dıkenlıağaç Ormam'nda öncülük etmesiyle mümkün olabilirdi.

Birinin, ama kimin?

Aklının derinliklerinde Morgarath, onun kim olduğunu biliyordu Nasıl bildiğini kendi de bilmiyordu ama emindi işte. Onun bu* Orman Muhafızı olduğu kesindi. Ve bunu yapabilecek tek bir Orman Muhafızı vardı.

Halt

Kalbine oluk oluk kın aktı. Halt yüzünden on beş yıllık hayalı, gözlerinin önünde paramparça olmuştu Halt yüzünden Wargal askerlerinin yansından fazlası, savaş meydanında cansız yatıyordu.

Savaşı kaybetmişti, bunu biliyordu ama günün birinde Halt'tan intikamını alacaktı Bunun da nasıl olacağını kestirdi. Yüzbaşılarından birine dönerek "Ateşkes bayrağını hazırlayın," dedi.

yirmi dokuz

Krallığın ana ordusu, toz duman olmuş savaş alanında yavaş yavaş ilerledi Süvarilerin üç koldan başlattığı yıkıcı saldın, birkaç dakika içinde onlara kesin bu* zafer kazandır-

Komuta grubunun ikinci safında Horace, Sör Rodıiey'nın yanında atmı sililiyordu. Savaş ustası, Horace'ı, kraliyete yaptığı hizmetten dolayı sol tarafına, koruması olarak almıştı. Bu* çırağın ilk savaşında böyle onurlandırılmasına çok nadir rast- lanırdı Sor Rodney ise onun, bundan fazlasını hak ettiğini düşünüyordu.

Horace, karışık duygularla savaş alanına baktı Bıı*yandan dövüşmek için savaş alanına çağrılmamasından dolayı hafif bıı* hayalkırıklığı duyuyordu Ote yandan da içten içe rahatladığını hissediyordu. Savaş gerçeği, bıı* çocuğun büyüleyici hayallerinden çok farklıydı. Savaş denince onun aklına özenle belirlenmiş, neredeyse koreografısı yapılmış hareketler, şövalyeliklerim cesurca sergileyeli yetenekli savaşçılar gelirdi Elbette bu hayallerin başkahramanı, cesur Horace'dan başkası olmazdı.

Ancak gördüğü gerçek savaş, korkuyla izlediği bıçaklamalar, doğramalar,

gürül gürül akan kan, toz ve bağrış çağrıştan başka bir şey değildi insanlar, Wargallar, atlar olmuştu Cesetler, Uthal Ovalan'nda bez bebekler gibi sağa sola savrulmuş yatıyordu Savaş çok hızlı, şiddetli ve karmaşık olmuştu. Başını kaldırıp Sor Rodney'ye baktı Savaş Ustası'nın tepkisiz yüzünden anlaşıldığına göre, savaş dedikleri şey, hep böyle olurdu

Horace, yutkunarak kuruyan boğazını rahatlatmaya çalıştı. Bir an, içine bu* kuşku düştü Savaşmaya çağnlsa, korkudan olduğu yerde donup kalır mıydı acaba? Hayatında ilk kez insanların savaşlarda olduğu gerçeğinin farkına vardı. Onlardan bin de olabilirdi. Bir kez daha yutkunmaya çalıştı. Bu sefer yutkunmayı bile beceremedi.

Morgarath ile geriye kalan askerleri, kayalıkların tabanında savunma konumundaydı Yumuşak, sulak zemin, süvanlen uzak tuttuğu için, piyadelerin ilerleyip göğüs göğse çarpışmaktan başka seçenekleri yoktu. Şu durumda, herhangi bir kumandan savaşın kaçınılmaz sonunu görür, elinde kalan askerlerinin hayatlarını kurtarmak için teslim olurdu Ama bu Morgarath'dı. O yüzden bir anlaşmaya varmanın imkânı yoktu O yüzden kraliyet ordusunun ne yapacağı belliydi Çok kanlı ve acımasız bir savaş olacaktı ama başka yolu yoktu. Morgarath'ın gücünün, sonsuza dek elinden alınması lazımdı.

Duncan, Wargallann savunma hattına yaklaşık yüz metre kala ilk safını

durdurdu. "Yine de ona teslim olma şansı vere- lım,“ diyerek, derin bırnefes aldı. Trampetçısına banş gorüş- mesı yapmak için işaret vermesini emretmişti kı o anda Wargal ordusunun ilk safında bir hareketlilik oldu.

Gılan bn'den, "Efendim, ellerinde ateşkes bayrağı var," dedi

Kraliyetin liderleri, şaşkınlıkla Wargal askerlerinden bu'uıın taşıdığı beyaz bayrağa baktı. Askeı*, meydana doğru ilerlerken, Wargal saflarından bir bom sesi geldi. Bu, banş talep eden, evrensel işaretten başka bir şey değildi Yanı beş yükselen nota..

Kral Duncan, bu* anlık şaşkınlıktan sonra duraksadı. Sonra kendi trampetçısına işaret vererek, "Bence bir bakalım, ne diyecek," dedi.

"Cevap verin "

Borazancı dudaklarını yaladı ve aynı notalan tersten çalarak, tekliflerim kabul ettiğini bildirdi.

Halt seıtçe, "Bu bir oyun olabılu*," dedi “Morgarath kaçarken, bize konuşmamız için bırhabercismı gönderecek Bu

Waı*gal saflarından bin, atıyla öne çıkıp onlara doğru ilerleyince, sözlen yanın kaldı. Bu son derece uzun boylu, zayıf, siyah zırhlı, sıyalı sıvn miğferli biriydi. Yanı Morgarath'dan başkası değildi Halt'un sağ eli, faikında olmadan ok kılıfına gitti. Bu* saniye içinde, yayma zırh delici okunu yerleştirmişti bile.

Kral Duncan," onun hareketim gördü.

Sert bir sesle, "Halt, ateşkesi kabul ediyorum," dedi "Karşımızdaki Morgarath bile olsa, sakın sözümü bozmama neden

Borazanın verdiği işaret, güvenliğin sağlandığını gösteriyordu. Halt,

okunu isteksizce kılıfına koydu Duncan, Halt'a goz kulak olmasını işaret

ederek Baron Aıald'a baktı Halt ise omuz silkti. Morgarath'ın kalbine bir

ok saplamak istedikten sonra değil Baron Arald, başka kim olsa

kendisinden hızlı davranamazdı.

Beyaz atın üzerindeki akbaba kılıklı adam, yavaş yavaş ilen çıktı Önünde,

Wargal sancağını taşıyan bin vardı Son on beş yıldır sürekli hayatlarını,

rahatlarını tehdit eden bu kişiyi ilk kez görenler, fısıldaşmaya başladı

Morgarath, kraliyet ordusunun ilk şafuldan yaklaşık otuz metre uzakta

durdu. Kraliyet topluluğunuzda onu karşılamak için ilen çıktığını gordu.

Kaba tüylü mıdılluın üzerinde gri pelennlı, omuzlan çokıık adamı görünce

gozleruıı kıstı.

"Duncan!" diye bağu'dı. ince sesi, anı sessizlikte yayıldı. "Haklarımı talep edıyommi"

Kral, "Hiçbir hakkın yok, Morgarath," diye yanıtladı. "Sen asının, katılın, hainin tekisin Şimdi teslim olursan, adamlan- nın hayatı

kurtulur Bu, sana verebileceğim tek hak "

Morgarath, kralın dedıklennı dikkate almadan, "Tek bir dövüş istiyorum!"

dedi Sonra da sözlerine devam etti "Yoksa sana karşı meydan okuyan birine

yanıt veremeyecek kadar korkak mısın, Duncan? Arkasına saklandığın

binlerce adamının ölmesine izin mı vereceksin? Yoksa burada kaderin senin

için seçtiğine razı mı olacaksın?"

Duncan, gafil avlanmıştı. Morgarath, kendi kendine gülümseyerek bekledi Kralla danışmanlarının aklından geçenlen tahmuı edebiliyordu. Onlara,

ordulanndakı binlerce askenn hayatmı kurtaracak bir teklıfyapmıştı.

Arald, atıyla kralın yanına gelerek, sınırlı bir sesle, "Bir şövalyenin ayrıcalıklarını talep edemez," dedi "O sadece asılmayı hak ediyor" Birkaç kışı daha onun gibi düşündüklerim fısıldadılar.

Halt sakince, “Bu, şu anki problemimizi çözebilir," deyince, herkes ona baktı "Wargallar Morgarath'm isteklerine uyarlar Süvari kullanamazsak, Wargallar o istedikçe savaşmaya devam ederler ve binlerce adamımızı

öldürebilirler. Ancak Morgarath tek bu- dövüşle oltadan kaldırılırsa.

Tyler lafa girerek onun sözünü tamamladı: "Wargallar başsız kalır, artık savaşamaz olurlar."

Duncan, emin olamayarak kaşlarını kaldırdı. "Bunu tam olarak bilemeyiz diye söze girmişti kı Carav/ayli Sör Davı d, onun sözünü kesti.

"Yuıe de denemeye değer, efendim Bence Morgarath burada aklı sıra

kurnazlık yapıyor Bunu tek bu- dövüşle bitirme şansımızı tep

enleyeceğimizi biliyor Buğun bir zar attı ve kaybetti. Belli kı onun asıl

planı sızı öldürerek intikamını almak."

Duncan, "Aklındaki ne?" dedi.

"Kraliyetin Savaş Ustası olarak ben, size meydan okuyan bu kişiyle

karşılaşabildim, lordum "

O anda kısa bıı* uğultu oldu. Morgarath tehlikeli bıı* rakip olabilirdi, ama SorDavıd, kraliyetin en önde gelen şövalyesıy- dı Tıpkı oğlu gibi, onu da efsanevi Kılıç Ustası MacNeıl ye- tıştırmıştı. Bu-ebu* dövüşlerdeki başarısı, dilden dile dolaşırdı. Hevesle konuşmaya devam etti.

"Morgarath, sızı öldürme şansını yakalayabilmek ıçuı şövalyelik kurallarını kullanıyor, efendim Belli kı bu- kral olarak, yerinize bırıuıı dovüşturebıleeeğınız gerçeğini unutmuş. Ona meydan okuma hakkı verin Sonra da benim dövüşmemi kabul edin."

Duncan, bu fikri düşündü Danışmanlarına baktı Çok istemeseler de SörDavıd'ın sözlerine katılıyorlardı. Birden zihnini toparladı.

En sonunda, 'Tamam," dedi. "Meydan okuma hakkını kabul ediyorum ama kimse, hiç kimse ona yanıt vermeyecek. Yalnızca ben konuşacağım Anlaşıldı mı?"

Konseydekıler başlarını salladı. Bir meydan okuma kabul edildi mı, geriye dönüşü olmazdı Duncan, üzengilerinde doğruldu ve insanın keyfini kaçıran, karalara bürünmüş adama seslendi.

"Morgarath, bir şövalye olarak tüm haklarını kaybettiğini bılsek de meydan okumana izin veriyorum. Dediğin gibi olsun, kader seçimini kendi yapsın "

Morgarath'ın gülümsemesi, tum yüzüne yayıldı Altık bunu kimseden

gizlemeye çalışmıyordu Kendi çapında çok kolay bir zafer kazanmıştı. O sırada gözüne, kralın arkasında duran ufak tefek, sıradan görünüşlü kışı takılınca, kın, yeniden tüm vücudunu sardı.

Sonra da kelimelerini dikkatle seçerek konuşmaya başladı Meydan okurken kullanılan, eski zamanlardan kalma kelimeleri yerli yerinde kullanmak istiyordu "Öyleyse Tann'nın ve buradakilerin huzurunda, bana verilen hakkı kullanarak ." Durdu, o anın tadını çıkararak sözlerine devam etti:

"Orman Muhafızı Halt'a meydan okuyorum."

Birden büyük bir sessizlik oldu. Halt bu meydan okumayı kabul etmek için Abelard'ı ileri doğru sürerken Duncan, “Hayır!* diye bağırarak onu durdurdu. Gözlerinden öfke fışkırı-

Halt, "Ben şansımı deneyeceğim, lordum," dedi. Ancak Duncan onun daha fazla ilerlemesini önlemek için kolunu kal-

"Halt bir şövalye değil Ona meydan okuyamazsın," dedi Morgarath omuz silkti.

"Açıkçası Duncan, kime istersem ona meydan okurum. Kim isterse de bana meydan okuyabilir Bir şövalye olarak her önüme gelenin meydan okumasına yanıt vermek zonanda değilim Tabii bu, bu* şövalye tarafından yapılmamışsa Ama ben istediğime meydan okuyabilirim."

Duncan sinirle, "Halt'un bunu kabul etmesine izin vermiyorum!" dedi.

Morgarath sevimsiz sevimsiz güldü. "Bütün Orman Muhafızları gibi sinsice saklanmaya devam mı edeceksin, Halt?" dedi "Orman Muhafızı veletlerinden birinin elimizde esir olduğunu söylemiş miydim? O kadar küçüktü kı neredeyse onu ezip geçecektik Ama onu işkence etmek için saklamayı tercih

ettim Böylece sinsi casuslarınızdan biri azalacak."

Halt, yüzünden kanın çekildiğini hissetti Morgarath'ın sözünü ettiği kışı, Will'den başkası olamazdı Öfkeyle Abelard'ı ilen sürdü.

"Wıll orada mı?" dedi Sesi sakındı ama insanın içine ışlı-

Morgarath, bir kez daha zafer kazandığını hissetti. Düşündüğünden bile daha ıyı olmuştu Demek kı Orman Muhafızı olacak velet, Halt'a yakın biriydi. O anda içinde bir coşku duydu Bu çocuk, Halt'un çırağı olabilir mıydı? Bir anda bu konuda da yanılmadığını hissetti.

"Evet, Wıll elimizde," dedi, "ama ne yazık kı uzun süre yanımızda kalamayacak.

Halt, karşısındaki akbaba tipli adama karşı konulamaz bir kın ve öfke hissetti Onu durdurabilmek için uzanan eller havada kaldı. Atı ileri çıktı.Şimdi Morgarath ile karşı karşıyaydı.

"Haydi öyleyse, Morgarath Şu ışı bitirelim!" dedi. "Ben..."

"Halt sana durmanı emrediyorum," diyen bir ses, onunkini bastırdı Konuşan, Duncan'dan başkası değildi.

Ama bu* anda gözler, ordunun ıkuıcı safındaki hareketliliğe çevrildi Bir atlı ortaya çıktı, neredeyse nefesim duyacak kadar yakınında, Morgarath'm karşısına dikildi. Yağmur ve Gece Dağlarımın Lordu kılıcına uzandı, o su*ada yem gelenin kılıcının hâlâ kınmda olduğunu fark etti. Atlı, sağ kolunu gen çekip Morgarath'm zayıf yüzüne zırhlı eldivenlerim fırlattı.

Genç, çatlak sesiyle "Morgarath!" diye bağırdı "Sana teke tek dövüş için meydan okuyorum!"

Horace, atını birkaç adım ilen sürerek Morgarath'm yanıt vermesini

bekledi.

OTUZ

W ili ile Evanlyn, küçük gruplarını saran Wargallann kafasını neyin

karıştırdığını hiç öğrenemediler. Aslında her şey, Morgarath'ın,

ordusunun Duncan'ın süvarileri tarafından tuzağa düşürüldüğünü fark

ettiklerinde oldu Morgarath birden korkuyla uıperince, bu duygu dalga

dalga tüm Waı*gallarin zihnine yayıldı.

Dört Skandıyalıyla ıkı esir, başlarında nöbet bekleyen yirmiye yakın

Wargal savaşçısının birden huzursuzlaşıp kararsız kaldığını fark etti

Erak, bunu fırsat bilerek, hemen adamlarına baktı O ana dek silahlan da

ellerinden alınmamıştı. Skandı- yalı bile olsalar, yirmiye karşı döıt

kişiyle mücadele etmeleri çok zordu Wargallara onlan gözaltında tutmalan

söylenmişti, silahlarını almaları değil.

Skandıyalı kont, "Tuhaf bir şeyler oluyor," diye mırıldandı "Herkes hazırlıklı olsun."

Küçük grup, kimseye fark ettirmeden silahlan hazır halde bekliyordu

içlerindeki belirsizlik gerçeğe dönüştüğünde, Wargallar arasındaki korku,

su yüzüne çıktı. Morgarath gen

çekilme emri verdiğinde, ordunun ilk safında çarpışanlarla arka taraftakiler kendilerini bir tuttular Etraflarındaki Waı*gal- ların yarısından fazlası koşup gitti İçinde birazcık bağımsız düşünebilme yeteneği kalmış tek teğmen ise, başlarında beklemeye devam etti Sekiz kişilik bölüğünü uyarmak için kükredi. Arkadaşları Uç Adım Geçıdı'nın sıkışık girişine ulaşabilmek için birbirlerini yerken, karalara bürünmüş sekiz savaşçı, yerlerinden ayrılmadı.

Ama yine de dikkatleri dağılmış, telaşlanmalardı Erak, ellerine bundan daha ıyı bir fırsatın geçmeyeceğini duşundu.

"Şimdi beyler!" diye bağırdı İki başlı baltasını yatay bir kavisle teğmenin başına doğru salladı Waı*gal kendim savunmak için demir mızrağına davranmaya çalıştı ama yeterince hızlı hareket edememişti Ağır balta, zırhını kesip onu yere yıktı.

Erak başka birinin üzerine çullanmışken, adamları da diğer Wargallara saldırdılar. Saldırmak için Wargalların, Morgarath'ın zihninden gen çekilip savunma pozisyonuna geçme emrini aldıkları anı seçmişlerdi Zihinlerindeki bırbi- nyle çelişen emirler, onları Skandiyalılar için basit birer hedef haline getirdi Daha doğru dürüst mücadele bile edemeden, her biri bir tarafa yıkıldı. Etraflarındaki diğer Wargallar ise az ötelerinde dökülen kanı görmeden, Uç Adım Geçıdı'ne kaçma derdındeydı.

Erak, durumdan memnun halde etrafına bakındı. Olu Waı- galların birinin

üzerinden aldığı bez parçasıyla baltasını temizledi.

Keyifle, "Boylesı daha ıyı," diye söylendi "Günlerdirbu anı bekliyordum."

Ancak Wargallar da onlara zarar vermişti. O konuşurken Nordal tökezledi ve bir dizinin üzerine yere çoktu. Ağzının kenarında kan lekesi vardı ve liderine ümitsizce bakıyordu. Erak, onun yanına gidip yere çöktü.

"Nordal!" diye bağırdı. "Nerenden yaralandın?"

Nordal, zorlukla konuşuyordu Elini sağ tarafına, koyun postundan yeleğindeki büyük kan lekesinin üzerine koymuştu En sevdiği silahı olan ağır kılıcı, elinden kayıp gitti Gözlen korkuyla açılmıştı Kılıcına ulaşmaya çalıştı, ama elinin uzanabileceğinden daha ötedeydi Horak, hemen kılıcı alıp Nordal'ın eline verdi. Nordal teşekkür edercesine başını salladı ve yavaş yavaş yere oturmaya çalıştı. Altık gözlerinde korku yoktu. Wıll, Skandıyalılann silahlan ellerinde ölmeleri gerektiğine inandıklarını biliyordu Böylece ruhlan, sonsuzluk âleminde acı çekmeyecekti. Nordal, silahını sıkıca tuttuğu için, ölmekten korkmuyordu artık. Etrafındakilere yavaşça el salladı.

Sonunda sesine hâkim olarak, "Sız gıdın," dedi "Ben... bittim Gemilere yetişin."

Erak hemen başını salladı Arkadaşının yanında doğınhırken, "Haklı," dedi

"Altık onun için yapabileceğimiz bir şey yok." Diğerlen de başlarını salladılar Erak önce vVıll'ı sonra da Evanlyn'ı çekip önüne geçirdi.

Kaba bir sesle, "Sız ikiniz gelin," dedi "Tabii Morgarath'ın donup gelmesini

beklemek istemiyorsanız."

Küçük grup, butikte yürümeye başladı. Her biri başka bu* tarafa doğru gitmeye çabalayan Wargallarin arasından ilerleyerek, yollanın bulmaya çalıştılar.

Morgarath, yüzüne çarpan ağır deri eldivenin etkisiyle sarsıldı.

Hiddetle, ona meydan okuyarak tüm planını alt üst etmeye kalkan kişiye baktı. Pis sırıtışı, bir kez daha yüzüne yayıldı

Ona meydan okuyan, yalnızca bir çocuktu. İn yapılı ve kaslıydı Ancak koni şeklindeki miğferinin altından gözüken yüz, en fazla on altı yaşında birine aitti

Dalıa kralıyet-konseyının şaşkına donmuş üyeleri bir şey yapamadan, Morgarath, çocuğa tez elden yanıt verdi

"Meydan okumanı kabul ediyorum!"

Bunu söyler söylemez, Duncan hiddetle bağırdı "Hayır, buna izin vermiyorum." Oysa çok geç kaldığının o da farkındaydı Bu sefer Morgarath'a söylenmeye başladı “Tanrı aşkına, Morgarath, görmüyor musun, o daha bıı* çocuk. Henüz bir çırak Onun meydan okumasını kabul edemezsin!"

Morgarath, "Tam aksine,* dedi "Dediğim gibi bana meydan okunduğunda kabul etme hakkım var. Biliyorsun kı biri meydan okuyup da karşıdaki kabul ettiyse, bunun gen dönüşü yoktur."

Ne yazık kı haklıydı. Bağlı kalacaklarına ant içtikleri şövalyeliğin katı kurallarına göre, bunun gen dönüşü yoktu. Morgarath, çocuğa gülümsedi Onunla fazla uğraşmaya niyeti yoktu. Çocuğun hemencecik can vermesi, Halt'u biraz daha çileden çıkaracaktı.

Bu sırada Halt, Yağmur ve Gece Dağlan'nın Lordu'nun bıçakla açılmış gibi duran gözlerine bakarak “Sen oldun, Morgarath," diye söylendi.

O sırada, omzunda metin bir el hissetti Döndüğünde Sor Davıd'ın sert bakışlarıyla karşılaştı. Savaş ustası kılıcını çekmiş, sağ omzunda tutuyordu.

"Çocuk şansını denemek zorunda, Halt," dedi.

Halt, "Şansını mı? Hiç şansı yok ki!' dedi.

SörDavıd, bu gerçeği üzülerek kabul etti "Bırak ne olacaksa olsun. Bu dövüşe karışamazsın Onları durdurmaya kalkarsan, önce ben sem durdururum Beıı buna zorlama Çok uzun zamandır arkadaşız."

Birkaç saniye, Halt'un öfkeli gözlerine baktı. Orman Muhafızı, sonunda istemese de pes etti Şövalyenin, dediğini yapacağını biliyordu.

Şövalyelik kuralları, onun için her şeyden

Gelişen olaylar, Morgarath'ı hiç mı hiç etkilemedi. Çocuk yere düşer düşmez, kral izin verse de vermese de, Halt'un ilk meydan okumayı kabul edeceğinden kuşkusu yoktu Sonra da, en sonunda kendi âünyası yerle bir olmadan, nefret ettiği eski düşmanını öldürmenin zevkini yaşayacaktı.

Horace'a dondu.

Küçümser bir sesle, "Hangi silahı istiyorsun, çocuk?" diye sordu "Neyle dövüşmek istersin?"

Horace'myuzü, korkudan bembeyaz oldu ve kaskatı kesildi. Bu* an sesinin boğazından yukarı çıkmadığını hissetti. Oltaya çıkıp meydan okuduğunda başına neler geleceğim tam olarak bilmiyordu Bunu elbette düşünerek yapmamıştı. Morgarath öyle konuşunca, öfke tüm vücuduna yayılmıştı Kendisini bir anda tüm ordunun önünde eldivenini Morgarath'ın şaşkın yüzüne fırlatırken buldu Sonra aklına Morgarath'ın Wıll'ı tehdit ettiği, dostunu köprüde nasıl bırakıp gitmek zorunda kaldığı geldi En sonunda dili çozuldu.

"Şu andaki gibi," dedi ikisinin de ellerinde kılıçları vardı. Ayrıca Morgarath'ın uzun, uçurtma şeklindeki kalkanı eyerine asılıydı Horace'ın da arkasında yuvarlak kalkanı vardı. Ancak Morgarath'ın silahı, Horace'ın taşıdığı sıradan şövalye kılıcından neredeyse yarım metre daha uzun, ıkı saplı bıı* palaydı Morgarath, bir kez daha Duncan'a seslenmek için yüzünü dondu.

"Velet, üzerimizdeki silahlarımızla dövüşmeyi seçti. Kurallara karşı çıkmayacağını umuyorum, yanılıyor muyum, Duncan'?" dedi.

Duncan, sert bıı* sesle "Kimsenin karşı çıktığı yok," dedi. Bunlar teke tek dövüşün kurallarıydı

Morgarath, başını salladı Kralın bulunduğu tarafa doğıu eğilerek başıyla

alaycı bir selam verdi.

Halt'u sinirinden çıldırtma planına devam ederek, "Bunu katıl Halt'a da söyle," dedi "Şövalyelikten pek haberi olmadığını biliyorum."

Duncan soğuk bu* sesle, "Morgarath," dedi "Şu yaptığın şövalyelikle bağdaşıyormuş gibi davranmayı kes. Senden bir kez daha çocuğun hayatını

bağışlamanı ıstıyoaım "

Morgarath şaşırmış gibi yaptı. "Onun hayatını bağışlamak mı.

Majesteleri'? Bu, yaşıtlarından çok daha iri bu* çocuk Belki de ondan

benim hayatımı bağışlamasını istemeniz lazım "

"Cinayet işlemeye devam etmek istiyorsan, bu senin tercihin, Morgarath Ama lütfen bize espri yapmaya çalışma." Morgarath bir kez daha dalga geçercesine kralı selamladı. Sonra da omzunun

üzerinden Horace'a seslendi.

"Hazır mısın, evlat?"

Horace bir kez yutkunup başını salladı.

"Evet."

O anda Morgarath'ın ne yapacağını fark eden Gılan, Horace'ı uyarmak için

tam zamanında bağırdı. Koca pala, inanılmaz bir hızla kınından çıktı ve

Morgarath, çocuğa bu* ters vuruş yaptı. Gılan'ın uyarmasıyla Horace yana

eğildi ve pala, ıslık çalarak başının birkaç santimetre üzerinden geçti.

Aynı anda Morgarath olu beyazı atını mahmuzladı ve kalkanını alıp sol koluna geçirdi Çocuk kendine gelmeye çalışırken, adamın alaycı kahkahası

oıtalığı çınlattı.

"Öyleyse başlayalım!" Bir kahkaha daha attı. Horace hayatının dövüşünü yapacağını anlamış, boğazı kupkuru olmuştu.

OTUZ BİR

M’orgarath, kendisine biraz daha yer açmak için atını geniş bıı* alanda döndürdü. Horace, onun birazdan saldırıp üzerine çullanacağını biliyordu. Kılıcının gücü kadar, eyerden saldırmanın ona sağlayacağı ivmeden de faydalanacağının farkındaydı.

Atını dizleriyle yönlendirerek, Morgarath'ın karşısına geçti. Sırtının bir hareketiyle kalkanını sol koluna kaydırdı. Sonra, omzunun üzerinden Morgarath'a baktı O anda yaklaşık seksen metre ilerisindeki Morgarath, atım ilen fırlaması için mahmuzladı. Horace da kendi atını mahmuzladı Karalara bürünmüş adamla çarpışmak için hızla ilen atıldı.

Atların nallarından çıkan sesler, bırbirine karıştı. Atlıların birbirlerine girerken çıkardıkları sesler de öyle. Horace, rakibinin ondan çok daha uzağa erişebileceğini bildiğinden, ilk vuruşu ona bırakıp, yanından geçerken bıı* karşı vuruş yapmayı düşündü. Altık neredeyse yan yana gelmişlerdi Morgarath doğruldu ve uzun boyunun avantajını kullanarak, palasını çocuğun üzerine doğnı salladı Bu hareketi bekleyen Horace, hemen kalkanını kaldırdı.

Morgarath'ın darbesinin şiddeti, mahvediciydi Zaten Horace'ınkınden uzun olan silahına kolunun ve atının gucu de eklenince, palanın darbesi iyice

güçlenmişti Kusursuz bir zamanlamayla, tüm bu güçleri silahında birleştirdi. Horace, o güne dek böylesıne mahvedici bir kuvvetle karşılaşmamıştı izleyenler, palanın kalkanda çıkardığı sesten bile ırktuler. Horace'm, daha ilk hamlede Morgarath'ın gücü karşısında ezilip, neredeyse eyerine yapıştığını gördüler.

Horace'm aklındaki karşı darbe fikri, uçtu gitti. Atı sekerek bir sağa bir sola giderken tek yapmaya çalıştığı, eyennın üzerinde durmayı başarmaktı Morgarath'ın savaş için eğitilmiş atı ise arka ayakları üzerinde şahlandı.

Horace'm kalkanını tuttuğu sol kolu, korkunç darbeyle neredeyse tamamen uyuşmuştu. Atını sürerken sürekli kolunu silkeliyor, biraz his. kazansın diye için havada küçük daireler çiziyordu Sonunda tüm kolunu saran bir ağrı hissetmeye başladı Altık gerçek'korkuyla tanışmıştı Tüm eğitimi ve çalışmaları, Morgarath'ın yıllarca kazandığı tecrübeyle kıyaslandığında devede kulak kalıyordu.

Bu* kez daha Morgarath ile yüzleşip atını sürdü, ilk geçişte kalkanları çarpıştı. Horace, bu kez rakibinin sağdan, yanı kılıcı tuttuğu taraftan geçmek üzere geldiğim gordu Bir sonraki karşılaşmayı kalkanıyla atlatamay a cağını anladı. Yem darbeyi kılıcıyla atlatması gerekecekti Ağzı kumdu Atını dörtnala ileri doğru surdu Bir yandan da Gılan'ın ona

öğrettiklerini hatırlamaya çalışıyordu.

Ama Gılan, onu böyle yenilmez bir kuvvetle karşılaşacak şekilde yetıştırmemıştı kı Kılıcını önce hafifçe tutup, çaıpış-

tıklan anda sıkıca kavrama riskine giremezdi Ote yandan, kılıcın kabzasını tutan elinin eklemlen bembeyaz olmuştu Birdenbire, Morgarath tepesine bindi, tam koskoca palasını kafasına indirecekti kı Horace, tam zamanında kılıcını kaldırdı.

Silahlar yine çarpıştı. Ikı çeliğin birbirine vurmasıyla çıkan metalik ses, izleyenlerin sinirlerim bozdu. Horace, bu*kez daha aldığı darbenin gücüyle eyerine yapıştı. Sağ kolu, parmaklan- mn ucundan dirseğine kadar uyuşmuştu Morgarath'ın insanı neredeyse felç eden darbelerinden kurtulmanın bu*yolunu bulması gerektiğinin farkındaydı Ancak bunu nasıl yapacağını bilemiyordu.

Hemen arkasında, nal seslen duydu Arkasını dönünce, Morgarath'ın bu kez yem darbesine güç kazandırmak için uzağa gitmediğim fark etti Onun yerme, hızlı bir saldın daha gerçekleştirmek için atını hemen Horace'ın üzerine sürmüştü. Palası, bir kez daha havada savruldu.

Horace, atını şaha kaldırıp çevirdi ve Morgarath'ın silahına bıı*kez daha kalkanıyla karşı koydu Bu seferki darbenin şiddetim daha az hissetmişti ama onun da öncekilerden aşağı kalır yanı yoktu. Horace, kara lorda karşı

kılıcıyla bir ıç, bıı* dış vuruş yaptı. Kılıcı daha küçük ve hafif olduğundan, rakibinin devasa palasından çok daha hızlı hareket edebiliyordu Ancak sağ kolunun uyuşukluğu henüz geçmediğinden, kılıç darbeleri çok da güçlü değildi. Morgarath, kalkanıyla kolayca, hatta alay edercesine yaptığı hareketlerle onlan savuşturdu Sonra kılıcını bıı* kez daha, Horace'ın başına doğru salladı Daha güçlü bıı* darbe indirebilmek için, atının üzerinde doğrulmuştu.

Horace, bir kez daha kalkanıyla ona karşı koydu Son ıkı seferde aldığı güçlü darbeler yüzünden, yuvarlak demir parçası neredeyse ikiye katlanmıştı Daha da kötüsü, artık işe yaramaz hale gelmişti Horace, eyerin üzerinde kalmaya çalışarak, atını Morgarathtan uzağa sürdü.

Altık zar zor soluyordu ve yüzü gözü ter içindeydi. Gösterdiği çabadan çok, korkudan terlediğinin farkındaydı. Önünü görebilmek için ümitsizce başını kaldırdı. Morgarath, yine onun üzerine üzerine geliyordu. Horace, son anda atının yönünü değiştirerek, Morgarath'ın koca palasının darbesinden korunmaya çalıştı. Bunun üzerine kara lord, bir dış vuruş yaptı ve darbesi, yine Horace'ın kalkanında çınladı.

Koca pala, kalkanı yarıp içine girdi ve orada sıkışıp kaldı. O an neler olduğunu anlayan Horace, atının üzerinde doğrulup, Morgarath'a bir darbe indirdi. Morgarath'ın kara kalkanı havaya kalkmakta geç kalınca,

Horace'ın darbesi kara, sivri miğfere isabet etti Horace kolunda darbenin şokunu hissetti ama bu sefer çıkan ses, iyiye işaretti Morgarath, palasını sıkıştığı yerden çıkarmaya uğraşırken, Horace kılıcını bu* kez daha salladı.

Bu kez Morgarath, kılıcın darbesine kalkanıyla karşılık verdi Horace, ona ilk kez güçlü bu* darbe ındırebılmıştı. Yağmur ve Gecenin Lordu, eyerinin üzerinde sendeledi ve kalkanı elinden kaydı.

Horace, bu kez de kılıcıyla kısa bir hamle yaptı Kılıcını, Morgarath'ın kalkanıyla gövdesi arasındaki açıklıktan, kaburgalarına isabet edecek şekilde savurdu izleyiciler, bir an için ümitlendi. Ancak kara zırh, küçük bir yerden gelen ve çok da
güçlü olmayan darbeye karşı koydu Yine de Morgarath'ın cam yanmış, bir kaburgası çatlamıştı. Acıyla küfredip, palasını bıı* kez daha çekti.

işte asıl felaket, o zaman geldi.

Morgarath'ın darbelerinden oldukça zarar görmüş olan kalkan, daha fazla dayanamadı O sırada devasa pala da sıkıştığı yerden kurtuldu Kurtulurken de Horace'ın kolundaki kalkanı tutan şendi kesip geçti Yıpranmış, şekli bozulmuş kalkanını kaybeden Horace, bir kez daha eyerine büzüldü Ümitsizce dengesini sağlamaya çalışıyordu Morgarath, ona uzun kılıcını kullanamayacak yakındı, o yıızden kılıcın kabzasıyla çocuğun miğferinin

kenarına vurdu. İzleyenlerin acı feryatları arasında, Horace, eyerden aşağı yuvarlandı.

Ayağı üzengiye takıldı ve yaklaşık yirmi metre boyunca, dehşet içinde dörtnala koşan atının peşinden sürüklendi. Işın ilginç yanı, bu olay belki de hayatını kuıdardı Böylelikle Morgarath'ın palasının ölüm saçan alanından uzaklaşmıştı. Sonunda ayağını üzengiden kurtardı ve tozun toprağın içinde yuvarlandı. Kılıcı hâlâ sağ elindeydi.

Sendeleyerek ayağa kalktı Gözlerine ter ve toz dolmuştu. Morgarath'ın yine üzerine geldiğim görür gibi oldu. Kılıcını ıkı eliyle tutarak, koca palanın tepeden gelen darbesini engelledi Ancak aldığı darbenin şiddetiyle dizlerinin üzerine duştu Aynı anda, atın arka ayaklanılın kaburgalarına çarptığını hissetti Morgarath meydana doğru ilerlerken, Horace, bu* kez daha tozun içinde debeleniyordu.

izleyiciler, nefeslerini tuttular Wargallar, gösterinin etkisiyle kıpırdamadan duruyorlardı. Ama krallığın ordusu, bu tek taraflı mücadeleyi sessiz bu* korku içinde izliyordu. Hepsi de acı sonun kaçınılmaz olduğunu biliyordu.

Horace yavaş yavaş, acılar içinde bir kez daha ayağa kalktı. Morgarath, atını mahmuzlamış, yine hücuma geçmişti. Horace, onun yaklaşmasını izledi. Bu karşılaşmanın tek bir sonucu olacağını biliyordu Olu beyazı savaş atı ona doğru gelirken, Horace'm aklına bir fıkır geldi Sağ tarafa

geçerek, Morgarath'ın ona kılıcıyla vurabilmesi için daha geniş bıı* alan açtı. Aklına geleni yapabilirse, zırhının onu koruyup komyamayac ağını bilemiyordu Ölebılırdı de. Sonra belli belirsiz, kendi kendine güldü Zaten eninde sonunda ölmeyecek mıydı?

Kasıldı, artık hazırdı At doğrudan üzerine geliyordu. Morgarath, daha geniş bir alanda saldırabilmek için atını yoldan çıkardı Birkaç metre kala, Horace, kendisini bile bile atın on ayaklarının altına attı.

izleyenlerden bu* çığlık yükseldi Olayın olduğu yerden toz bulutu yükseliyordu. Horace sırtında, omuzlarının arasında atın toynaklarını hissetti. Sonra atın bir ayağının da miğferine çarptığını fark etti.

Kayışı kopan miğferi, başından kaymıştı. Sonra sayamadığı kadar çok darbe aldı Dünya acıyla etrafında döndü, her yanını toz ve çığlıklar kapladı.

Bu intihar girişimi gibi hareketi beklemeyen at, kendim kurtarmaya çalıştı Ön ayaklan çapraz halde birbirine geçti, at da takla atarak tozun içine yuvarlandı Morgarath da kendisini üzengiden tam zamanında kurtararak, atının üzerinden kaydı ve yere yuvarlandı Palası elinden düşmüştü.

Korku ve öfkeyle kişneyen beyaz at, yine ayağa kalkmaya çalıştı Yerde yüzüstü yatan, kendisini de yere düşüren çocuğa

bu* daha çifte atıp, hızla kaçtı gitti Horace, acıyla inleyerek ayağa

kalkmaya çalıştı Dizlerinin üzerinde doğrulduğunda, onu izleyen ordunun artan neşeli hayku'işları kulağına geliyordu.

Ancak bu'kaç metre ötedeki, karalara burunmuş adam da hareket edince, hayku'işlaı* bıçak gibi kesildi.

Morgarath, yalnızca biraz sarsılmıştı, o kadar Ciğerlerini havayla doldurarak ayağa kalktı Etrafına bakınınca, palasının yarıya kadar yere gömülü olduğunu gördü Onu gen almak için davrandı. Batmakta olan güneşin ışığı altında, uzun boylu adam ona doğru yaklaşırken, Horace'ın kalbı yerinden fırlayacak gibi atmaya başladı Tekrar ayağa kalkmaya çalıştı Vücudunda acıdan kıvrım kıvrım kıvranmayan, tırnak ucu kadar bile bn*yeı* yoktu Sarhoş gibi sendelerken, dikkatle düşmanına bakmaya çalıştı Morgarath kara, üçgen kalkanını atmıştı Şimdi yalnızca ıkı saplı palasını tutarak ilerliyordu Her yen sızım sızun sızlayan Horace, onunla karşılaşmak için dik durmaya çalıştı.

Yeniden metallerin sınır bozucu çarpışması duyuldu Morgarath, Horace'ın kılıcına darbe üzerine darbe indiriyordu. Savaşçı çırağı ise ümitsizce bu darbelen engellemeye çalışıyordu Ancak her koca darbe, kollaındakı gücü biraz daha tüketiyordu Gen gen gitmeye başladı. Morgarath hâlâ ona doğru geliyordu. Darbe arkasına darbeyle Horace'ın savunmasını tüketiyordu. Sonunda Horace, kılıcı elinde tutacak tum gücünü yitirdi. Silahı,

neredeyse elinden kayıp düşecekti. O anda Morgarath'ın koca palası, bir

kez daha havada ıslıklar çalarak küçük kılıcı ıkı parçaya ayırdı.

Morgarath, yüzünde acımasız bıı* gülümsemeyle bu* adım

gen çekildi Horace, sağ elindeki ucu uçmuş kılıca şapşal şapşal

bakıyordu.

Morgarath yumuşak, sıradan bu* sesle, "Sanırım aıtık sonuna geldik," dedi Horace hâlâ elindeki işe yaramaz kılıca bakıyordu. Neredeyse bilinçsizce

sol elini hançerine atıp onu kınından çıkardı Morgarath, onun bu

hareketini görünce kahkahayı bastı.

"Bunun pek işe yarayacağım sanmıyorum," diyerek alayla gülüyordu. Sonra da palasını, Horace'ın gövdesini ikiye ayıra- cak son darbeyi vurmak için

havada salladı.

Daha o hareketi yapmadan bu* saniye önce, Gilan neler olacağını anladı.

Sessizce "Aman Tanrım, yoksa..." dedi. Komik de olsa, içinde hâlâ ümit kıvılcımı vardı.

Pala, havayı ikiye ayu*arak aşağı doğru inmeye başladı. Horace son bu*

çabayla gen kaçtı ve elindeki ıkı silahı bıı*bu*ıne çattı Hançer, ucu

budanmış kılıcı destekliyordu.

Kilitli bıçaklar, Morgarath'ın darbesini önledi. Horace, uzun adama

yaklaşarak, uzun kılıcın darbesinin etkisini de azalttı Morgarath'ın

kılıcı, ıkı bıçağın arasında kaldı.

Horace'ın dizleri büküldü, sonra doğruldu. Bu* an Morgarath, onunla goğıs göğüse geldi Horace, adamın yüzündeki şaşkınlıkla karışık öfkeyi görebiliyordu. Sonra Horace hançeri gen çekip, tüm gücüyle Morgarath'ın kalbine doğru sokunca, adamın yüzündeki öfke, yerini şaşkınlığa bıraktı. Yağmur ve Gecenin Lordu yavaş yavaş sendeledi, yere çöktü.

Yaklaşık on saniye boyunca, afallayan seyircilerden çıt çıkmadı Sonra haykırışlar yeniden başladı.

OTUZ Da

Bkaç dakika öncesine kadar savaş alanı olan yerde, şimdi mam en kargaşa hâkimdi Morgarath'ın zihninin kontrolünden bir anda çıkan Wargal ordusu, akılsızca sağa sola koşuşuyor, onlara bundan sonra ne yapacaklarını söyleyecek bir güç bekliyordu. Tüm saldırganlık duygularından arınmışlardı. Birçoğu silahlarını atmış, kaçıp gitmişti. Ötekiler de oturmuş, kendi kendilerine şarkı söylüyorlardı Morgarath'tan emir almadıkları sürece, küçük çocuklardan faikları yoktu.

Üç Adım Geçıdı'ne kaçmaya çalışan grup, artık oldukları yerde dikilmiş, hareketsiz durarak ondekıların yolu açmasını bekliyordu.

Duncan, şaşkınlıkla manzaraya baktı.

Baron Arald'a, "Bu kalabalığı toparlamak için, çoban kopeklerinden bu* ordu kuımannz gerekecek,* dedi Danışmanı ona gülümsedi.

"Yine de başımıza gelebilecek en ıyı şey," dedi. Duncan ona katılıyordu. Morgarath'ın teğmenlerinden oluşan küçük beyin takımın-

da ise, dunım daha farklıydı. Bazılan yakalanmış, diğerlen ise bataklıkla kaplı arazilere doğru kaçmıştı Orman Muhafızları Birliği Kumandanı Crov/ley, adamlarının günlerdir eyerin üzerinde, onların peşine döşemeyecek kadar uzun, zor günler yaşadığını biliyordu Bir Orman Muhafızı'nı Morgarath'ın teğmenlerini yakalayıp, kralın huzuruna getirmekle görevlendirebilirdi. Zaten hep böyle olurdu Herkes oturup dinlenirken. Orman Muhafızlan'nın ışı dur durak bilmeden devam ederdi.

Horace fena hırpalanmıştı. Her tarafı yara bere, kan içindeydi Tedavi edilmek üzere kralın çadırına götürüldü Kendisini akılsızca savaş atının ayaklarının altına attıktan sonra çok kotu yaralanmıştı. Birçok kemiği kırılmıştı Kulağının birinden de kan geliyordu. Ama ışın şaşırtıcı tarafı, yaralarından hiçbirinin hayatı önem taşımamasıydı. Onu anında muayene eden kraliyet doktoru, tamambn iyileşebileceğini söylemişti.

Sör Rodney, çocuk alandan taşınacakken koşarak sedyenin yanma gelmişti. Çırağının başında dikilirken, bıyıkları öfkeden diken dikendi.

"Sen ne halt ettiğini sanıyorsun?!" diye kükredi Horace korktu "Sana kim Morgarath'a meydan oku dedi? Sen sadece bir çıraksın, çocuk Hem de soz dinlemez bir çırak!"

Horace, yediği azarın daha ne kadar süreceğini merak ediyordu. Daha da uzayacaksa, bu azarı yemek yerine tekrar Morgarath'la karşı karşıya gelmeyi tercih ederdi. O sırada iyice sersemlemiş, rahatsızlanmış ve afallamıştı Sor Rodney'nın öfkeden kıpkırmızı olmuş yüzünün görüntüsü, gözünün önünde dalgalanıyordu Savaş Ustası'nın sözlen, bir kulağından girip ötekinden çıkıyordu. Onun niye bu kadar ba-
girdiğim anlayamıyordu bile Belki de Morgarath, hâlâ yaşıyor, diye duşundu. Bu düşünce akima gelir gelmez yerinden doğrulmaya çalıştı.
O anda Rodney'nın öfkesi dindi, çırağına şefkat göstermeye başladı Yaralı çırağının kalkmasına nazikçe engel oldu. Sonra yere eğilip çocuğun elini sıkıca tuttu.
"Sen dinlen, evladım Buğun yeterince yoruldun. Çok ıyı bir ış çıkardın,* dedi.
Bu sırada Halt, zararsız Wargaılar arasında ilerliyordu. Wıll'ı ararken, hiçbir direnişle ya da zorlukla karşılaşmamıştı.
Ama ne çocuğa ne de kralın kızma dair bir işaret vardı. Morgarath'ın alaylı sözlerim duyunca Araluenliler, Wıll hayattaysa Cassandra'nın, yanı Evanlyn'm de hayatta olabıleceğmı düşünmüşlerdi Morgarath ondan soz etmediğine göre, gerçekte kim olduğunu kimse bilmiyordu Ama elbette Halt, kızın hizmetçisinin admı niye kullandığını şimdi daha ıyı anlıyordu.

Böyle yaparak, Morgarath'ın eline müthiş bir koz geçirmesini önlemişti.

Sessiz sedasız başka bir Wai*gal grubunun içinden sabırsızlıkla geçti O anda, hafif bir bağırış duydu

Ölmek üzere olan bir Skandıyalı, sırtını bir ağacın gövdesine kendmı bırakırcasına dayamıştı. Bacakları tozun içindeydi, kafası bu* yana düşmüştü Koyun postu yeleğmuı üzerinde, koca bir kan ızı vardı. Adamın hemen yanında, ağır bu* kılıç duruyordu. Altık onu tutamayacak kadar güçsüzdü.

Kılıca doğru uzanmaya çalıştı. Gözleriyle Halt'tan yardım dileniyordu.

Her geçen saniyeyle hayattan uzaklaşan Nordal, elim kılıcının üzerine koydu Hem güçsüz hem de hemen hemen kor olduğu için kılıcı bulamıyordu. Ölümün kıyısında olduğunun da farkındaydı. Halt, onun yanına dızustü çoktu. Adamın ona hiçbir zarar veremeyeceğinin farkındaydı Herhangi bir dolap çevirmek için fazlasıyla acizdi Halt, kılıcı eline alıp, adamın dizine koydu. Nordal'ın ellerim de kılıcın den kabzasının üzerine yerleştirdi.

Nordal “Sağ ol, dostum," diye fısıldadı güç bela.

Halt, üzgün üzgün başını salladı Skandıyalı savaşçılara hayrandı Onlardan birini kılıcını bile tutamayacak kadar zayıf düşmüş görmek, onu üzmüştü. Onnan Muhafızı, bunun deniz baskıncıları için ne demek olduğunu gayet ıyı

biliyordu. Yavaşça yerinden kalktı, arkasını donup uzaklaşacakken, bu* an durdu.

Horace ona Wıll ile Evanlyn'ı bir grup Skandıyalının yakaladığını söylemişti. Belki de bu adam bir şeyler biliyordu. Tekrar bir dizinin üzerine çömeldı ve adamın yüzünü kendine doğı\ı çevirdi.

Aceleyle "Çocuk, nerede?" dedi Adamı konuşturmak için yalnızca birkaç dakikasının kaldığını biliyordu.

Nordal kaşını kaldırdı. Kelimeler zihninde bir anlam ifade etmişti. Ama olup bitenler onun için o kadar uzaklarda ve önemsiz kalmıştı kı.

Halt "Çocuk," diye tekrarladı boğuk bıı* sesle ve kendisini tutamayarak can çekişen adamı sarstı.

"Wıll," dedi Adamın yüzüyle onunki arasında yalnızca birkaç santimetre vardı "Orman Muhafızı olan çocuk Nerede o?"

Nordal'ın gözleri ışıldadı. Halt'un kimi kastettiğini anlamıştı Aklına, çocuğun cesaretine hayran kaldığı gelmişti. Çocuğun köprüde nasıl mücadele ettiği gözlerinin önüne geldi. Farkında olmadan kelimeler ağzından dökuluverdı

"Köprüde," dedi Halt onu bir kez daha sarstı.

"Evet! Köprüdeki çocuk. Şimdi nerede?"

Nordal ona baktı Hatırlaması gereken bir şey vardı. Anımsayacaklarının, bu seıt yüzlü yabancı için çok önemli olduğunun faikındaydı. Ona yardım etmek istedi Sonuçta bu yabancı da ona yardım etmiş, tekrar kılıcım

bulmasını sağlamıştı Hatırlaması gereken şeyi buldu.

En sonunda "Gitti," dedi Yabancının onu sarsmamasını diledi Bu acı vermiyordu, çünkü hiçbir şey hissetmiyordu. Ama onu içine dalmak üzere

olduğu sıcacık, yumuşacık uykudan uyandırıyordu. Sakallı yüz şimdi

uzaklardaydı, tünelin sonunda Sesi, tünelden Nordal'a yankılanarak geldi.

"Nereye gitti?" Nordal, yankıyı dinledi Yankı hoşuna gitmiş, ona bu*

çocukluk anısını hatırlatmıştı.

Kafasının içinde "Nereye? Nereye? Nereye?" diye yankılandı ses. Nordal hatırladı.

"Bataklığa," dedi "Bataklıktan gemilere . "

Bunu söyleyince, gülümsedi. Yabancıya yardım etmek istemiş, bunu da

başarmışn Bu kez sıcak yumuşaklık, onu iyice sarmaladı. Yabancının onu

bu*kez daha sarsmamasına çok sevindi.

Halt, Nordal'ın yanından kalktı.

Sadece "Sağ ol, dostum," dedi Sonra da Abelard'ı sessizce otlarken bıraktığı yere doğru koşup, eyere atladı.

Bataklık bölge uzun otlarla, bataklıklarla ve temiz su kanallarıyla

kaplıydı Birçok insan için burası, geçilemez bölgeydi. Dikkatsizce atılan

bu* adım, insanın bir anda bataklığa gömülmesine neden olabilirdi insanın

yolu bu* kere buraya düştü mü, çabucak kaybolurdu Sonra da tüm enerjisini

tüketene ya da zehirli bu* yılan onu sokana kadar, buradan kurtulmaya

çalışırdı.

Akıllı insanlar, bu bölgeye gelmezlerdi Yalnızca ıkı grup insan buradaki gizli yolları bilirdi: Skandıyalılar ve Orman Muhafızları. Halt kendim bildi bileli, Skandıyalılar kıyı şeridine buradan gider gelirlerdi.

Orman Muhafızlan'nm atlan da nereye basacaklarını ıyı bilirlerdi. Halt, uzun otlarla kaplı bataklık bölgeye geldiğinde Abelard'dan indi ve atının önünden gitmeye başladı. Yolun güvenli olduğunu gösteren işaretler çok ufak olduğundan, kolaylıkla gözden kaçınlabilirdı Bu yüzden yere yakın olup, onlan takıp etmek gerekiyordu Kısa bir sure sonra, önünden bu* grup insanın geçtiğim gösteren izlere rastladı. Birden neşesi yerine geldi

Bunlar belli kı Wıll ile Evanlyn'ı götüren Skandıyalılardı.

Adımlarını hızlandırdı ama işaretlen bu* an için gözden kaçırıp, kendim göğsüne kadar dipsiz çamımın içinde buldu. Allahtan Abelard'ın dizginlenin sıkı sıkı tutuyordu. At, Onnan Muhafızı'nın bir eniriyle, onu tehlikenin içinden çekip aldı.

Atının, arkasından gelmesinin bir ıyı yanını daha görmüştü.

Geldiği yoldan biraz gen giderek yönünü tekrar buldu. Sabırsızlıktan çatlamak üzereydi ama yine de kendisini tüm dikkatim yola vermeye zorladı

Önünden giden grubun bıraktık- lan izler, artık çok daha taze görünüyordu

Onlan yakalamak

üzere olduğunun farkındaydı Ancak asıl sorun, gruba zamanında yetişmekti.

Sivrisineklerle bataklık böcekleri, vızıldayarak etrafında dolaşıyordu. Azıcık bile esinti olmadığından, bataklık nefes alınamayacak kadar sıcaktı. Halt'un sırtından ter boşanıyordu. Giysileri sırılsıklam olmuş, yapış yapış çamurla kaplanmıştı. Abelard onu bataklıktan çekelken, bir çizmesi de ayağından çıkıp gitmişti Yine de, topallayarak da olsa, her attığı adımda hedefine biraz daha yaklaşıyordu.

Bu arada, bataklığın sonuna gittikçe yaklaştığını da biliyordu Bu da Skandıyalılann gemilerinin demir attığı kıyıya çok yaklaşması demekti Skandıyalılar kıyıya ulaşmadan önce, Wıll'ı bulmalıydı. Wıll‘ı gemilerine bindirdikten sonra, bir daha dönmemek üzere uzaklaşabılırlerdı Onu, Beyazfırtına Denızı'nden geçerek, Skandiya'nın karla kaplı topraklannda köle olarak satabilirlerdi. Ve Wıll, burada ağır işlerde çalışarak ömrünü tüketebilırdı.

O sırada burnuna, bataklıkların mide bulandırıcı kokusunu bastıran iyot kokusu geldi. Bu koku, denizden geliyordu! Skandıyalılar'ı denize ulaşmadan yakalayabilmek için, ruzgânn estiği yöne doğru hızını arttırdı. Altık önündeki otlar seyrelıyordu. Ayaklannın altındaki zemin, her adımında biraz daha sertleşiyordu O önde, atı arkada koşarak kıyının rüzgâra açık alanına doğru ilerliyorlardı.

Önündeki ufak dağ sırtının yüzünden, denizi göremıyordu. Hemen Abelard'ın

eyerine atladı ve atı dörtnala sürmeye başladı Dağ sırtını aştılar Orman

Muhafızı, daha hızlı yol alabilmek için eyerin üzerine iyice eğilmişti.

Kıyının hemen ilerisinde, bir kurt gemisi demir atmıştı. Suyun hemen

başında bir gaip adam, küçük bir sandala biniyordu Halt, bu kadar

uzaklıktan bile adamların arasında duran ufak çırağını gördü.

" Wıll!" diye bağırdı ama sesi, dalgaların gürültüsü arasında kaybolup gitti Elleriyle, dizleriyle Abelard'ı daha hızlı ilerlemesi için

dürtüyordu.

Nal seslerini duyan Skandıyalılar, dikkat kesildi Erak, beline kadar

suyun içindeydi. Horak ile ikisi, sandalı denize itiyordu ikisi birden

arkalarına donup baktıklarında, tüylü bir atın üzerinde gnlı yeşilli

birim gördüler.

Erak, "Hergel'ın sakalı aşkınai Hemen hareket edin!" diye bağırdı.

Kayığın ortasında Evanlyn'in yanında oturan Wıll, sesin geldiği yöne

doğru baktı. Yaklaşık iki yüz metre ilende Halt'u görünce, ayağa fırladı

Suda inip kalkan sandalda dengesini sağlamaya çalışırken "Halt!" diye bağırdı O anda Svengal'in indirdiği darbeyle kendini küçük sandalın

dibinde buldu.

Svengal, "Otur oturduğun yerde!" diye bağırdı. Erak ile Horak da sandala atladı ve kürekçiler küreklerine asıldı.

Halt'un bağırışını duymalarına engel olan rüzgâr, Wıll'in cılız bağnşını

Halt'un kulaklarına kadar taşıdı Abelard da onu duydu Biraz daha yol

alması gerekiyordu. Kaslan daha da hareketlendi, neredeyse zıplaya zıplaya ilerliyordu. Halt dizginlen elinden bıraktı ve uzun yayını alıp içine bir ok yer-

Dortnala giden atının üzerinde derin bir nefes aldı ve oku fırlattı.

Sandalın on tarafında kürek çeken adam, şaşkına dondu. Halt'un ağır oku ona saplandığında, adam da sandalın kenarına kapaklandı Ok koluna girmişti. Kayık, sağa sola yalpalamaya başladı. Erak, adamlannı ite ite küreğe ulaştı.

"Çekin şunları!" diye bağırdı “Bu adam yaklaşırsa, hepı-

Artık Halt, Abelard'ı dizleriyle yönlendiriyordu. At denize girmiş, sandalı yakalamak için ilerlemeye çalışıyordu. Halt, bir ok daha attı ama aralarındaki mesafe çok açılmıştı. Hedefi de dalgalarla birlikte inip çıkıyordu. Ayrıca Halt, sandalın oltasındaki Wıll'ı ya da Evanlyn'ı vururum korkusuyla ok atmaya çekmiyordu. Yapabileceği tek şey, oku atabileceği kadar yakına gelip, kürekçiyi tek seferde vurmaktı.

Bir kez daha okunu attı. Bu kez sandalın kenarına, Horak'ın elinin bu* santim altına saplandı ok Horak, sanki vurulmuş gibi, aniden bağırarak elini çekti O anda bu* başka okun vızıldayarak sandalın altındaki suya girdiğini duydu.

Altık sandal daha da hızlanmıştı. Abelard, göğsüne kadar dalgalanıl

içinde kalmış, hızlı yol alamaz olmuştu. Küçük at, suya karşı yiğitçe mücadele venyordu ama sandal, çoktan geminin yanına varmıştı. Artık aralarında yuz metreden daha fazla bu* mesafe vardı Halt, birkaç metre daha gidebilmesi için atını dürttü. Sonra durdu. Sandaldaki adamların gemiye tırmandığını görünce, yenildiğim kabul etti.

Erak, gemide adamlanna sıpeı* almaları için bağırıyordu.

"Başınızı eğin, salaklar' Bu bıı*Orman Muhafızı!"

Halt'un yayının havaya kalktığmı gördü Ellen inanılmaz

bir hızla hareket ediyordu Son kalan dokuz ok da aynı anda havalandı.

İki saniye içinde geminin tırabzanlarındaki Skandıyalılann uçu ok fırtınasına tutulmuştu İki tanesi acıyla inledi Ötekinde ise ölüm suskunluğu vardı. Diğer Skandıyalılar, kendilerini güvertenin zeminine zor attılar. Oklar, uğuldayarak üstlerinden geçiyordu.

Erak, dikkatle başını siperden kaldırdı Halt'un oklarının bittiğinden emin olmak istiyordu.

"Yola çıkın," diye emretti ve dümeni eline aldı Bu* an için unuttuğu Wıll, tırabzana doğru yürüdü Halt ile arasında ıkı yüz metreden az mesafe vardı. Aynca kimse de onu izlemiyordu Bu kadar uzaklığı rahatlıkla yüzebileceğim biliyordu. Ama biran durup, Evanlyn'ı duşundu. Onu orada bırakamayacağını biliyordu Bunu düşünürken, Horak'ın büyük eli ceketinin

yakasına sarıldı Kaçmak için tek şansını yitirmişti.

Gemi kıyıdan gitgide uzaklaşırken, Wıll, dalgaların arasında duran atlıya baktı Halt, ona hem çok yakın hem de erişemeyeceği kadar uzaktaydı Gözlen

yaşlarla doldu. O sırada Halt'un, ona belli belirsiz ulaşan sesini duydu.

"Wıll! Olmemeye bak! Sakın pes etme! Nerede olursan ol, seni bulacağım!"

Çocuk gözyaşlanna boğuldu. Hem dostu hem ustası olan adama veda etmek

için elim salladı.

"Halt!* diye bağırdı Ancak Orman Muhafızı'nın onu duyamayacağını

biliyordu. Rüzgâr, Halt'un sesini bir kez daha

"Sem bulacağım, Will!"

Rüzgâr, geminin koca yelkenlerini doldurdu. Kıyıdan uzaklaşan gemi, aıian

bir hızla kuzeye doğru ilerliyordu.

Gemi, uzun sure ufuk çizgisinde kaldı. Sırılsıklam olmuş bir adam göğsüne

kadar suyun içine girmiş, atının üzerinde durmuş, geminin arkasından

bakıyordu.

Dudakları hâlâ oynuyor, kendinden başka kimsenin duyamayacağı sözler

veriyordu.

John Flanagan

John Flanagan, yazar olmadan önce reklam sektöründe çalıştı. Çeşitli TV

programlan için yaptığı çalışmalarla Avustralya'nın en tanınmış

televizyon yazarlarından biri haline geldi.

Flanagan, Gölgelerin Efendisi sensının ilk kitabını, on iki yaşındaki oğlunu cesaretlendirmek için yazdı. Oğlu Mıchael küçükken. Çevresindeki diğer çocuklar ondan çok daha m ve güçtaydü Flanagan ona okumanın ne kadar eğlenceli olduğunu, kahramanların mutlaka ınyan ve kaslı olması gerekmediğini

Josteımek istedi. Şu anda 301u yaşlarını sürdüren Mıchael, laşık ıkı metre boyunda, geniş omuzlu, güçlü bu* genç adam!

Ama Gölgelerin Efendisi 'nı okumayı hâlâ çok seviyor

John Flanagan, yaşamım Sydney şehrinde sürdürüyor ve Gölgelerin Efendisi serisine yeni kitaplar eklemeye devam ediyor.

“ Mili m macera dolu capcanlı dünyası, fantastik edebi \ ar okurlarau büyülemeye devam ediyor."

- Carolvn Phchın. Booklist

“Gölgelerin Efendisi serisinin bu ikine/ kitabini ~ç’ okurken, heyecandan yerinizde duramayacaksınız, ” -

- L »ok in t; filasv R«view , ,

:¦ “yüzüklerin Efendisi' ye ‘Ham Parter " serilerinin ü^'y,- tadım taşıvan, soluksuz bir macera.

/•IS. - , • Mmcllghı ..

Bir kişi aldatabilir.

İki kişi komplo kurabilir.

Üç ise güvendiğim sarıdır

Macera devam ediyor...

¦

Aratuen Krallığı, yıllardır doğal engeller sayesinde kötü kalpli Lörd Morgarath’taıı korunur. İnsanlar güven ve hu/ur içinde yaşamakladır. Ta ki 'şeytanın' /amanı gelinceye kadar...

Orman Muhafızı Halt un eski çırağı (Jilan ile özel bir göreve katılan Will ve Horace, geçtikleri her yerin boşaltıl muş olduğunu görürler. Morgarath'ın krallık ordusu için planladıkları, hayalgiiçlerinin çok ötesindedir. Yaklaşan föjakeiin önlenmesi, yalnızda Wili ve Horace'a bağlıdır.